

Рамиз Аминов

ҲАҚИҚАТ САБИ
ИШК ҚАДАМ

Рамиз Аминов

Сирдарё

ҲАҚИҚАТ САРИ

ИШК ҚАДАМ

ИККИ ТОМЛИК

І ТОМ

КАЛЫНГИЗНИ ТИНИЛАНГ

O'ZBEKISTON RESPUBLIKASI
OLIV VA O'RTA MAXSUS TAYLIM VAZIRLIGI
TOSHKENT VILOYATI SHIRCHO
DAVLAT PEDAGOGIKA INSTITUTI
AXBOROT RESURS MARKAZI

САМАРҚАНД – 2005

ООО «Чирчикская городская типография» Зак. 1096-1000

ҲАҚНИ АНГЛАШ ЙЎЛИ

Инсон ўзининг Табиат кўйнидаги алоҳида, сарвар манджудот эканлигини қачондан бошлаб ҳис этди, бу йўлдаги фанерий ва ҳаёлий тасаввурлар, асотир ва афсоналар тарихи инсондан далолат беради. Инсоннинг бу тасаввуротлари ўзи ҳақида ва олам ҳақида тўғри маълумот берамиди ёки буларнинг бари шунчаки идеаллар, хомхаёллар мевасимиди? Ҳақиқат қасрда? Инсон қачондан бошлаб ўзи ва олам ҳақидаги ҳақиқатларни англай бошлади, унинг собит эътиқодининг шаклланиш даври қачондан бошланади?

Бу саволлар ўқувчи учун янгилик эмас албатта. Кўп олимлар кўп замонлардан бундан бу саволлар устида бош қотириб келмоқдалар. Аммо ҳар бир тадқиқотчининг ўз қараш, ҳулосалари мавжуд. Рамиз Аминовнинг фикрича, инсониятнинг руҳий-маънавий тарихи узок изланишлар, таълимотлар, динлар тарихидан иборат. Инсон аклий жихатдан, маданий жихатдан ва эътиқод-имон нуқтаи назаридан ҳам қадамба-қадам, босқичма-босқич тадрижий ривожланиб келар экан, гарчи янги пайдо бўлган миллиятлар, кашфиётлар, диний эътиқодлар олдингиларини инкор этгандай бўлиб туюлса-да, бироқ аслида бу ерда ирсий динионийлик қонуни ҳукм сурган. Шу нуқтаи назардан олиб қарайдиган бўлсак, жаҳон динларининг пайдо бўлиши инсоният тақомилининг натижаси, муайян тараққиёт босқичининг ифосидир. Жаҳон динлари, айниқса тавҳид толиғига асосланган яккахудолик динлари инсоният ривожини беқийс аҳамиятта моллик бўлди. Инсоннинг руҳий-маънавий юксалиши, ўз-ўзини ва Раббини таниб, шунга муносиб ахлокий сифатлар касб этиши — улут тарихий бўлиши бўлди. Инсоннинг аввалги беқарор изланишлари, қиймат моҳияти, олам ҳақидаги тасаввурлари дин туфайли бир тўхтаб келиб, собитлик, барқарорлик касб этди. Аллоҳга

Одам қалбига йўл топиш, тоғ дарасидан кириб боришдан ҳам мушкул, унинг сирини билмоқ осмон сирини билмоқдан ҳам душвор. Осмон баҳор ва куз, ёз ва қиш, кундуз ва туннинг аниқ вақтини белгилади. Одам юзи эса ҳеч нарса билдирмади, чунки унинг ҳис-туйғулари чуқур яширинган. У кўринишдан меҳрибон, табииатан эса ҳасис; кўринишдан лаёқатли, ишга келганда эринчоқ; бадфеъл бўлади, қалбига эса ғурур; таққи кўринишдан мулойим, аммо ичида қўюл...

Шундай бўладики, одам ўзини аямасдан, ҳеч қандай тўсиққа қарамасдан бурчини бажаради ва шундай ҳам бўладики, бурчини зўдлик билан бажаришдан қочади.

Шу боис шоҳ одамнинг содиқлигини синаш учун узоққа, одобини синаш учун яқинга юборади; лаёқатли эканлигини, билиш учун қийин топириқ беради, ақлини синаш учун қўтилмаган савол беради; унинг ишончини синаш мақсадида зўдлик билан ҳаракат қилишни буюради, виждонини синаш учун унга бойлиқни ишонди, унинг соевуқонлигини синаш учун ҳафдан огоҳлантиради, маст бўлганча ичиради, майга мойиллигини синаш учун; шахсоний ҳуқуқини синаш мақсадида аёллар билан ўтказиб кўяди.

Конфуций.

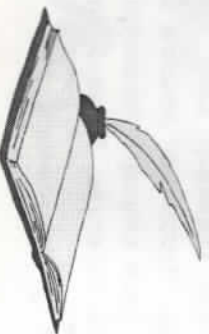
этикод, уни борлигининг яратувчиси ва мураббийси деб и
келтириш – инсон учун улугъ хакикатни кашф этиш эди.

Р.Аминовнинг «Хакикат сари илк кадам» китоби
Таврот, Инжил, Курьон мутотасидан хосил бўлган фикр
заминида яққахуллик динларининг пайдо бўли
пайтамбарлар тарихи, уларнинг ажзу изтиробла
давратлари, кураш ва ғалабалари хақида сўз боради. Муал
пайтамбарлар хақидаги кисса ва ривоятларни шунчаки и
килмайди, балки улар замирида ётган ғоялар, я
Парвардигорни таниш, унга имон келтиришнинг зарурати
хак йўлининг афзаллигини очиб беради.

Китобнинг иккинчи қисми Ислом зуҳурига бағишланг
Ислом динимизнинг муқаддас китоби Курьоннинг но
бўлиши, пайтамбаримиз Мухаммад Мустафонинг хаё
Ислом йўлида олиб борилган курашлар тарихи хақида кат
кичик анча асарлар мавжуд. Истиқбол йилларида бу соҳ
хийла хайрли ишлар қилинди. Аммо Р.Аминов бу воқеалар
ўзига хос содда, равон тил билан баён этади.

Муаллифнинг нигоҳи кенг камровли, фикрлари пухта
асосли. Китобнинг биринчи саҳифасига кўз ташлаган ол
уни охиригача кизикиб ўқиб чиқади, чунки унда инсонни
бир неча минг йиллик маърифати хақида бир-бири
тўлдирувчи талай воқеа-ҳодисалар, тарихий ва афсонав
шахслар хақида сўз боради, маънавий сарчашмалар таҳли
қилинади. Шу бонс бундай китоблар ҳам динлар тарихид
сабоқ бералитган ва ҳам умуминсоният маданиятини билич
қўмақлашадиган ўзига хос қўланма бўлиб хизмат қили
мумкин, деб ўйлайман.

Проф. Н.Комил

СЎЗ БОШИ

Одамзот дунёда пайдо бўлибдики, ўзининг каердан
келишгани ва нима учун яшётганлигини билишга
интилади. Дунёдаги, яъни бизнинг Ер сайёрамиздаги
биринчи одамлар деб ҳисобланган Одам Ато ва Момо
Хало ҳам шунга интиланлар, лекин афсус сабр-тоқат
қилмасдан, «хар бир нарса ўз вақти билан», деган нақлга
бўлсиз бутун келажак авлод одамларини Худо ғазабига
дучор қилдилар. Бундай ҳолат хозирга қадар давом этиб
қолмоқда. Бу аҳволдан одамзотни кутқариш, уларни
кечирш мақсадида Меҳрибон ва раҳмдил Оллоҳнинг
Ули биринчи қадами кўйиб Иброҳим пайтамбаримизга
нимон бўлилар ва хакикат йўлига кириш учун
иненхатлар бердилар.

Бу худди отасининг насиҳатлари, кўрсатган йўл-
йўриқларини беписанд қилиб, отаси душманининг
ширин гапларига кириб, тўғри йўлдан чиқиб адашган ва
ота ғазабига учраган ёш болага ўхшайди.

Албатта, фарзанд қанча гуноҳ иш қилмасин ота бора-
бора уни кечиради, лекин хар бир гуноҳ қилишнинг ҳам
четараси бўлиши керак.

Худо ҳам Меҳрибон ва раҳмил бўлгани учун,
Узининг фарзандларини, ўзи яратган бандаларини вақти-
вақти келиб кечиради, лекин бунинг учун бизлар Оллоҳ
кўрсатган йўлга қайтишимиз керак ва қилган
гуноҳларимиз учун кечирим сўрашимиз даркор.

Фарзанд отасидан нон сўраса у тош берадими? Ёки
балки сўраса, игон берадими? Албатта, йўқ. Шунинг
учун энз Худодан кечирим сўрасангиз, ўрнига қалтак
олмайсиз, балки кечириласиз.

Ушбу китобда дунёдаги асосий динлар ҳисобланган
буддизм, нуданизм, христианлик ва муслмончилик,

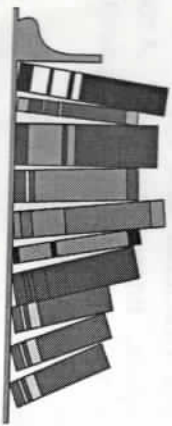
шунингдек, Зардуштийлик таълимотлари билини танишамиз. Бу динларнинг мукаддас китоблари «Бахават Гита», «Библия», «Куръон» ва «Авесто» кимлар ва нималар ҳақида гап юритилгани ва ун тахлили, умуман бу китобларнинг асосий мақса- нимадан иборатлигини билиб оламиз.

Шунингдек, еру-қўқнинг пайдо бўлиши, унд биринчи мавжудотлар ва уларнинг ривожланиши, е бизнинг цивилизациядан олдин нечта цивилизация ўт Нух пайғамбар даврида юз берган «Буюк Тўфон» унинг келиб чиқиш сабаблари ҳақида гап боради.

Қоинотда яна ҳаёт борми? Мисрдати «Бу Пирамида» нима учун ва ким томонидан қурилг Унинг ҳозирги давр билан алоқаси, Атлантида атлантилар цивилизацияси, Иброҳим пайғамбар воқеа Сириус юлдузи ва унинг Ер билан алоқаси, бу ҳа Авестода нима дейилган? Биби Марьям ва Исо Мас ҳақларида қисқача маълумот. Охиразмон қачон бўла ва унинг белгилари. Ҳозир ҳам дунёда мўъжизат бўлаётганими? Қарда? Дуо қучи ва одамзот қизиктираётган яна бир катор саволларга жавоб олас Ниҳоят, бу гапларнинг ҳаммасини замонавий ф маълумотлари билан таққослаймиз.

Барча одамларга тинчлик, бахт, омад тилайм: Худонинг ўзи барчамизни паноҳида асрасин.

Муалли

ИСТИДО

Илоҳий зотлар одамзот қизлари билан аралашгандан сўнг, улар учун бола туғдилар. Ўша замонда ва кейинроқ ҳам ерда Нафилмилар ҳаддан зиёд улкан ва қучли одамлар насли бор эди. Булар қадим замоннинг қаҳрамонлари деб шухрат тоналар.

Биз одамзотнинг ёмонлиги охиб бораётганини, қўнғилдаги бутун фикр ҳаёли эса ҳамisha ёмонлик эканини Худованд кўриб, уни яратганидан ўқинди, юрати ачишиб кетди.

«Ум яратган одамзотни ер юзидан кириб ташлаيمان, - деди Худованд. - Одамзотдан тортиб хайвонгача, ердати суғурувчилардан тортиб кўкдаги паррандагача, жамки жонни кериб ташлаيمان. Энди уларни яратганимдан ўқиналман».

Бирок Нух Худованднинг илтифотига сазовор бўлган эди. Нух солди киши бўлиб, ўз қавмида бенуксон турмуш кечирар, Худо билан юрар эди.

Хўш, бу Илоҳий зотлар қимлар экан? Нафилмилар-чи?

Умуман китобда қайси давр ҳақида ёзилган? Бу ҳақида имонининг фан нима дейди? Нух қандай одам-ки, Худо билан бирга юрса? Биз қуйида мана шу саволларга ва дунёнинг пайдо бўлиши ҳақидаги бир катор саволларга жавоб беришга ҳаракат қиламиз.

Амаллабшор шунга айтиш керак-ки, охирги ер юзиди содир бўлган ва одамзот хабардор бўлган «тўфон» тахминан 13000 йил олдин бўлган. Демак, биз ўша даврда қандай одамлар яшаганини билиш учун қадимги китоблар ёрдамида узоқ мизинга фикрлар саяхат қиламиз.

Бу саяхатда биринчилардан бўлиб қадимги юнон файласуфи Афлотуннинг «Тимей» ва Критий» номли китобларидан фойдаланамиз.

Амаллабшор, бизлар бу қандай асарлар эканлиги ҳақида тўққонлиқ ўтиши ўринли деб топиш. Афлотуннинг ёзишча, бу воқеани унинг устози Сукротта Критий айтиб берган. Критий эди бу воқеани ўз бобосидан эшитган, бобоси эса Миср руқонинини Солондан эшитган. Бу воқеада одамларнинг 12000-11000 - йилларда кечирган ҳаётлари ҳақида таърирланган ва у Миср ибодатхоналарининг устунларида ёзиб қолдирилганини айтишсан.

ТИМЕЙ ВА КРИТИЙ

Критий ўз хикоясини қуйилганча бошлайди: «Қади бизнинг шаҳримиз одамлари томонидан буюк ва ажойиб иш қилинган, лекин вақт ўтиши ва одамларнинг ҳалокати кейин, бу воқеалар унутилган». Ва бобоси номидан хикоясини давом эттиради:

«Мисрада — Нил дарёси бир неча ирмоқларга бўлин жойда Саис деган вилоят бор, бу вилоятнинг пойтахти ҳам С деб номланади. Шаҳарни Худонинг кизи, Мисрача Нейт, Юно Афина ўз қарамонига олган. Саис шаҳри одамлар афиналикларга дўстона муносабатда бўлиб, уларни қаринд деб ҳисоблайдилар. Солоннинг айтишича, у шаҳарга кел вақтида уни ҳурмат билан қабул қилишди. Солонийларнинг энг билимдонларидан, қадиим вақтларда берган воқеалар ҳақида сўраганида, на ўзи, на юнонлар ҳақида ҳеч нарса билимаганликлари маълум бўлади.

Қуёнлардан бирида, у ривоятлар ҳақида таърифни бил қилиб, қадиим замон афсоналаридан — биринчи одам хисобланган Фороней, ва Ниоба ҳамда тўфондан қутул чиккан Девкалион ва Пирра ҳақидаги афсонага тўхталиб, у авлодларининг келиб чикши вақтини аниқлашга интилади.

Мана бу жойда юнонлар афсоналаридаги дунёни биринчи одамнинг пайдо бўлиши ва уларнинг қанди яшаганлари ҳамда Девкалион ва Пирра ҳақида гапириб ўт кузатган мақсаддан йироқ бўлмайди.

ДЕВКАЛИОН ВА ПИРРА

Нурли Олимп тоғида барҳаёт яшайдиган Худолар бирин «одам» зотини бахтиёр қилиб яратишди. Бу «олтин аср» дав эди. Улар Худолардай яшаб ҳам-ғусса, дард-ҳасрат ниманинг билгилмас, ҳосил олиш учун ерни сўғоришмас эдилар. Улар яшаш учун керак бўлган барча нарсани ер етиштириб бер эди. Улар жуда узок умр кўришгандан кейин, ўлишлари худ уйкута кетган одамларникига ўхшар эди. Худолар улар билг маслаҳат қилишар эдилар, лекин афсус «олтин аср» дав тамом бўлди. «Олтин аср» одамлари ўтганларидан кейин улар фариштага бўлиб, кейинги авлод одамларига тўғри яшаш йў йўринини кўрсатишар, ер юзиди ҳақиқатини ҳимоллашар шайтон йўлига кирганларни жазолашар эдилар.

Лекин авлод одамлари, биринчилардай бахтли эмас инлар, булар «қумуш аср»да яшаганлар. «Қумуш аср» одамлари «олтин аср» одамларидан ақли қалта, қучлари ҳам кам, улардай узок умр кўрмас эдилар.

Улар ҳаётда кўп дард-ғам кўридилар, чунки улар барҳаёт Худоларни тан олмас, уларга қурбонлик келтирмас эдилар. Ниҳоят, Буюк Зевс уларни жазолаб, ер юзидан йўқотиб, ер катта, дўзахга жойлаштирди.

Учинчи авлод одамлари «Мис аср»да яшаганлар. Бу одамларни Зевс ўзининг найзаси училати мисдан яратди. Бу одамлар жуда улкан, жуда қучли, урушчи яхши кўрашган одамлар эди. Улар ҳеч қачон ерни сўғоришмас, ер берган қочқини тан олмас эдилар. Уларнинг ҳамма нарсалари ҳатто уларни ҳам мисдан қурилган эди. Лекин бу одамлар қанчалик улкан ва қучли бўлишмасин, улар бир-бирлари билан бўлган урушларида ўзлари қабиларни ўлдириб, охири ҳаммалари қирғинб кетишди.

Учинчи авлод одамлари энди йўқ бўлди ҳам-ки, Зевс ўзининг авлод одамларини олингилардан олиёжанобироқ, ақиллироқ, Худолар билан тенг, ярим Худо, қаҳрамонлар қилиб яратди. Бу қаҳрамонлар ҳам бўлиб ўтган урушлар нибойида ҳалок бўлишди.

Охири, бешинчи авлод — «темир аср» одамлари. Бу аср одамлари ҳозир ҳам яшаб келишмоқда. Бу одамларга Худо кўп дард-ғам, ғаму-ғусса берди. Бу одамлар тиним билмай ингилдилар. Хар замонда Худолар бу азоб-ўқубатларга енгилтик беришди, лекин барибир дунёда ёмонлик ва азоб-ўқубат кўп. Бу одамлар фарзандлари ота-онасини тан олмайди, дўст дўстини алдайди, ака-укалар ўртасида меҳр-оқибат йўқ. Худога берган вадаларига вафо қилмасдан, ўзлари ингилган шаҳарларини йўқотиш ҳаракатида, ҳамма жойда зўрмонлик ҳукмдор. «Вижон» ва «Алолат» Худолари одамларни тарқ етишган.

Энди «Мис аср» одамлари вақтига қайтсак, бу давр одамлари кўп ноҳақликларга йўл қўйганликлари ва Худоларни тан олмаганликлари сабабли Буюк Зевс — Худолар Худоси ингиллаб ерни суя боштиришга қарор қилди. У шунчалик кўп одамлар ётирилди-ки, бутун дунёни суя босиб кетди. Дунёда ҳеч бир тирик жон қолмади. Барча шаҳарлар ҳам суя остида қолиб кетди. Мис аср одамлари мана шу тарзда йўқотилди.

Бу тўфондан фақат икки киши, Прометейнинг ўғли Девкалион ва унинг хотини Пирра қутлиб қолдишди. Улар

Прометейнинг насихатларига кулоқ солиб, унинг маслаҳатасида катта сандиқ ясашиб, унинг ичида сувдан яширинди ва омон қолдилар.

Мана бу афсона юнонлар донишмандлари томонидан ёқолдирилган. Энди Солон ҳикоясини давом эттирамиз.

ТИМЕЙ ВА КРИТИЙ (давом)

Шунда ёши улуг руҳонийлардан бири хитоб қилиб: «Солон, Солон! Сизлар - юнонлар бир умр ёш бола бўла қоласизлар, чунки сизлар орантда донишманд мўйсаф йўқ!» «Нега сен бундай десансан? - деб сўради Солон. «Сиз барчангиз ақл жихатдан болақай, - деди у, - негаки сиз авлоддан-авлодга ўтаётган ҳеч қандай ривоятларни хотирлангизда саклаб қололмайсизлар.

Бунинг сабаби мана бундай. Одамзотнинг ҳалокати бўлиб олдин ҳам бўлган, бундан кейин ҳам кўп марта такрорланиши, энг даҳшатлиси олов ва сувдан қолганлари турли хил содир бўладиган фалокатлардан. Сизларнинг, Гели ўғли Фратон ҳақиқати қиссаларингиз ҳам мана шундан келиб чиққан, сизнингча, Фратон отаси аравасини кўшиб оти йўлини такрорламоқчи бўлган, лекин от-аравани бошқа олмаган ва ерга яқинлашиб келиб ерни қуйдириб юборган ўзи ҳам ҳалок бўлган. Бу қиссада ҳақиқат ҳам бор, қонини айлантаётган барча жисмлар бора-бора ўз йўлларида чекинишадилар ва ер билан тўқнашадилар, мана шу сабаб ердаги барча мавжудот, матлум муддатга ёнғиндан ҳал бўлади. Мана шу вақтда тоғда ва баландлиқларда яшовчилар денгиз ва дарё соҳилларида яшовчилардан фарқи ўлароқ ҳал бўлишадилар. Қачонки Ҳуло ерни тозадаш мақсадида бостириганда, тоғлиқлар ва баланд жойларда яшовчилар омон қолиб, денгиз ва дарёлар бўйида яшовчилар ҳалокат учрайдилар, лекин бизнинг юртимизда сув ҳеч қачон осмонда ётмайди, аксинча ердан чиқади. Шу сабабли бизда саклаб қелаётган афсона ва қиссалар бошқа халқларникидан қалимийроқ...

...Бундай воқеаларнинг барчасини бизлар ёш имодатхоналаримизда саклаймиз. Сизлар ва бошқа халқлар э

ўз донишмандларингизни саклай олмаганингиз сабабли, ҳар тил ёнғини ва тоғқиндан кейин ёш боғларга ўхшаб қайтадан оёққа турганини бошлайсиз. Ҳозир сен айтиб берган авлоднинг тарихи бизлар эртангдан фарқ қилмайди. Сизларнинг хотирлангизда бизлар ботта сув тоғқини саклаган ҳолос, ваҳоланки бундай фалокат ботта сув тоғқини саклаган ҳолос, ваҳоланки бундай тоғқинлар бир неча мартаба бўлган, ҳаттоки, сизлар, бизнингча дунёдаги энг чиройли ва олийнасаб инсонлар донишмандлари ва сизлар уларнинг уруғидан эканингизни ҳам билмайсизлар. Ҳолбуки Солон, энг катта ва даҳшатли сув тоғқинидан олдин бу давлат шу даражада ҳарбий ишларда қураётини, қону-қоидалари мукамал бўлган-ки, уни тажассуб бўлмайди. Бу давлат шундай улугвор ишларни амалга оширган-ки, бу - ердаги барча ишларнинг улугидир.

...Бизнинг кўлемларимизга асосан, сизларнинг таълимингизда «Геракл устўлари» деб номланган бўғоздан олдин бир Орол мавжуд бўлган, лекин бу орол шу даражада катта бўлганки, уни «Китъа» деб ҳисоблаганлар ва бу китъа номин «Атлантида» бўлган.

Расм.1.1.а. Демуря Расм.1.1.б. Атлантида Расм.1.1.в. Гондвана

Бу китъада ажойиб ва буюк шохлар иттифоқи иш юритиб, улар Ливия, Египет ва Европа давлатлари устидан ҳам қуваронлик қилишар эди. Мана шу даврда сизнинг давлатингиз ўз қарбий қучини бутун дунёга намойиш этиб, Атлантида қонини қарши уруш қилиб, ғалаба қозонди. Мана шу ғалаба бизнинг халқингиз кул бўлиб қолган давлатлар халқини озодликка чиқарди. Лекин вақти соати келиб, даҳшатли элзилалар ва сув тоғқинлари бир кеча-кундузда барча халқларни ер қаврига тортиб кетди, Атлантида эса сув остида қолиб кетди...

...хулъас килиб айтганда, афсонага биноан 9000 йил ав
юнонлар ҳамда Атлантида халки ўртасида уруш бошланди».
Энди ўша даврда уруш олиб борган юнонлар қан
одамлар бўлган-у, Атлантлар қимлар бўлган? Мана шу ха
тўхталиб ўтишни лозим деб ўйлаймиз.

АТЛАНТИДА

Мавжумки, Худолар Ердаги барча давлатларни қуръа таш
тақсимида олишган, шунга биноан Худо фарзандлари Гест
Афинага Юнон давлати устидан ҳукмронлик қилиш насиб эл
улар заминдан туғилган олийжаноб инсонларни давлат бош
қўйиб, уларга давлатни қандай бошқаришни онглар
сингдирдилар. Уларнинг исмлари бизгача етиб келган, ам
қилган ишларидан бизларнинг хабаримиз йўқ, чунки ҳар
фалокатлардан кейин ерда саволсизлар қолишган ва уларни
ҳеч нарсадан хабари йўқ...

... Посейдон ҳам кўп Худолар қатори ўз улуғлини ол
(Посейдон, юнонлар бош Худоси Зевснинг укаси, ердаги бар
сувлар худоси). Унга Атлантида ороли насиб қилди. У бу оро
Ерлик хотини ва унинг фарзандларини жойлаштир
Посейдоннинг ўн нафар ўғиллари бор эди, шу сабаб, у оро
ўн қисмга тақсимлади ва ҳар бир фарзандига ўз улуғлини бер
Энг катта фарзандига оронинг ўртасида жойлашган онасини
уйини бериб, унга бошқа фарзандлари устидан шохли
қилишни топишди, қолган фарзандларига эса катта-кат
давлатларни топишди, улар устидан ҳукмронлик қилиш
бурди. Посейдоннинг энг катта ўғлининг исми Атла
бўлганлиги сабабли оронни «Атлантида» деб атади.

Яна шунинг айтиб ўтиш керакки, ўша вақтларда Ерда о
Хаво тамоман бошқача бўлган, яъни тоғлар мавжуд бўлса
ўқдаги тошлар юмшоқ бўлган (бунинг ибботини Наво
волотининг Хатирчи туманидаги «Сангжумон» қишлоғи
қўриш мумкин, у ер тоғлари тошларда қадими «Ал
оламларнинг излари мавжуд), об-хаво мулоим, хатто осм
ранги ҳам бошқача бўлган. Бу ҳақда АКШ олими Друвал
Мельхиселекнинг «Древняя тайна цветка жизни» ва рус олими
профессор Эрнст Мулдашевнинг «От кого мы произошли»
деган китоблари ва бошқа бир қатор олимларнинг
тадқиқотларидан билиб олиш мумкин. Атлантида ва унда
олин бўлган цивилизациялар ҳақидаги мавжумотлари
этиборларнингизни қаратишимиздан мақсад - одамзот ер юзид

қандай пайдо бўлган? Бу дунёга келиб у қандай вазифани
бажариш керак? Нима сабабдан биздан олдинги
цивилизациялар ном-нишонсиз йўқолиб кетган ва фақат ҳозир -
халқимизнинг ақлида уларнинг сирлари очилган? Ва бир қатор
ишқисқа саволларга жавоб топишди.

«Қаринб 13000 йил олдин бизнинг сайёрамиз тарихида
ниҳоятда драматик воқеа бўлиб ўтиб, бу бизнинг ҳозирги яшаш
тарихида катта тақсир кўрсатмоқда, - деб Друвалло
Мельхиселек Атлантида ҳақидаги гапини бошлайди. Ҳозирга
қадар, биз нимадан фойдаланмасак ҳам: оқатми у, дунёни
қандай тасаввурлашимизми у, хатто ҳозирги янги технологиями
буларнинг бари аниқ бир кетма-кетликни, яъни
Атлантидан охири қунари тарихини кўрсатиб кетмоқда».

Шу ўринда Хазрати Сулаймоннинг айтганларини келтириб
берем. Ул олми зот одамзот тақдирини ҳақида шундай деганди:
«Халқимиз нарсаларга ўз вақти билан, ҳар бир нарсанинг осмон тумбази
остидан нақти бор, туғилиш вақти, ўлим вақти... нимаки бор
аниқ, у қозир ҳам бор, нимаки бўлади, у олдин ҳам бўлган эди,
қуно ўтганини чорлайди...».

«Ўша даврда содир бўлган воқеалар оқибатида бизнинг ҳаёт
тарихи ва ун талқин қилиш тамоман ўзгарди, - деб давом
этирди Друвалло. Ҳалма нарса бир-бири билан боғлиқ. Фақат
бизга ҳақиқат ва ягона Худо бор, лекин ҳақиқатни талқин
қилишни кўп усули бор. Кўпчилик одамлар томонидан қабул
қилинган аниқ бир ҳақиқатлар бор-ки, биз буни
оламларнинг «ақли ривожланиши даражаси» деймиз. Биз
қаринб ўтган даврда баъзи сабабларга кўра, махсус бир реаллик
мавжуд-ки, бунга кўйлаб жонзотлар диққатини жалб қилади;
буни ҳозир биз ҳаёт кеңираётган реаллик ҳам қиради. Биз ерда,
қаторида нисбатан минглаб баробар онгимиз ривожланган
инфиди янган вақтлар ҳам бўлган, эрамыздан аввал 16000
йилдан 13000 йилгача содир бўлган воқеалардан кейин, биз ўша
воқеа онгли одамдан ахлоқий тушқунликка тушиб, ҳозирги
қолибта келиб қолдик».

Друваллонинг фикрича, биз 13000 йилдан бери асл
қолибта, яъни юксак онгли инсон ҳолатига қайтишни кутиб
турибмиз ва бу масалада қолибтаги мавжуд юксак онгли
мавжудотлар ҳам бош қотиришмоқда. Хўш, у юксак онгли
мавжудотлар қимлар? Ҳақиқатан ҳам қолибта бизнинг
цивилизациядан бошқа цивилизация мавжудми ёки бу фақат
қолибтагидир? Булар ҳақида бирон бир китобда хабар
берилганими? Ўша биздан 16000 йил олдин ўтган Атлантлар

цивилизацияси ҳақида Афлотундан бошқа яна бирон ки-
матумот берганми? Ҳа, матумот бор, энг асосийси -
матумот мусулмонларнинг Муқаддас китоби «Қуръон»
берилган. Қуръоннинг биринчи, «Фотиҳа» сурасида шун-
дан ёзилган:

1. Меҳрибон ва раҳмли Оллоҳ номи билан (бошлайман)
3-4. Ҳамду Сано бутун оламлар ҳожаси, меҳрибон ва раҳм-
жазо (киёмат) кунининг эгаси-подшоҳи бўлиши Оллоҳ учун

Изоҳ: Мактов-олжаша ҳақдор бўлиш учун башар олам
подшоҳ бўлишининг ўзинга қифоя қилмайди. Балки қонини
барча сайёралар ва улардани бор жонли, жонсиз мавжудоти
ҳаммаси устидан илму-ҳикмат ва раҳм-шавкат билан эъти-
қилдирган, бундан ташқари, охирадгани ҳисоб-китоб куниди
ягона подшоҳ бўлган Оллоҳ Таолонинг ўзинга ҳамду сан-
дойик зотидир.

Ушбу суратдаги таллардан кўриниб турибди-ки, қонини
бизнинг сайёрамиздан ташқари бошқа сайёраларда ҳам он-
мавжудотлар бор. Улар ҳақидаги матулотларга кейинги
тўхталиб ўтамиз.

Ҳозир эса биздан олдин ўтган цивилизация ҳақида сўз.
ўрнида биринчи навбатда рус олимаси, Авестошунос, Тибет
бир неча йил яшаб ижод қилган Елена Блаватскаянинг 19
йилда чоп этилган «Тайная доктрина» китобидан мис-
қеттирамиз. «...Ердаги биринчи ирқларнинг тарихи қолоқ ф-
уун номатулот, лекин дин таълимотидан хабардор одам-
уун эмас».

Бу таллар, албатта 1937 йилгача бўлган фан тараққийи-
тетишли.

Э.Мушашев қадимги ирқлар (ирқ деганда матулот бир
ирқни эмас, балки бутун бир цивилизацияни тушуниш дарко
ҳақида талларар экан, уни беш қисмага бўлади, биринчиси:

«Ўзидан пайдо бўлганлар», яъни фариштисимон жонзот-
уларнинг бўйи тахминан 50-60 метрни ташқил қилиб, бир кўз
бўлганлар (ҳозир бу кўзни олимлар одамнинг учинчи кўзи де-
атайилган, у ҳозирга қелиб кўринмас бўлган), улар бўлини
оқибатда кўтайганлар.

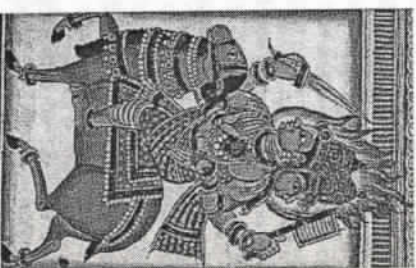
Иккинчи ирқ одамлари, «кейин тутилганлар» ёки «ман-
хаёт эгалари», булар бир кўзли ирқдан фарқли ўлароқ, таналар
зичроқ бўлиб, арвоҳсимон бўлишган ва бўйлари тахминан 4
метрни ташқил қилган. (Уларда ҳам учинчи кўз мавжуд бўлган)
Учинчи ирқ одамлари «Қўшма» ёки «Лемурийлар» де-
агилган, улар олдинги ирқлардан кўра кўпроқ хаёт кечирганлар

Мана шу ирқ мавжудлиги давомида одамлар жинсларга
биринчи, суякларни пайдо бўла бошлаган, тана янда зичлашган,
татулотнинг ва иккиозиликдан икки кўзли ва бир юзли
одамларга айланган ва бўйлари тахминан 20 метрни ташқил
қилган. Бу ирқнинг айниқса охирилари лемури-атлантлар
ишқилишган.

Ўринини ирқ вақиллари, атлантлар,
ишқ кўзли ва бир юзли бўлиб, улар
ишқлари зичлашган, бўйлари 6-8 метрни
ишқилишган.

Бешинчи ирқ вақиллари (яъни
ишқлари одамлар цивилизацияси), ишқ
ишқлари бўйлари ҳозиргидан кўра
ишқароқ бўлишган.

Ишқ юзорида ерда ирқлар қандай
ишқо бўлишгани ҳақида қисқача
ишқилиб ўтдик, кейинчалик бу ҳақида
ишқилиб матулот берамиз, ҳозир эса
хаёт ерда қачон пайдо бўлган, бу ҳақида
ишқилиб матулот бор? - шу ҳақида
ишқилиб ўтдик, мақсадга мувофиқ бўлар
ишқилиб

Ишқ юзли, тўрт кўзли
одам суратларидан бири

ЕРДА ҲАЁТНИНГ ПАЙДО БЎЛИШИ ҲАҚИДА

Бунинг учун Ер сайёрамиз қачон пайдо бўлганини
ишқилишимиз керак. Ҳозирги замон геология фани, ернинг
ишқилишганини олтига катта эрадарга тақсимлайди.

Бунлар:

Биринчи - геологиядан олдинги эра.

Иккинчи - Архей - энг қадимги эра.

Учинчи - Протерозой - ишқ хаёт.

Тўртинчи - Палеозой - қадимги хаёт.

Бешинчи - Мезозой - ўрталик хаёт.

Олтинчи - Кайнозой - Янги хаёт.

Ўринини ва ерда ҳаётнинг пайдо бўлишгани ҳақида муқаддас
китобларда нима ёзилганлигига тўхталиб ўтамиз.

«Нотило» китобининг 1: 1-25; 2: 4-6 бўлимларида
кўринишлар ёзилган.

Азалида Худо осмон билан ерни яратди. Ер хаши шаклини бўм-бўш бўлиб, тубсизлик узра коронглик ҳукм сураб эди.

Хулониинг Рухи эса сув юзида парвоз этар эди.

Худо: «Ёруғлик бўлсин», - деди ва ёруғлик пайдо бўлди. Худо ёруғлигининг яхши эканини кўриб, уни коронгликни ажратди.

Шундай қилиб, Худо ёруғликини «кундуз», коронгликини «тун» деб атади. Кеч бўлди, эрта бўлди - бу биринчи кун эди.

Яна Худо: «Сувликлар ўртасида уларни бир-бири ажратиб турадиган гумбаз пайдо бўлсин», - деди. Шундай бўлди. Худо бир гумбазни вужудга келтириб, гумбаз остидан сувни гумбаз устидаги сувдан ажратди. Ушбу гумбазни эса «Осмон» деб атади. Кеч бўлди, эрта бўлди - бу иккинчи эди.

Яна Худо: «Осмон остидан сув бир жойга тўпланиб қуруқлик кўринсин», - деди ва шундай ҳам бўлди. Х қуруқликини «ер» деб атади, сувларнинг жамини эса «денгиз» деб атади. Буларнинг ҳам Худо яхши эканини кўрди.

Яна Худо: «Ер ўсимлик кўкартирсин: уруғ берадиган ўланлар, меvasида уруғи бор турли-туман меvasи дарахтлар юзида улиб-ўссин», - деди ва шундай ҳам бўлди. Ер турли к ўсимликларини: уруғ берадиган ўт-ўланлар ҳамда меvasида ў бор дарахтларни ундирди. Худо буларнинг ҳам яхши экани кўрди. Кеч бўлди, эрта бўлди - бу учинчи кун эди.

Яна Худо: «Кунни тундан ажратиб ҳамда фасллар, кун йилларни белгилаш учун осмон гумбазиди ёриткичлар пай бўлсин. Булар ер юзини ёритмоқ учун осмон гумбазиди сояиб турсин», - деди ва шундай ҳам бўлди. Шундай қили Худо иккита катта ёриткичини: кунни бошқариш учун катта ёриткичини, ва тунни бошқариш учун кичикроқ ёриткичинингдек, юлдузларни ҳам вужудга келтирди.

Ер юзини ёритиб турсин ва тун билан кунни бошқари ёруғликини коронгликдан ажратиб турсин, деб Худо булар осмон гумбазиди жойлаштирди. Буларнинг ҳам Худо яхши эканини кўрди. Кеч бўлди, эрта бўлди - бу тўртинчи кун эди.

Яна Худо: «Сув тўда-тўда жониворлар билан тўлсин, устида осмон гумбазни бўйлаб қушлар учсин», - деди. Х хайбатли денгиз ажларларини, сувда яшайдиган турли-туман майда жониворларни ҳамда қуш-паррандаларни яратди. Буларнинг ҳам Худо яхши эканини кўрди. Худо улар муборақ қилиб: «Баракати бўлинглар, кўпайинглар, дини

яратганини тўлсинглар. Ер юзида эса парранда кўпайсин», - деди. Кеч бўлди, эрта бўлди - бу бешинчи кун эди.

Яна Худо: «Ер турли-туман йприк жонни: чорва, паррантадан ҳамда ёввойи хайвон турларини хосил қилисин», - деди ва шундай ҳам бўлди. Худо ерда хос турли-туман ёввойи хайвонларни, чорваларни, қуруқликда сурагулчуларни вужудга келтирди. Буларнинг ҳам Худо яхши эканини кўрди.

Яна Худо: «Ўз суратимизга кўра, ўзимизга ўхшаш одами яратилин. У денгиздаги баликлар, кўк юзидаги паррандалар, ердаги қушлар, ҳам, бутун ер юзи ва ерда ҳаракат қилувчи барча парранталар устидан ҳокимлик қилисин», - деди. Шундай қилиб, Худо осмонни ўз суратида, илоҳий суратда яратди. Уларни эркак ва хотин қилиб яратди. Худо одамларни муборақ қилиб, уларга: «Баракати бўлинглар, кўпайинглар. Ер юзини тўлғазиб тобе қилинглар. Денгиздаги баликлар, кўк юзидаги паррандалар ҳамда ер юзида ҳаракатланувчи барча хайвонлар устидан ҳоким қилинглар», - деди.

Худо дивом этиб: «Мана, Мен сизларга бутун ер юзидаги нур берадиган ўт-ўланнинг ва уруғи мева берадиган дарахтнинг суратини бердим; сизларга овқат учун ярайди. Шунингдек, ерда жон бўлган бутун ёввойи хайвонларга: кўк юзида учиб юрувчи барча паррандаларга ва ер юзида ҳаракат қилувчи барча парранталарга ҳам ейиш учун кўк ўтнинг ҳар турли навиини бердим», - деди ва шундай ҳам бўлди.

Худо бутун яратилганларга қараб, ҳаммасининг жуда яхши эканини кўрди. Кеч бўлди, эрта бўлди - бу олтинчи кун эди.

Шу залда осмон билан ер ҳамда улардаги борлиқ мавжудот яратилиб бўлди. Худо ўз фаолиятини еттинчи кунда тамомлаб, у кунда барча қилган ишларидан тинди. Худо еттинчи кунни муборақ ва муқаддас қилиб айлрди, чунки ушбу кунда у ўзининг бутун яратгани фаолиятидан тинган эди.

Осмон билан ернинг яратилиш тарихи мана шундир.

Мана эди бизлар геология фанининг ютуқларидан келиб чиқиб, унинг ернинг пайдо бўлиши ҳақидаги исботлари билан Нобел китобида ёзилган ернинг Худо томонидан яратилганлигини таъкидласак, иккаласи бир хил фикрда эканлиги намоён бўлади, яъни геология фани яратилиш орти қисмига бўлиди. Ибтидода ҳам Худо томонидан яратилиш олти кунни таъкид қилади. Бу ўхшашлик геология фани Библияда яратилган тасдиқи эмасмикин, деган фикрга ундайди. Фақат биз олти кун деганда, уни ер ҳисоби билан эмас, балким компот билан ҳисоби билан тушунишимиз даркор.

Геология фани ривожланиб бормокда. Ундаги ернинг пайвастлиги беш миллиард йилдан бошлаб ўн икки миллиардга дейилганди. Бу тапнинг исботи бўлади. Лекин биз ҳозир геологияни биринчи босқичдан бошлаб Ибтидо китоби ёзилган кунлар билан таққосласак, қуйилганлар маълум бўлади. Буни аниқлаш учун яна бир бор Ибтидо китобига мурожаат қилайлик. Шундай қилиб биринчи кун Худо осмон ва ер яратди, ёруғликни қоронғуликдан ажратди ва ёруғликни «Кўйду» қоронғуликни «Тун» деб атади.

Иккинчи кун: «Сувеликтар ўртасида уларнинг бир-бири ажратилган гумбаз пайдо бўлиши», - деди.

Учингч кун: «Осмон остидати сув бир жойга тўпланган куруқлик кўринсин», - деди. Худо ва яна «Ер ўсим кукартсин: уруғ берадиган ўт-ўланлар, мевасида уруғи турган-туман мевали дархатлар ер юзига утинб-ўсин», - деди.

1990 йилдан бери 300 миллион йилдан 600 миллион йилдан оқибат.

Протерозой эраһининг охирида ерда кучли узгаришлар бошланган, бу даврада тоғлар, китялар пайдо бўлди, ер сатхи янги кўлар пайдо бўлди. Атмосфера ва сувда кислороднинг пайдо бўлиши натижасида ерда оддий курт-кумурскалар ва сувдада баландлар пайдо бўлди. Энг асосийси ва зарури - Ер аста-секин соғий бошлаган.

Түркиянын кун: «Кунни тундан ажратыш хамда фасилар, календар, айдиларни белгилаш учун осмон гумбазида ёриткичлар пайдаланылган. Булар ер юзинни ёритмок учун осмон гумбазида чаккан чаккан турсин; Шундай килиб, Худо иккита ёриткични: бир сонуб буларни учун катарок ва тунни ёритиш учун катарок ёриткични ва колдуларни яратди.

Бешинчи кунда, Яратувчи денгизларини ҳар хил ҳашаротлар ва баъзилар боғлан, ерни эса қушлар билан тўлдирди. Бу давр палеозой эраси ҳамда мезозойнинг илк ва ўрта давларинини қамраб олади. Палеозой эраси 330 миллион йил, мезозой эса 173 миллион йил давом этган. Атмосферанинг тозаланиши, унда йил ва кистороннинг пайдо бўлиши, ерда ҳаётнинг пайдо бўлиши, ривожланишга эволюцион шарт-шароит яратиб берди. Мунда пихоит, уя милтиқард қоронғулик ва ҳаётнинг

олдйи вирус, бактерия, сув ўсимликлари даври тутаб, ҳаёт мушкулроқ формалари пайдо бўла бошлади.

Ва, nihoyat, олтинчи кун, бу кунда Яратувчи шу судрагувчи, ҳар хил ёввойи ҳайвонлар ва одамни яратди.

Олтинчи кун мезозой эрасининг сўнги даври ва кайи эрасига тўғри келади. Кайнозой эраси 67 миллион йил да эди.

Бу жойда шундай савол туғилади, Ҳудо олтинчи кандай одамни яратди? У одамнинг акли, онги бормиди, фақат номи одам элими? Бу саволга, Ибтидо китобининг 24 «Одам ва жаннат» бўлимидан жавоб топиш мумкин.

«Худованди Карим еру осмонни бунёд этган эдию, ле хали ерта ёмғир ёлдрмаган ва ерта ишлов бериш учун одам яратмаган эди. Ер юзида ҳеч кандай дашт бутаси ва ҳеч қандала гиёҳи ҳам ўсмаган эди. Фақат ердан буғ кўтарилиб, б ер юзини сунориб турар эди. Ўша пайтда Худованди Карининг туپроғидан одамни ясаб, унинг димоғига ҳаёт нафис пуфлади. Шу йўсунда одам тирик жон бўлди»...

Демак, бу гапларни юқорида Э.Муллаевнинг ир хақида айтганлари билан таққосласак, Парвардигори олтинчи кун яратган одам арвоҳсимон одамлар бўлиб, вақтинча бўлган ҳолос. Ёки таққослаш учун ҳозирги одам томонидан XX аср ўрталарида яратилган илк роботни олн хозирги, яъни XXI асрда яратилган роботни олинг. У фарқини изоҳлаб ўтиришнинг ҳожати йўқ, деб уйдаямиз.

Биз ҳозиргача фақат Ибтилода ҳамда баъзи олимлари одам ва ернинг яратилиши хақидаги фикрлари билан танин чикдик. Бу ҳолдса, воқеа-афсоналар хақида яна қиле билгиласми? Пайғамбарлар каердан келишди? Қадимдан биле яна нималар етиб келган? Биз нима учун яшашимиз кел Максуд нима? Ва шу каби бир катор саволларга қуйида ж беришга ҳаракат қиламиз.

ШУМЕРЛАР

Эраминдан, тахминан 3800 йил олдин, ҳозирги И территориясида Шумерлар мамлакати бўлган, улар қ колдирган миҳхатларда (глинопись) 450000 йил олдин бу ўтган воқеалар баён қилинган. Унда айтилишича, бизи иркимиз, яъни ҳозирги одамлар 200000 йил олдин пш бўлишган, лекин ундан олдин ҳам ерда бошқа ирқлар, бош цивилизациялар мавжуд бўлган.

Б.Бернштейн бу хақида қуйидагиларни ёзган: «Биринчи акли яратган ирқдан то юксак акт-идроқли ирқ пайдо бўлушгача бу давр (Денурлар) бир неча миллион йил ўтиб кетди ва кайи шунча нокт Атлантлар цивилизациясидан тарихий эрага келди». («Ғайбат доктрина» 1937 г. т.2, стр.329).

Шунинг экан, нима учун бу цивилизациялар хақида келгунча йўқ, айниқса юксак ривожланган атлантлар хақида, кайи савол туғилиши табиий.

Улар хақида аниқгина маълумот бор, лекин бизлар ён-профессор Чуккур аҳамият бериб қарамаймиз, ёки бирон-бир ақал номмадум бўлган нарсани кўриб қолсак, бош чайқаб, «атлантлар» дея ўтиб кетаверамиз. Америка астронавтлари 1967 йилда, ернинг йўлдоши Ойга қўнган пайтларда, бир қанча ақаллар учури жисмлар ва улардаги мавжудотларни кўришган. Бу хақида бирон қимсага тапирсангиз, у шубҳаланиб, бу ҳақ қўнганчи, номмадум деганинг нимами? Ҳозирги вақтда-бу ҳақ жавоб қайтариши аниқ.

Биз аниқ ва равшан бўлган, ҳозирги кунга келиб, ҳар профессора ўқитиб чиқилган Мисрдаги Буюк пирамида хақида келгунча ўтмақчимиз, чунки у бевосита атлантлар цивилизацияси билан боғланган бўлиб, бизнинг ҳозирги цивилизациямизга «нома» жўнатгани маълум бўлди. Биз бу ақални тушутириш учун Кембридж университети тилишуос ақали Питер Лемезурсенинг «Ветикая пирамида цивилизация» китобидан фойдаланамиз. Китоб 2002 йилда чоп этилган.

БҲОК ПИРАМИДА

Ҳозирга келиб, баъзи бир олимлар пирамидага 4000 йил пурон деб ҳисоблашади, лекин бу тахминлар тўғрими? Бу ақални ойдинлаштириш учун биз пирамиданинг тизими хақида тапириб ўтсак мақсадга мувофиқ бўлар эди. Агар мақсадга жойлашган, ҳам тпшгдан қилинган Кепальковатль ақални конвенсинг улкан платформасини ҳисобга олмасак, Буюк пирамида ер юзидати энг оғир бино, унинг ҳажми Нью-йоркда қилинган, энг қатта ҳисобланган осмонўпар бино «Эмпайр статс билдинг»дан икки баробар кўл, оғирлиги эса 30 баробар. Буюк пирамиданинг диққатга сазовор жойи шундан иборатки, кайи бурчаклари ер юзининг тўрт томонига шу даражада тўғри кўнганлигидан-ки, бу олдий оламнинг иши эмаслигига амин бўламиз. Унинг тошлари оғирлиги 70 тоннагача, унда

Лекин шуниси кизикчи, бундай Генофонд ҳақиқатларнинг мукаддас китоби «Авесто»да ҳам юритилган. Авестонинг «Вандиод» бўлимида Ахура Мазда (оташпарастлар динининг бош худоси) Дотийе дарёси бўлиб Худотар билан мажлис ўтказиб, бу мажлиста ўша одамлари подшоҳи Жамни тақдир қилди ва унга яқин одамлар мулоқатда ер юзига каттик қорлар ёғилиб, бутун ерни босиб, даҳшатли совуқлар бўлади, бундай совуққа одамлардош бера олмайди, шу сабабли Жамга шимоли томон бориб ер ости шахрини қуришни буюрди ва бу шахарни бир инсондан энг сарасининг уруғларидан жуфт-жуфт қилиб мингта уруғ, хайвонлар, судралувчилар, дарехтлар ва ҳар ўсимлик, қурт-қумурскалардан бир жуфт-бир жуфт қилиб боришни ва уларни ер остидаги шахарга тўғри тақсимлашни яқин ким ер усти қисмига яқинроқ, ким пастликда жойлашган ҳақида батафсил йўл-йўриқ кўрсатди. Бу ҳақида Авестода кўйдатила ёзилган:

ВАНДИОД

Яратувчи Ахура Мазда Ййрон Вижлагти эзгу Дотийе дарёси соҳилида олам Хулотари билан анжуман ўтказди.

Яхши сурувлар соҳиб Жам, Ййрон Вижлагти эзгу Дотийе соҳилидаги энг тўзал одамлар билан анжуман ўтказди...

... Ўшанда Ахура Мазда Жамга деди:

Эй, куёш юзли Жам, Вайвантонининг ўғлини!

Астуманд оламга баттарин қаҳратон қалин қорларни ботиқ қилиб келди. У аёвсизликда ўлимга менгзар.

Ўша баттарин қаҳратон астуманд оламга қалин қор билан тушиб келди. Баланд тоғларга қорлар ёғди. Арин баландлигида.

Эй, Жам!

Уч томондан қўйлар суруви келди. Улар ғоят халқ манзиллардан келдилар: тоғларнинг юксак чўққилари кишлокларнинг чуқур ерларидан...

Эй, Жам!

Қаҳрли қаҳратондан бурун сулар шиддат билан оқиб сарзаминларда гиёҳ ва ўт-ўланлар ғоят сероб бўлди. А қаҳратон оёғи етиб, у бутунлай кириб кетгач, қорлар кутуришини кўрсатди. Энди бу заминда суларни хайратбахш оқимдан ног-иншон тополмайсан.

Шундан сўнг - сен, эй Жам! - ҳар бирининг тўрт томони ердаги ҳудудларда бўлган «вар» бино қил. Қўйлар, туялар, қўшлар, итлар, паррандалар ва қўйдирғувчи кизил олов қўшларини у ерда олиб бор.

У ерда - сен, эй Жам! - одамларнинг яшамоғи учун ҳар бирининг тўрт томони астрийс узулигида бўлган «вар» бино қил. Ўшарлар ва қўйлар учун ҳар бирининг тўрт томони ердаги ҳудудларда бўлган «вар» барпо айла.

У ерда сулар узулиги бир хосар бўлган ўланларда қўйлар билан оқиллар.

У ерда ҳамини ям-яшил ва хурам, ҳамини етуклик ва қўшлар билан айловлар яраттин.

У ерда кенг ва баланд уйлар қур.

У ерда ер юзидати энг улғу, энг олий, энг яхши эркак ва қўшларнинг уруғларини олиб бор.

У ерда ер юзидати энг улғу, энг олий, яхши қўшларнинг хилма-хил уруғларини олиб бор.

У ерда ер юзидати энг баланд, энг хушбўй қўшларнинг уруғларини олиб бор.

У ерда ер юзидати энг емишли, энг ёқимли ва хушбўй қўшларнинг уруғларини олиб бор.

Иббуда бўлмасликлари ва йўқ бўлиб кетмасликлари учун қўшлар жуфт-жуфт қил.

Ййрон, энгхор у ерда буқрилар, пушсиқлар, қўйлар, қўшлар, дайвак, қасвиш, виэбориш, сўйлоқ тишли, нес, қўшлар, Ахураман ўз доғини қолдирган бирор бир кимсани ерда қўрма!

У кенгликда тўққиз ўтар жой қил. Ўрталикда олти, қўшлар билан урғочиларнинг минг дона уруғини ўша ерда қолдир.

У ерда олти ўтар жойларга олиб бор. Олти юз уруғ қўшлар билан, уч юз уруғ қўйликка.

Уларнинг заррин сура билан «вар» томон хайда. У «вар»га қўшлар нур тарқатувчи дарвоза қур...

Мана бу таптардан келиб чикиб, биз Шамбала дигри бўлсада, аммо дунёда бор эканлигига ва у кимнингдир ўйлаб чиққан дейишимизга асос қолмайди.

ЛЕМУРО-АТЛАНТЛАР (давоми)

Келинг, яна Лемуру-атлантлар тарихига қайтайлик. Лемуру-атлантларнинг ҳаёти ва ўлими ҳақида Е.Блаватская («Тайная доктрина» 1937. Т 2 278, 340, 342, 395, 397, 429, 447, 530, 337 б.) ва Лобсанг Рампаннинг («Доктрина хасъ» 1994 й. 230-232 - бетлар) китобларида баътаъри ахборот бор. Бу манбаларда лемуру-атлантлар, келадигувчи, олиндан кўра олувчи бўлиб тутилганликлари, учун ҳеч қандай тўсиқ бўлмаганлиги, улар табиатнинг бир-асорларини билувчи ва донишмандлар бўлишган, ёзилган. Уларни «Худо фарзандлари» дейишган. Лемуру-атлантларнинг дини бўлмаган ва бу уларга керак ҳам бўлмаган чунки уларнинг учинчи кўзлари (яъни яратган ва борлик бўлган) кўз, бошининг тепа қисмида жойлашган), ривожланган бўлиб, улар Худо билан бевосита мулоқот бўлишган. Улар учун масофа рол ўйнамаган. Бу «Олтин даври бўлган, ўша даврда Худолар бематол Ерга келиб, одамлар билан суҳбатлашиб юрганлар. Қачонки бу аср тугади Худолар ҳам ердан кетиб, кўринмайдиган бўлишди, одамлар эса улар яратиб кетган табиатга сингналдан бўлишди.

Бу жойда яна шунни айтиб ўтиш лозимки, илк диний бири хисобланмиш оташпарастлик ҳам оловдан ташқари табиат унсурларига (сув, шамол ва хокзоларга) сингналдан мадад сўраганлар. Мисол учун Анахита Ардвисура, Худоси, Зам - ер Худоси ва хокazo. Қадимги Грекияда афсоналаридан маълумки, улар ҳам табиат унсурларига сингналдан. Масалан, Посейдон - сув худоси, Иол - шудоси, Гефест - олов худоси ва хокazo.

Авестода яна бир қизик касида бор, бу «Анн Батилланган касида, унда оташпарастлар, табиат унсурлари ташқари, кўкда учувчиларга сингналданганлар. Кўкда учувчи уларнинг айтишларича, Тиштар юлдузидан. Бу юлдуз номини ҳозирги замон тилига таржима қилсак «Сир юлдузидир. Мана шу юлдуз ҳақида алоҳида тухтабди ўша Ашани, оташпарастлар хурсандчилиги ва омад Худоси ҳам уларнинг олгий Худоси Ахура Мазданинг

таълимотларини, ману яшовчиларнинг синглиси сифатида кўриб келиб, оқшатишлар.

Мана Ахура Маздани олқишлаш билан бошланади ва таълимоти давом этади.

Ўша замонда Ашани таълимиз, Буюк ҳукмдорни, гўзал ва таълимиз, энг қудратли ва энг қучли, саломатлик берувчи таълимиз, келувчи Ашага синганимиз. Яқинданми, таълимиз кимми Ашага мурожаат қилса, у ёрдамга келади. Ўша замонда бўлиш учун синганиман, мен унга қурбонлик келтириш ва хокazo». Мактовлар келтириб Ашани яшаш ва келадигувчи таълимиз. Касиданинг 12-бўлимида эса мана шундай тоғлар ёзилган:

«Уларнинг, кўкда учувчиларнинг, отлари кишнаб келадигувчи тортиб, жангчинни олиб келмоқда, уларнинг отлари тез учур, қийматлари узун ва ўткир, Уларнинг камондан отан йиғилар уювқа учадиги, ва душманларни ҳар томондан қийнаб келадиги».

Бу жойдан шунинг билкиб олдики, Ахура Мазда, Аша ва таълимизлар Ерга кўкдан от арава ва қурол-аслаҳалари билан келишар экан. Албатта, бу эртакта ўхшайди, аммо таълимиз муровидас китоб, унда эртақ, бўлмаган воқеалар таълимиз муровидас эмас. (Ундан кейин барча диний таълимизларнинг таълимиз шамали, шунинг учун от-арава деганда таълимиз от-арава деб эмас, балким махсус учувчи мослама таълимиз келадиги керак). Шундай экан, биз бунга ишбот-датил келтиришимиз, бунинг учун бошқа халқларнинг тарихига келтиришимиз қаратишимиз керак, мана шундай халқлардан бора Африка китъасининг Мали давлатида яшовчи «дотон»лар келтиришлар.

ДОТОНЛАР

Бу қабилани ажойиб маълумотларга эга бўлганлиги сабабиди, таълимиз дунё олимлари билгишадиги.

Улар шундай маълумотга эгаки, бу қабилани яшаш шарт-шароитини кўрсатишга, ақс бовар қилмайдиги. Уларда бўлган таълимиз қонун билнинг дунёқарашимизни таълимиз таълимиз, яъни қонунда фақат биз - одамлар тирик ва ақлли таълимиз дунё таълимиз пуча чикади. Бу қабилда яшайдиган таълимиз таълимиз бўлиб, барча тоғлар қатори унда ҳам таълимиз бор, шу қаторлардан биттаси улар учун жуда муҳим ўрин таълимиз. У таълимиз кириб кетган бўлиб, уни қабиланинг энг

табарруж одами кўриқлаб туради. Бу унинг умри охирга бўлган ягона вазифаси, унга ҳеч ким яқинлаштишга жўшқон бермайди, унинг ҳурмати жуда баланд, қабилга одамлар шахсни авайлаб-арайди ва бирон нарсага муҳтож бўлинганда кўймайди. Бу одам ҳаётдан кўз юмса, бошқа илоҳий қўли илоҳиманган қабилга вақилин мўкадас одамнинг ўрни эгаллайди, бу ҳол қамиди 700 йилдан бери давом қилмоқда. Бу форда ғаройиб расмлар мавжуд, минг расмлардан фақат иккитаси ҳақида тўхталиб ўтамиз.

Аввалмбор, гап осмондаги энг ёруғ юлдуз «Сириус» бораси. Фордлати расмлардан иборат маълумот «Сириус» юлдуз атрофида айланаётган сайёра «Сириус В» ҳақида. Дотонга юлдуз ҳақида жуда аниқ маълумотлар беришати, улар бу сайёра жуда қадимдан мавжуд, шу билан бирга жуда кичик дейишди. Яна улар, бу сайёра Сириус атрофида «ер ҳисоби билан йилда» бир марта айланади. Бу - жуда аниқ маълумот, ҳозир замон астрономлари ок митти сайёра «Сириус В» ҳақида биринчи марта 1862 йилда хабардор бўлишган, лекин бу сайёра ҳақида туъларок маълумотта 20-25 йил олдин эга бўлишди. Бу митти ок юлдузининг оғирлигини ҳозирги асбоб-ускуна ёрдамида ўлчаганилирида, дотон қабилиси одамларининг таътири эканлигига амин бўлишган, яъни бу сайёранинг ҳар куб дюймига (дюйм-2,5 см) 1,5 миллион тонна оғирлик келатилганлиги аниқланган. Бу дегани, агар бу сайёранинг бир парчаси қонинотлан Ер томонга интилса, уни ҳеч қим нараса тўхтаста олмайдди ва у тўпша-тўпри ернинг ядросига қарабори. Бунидан ташқари, олимлар бу юлдузининг Сайёра атрофида қанча вақтда айланишинини ўраниб чиққанларида, йилли ташқил қилишини аниқлаганлар. Шу даражадаги маълумотта дотонлар қадим замондан қандай эга бўлишди. Лекин, бу ҳали дотонлар эга бўлган маълумотнинг қисминга ҳолос, бундан ташқари олимлар яқинда хабар бўлишган, Куёш системаси сайёралари Нептун, Плутон, ҳақида улар азатдан билишган. Дотонлар, қонинотлан сайёраларга яқинлашса, бу сайёралар қандай кўриниш аниқ бўлишган. Бу маълумотдан ҳозирги замон олимларида хабардор бўлишди. Бундан ташқари, улар олимларнинг яшаш фаолияти ва унинг функциялари ҳақида маълумотта эга бўлишган. Ибтидоий тузум шароитида яшаш қабили аниқ шунларга қодир бўлишган!

Табики, бу қабилига халқаро ташкилот бир олимларни юбориб, уларга дотонлар бу маълумотларга қодир

28

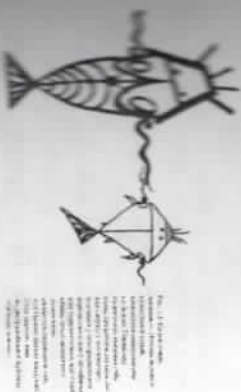

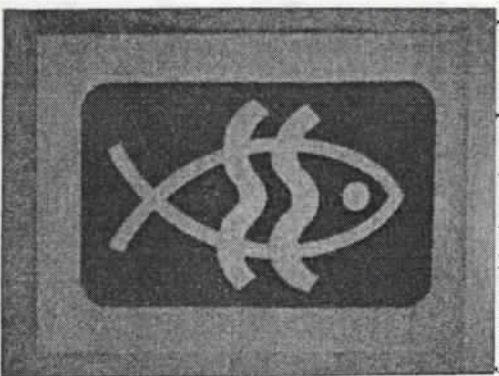
Рис. 1.2. Доронлар горилати

Олимпиада шарафига юклатилди. Олимпиада догонлардан бу
халқнинг маърифат билишларини сўраганларида, улар бунинг
сана тортиш расмлар кўрсатганини айтишган. Расмда, уч
адам кўнатибди, бигиза шакли маълум бўлган, номалғум
бу адам «НУЖдан кинайдир маъ-жудотлар чиқиб, ховуз
дан сури боғани тўлдир-ётганликлари ва НУЖдан тўша-
ни сури суриб, ховуз бўйига яқинлашиб келаётган
бу адам ўзининг маъжудотлар кўрсатилган. (Расм.1.2.)

Ҳозирда, бу мавжудотлар, касрдан уяиб келганликлари билан қариндош, уларга ҳар хил маълумотлар беришган. Бу ҳақда таълимчиларни эшитган олимлар донт қотиб: «Биз бу ҳақда эшитмадик, сизлар айтганларингиз йўқ» қабилда қариндош инқироблар, чуққи улар кўриб, эшитган гаплари, гаплари бўлиши ҳақиқати минг йилгаб мавжуд тарихни таълимчилар чикариши муқаррар эди. Ҳозир ҳам дунёда таълимчилар назаридан кўп тушуниб бўлмайдиған, ҳолисатарлар билан бу ҳолисатарлар баъзи олимлар яратган ҳақиқатлар билан қариндош қотиб, асосий омма беҳабар қолади. Албатта, таълимчилар ишоналмайдиған одамларда: «Бошқа юлдуздан қариндош номидиғум мавжудотлар йотиқдуй одамлар билан қариндош қотиб?» - деган савол туғилиши мумкин. Лекин таълимчиларнинг қариндош чикармат: бу даражада ривожланган таълимчиларнинг таълимчилар тил ёрдамида таълимчилар шарт қариндош қотиб, яқин қариндош бўлса узоқ масофадан туриб ўз таълимчиларда тушуниғра оладиған бўлдиғлар.

Көзгилер ториди олимлар яна бир расмини кўрдилар-ки,
бу расм митти ок сайёра «Сиринус»
атрофида айланиш схемаси. Буни
Ан юлдузи атрофида айланиш замон асбоб-у-қуналулари ёрдами билан

мавжудотлар расмига жуذا ўхшаб кетар эди. Шунинг билан бирга бизнинг маънавиятимизнинг бу расмининг маъносини биборат эканлиги ҳақида таъкидлаб беришларини сўраймиз, улар бизларга ҳеч қандай маълумот бера олשמаслиги.

Шунда бу шахар атрофларига чикиб, одамлардан бу сўрадик, улар ҳам бизга аниқ бир маълумот беришга оқиб келишди. Шундан кейин «Титикака» кўли атрофида жонли «Урос» кабигаси хиндларни билган ҳамсухбат бўлиб, мехмонхонада кўрган расмлар хақида таъриф, унинг чиқиш тирихини айтиб беришларини иттимос қилдик. Дарров таъд нима хақида кетаётганини тушуниб, бу расм таъд таърифи беришди.

Уларнинг айтишича, қадим замонда осмондан НУЖДОР келиб, «Титикака» кўлида жойлашган, Куёш оғи Кўнишган. Уша даврда бу кўл атрофида «Инк»лар қабилалари яшаган, осмондан учиб келган дельфин мавжудотлар ўзларининг касрдан учиб келганликлари хабар бериб, инклар аёллари билан кўшилишган, қабиласи одамлари айтишларича, мана шу кўшилиш натижасида «Инк»лар империяси ташкил топган».

Биргина Ўрта ер дегизи атрофида, 12 та хор маданиятга халқлар яшайди. Бу халқларнинг ҳам маъна ўйлаш афсоналари бор. Хўш, ён-атрофимизга қарасан.

Масалан, хозир сувда яшайдиган
интерпретатор берсак ҳам баъзи нарсалар
малъум шундай деган:

Англизми кўрсатишда, англизмайсизлар,
французизмларда, кўролмайсизлар.

Демуро-атлантлар ҳақидаги ҳикоямизни давом

ДЕМУРО-АТЛАНТЛАР (давом)

Демуров келиб, Демуро-атлантлар аста-секинлик билан кетди. Уларнинг «Эра»лари ўйиб кетди. Лекин, даврлари ривожланган вақтда улар мармар, қорамармар, фойдаланиб улкан шахарлар, ўзлари бўйи-ча янгида қалқидлар ва ҳар хил ажойиб бинолар қуришди. Ҳам тақинилар ҳам бор-ки. Буюк Британиядаги Англия, Европани қишлоқли қолдиклари, хатто Мисрдаги Египт ҳам туёқли Демуро-атлантлар яшаган, лекин бу

[illegible]

ДИМИТРО-АТЛАНТИД (Давомии)

Жак-Ив Кусто, фан оламида ўз хурматини йўқотди, ёзди «Тайм» журнаши 1988 йил 1 август сониди.

Лекин хозирги вақта келиб, унинг айтганларини эканлигига шубҳа қолмади. Чунки ўрта ер дентиси хонир фойз ўлик. Атлантика оксани ҳам аста-секинлик билан жонотларидан айрилишти.

Бу ҳаёкатнинг асосий сабабчиси сув ўтлари, улар остидаги ҳаётни бирма-бир кириб келишмоқда. Бу ан Япония атрофларидаги сувларда кўза ташланади.

Озон тешиги асосан Жанубий кутб устида пайдо бўлиб 1992 йилда АКШ табиатни муҳофаза қилиш агентлиги хабар қилишча, яқин 50 йил давомида «теши» касалитидан дунёда 20000 одам ҳалок бўлади, бу кутубда 400000 ўлимга кўшимча. Бу олдинги йиллардаги ўлимлардан марта кўп. Бу қамми, кўйми?

Энди асосий мавзуга қайтиб Дюбсанг Рампанинг қи эшитганларини баён қилсак.

АТЛАНТИДА ДОНИШМАНДЛИГИ

Бу шахс Тибетнинг энг муқаддас, илоҳий қучлар мо «Портал» ибодатхонаси тагида жойлашган «Бағиллашган» даврасида бўлиб, биздан олдинги цивилизация ва-қийи тирик атлантлар билан мулоқотда бўлган ва қиски м бизнинг Ер сайёрамызда ўша даврларда нималар бўлиши ҳақида маълумот олган.

Д.Рампа айтишча, у хайратланмаслиги учун уни бир ой давомида Тибетнинг махсус «лама»лари тайёрлашган, неча хил синовлардан ўтган ва ниҳоят орадан 3 ой ўнча сўнг ибодатхона мунажжимлари, учрашув учун вақт келганини айтишган. Бир турух ламалар қўлларидан чире билан Д.Рампани ибодатхона тагида жойлашган ил йўлаклар билан олиб боришган, йўлак охирида ламалар тошни ҳаракатга келтириб, бошқа хоната йўл очини хонадан намлик хиди билан бирта ўсимликлардан чинка хушбўй хидлар келган. Бу хонадан ҳам ўтиб улар йўл охирида «олтин эшикка» дуч келганлар.

Шу ерда диққатингизни «Авесто» китобининг «Валда» бўлимига жайб қиламиз. Юқорида айтиб ўтганимиздек, А Мазда Дойтиё дарёси бўйида, Худолар билан ўнча йингитига ўша давр пошхои Жамни тақлиф қилиб, унга қи совуқлар бўлади, шу сабаб шимол томонга бориб ер

дан йорини қилиб деб, шаҳарнинг узунлиги, эни, қанчалик катта бўлиши ҳақида аниқ кўрсатмалар берган. Шу билан у одамларнинг қандайларини, хайвон ва инсонларни қанча ва қай бирини, қушлар ва инсонларни йўқ бўлиб кетмаслиги учун, уручларини мана қандай қандай соқлаш бўйича йўл-йўриқ кўрсатган. Дарвозадан, Ахура Мазда бу шаҳарга олтин дарвоза қилиб келган ва қанча вақт ўтганини билгиш мақсадида, олтинга туниқ қилишни маслаҳат берган (дотонлар бу тунда қанча вақт ўтганлигини билган) ва бу тўйнуқдан бир йилда бир марта қайтишни уятган.

Авестода ёзилган гаплар билан Тибетдаги Портал ибодатхонаси тагида жойлашган олтин дарвозали хона негизи бир жойдан келиб чиққанлигига шубҳа қолмайди. Чунки Худонинг номи ҳар хил бўлса ҳам - Ўзи ягона ва мақсади битта - одамларга тўғри йўл кўрсатиб яхшилик қилиш.

«Бу олтин дарвоза, — дейди Д. Рампа — биз яқинлашганимизда, ўз-ўзидан очилди ва биз қайим номаларимиз замондан мавжуд кент хоната кириб бордик, лекин бу хоната мен билан бирта келганлардан фақат уч нафари кирди, қолганлари эса эшикнинг нариги томониди қилишди. Бизлар уч роҳиб билан йўлимизда давом этдик, анча юрганимиздан кейин бизни чидаб бўлмайдиган даражадаги совуқлик қамраб олди. Атроф жим-жит эди. Ундан кейин бизнинг танамизни электр разрядлари тешиб ўтгандай туюлди ва қўлларимиздан нур тарала бошлади. Бу синовдан ҳам ўтгандан кейин, роҳиблар ўз йўлларидан давом эттишти. Бир мунча вақт ўтгандан кейин бизлар қўлимиздаги чироклар нури ёрдамида ул-

Д.Рампа айтишча, у хайратланмаслиги учун уни бир ой давомида Тибетнинг махсус «лама»лари тайёрлашган, неча хил синовлардан ўтган ва ниҳоят орадан 3 ой ўнча сўнг ибодатхона мунажжимлари, учрашув учун вақт келганини айтишган.

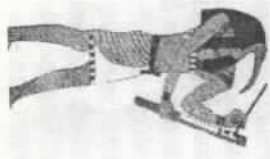
Д.Рампа айтишча, у хайратланмаслиги учун уни бир ой давомида Тибетнинг махсус «лама»лари тайёрлашган, неча хил синовлардан ўтган ва ниҳоят орадан 3 ой ўнча сўнг ибодатхона мунажжимлари, учрашув учун вақт келганини айтишган.

кан хайкалларни кўрдик, улар барчаси олтин ва қизил тошлар билан безалган эди. Булар орасида мен билан танидим. Навбатдаги эшикдан кейин тор ва эри-бурни очилди. У жойнинг қоронғулигини чироклардан чиқариб ёрита олмас эди. Мана, ниҳоят атрофлари тинч таратаётган катта чуқур хона кўринди. Бу хонанинг ўрта қисмида қора тошдан ясалган сағана бор эди, бу сағана деворда бизга номатўм рамз, белгилар қоплаган эди. Сағананинг ўрта очик, қора тошдан ишланган, номатўм тилдаги ёзувлари расмлар билан безалган саркофаг (қадимдаги тош тобути) эди. Мен саркофаг ичига назар ташлаганимда, унда бешта эртар эдишлар. Мени уларнинг бўйлари хайратга солди. Аёл бўйи 3 метрдан, эркакларники эса 5 метрдан эди. Уларнинг бошлари жуда катта бўлиб, бошининг орқа томонига конус шаклида эди, жағлари бурчакли, оғизлари қичик, денгизини, бурчакли узу ва интичка, кўкрак кафаслари интичка, бўртқилари эди. Тобунинг қопқоғида осмон қорини эъланга ўхшаш эди. Табунинг қопқоғида осмон қорини эъланга ўхшаш эди. Табунинг қопқоғида осмон қорини эъланга ўхшаш эди. Табунинг қопқоғида осмон қорини эъланга ўхшаш эди.

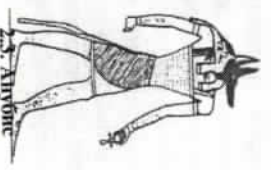
хазирдан фарқ қилар эди. (Бу яна бир марта Ер орбитаси қадим замонда эканлигидан дағалат бериши. Бунидан кейин ҳам вақт билан Ер ўз орбитасини ўзгартиришига шубҳа йўқ. Оқимизда Индонезияда бўлиб ўтган «Иунами»дан кейин Ер ўз орбитасини ўзгартиргани ва сув тағдида ўзгаришлар руида бўлиб қолган. Бу воқеа ҳақида қарийб 500 йил олдин Носир хам ўз башоратларида айтган - P.A.).

Роҳиблардан бири: «Мана у – бағилланганлар даври» деди.

Диккатинизни Миср ибодатхоналарида мавжуд расмларга қаратсак. Ушбу ибодатхоналардаги расмларда танаси одам, боши эса ҳар хил хайвонлар ва қушлар билан бўлиб ва ҳоказо дан иборат суратлар бор.

2.2. Tot

2.3. Anubis

2.4. Anubis

қадим замонда бошнинг эътибор қилсангиз унинг боши билан танаси афсоналарида боши ва танаси одам билан бўлиб қолган эди. Мана, ниҳоят атрофлари тинч таратаётган катта чуқур хона кўринди. Бу хонанинг ўрта қисмида қора тошдан ясалган сағана бор эди, бу сағана деворда бизга номатўм рамз, белгилар қоплаган эди. Сағананинг ўрта очик, қора тошдан ишланган, номатўм тилдаги ёзувлари расмлар билан безалган саркофаг (қадимдаги тош тобути) эди. Мен саркофаг ичига назар ташлаганимда, унда бешта эртар эдишлар. Мени уларнинг бўйлари хайратга солди. Аёл бўйи 3 метрдан, эркакларники эса 5 метрдан эди. Уларнинг бошлари жуда катта бўлиб, бошининг орқа томонига конус шаклида эди, жағлари бурчакли, оғизлари қичик, денгизини, бурчакли узу ва интичка, кўкрак кафаслари интичка, бўртқилари эди. Тобунинг қопқоғида осмон қорини эъланга ўхшаш эди. Табунинг қопқоғида осмон қорини эъланга ўхшаш эди. Табунинг қопқоғида осмон қорини эъланга ўхшаш эди.

хазирдан фарқ қилар эди. (Бу яна бир марта Ер орбитаси қадим замонда эканлигидан дағалат бериши. Бунидан кейин ҳам вақт билан Ер ўз орбитасини ўзгартиришига шубҳа йўқ. Оқимизда Индонезияда бўлиб ўтган «Иунами»дан кейин Ер ўз орбитасини ўзгартиргани ва сув тағдида ўзгаришлар руида бўлиб қолган. Бу воқеа ҳақида қарийб 500 йил олдин Носир хам ўз башоратларида айтган - P.A.).

Роҳиблардан бири: «Мана у – бағилланганлар даври» деди.

Диккатинизни Миср ибодатхоналарида мавжуд расмларга қаратсак. Ушбу ибодатхоналардаги расмларда танаси одам, боши эса ҳар хил хайвонлар ва қушлар билан бўлиб ва ҳоказо дан иборат суратлар бор.

қадим замонда бошнинг эътибор қилсангиз унинг боши билан танаси афсоналарида боши ва танаси одам билан бўлиб қолган эди. Мана, ниҳоят атрофлари тинч таратаётган катта чуқур хона кўринди. Бу хонанинг ўрта қисмида қора тошдан ясалган сағана бор эди, бу сағана деворда бизга номатўм рамз, белгилар қоплаган эди. Сағананинг ўрта очик, қора тошдан ишланган, номатўм тилдаги ёзувлари расмлар билан безалган саркофаг (қадимдаги тош тобути) эди. Мен саркофаг ичига назар ташлаганимда, унда бешта эртар эдишлар. Мени уларнинг бўйлари хайратга солди. Аёл бўйи 3 метрдан, эркакларники эса 5 метрдан эди. Уларнинг бошлари жуда катта бўлиб, бошининг орқа томонига конус шаклида эди, жағлари бурчакли, оғизлари қичик, денгизини, бурчакли узу ва интичка, кўкрак кафаслари интичка, бўртқилари эди. Тобунинг қопқоғида осмон қорини эъланга ўхшаш эди. Табунинг қопқоғида осмон қорини эъланга ўхшаш эди. Табунинг қопқоғида осмон қорини эъланга ўхшаш эди.

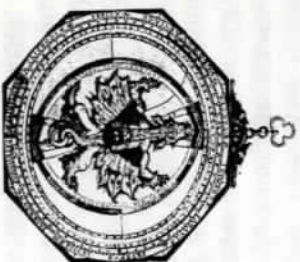
хазирдан фарқ қилар эди. (Бу яна бир марта Ер орбитаси қадим замонда эканлигидан дағалат бериши. Бунидан кейин ҳам вақт билан Ер ўз орбитасини ўзгартиришига шубҳа йўқ. Оқимизда Индонезияда бўлиб ўтган «Иунами»дан кейин Ер ўз орбитасини ўзгартиргани ва сув тағдида ўзгаришлар руида бўлиб қолган. Бу воқеа ҳақида қарийб 500 йил олдин Носир хам ўз башоратларида айтган - P.A.).

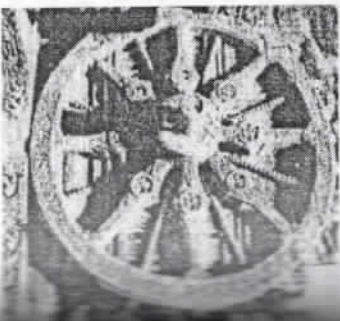
Расм 2.5.

Атлантлар цивилизацияси пайдо бўлди».

(Мисрда золиак мавжуд бўлиб, унда ер оқиб хозиргидай эмас, аксинча айланishi кўрсатилган, худди ингаллар хиндларнинг санскритида ҳам бор - Р.А).

2.6. Золиаклар айланishi доираси (1540 йил)

2.7. Хиндларнинг Капарака обидасидаги Куёш айланishi тизими 12 та чархга таъинланган

Улар кўп нарсани, жумладан электр энергиясини, энергиясини фойдаланишнинг ўрандиглар, фотоплапарат ва этишди, осмонга учиниши ўрандиглар ва правитацион ва тўғри фойдаланишнинг билар эдилар.

Мана, Куёш системасига кинотдан номалгум объект ва келиб, барча ўрнатилган тартибни бузди. У оқиб оробитасини, жумладан Ер оробитасини ўзгартириб, уни айланishiда мажбур қилди. Кучли экизлашлар бўлиб, сувлари ўрнидан кўзгаллиб, бутун дунёни сув босди. Бу

Овозлар яқинлашиб келиб, дарахлари орасидан, улардан танли одамлар чиқа бошлади. Менинг онгимда ҳар хил тафсилотлар кела бошлади, худди киши менга эртақ айтиб беришга туялди. Бу номалгум тафсилотлар деди:

«Қадим-қадим замонларда Куёшга нисбатан хозиргидай яқинроқ жойлашган, ва Ер оқиб хозиргидай эмас, балки оқиб айланган, суткалар қисқарок, иссиқроқ эди. Мана шу замон

бу замонда яқинлашиб келиб, дарахлари орасидан, улардан танли одамлар чиқа бошлади. Менинг онгимда ҳар хил тафсилотлар кела бошлади, худди киши менга эртақ айтиб беришга туялди. Бу номалгум тафсилотлар деди:

«Қадим-қадим замонларда Куёшга нисбатан хозиргидай яқинроқ жойлашган, ва Ер оқиб хозиргидай эмас, балки оқиб айланган, суткалар қисқарок, иссиқроқ эди. Мана шу замон

бу замонда яқинлашиб келиб, дарахлари орасидан, улардан танли одамлар чиқа бошлади. Менинг онгимда ҳар хил тафсилотлар кела бошлади, худди киши менга эртақ айтиб беришга туялди. Бу номалгум тафсилотлар деди:

«Қадим-қадим замонларда Куёшга нисбатан хозиргидай яқинроқ жойлашган, ва Ер оқиб хозиргидай эмас, балки оқиб айланган, суткалар қисқарок, иссиқроқ эди. Мана шу замон бу замонда яқинлашиб келиб, дарахлари орасидан, улардан танли одамлар чиқа бошлади. Менинг онгимда ҳар хил тафсилотлар кела бошлади, худди киши менга эртақ айтиб беришга туялди. Бу номалгум тафсилотлар деди:

«Қадим-қадим замонларда Куёшга нисбатан хозиргидай яқинроқ жойлашган, ва Ер оқиб хозиргидай эмас, балки оқиб айланган, суткалар қисқарок, иссиқроқ эди. Мана шу замон бу замонда яқинлашиб келиб, дарахлари орасидан, улардан танли одамлар чиқа бошлади. Менинг онгимда ҳар хил тафсилотлар кела бошлади, худди киши менга эртақ айтиб беришга туялди. Бу номалгум тафсилотлар деди:

«Қадим-қадим замонларда Куёшга нисбатан хозиргидай яқинроқ жойлашган, ва Ер оқиб хозиргидай эмас, балки оқиб айланган, суткалар қисқарок, иссиқроқ эди. Мана шу замон бу замонда яқинлашиб келиб, дарахлари орасидан, улардан танли одамлар чиқа бошлади. Менинг онгимда ҳар хил тафсилотлар кела бошлади, худди киши менга эртақ айтиб беришга туялди. Бу номалгум тафсилотлар деди:

«Қадим-қадим замонларда Куёшга нисбатан хозиргидай яқинроқ жойлашган, ва Ер оқиб хозиргидай эмас, балки оқиб айланган, суткалар қисқарок, иссиқроқ эди. Мана шу замон бу замонда яқинлашиб келиб, дарахлари орасидан, улардан танли одамлар чиқа бошлади. Менинг онгимда ҳар хил тафсилотлар кела бошлади, худди киши менга эртақ айтиб беришга туялди. Бу номалгум тафсилотлар деди:

«Қадим-қадим замонларда Куёшга нисбатан хозиргидай яқинроқ жойлашган, ва Ер оқиб хозиргидай эмас, балки оқиб айланган, суткалар қисқарок, иссиқроқ эди. Мана шу замон бу замонда яқинлашиб келиб, дарахлари орасидан, улардан танли одамлар чиқа бошлади. Менинг онгимда ҳар хил тафсилотлар кела бошлади, худди киши менга эртақ айтиб беришга туялди. Бу номалгум тафсилотлар деди:

системадаги ҳар бир сайёра ҳақида тушунча берилган бўлишдан, яъни қайси сайёра системада қандай жойлашган, унинг оғирлиги, катталиги ва ҳатто рини эканлигини миҳхатларида ёзиб қолдирилган. Бу алобада, лекин айни ҳақиқат.

Американинг НАСА ташкилоти ташқи сайёралар зонда юборилдан олдин, Захария Ситчин деган олим шумерларнинг ташқи сайёралар ҳақида ёзганлари мунофиқликни текшириб кўриш мақсадида беради. Буни қарагинки, НАСА космик зондидан олган маълумот, шумерлар қандайдиган маълумотнинг айнан ўзи бўлиб чиқди. Бундан ташқари улар орбитаси текислигига нисбатан 23 градуc кенгликда бўлганлигини ва маълум донра атрофда тўта айланишни йилни ташқил қилишини аниқ билгилган. Албатта тушуниш қийин, негаки олдий бир тарихчи ёки астроном бўндай ҳолисёларни аниқтаб ёзиш учун ҳеч бўлмаганда илгирки йил керак, чунки умуман ҳеч бўлмаганда Ернинг тебронини аниқлаш учун шунча вақт талаб қилинади. Бу ёзма нақадар қадимий эканлигига яна бир исбот шуки, ўзининг энг қадимий миллат деб ҳисоблаган яҳудийларнинг бири Мукаддас китоби «Библия» Мусо пайғамбар томонидан йўти 3250 йил олдин, яъни шумерлардан 2550 йил эътилган. Яна шуниси диққатга сазоворки, шумер миҳнатларида ёзилган гаплар, Мусо пайғамбарнинг бири муқаддас китобларида ёзилганларнинг айнан ўзи. Хатто Ато ва Моно Хабо, уларнинг ўғли-қизлари тарихи, айнан ўзи. Бу дунё тарихига одамларни тамоман боқарашга ундайди.

НАФИЛИМТАР

Шумерлар Одам Ато ва Момо Хаводан олдин бўлиб
воқеаларни ёзиб қолдирганлари уларнинг дунё ҳақида ҳақ
ҳам ниҳоятда кўп маълумотга эга эканликлари-ни билдири-
шди.

Улар қадим, жуда қадим вақтлар ҳақида гапирар экан-
ларнинг тарихи миллилард йиллар олдин бошланганини
вақтларда Ер ҳали жуда ёш эканлигини таъкидлаб ўқиш-
вақтларда Куёш атрофида, Марс ва Юпитер сайёра-
ўртасида «Тиамот» деб номланган катта сайёра бўлиши-
айтишган. Ернинг эса ҳозиргидан кўра анча катта бу-
лۇб, уларнинг фикрига асосан, вақти келиб алоҳида сайё-
рага айланиди. Илгирма (хроника)ларга асосан, Куёш система-
сида битта сайёра мавжуд бўлган, уни Вавилонликлар «Ма-
деб» аташган бўлишса, шумерликлар «Нибиру» деб номла-
шди. Бу улкан сайёра бўлиб, бошқа Куёш системаси сайёра-
ларидан анча катта бўлиши билан бир қаторда, унинг

Ўша вақтда Нафилмилар технологияси ҳоли ерликлариникидан унча фарқ қилмаган, негаки шунинг йилномаларида уларнинг космонавтлари бизнесига ўтмаскафандр қийган бўлиб, учиб аппаратлари бизнинг рақсдан ўхшашлиги расми бор. Улар барча Қуёш системасиёраларини текшириб, ўрганиб чиққандаридан сўнг энг катта олтин қонлари ерда бўлганини аниқлаётганлар ва шундан кейин Нибиру Ерга яқинлашгандан кейин фазотир қамаларида олтин олиш мақсадида Ерга учиб келганлар. Бу, тахминан 400000 олтин бўлган

«Олтин қилирувчиларга Энгилъ исмиди нафилым бошчи қилар эди. Улар ер тағидан жуذا кўп микдорда олтин тоғини хар 3600 йилда, сайёралари ерта яқинлашиб келган вақт олтинни жўнатилар эди» - дейилган шумерлар йилномасида.

Бу ҳолат 100 минг йилдан 150 минг йилгача давом этган. Тахминан эраמידан 200-300 минг йил олдин нафилымлар кўзголон кўтаришган, улар энди бу оқ конлариди ишлашни хоҳлашматан. Бу кўзголон нафилымлар йилномасида батафсил ёзилган. Кўзголон бошчи нафилымларга яна бир муаммо туғилди, бу муаммони қилиш мақсадида 12 нафар бошчи нафилымлар бир жойга йўлланишиб, маспахат қилганларидан кейин, ердан жонлекин хали ақсиз мавжудотлардан фойдаланишни қилдилар. Шумерлар йилномасидаги расмларга асосан, қандайдир қимёвий қолбларда, қандайдир сувок модалар бип-бирита аралаштириётганликлари, тажриба ўтказиётганликлари кўрсатишган. Бу, Дуввалгонинг фикрича, ер мавжудотлар қонини ўзлари қонлари билан аралаштириб, яъни тағиди, фақат олтин конлариди ишлайдиган мавжудот яратиш мақсадида қилинган.

Ҳақиқатан ҳам ҳозирги замон олимлари Нафилымтар олтан конлари шумерлар йилномасида кўрсатилган жон эканини исботлашди. Бундан ташқари, бу жойдан 20000 йилга тенг бўлган одам қолдиқлари топилган.

Кошрили олимлар ДНК молекуласининг тарқабий қисмини текширган вақтларида, биринчи одам 150-200 минг йил олдин яшagan иннин шумлар йилномасида кўрсатилган воқияда пайдо бўлишнинг аниқлашган.

Аннелиамбор шуни айтиш керакки, калимти Миср асоссан Тот Миср давлатининг бунёдкорларидан деган бўлган. Тот ўтмиш воқеалар тарихини Дунявало Мадониселекка, у «Транс» ҳолатига кириб, Тот билан алоқа қилишдан кейин баён қилиб берибди.

Африка қабилалари афсоналарида ҳамма қабилалар Африканинг ғарб томонидан келганликлари ҳақида ёзилган (тоғовона Африка қитъасининг ғарбда жойлашган). Унда Ҳулулар, Зулулар қабиласи вақиллари ўзларининг кинотдан келганликларини айтишди.

Тот ҳам уша даярларда ерда улкан одамлар яшаган дейди, менен улар хақида ҳеч қандай маълумот бермайди. Келинг, Ибтидо китобига мурожаат қилайлик. Бу муҳаддас китобнинг 6-бобида шундай ёзилган: «Ер юзида одамлар кўпая бошлаб, улар учун қизлар ҳам туғилди. Илоҳий зотлар эса қизларнинг жуда яхшилигини кўриб истакларинини қанаот қизларнинг бўлишлар. Шунда Худованд: Менинг руҳим қизлар оладиган бўлишлар.

Кискача маъносини айтсак, бу илоҳий табиатлиги унутиб, ойдинлашган онглариини йўқотиб, ўлим орқали қайта тирилиш йўли, яъни ўлимдан кейин одамзот руҳий Ғратувчи олдига бориши.

Мана биз «Буюк Пирамида» ичига, пирамиданинг каторида жойлашган кириш жойидан киридик. Ичкарида кичик хоналар бор ва улар нимани аниқлатади. Олдиндан айтиб ўтмак. Буюк Пирамида ичига Фиръавн қабри йўқ. Жамъида кирак бўлган тобут бўш, қонқом эса тобут ёки турибди. Бу пирамида қолган пирамидалардан фарқ қилади.

Мана Буюк Пирамида ичига белгиланган воқеалар рўйхати.

ВАҚТ	ВОҚЕАЛАР	ТАРИХИЙ ТЕНГЛАШТИРИШ
Эраминдан аввал 2623 йил (ёзи қуёш туриши)	Йўлақлар тармоғига кириш.	Фиръавн Хуфу (Хос) даврида пирамидани қуриши??
2141 йил (баҳорги тенгқушник)	Пиядашларга мўлжаллаб ўйилган чизиклар	Пирамида хроникаси хисоби йили
1453 йил (30 март)	Юқори томон йўналишдан янги йўлни пайдо бўлиши	Яхулийларнинг Миср чизикчалари. Мусо пайдо бўлган вақтларида Хуфу тоғида яхулийлар қонининг аниқ таърифидан Хуфидар «Велд» китоби яратилиши.
797-765 йиллар	Юқорида ўсишга ижобий таъсир кўрсатилган давр	Яхулийларнинг 13 байрами??
592-559 йиллар	Карам-қаршилик даврининг ташқилданиши.	Вавилонликларнинг пайларини асирга олиш Сулаймон ибодатхонасининг вайрон қилиниши. Мисрнинг инкирози. Давидизм, Конфуцийизм, Давид ва Европада Пифагор теориясининг пайдо бўлиши. Олдинги «Корон» эраси.
384-352 йиллар	Ўсишга ижобий таъсир қилган давр.	Афлотун ва Арасту Искандар Зулқарнайн туғилиши
2 йил (27 сентябр)	Марказий Халоскор шахсининг туғилиши.	Исо Масихнинг туғилиши

11 йил (1 апрел)	Янги эра Марказий Халоскор шахс таъриқлашнинг якуни	Исо Масихнинг суъ билан қўйилтирилиши.
46 йил (март)	Кичик қутқарувчининг пайдо бўлиши.	Авиге Павелнинг яхулийлар дунёсига кириб бориши. Булда тарафдорларининг Болсатва (Қутқарувчи)га сўғиши орқали қутилишининг фарз қилишлари.
82 йиллар	Тананинг ўлиши ва вайронларини қилган давр	Яхулийлар қўзғолони ва уруши. Нерон, Веспасиан, Тит вақтлари.
152 йиллар	Даврининг марказий воқеаси	Тит томондан Иерусалимнинг олинлиши. Расмий иудайизм ва христианларнинг якуний ажрелиши.
1228 йиллар	Одамларнинг Халоскор таълимоти қайтиб келиши	Франциск Ассизининг вафоти. Францисклар ва Доминиканлар реформаси
1521 йиллар	Бесосита дўзахга олиб бораётган салбий воқеалар.	Константинополнинг қулаши. Ренессанс, Реформация, Американинг тақдирини очилиши, Ер шарини бўйлаб сўёхат. Европа босмахонасининг қашф қилиниши.
1848 йиллар	Ғолиб вақти	Марксизмнинг пайдо бўлиши, Америка халқининг мустақиллиги уруш қураши, Наполеон урушлари, Франция, Австрия, Венгрия, Германия, Италия инқилоблари.
1845 йил	Охири асрнинг ташқиллаштириш мақсадидаги илк қадамлар.	
	Индустриал инқилоб оқибатларининг	

1914 йил (ёз)	тарқалиши. Темир йўллар, телеграф кашфиёти, фаннинг ривожланиши.	Биринчи жаҳон урушининг бошланиши, технократиянинг ривожланиши, оккупациянинг бошланиши.
1917 йил (±2)	Материалистик минимум	Феврал ва Октябр инқилоблари, биринчи жаҳон урушининг якунини бошланиши.
1932 – 1939 йиллар	Цивилизациянинг тез суратларда инқирозга учраши	Иккинчи жаҳон урушининг бошланиши.
1933 35 йиллар	Масих ерға кириб келишининг бошланиши	
1933 – 1944 йиллар	Масихга қарши шахсининг юкселиши ва қулаши.	Адольф Гитлер?
1935 – 37 йиллар	Бутун одамзотнинг руҳан қолоқлиги	
1945 (±3)	Янги руҳий қўшпишлар оқибатда масихлик асосий қонуналарга қайтиши	Ҳлик дегитиз номасини очилиши. Ессейлар лимоти.
1951 – 1965 йиллар	Цивилизациянинг тез тикланиши	Урушдан кейинги тикланиш.
1967 йил	Рухий, ақлий тушқушлик	Озод жамият??
1971 (±) йил	Жамият дуч келган, қуримланган тўсқинлик.	1973–1974 йилларда нефть кризиси, иккинчи жаҳон урушининг бошланиши.
1977–978–2004 йиллар.	Маданий жамиятлар тушқушликка учрашининг давом этиши.	1980–1990 йилларда дунёдаги савдо, иқтисод, сийсий ва маданий таркибларга таъсир.
1985 йил (30 ноябр)	«Бағишланган»ларга қудратли руҳий қўшпи-лиши таъсирди.	«Галлей» кометаси Рейган ва Горбачев орасида учрашувлари.
1999 йил (21 феврал)	Рух шохлигининг тақоман, яқуний тикланиши, одамзот жамиятини аниқ ва	

2004 2005 (±)	нодир шаклининг руҳий дунё билан боғланиши	
2014 2032 йиллар	Материалистик маданият дунёнинг тулиқ қолдан тойиши.	
2025 йил (±)	Бутун одамзот руҳий тикланишининг бошланиши.	
2034 йил 31 октябр	Маданий ривожланган давлатлар бир қисмининг тикланиши.	
2039 йил 21 октябр	Осмода Масих белгисининг пайдо бўлиши.	
2055 йил	Масихнинг одам танасида мужассам бўлиши. Масихнинг қўл вақтдан бери одамзот томонидан қўлиб келатган қайти-ши.	
2075 йил	Материалистик тараккиятнинг ривожланиши.	
2076 йил	Жисмоний тараккият асрининг бошланиши.	
2076 йил	Одамзотнинг жадаллик билан руҳан ўсиш асри. Янги босқич қўтариллиши.	
2136 (28 март) йил	Биринчи Халоскорнинг қайтиб келиши ёки ўлими.	
2137 2133 йиллар	«Бағишланган»лар, онги ойдилашмаганлар учун руҳан халос бўлиш йўлининг ёпилиши.	
2134 2138 йиллар	Масихнинг яна бир марта жисмоний танда қайтиши.	
2164 2368 йиллар	Халоскорнинг учинчи марта мужассам бўлиши.	

2279 йил	Қисман ойдинлаш- ганнинг реинкар- нация (ўлталарнинг қайтадан тирилиши) бўлганларни бағишлаш асри.	
2394-2499 йиллар	Охириги, тўртинчи мартга Халоскорнинг келиши.	
2422-2477 йиллар	Умуман олти ойдинлашмаганларга Халоскорнинг йўлини кўрсатиш учун олиб борилган вақт	
2499 йил (21 феврал)	Халос бўлганлар- нинг якуний кути- лиш йўлига чиқишлари.	
2569 йил	Ойдинлашмаганлар учун башорат келиши тўхтатиш Халоскорнинг йўлини – бағишланган», ойдинлашганларнинг якуний кутилиш эраси.	
2989 йил (2 июл)	Ойдинлашганларнинг бағишлов асри якуни.	
3279 йил	Қисман ойдинлашганларнинг бағишлов асри якуни.	
3989 йил	Халоскорнинг ойдинлашганларнинг охириги асри, рухий текисликда одамлар кутилишининг охириги асри.	
Мудатсиз	Одамзотнинг, ойдинлашганларнинг, кутилишларнинг Яратувчи билан бирлашуви. Бокий хаёт	

Шундай қилиб, «Буюк пирамида»даги геометрик шакл
ёзилган ҳарфлар бизларга ана шулар ҳақида гувоҳлик беради

Бу улкан бино ҳақида П.Лемезурье китобидан ташқари
ёзилган бошқа манбаъларда ҳам хабар берилган. Лекин биз
қараган тушундари бўлиши учун «Библия» китобидан
қилинган қарор қилиб, чунки бу китобларда («Қалим
ва «Янги Аҳд») Пирамида ҳақида кўпроқ маълумот бор.
Аммо, бизнинг қўлимизда Қалимти Миср китоблари
ёзилган, биз ундан фойдаланар эдик. Афсуски, уларни
қилини иложи бўлмади.

Шундай қилиб, Пирамида ҳақида муқаддас китобларда
қилинган ҳақиқатини ҳақида таъриб, унинг дунё ва одамлар
қилини бўлишида қандай ўрни борлиги ҳақида тўхталиб ўтамиз.
«Қалимти аҳд» китобининг 118-яълида Пирамида ва унинг
қилини ҳақида шундай дейилган:

«Тавқодорлар ҳонадониди қувонч ва қутулиш овозлари;
қилимтининг қўли қучини намойиш қилди!

«Оллоҳнинг қўли баъдан туриб қучини кўрсатди!

Умайман, лекин Парвардигор ишларидан хабар бераман.

Худо мени қаттиқ жазолади; аммо ўлимдан сақлади.

Менга Ҳақиқат эшитини очинглар, унга кириб Оллоҳни
қилимтиман!

Мана Оллоҳнинг эшити; унга тақводорлар киришад.

Мени эшитиб, Халоскорим бўлганинг учун Сени
қилимтиман».

«Оллоҳнинг қўли баъдан туриб қучини кўрсатди», деган
қилини шу нарса маълум бўлмоқдаки, бу буюк бинони қуриш
қучи томонидан буюрилган ва уни барҳаётлилар, бу жойда
қуришганлар барпо қилишган.

«Умайман, лекин Парвардигор ишларидан хабар бераман».
Қилимтидан ҳам қанча-қанча одамлар, шохлиқлар-у, давлатлар
қилин кетди. Дунёда қанча-қанча офат-қуфатлар бўлди, лекин
Буюк Пирамида» ҳамон жойида туриб, «бағишланган»ларга ўз
қилини очиб, Худо галларини етказиб келмоқда.

«Менга ҳақиқат эшитини очинглар; унга кириб Оллоҳни
қилимтиман». Бу гап одамлар ичидан чиққан ва чиқилган
қилини ойдинлашганларга тегишли, фақат бу одамлар, бўш турган
қилин тобути ёнига бориб Яратувчи билан алоқа қилишлари
қилини.

Қилинда «Янги аҳд» китобидан ҳам бир мисол келтирамиз.

«Қурувчилар рад этган тош, бурчакни боши бўлди», -
деди Исо Масих ўз шогирдларига. Буюк Пирамидани ёдинга
қилинган, унинг тепасидида бурчак тоши бўлмагани

учун эса кайта туғилиш йўлаклари тамоман беркилади, бу бир тирик жон, яхшими ёмонми, мева келтирди, «Хосил» экинчиларининг англатгани.

Буюк Пирамидада бу кун пастки «юкни бўшатиш» хона билан ифода этилган, чунки бу хонада руҳларнинг жаннат дўзахга кетиши аниқланган.

Тўртинчи кунда, Худо кундузи тундан ажратиш максамидан Кўёш билан Ойни яратди. Бу ҳолат, иккинчи тақрирланганнинг ажбланиш жойи йўқ, негаки бир кунда Худо ёруғлиқни яратиб, уни қоронғуликдан ажратди, тоза донни, мевани чирганидан ажратди. Исо М. айтганларидан – бунинг максали бўлиш ва шу билан бақутилишидир. Тўртинчи кунда эса, бу жарасан якунига етиб келган бўлганлар (паста тушганлар) ва ҳалос бўлганлар (юк кўтаришганлар) ўртасида тақсимловчи тўсик қўйилди ва бу кейин ҳалос бўлганлар йўли фақат юкорига – Оллоҳ тоғи йўналиши. Буюк Пирамидада навбатдаги бўшатиш хонаси.

Бешинчи кунда, тирик жонотлар яратилиб, уларга кўш баракали бўлиш буюрилди. Бу жумладан, биз ҳа бўлганларнинг юксалишини кўрмоқдамиз. Ҳақиқатдан ҳам, «энди» тирик мавжудот бўлиб, ўзларининг асл-руҳ канотланган ҳолига қайтиб келишди.

Олтинчи кун яратилишнинг якуний кунини ҳисобланган, ниҳоят Яратувчи ўзига ўхшаш, ўз суратига кўра одамни яратди. Руҳий ўсиш эволюциясининг энг юқори поғонасига кўтариш одам, ер юзидан барча нарсанинг иттифоқи килиди. Бу нарсанинг учун яратилганига ишонч ҳосил қилади, чунки у эволюциясининг охирига яқинловчи қисми, бўлади, ер улайиши ниҳосига етди, энди у осмонга, уни яратган О билан бирлашиши мумкин. Бундан олдинги цивилизациялар, леумурлар, леуму-атлантлар ва атлантлар ҳам бу босқичга ўтганлар деб ўйлайман. Уларнинг ҳам покланганлари юқори гуноҳкорлари пастга кетган. Шунинг учун биз олдинги цивилизациялар ҳақида жуда кам маълумотга эгамиз. У бошқа уйга кўчиб ўтган одамга ўхшаб, бизларга бўш хона қолдиришди. Биз ўзимиз бу хонани тўлдиришимиз керак. Дарҳақиқат гап биз уни қачон ва қандай жиҳозлар билан босатишимизда. Унинг асл эгасига бу жиҳозлар ёқмай йўқми? Яна Худо одамни кечиради ва одам Худо билан ярашади, Булалчилар гап билан айтганда, «бир томчи шудр суви, яркираб нур таратаётган денгизга қўйилади». Бу Худо барча ишлардан тиниб, дам олаётган еттинчи кундир.

Буюк Пирамидада мавжуд, бешта «юк бўшатиш» хоналарининг бешинчи, юқоридегисини англатгани ва юқорисини режасининг етти асрита тўғри келди.

ОДАМ АТО ВА МОМО ХАВО

Энди «Қадиғи аҳд»нинг Ибтидо китобида ёзилган Одам Ато ва Момо Хаво воқеасига келсак. Ҳамама маълумки, бу пастки Одам Ато «эркак» ва Момо Хаво «ҳаёт» маъносини англатган.

Улар, аввало Шарқда Худо бунёд этган «Адан» боғида парвардиш умр кечирганлар. Бу боғда Худованди Карим кўза келган, ёмоққа яхши бўлган ҳар хил дарахтни ердан ўстирган бўлиб, боғнинг ўртасида эса «ҳаёт» дарахтини, шу билан бирга яқин ва ёмонни биллиш дарахтини ҳам ўстирган.

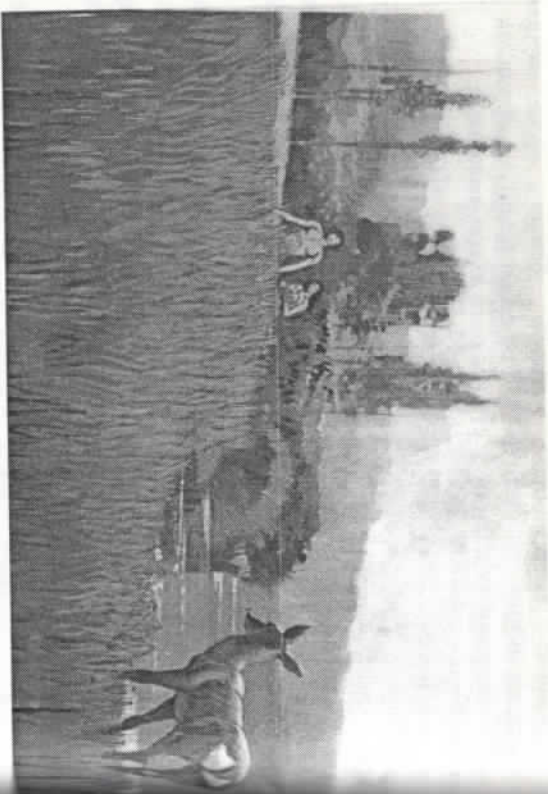
Бунинг суроғиш учун бир дарё Адандан оқиб, тўрт ирмоққа парвардиш эди. Бир ирмоқнинг оти Пишундир. У олтин ери бўлган бўлун «Хавида» диёрини айланиб оқди...

Иккинчи ирмоқнинг номи «Гихўн»дир, у бутун «Куш» ирмоғини айланиб оқди. Учинчи ирмоқ «Дажла»дир. У Аданнинг шарқий ёнидан оқиб ўтади. Тўртинчи ирмоқ эса «Фрат»дир.

Шундай қилиб, Худованди Карим одамни Адан боғида парвардиш, уларга ўсимликларини, дарахтларини парвардиш қилиш қизи у ерда жойлаштирди ва одамга буюриб деди: «Сен бу боғнинг ҳар бир дарахтидан елвертин. Фақат яхши ва ёмонни биллиш дарахтидан ема. Чунки ундан еган кунлик ўласан».

«Худованди Карим Момо Хавони Одам Ато қовурғасидан яратган эди. У Момо Хавони Одам Ато олдинга келтирган вақтда деди: «Мана энди бу суяк меннинг суякларимдан, бу эт меннинг этларимдир. У хотин қилиш деб айтилади, зероки у эр қилишдан кичик», - деган эди.

Шунинг учун киши ота-онасини қолдириб, ўз хотининга қилиниб қолади ва иккови бир тан бўлади.

Расм 2.8. Одам Ато ва Момо Ҳаво жаннатда

Одам билан хотини эса кип-яланғоч бўлиб, бир-бири уялмас эдилар.

Хулованди Карим яратган барча дашт ҳайвонлари оранг энг айёри илон эди.

Расм 2.9. Илоннинг Момо Ҳавони йўлдан оздириши

Илон хотинга:

«Чилдан ҳам Худо, боғлаги ҳеч бир дарахтнинг мевасидан танлар, деб айтдимикан? – деди. Хотин илонга деди:

«Бот дархтлари мевасидан сз оламиз-у, Худо факат ботнинг мевасида дарахтнинг мевасини еманглар, унга тегманглар, Илон хотинга:

«Нук, мутлако ўлмайсизлар! Чунки Худо билдики, ундан кунёк кўзларингиз очилиб қолади ва Худо каби яхши ва ёмон билдирган бўласизлар, – деди.

Бу ерда тап руҳан пок, ҳақиқатдан ҳам Хулонинг гапи шундан иш юритилган, манту яшайдиган, Худо билан бевоҳита думоқта бўлган одам ҳақида бораяпти.

Демак, ернинг бошқа жойларида ҳам ўша вақтда одамлар яшайдиган мисол келтирамиз ва ундан кейин Одам Ато ва Момо Ҳаво ноқадарга қайтамиз.

ХОБИЛ ВА КОБИЛ

Бу кисса мана бундай бошланади: Одам, хотини Ҳавога келиб, у Ҳомидатор бўлиб Кобилни (аслида «Кайин», «Кўлга киритилган») туғди. Ҳаво: «Хулованди берган кобиллик билан бир кишини кўлга киритим», – деди. Кобилнинг унинг укаси Хобилни («нафас, дам, беъманилик» дегани) англади) туғди. Хобил чўпон, Кобил эса дехкон бўли.

Бир мушаддан кейин Кобил ернинг маҳсулотидан Ҳуловандида ҳади тақдим этди. Хобил ҳам кўйларининг Ҳуловандида қурбонлик сўйиб, унинг думбасини тақдим этди. Кобил ва унинг ҳадисини манзур кўрди. Аммо Шунда Кобил каттик ранжиб, қовоғини солди.

Хулованди Кобилга:

«Нима учун сен ранжидинг? Нега қовоқ солиб ўттирибсан? Агар яхшиликни ниат қилганимда, бош кўтариб юрмасидинг? Агар ниатинг яхши бўлмаса, остонада гуноҳ пойлаб туриб, сени қана жаб қилади. Сен эса, аксинча, унга ҳоким бўл! – деди.

Кобил укаси Хобил билан сўзлашиб олди. Улар даштда бирини яқинда Кобил укаси Хобилга кўл кўтариб уни ўлдирди.

Рис. 3.1. Кобилни Хобилга кўл кўтаргани.

Худованди Кобилдан сўради:

-Уканг Хобил каерда?

-Билмайман, мен уканинг сокчисими? - деди Кобил.

Худованд:

-Сен нима иш қилиб кўйдинг? Уканинг кони тупроқ Мента қараб фарёд қилмоқда. Энди ўзининг дастини оғзини очиб уканинг конини ютиб кўйган тупроқдан қувиб даъвати бўлгансан. Ерга ишлов берганида ҳам, у ўз қувиб бошқа сента бермас. Ер юзида сарсон-сарардон бўлгансан деди. Кобил Худовандга:

-Менинг жазойим кўтара олаётганимдан ҳам каттадир. Сен мени бутун бу тупроқдан хайдасанг, энди Сен хузуридан яшриниб юраман, жажонда сарсон-сарсон бўламан. Хар бир йўлққан жонзот мени ўлдириб юбори деди. Худованди Кобилга:

-Агар кимки Кобилни ўлдирса, ундан етти қарра ўч олиб - дедию, Кобилни хар бир йўлққан урмаслиги учун унга нишона кўйди. Шундай қилиб, Кобил Худованди хузури чикиб кетди-да, Аланинг Нўд («сўрбат, дарбада» демеклир) ерида ўрнашди. Кобил хотин олиб унга яқинида Ханўх туғилди.

Мана бундан кўриниб турибдики, Худованди ботидан ташқарида ҳам одамлар яшаган, лекин шундан ўтиш дарқорки, бу одамлар руҳан қолок ва «коронгуликда»

беришган одамлар бўлишган. Бизнингча, факат ишлаган учун ботидан одамлар, яъни олтин қонларида ишлаганлар. Бу Буюк Илориданинг пастки «юқдан бўшалоқ» хонасига монанд.

ОДАМ АТО ВА МОМО ХАВО (ДАВОМИ)

Хотин кўрсаки, дарахтнинг меваси емоққа яхши, кўзга қараган ҳамда дид-фаросат топишта фойдали экан. У мевасини мевасидан олиб еди. Сўнг эрига ҳам берди, эри ҳам еди. Шу ойда икковининг кўзлари очилиб, яланғоч эканларини билдиришди. Анжир баргларини бир-бирита тикиб, ўзлари учун илоридлар жасдидлар.

Кўриниб селқин шабадаси эстан вақтда Одам ва унинг хотини боғда юрган Худованди Каримнинг овозини эшитиб қолди. Улар унинг назаридан қочиб, боғдаги дарахтлар остида яшринишди. Лекин Худованди Карим Одамга хитоб қилиб, сўради:

-Каердасан?

Мен овозингни боғда эшитдим-у, кил яланғочман деб қўриқиб, яшриндим, - деди Одам.

Худованд:

-Яланғоч эканингни сента ким айтди? Ё Мен сема деб буюрган дарахт мевасидан едингми? - деб сўради. Одам:

-Сен берган бу хотин дарахтнинг мевасидан мента берди ва мен ҳам едим, - деди.

Мана бу гапдан кўриниб турибдики, одамзот пайдо бўлганидан, ўзи йўл кўй-ган хатосини бошқа бировга юклатиш йўлларини ахтарган. Худованди Карим хотинга:

-Бу нима қилганинг? - деди.

-Илон мени алдиди ва мен едим, - деди хотин.

Рис. 3.2. Одам Ато ва Момо Хаво гуноҳ қилган нақллари

Шунда Худованди Карим илонта айтди: «Бу қилган нинг учун сен ҳамма чорва туёқлари ва ҳамма даст хайвонларни кўра ладнатлисан. Умринг бўйи корнинг билан судрати тўроқ ейсан. Сен билан хотин орасига, сенинг зотинг бошнинг унинг зоти орасига адоват соламан. Ўша зот сенинг бошини эзиб ташлайди, сен эса унинг товоидан चाкасан».

Демак, бундан оқини илон судраувчи бўлган. Шумер

Ийномасида у одам буладиган пайтани
Кейин хотинга деди: «Сенинг хомилдорлик
машакастининг баротти ортираман. Сен дард билан фарзан
тувасан. Иштикинг эринга булади, у эса сенга хоким булади»
Демак, хотинга деди: «Сен хотинининг галига ку

Кейин Одамга деди: «Сен хойинишдин елдинт. Солинт, Мен ема деб буюртган даракт мевасидан чекб сен сабабли ер лавнатилыр. Умринг буи машаккат чекб ундирган хосидан ейсан. Ер сента тикану-янтук устралд, уйини еб юрсап. Сен ердан олингансан ва кайтунингта калар пешона тери билан нон еб юрсап. тирок лирсан ва тирокка кайтарсан».

Бундан кўриниб турибди-ки, ердан биринчи одамлар Ато ва Момо Хаво ўз хатолуклари оқибатида жаннатдан, боғидаги мангу ҳаётидан жудо бўлишди ва Худо томонидан қиёматида қиёс қилинганлар, яъни улар рухий жазоланиб, қувватин кийинчалик одамлардан рухий ўсиш даражасига етган, ойдинлашган одамлардан рухий энг паст одамларга айланган, ривожланишнинг поғонасига тушиб қолган ва ўзлари билан бирга бошқаларига ҳам жазо белгиланган бўлиши.

[illegible]

ИЛҲОҲИМ ПАЙҒАМБАР ҲАКИДА ҲИКОЯ

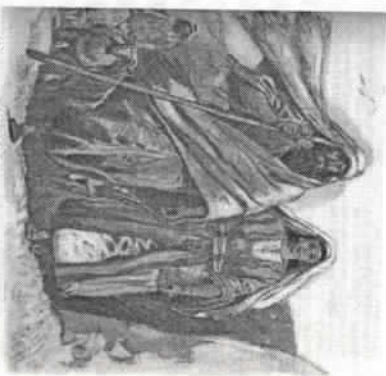
Автомобиль Ибром, Хуло назари тушгандан кейин Иброҳим деб
 билинган. Терахнинг ўғли, Нух пайғамбарнинг Сом исми
 билан аталган. Иброҳим ҳақиқати ҳикоя «Йигидо»
 китобининг 12-бобида шундай гаплар билан бошланади:

«Уловил Моромга хитоб килиб деди: «Ўз ериндан, она ериндан, отанг уйдан чиқиб, мен сенга кўрсатилган ерга бек бекдан буюк халқ вужудга келтираман».

бу шун англатилки, Худо ўша даврда яшган, рухан
оводон одамлардан тамоман воз кечиб, янги рухий ривожланиш
даражасини яратганини режалаштирди.

«Сени таварруж қилиб, қилишни уйғутайман. Сен баровди бўлайсан. Сени дуо қиливларин Мен дуо қиламан, сени даъватлагандарни Мен даъватлайман. Ер юзидати бар-
ча кабинетлар сенидан барака қиливлар».

III
жойда
Иброхим
Хикоядан
чеккиниб,
ушбу китобда нуқул
тарихидан сўз бора-
диган саводига жавоб
ўтмоқчимиз. Биринчи-
дан, оқилда заминда миллат бўлмаган, ҳамма халқлар Яратувчи
заминда эратиган ва барча одамлар Одам Ато ва Момо
дан келиб чиқкандарини тан олишди. Декан бешта
бир хил бўлмаганидек, уларнинг фарзандлари ҳам хар
хил бўллардан кетишган ва, шу тарика хозирги халқлар келиб

Расм 3.3. Иброҳим ва Соро

Насоот ўрнида шу китобнинг 11-бобидаги хикоядан мисол келтиришимиз. «Бобил минораси ва тилларнинг чагишуви».

«булун жажоннинг тили бир, нутқи бир булган вақтлар эди. Ҳаммакир шарқ томон кўчиб кетгастган эдилар. Бобил мамлакатига бир текислик тошиб, у ерда ўрнашдилар».

Одамлар бир-бировита: «Келинг, гишт куйиб хумдонда
пиширамиз», - деб айтилиди. Шундан сўнг тош ўрнига
кашонни қатрон ишлатадиган бўлишиди. Улар: «Келинг,
шахар ва боши осмонга етadиган минора бино

Ибром билан Лутнинг чўпонлари орасида жанжал юз берди. Колган бир пайтда, Ибром Лутга: «Зинхор бир-биримиз молюбкарларимиз орасида жанжал бўлмасин. Биз қариндошмиз» - деди. — Мана, бутун мамлакат кўз ўнгингда турибди. Менга ажралиб, истатан томонига кета қол. Агар сен чап томонга кетсанг, унда мен ўнг томонга бораман, агар ўнг томонга кетсанг, унда мен чап томонга бораман».

Лут атрофга бир қараган эди, кўзига келди Иордан ушбу кўринди. Худованд Садум ва Ғамўрани хароб қилишидан олдин бу уяга то Сўҳарга борунча жуда серуя эди, бамисо Худованднинг жаннатидай, Миср дёридайд эди. Шундай қилиб Лут ўзига бутун Иордан уясини танлади. Улар бир-бирига айрилди. Лут шарқ томон ҳаракат қилди, Ибром эса Қанага юртида тураверди. Лут уядаги шаҳарларда ўрнашиб, чодир қуриб, Садум яқинлигига етди. Садум одамлари эса ўта ёқин Худованд олдига жуда гуноҳкор эдилар.

Лут Ибромдан айрилганидан кейин, Худованд Ибромга жўз «Энди сен хозир турган жойингдан шимолга, жанубга, шарқ ва ғарбга кўзингни тиккин. Ана шу, сен кўриб турган мамлакатнинг ҳаммасини Мен сенга ва зурриётинга абадан бераман. Сеннинг зурриётининг ерининг қумидек қўпайтирилади. Агар бирон киши ерининг қумини санай олса, сен зурриётининг ҳам санаб бўлади. Қани ўрнингдан мамлакатни бу бошидан у бошигача кезиб чик! Сенга Мен бераман».

Шундан сўнг Ибром Хебрўндаги Мамре болутзоридида қилиб, чодирларини кўчириб борди. Уша жойда Худованд шарафига қурбонгоҳ тиклади.

МАЛКИСИДК ИБРОХИМИНИ ДУО ҚИЛГАНИ

... Ибром Кадур-Лоўмер ва унга иттифокдош бўлиб подшоҳларни тор-мор этиб қайтиб келатганида, Садум ва уни Шове текислигида (яъни Шох водийсида) қаршилик қилди.

Худойи Таолонинг руҳонийси бўлган Салим шоҳи (Қушнинг эски номи) Малкисидк (қомил руҳоний Масихнинг тимсолидир) ҳам Ибромга нон ва шароб чиқди. У Ибромни дуо қилиб, шундай деди:

Бру кўкни Яратган Худойи Таоло
Ибромни муборақ қилгай!
Ёларингни кўлингга берган Худойи Таоло

Ўзи муборақ бўлгай!

Ибром эса Малкисидкка хар бир нарсадан ушр берди.

Садум шоҳи Ибромга:

Одамларни менга беру, мол-мулкни ўзингга олгин, - деди.

Ибром Садум шоҳига деди:

Мен еру кўкни яратган Худованд, Тангри Таоло ҳақи оғтиб қўли кўтараман. Сеннинг бутун нарсаларингдан, ишдан тўғиб чарик ботиғача бирон нарса ҳам олмайман. Яна: «Мен Ибромни давлатманд қилдим», демагин, ёлғиз йипитларнинг ёб-пешлари ва мен билан жангга борган одамлар — Онер, Эшқул ва Мамренинг улуши бунга қирмайди, улар ўз хиссаларини олишлар.

ХУДОНИНГ ИБРОХИМ БИЛАН ҚИЛГАН АҲДИ

Бу ҳолисалардан кейин Худованд Ибромга ваҳий орқали Ибромни юбориб:

Эй Ибром, кўркма, Мен сенга қалқонман. Сен учун атофот тоғ қатта бўлади, - деди. Ибром бунга жавобан:

Й Худое Худованд! Сен менга нима берасан? Мана, мен қандайдан кетаётиман. Рўзоримни эса менга ўйлиқ қилишдан дамашқилик Илғазар бошқаради. Сен менга атод ту қўлошим менинг ворисим бўлади, - деди.

Шунда Худованд Ибромга қаломини юбориб:

Иж, бу сеннинг ворисинг бўлмайди, балки ўз уруғингдан келиб бўлижак ўғлинг сеннинг ворисинг бўлади, - деди.

Сўнг Ибромни тапшарига чиқариб:

Омонга қараб юлдузларни санай олсанг, сана, - деди. Ва қўлиб:

Мана сеннинг авлодинг ҳам шунчалик кўп бўлади, - деди.

Ибром эса Худовандга ишонди ва шу тариқа оқланди, савоб қилди.

Сўнг Худованд Ибромга яна хитоб қилиб:

Бу ерда эга бўлишинг учун Мен, Худованд, сени қўлошларинг Ур шаҳридан чиқарганман, - деди Ибром ва қўлиб:

Й Худое Худованд! Бу ерда эга бўлишимни мен қандай қилишим?

Худованд:

Менга уч ёшли ғунажин, уч ёшли эчки, уч ёшли қўчқор ва бунга мусича билан қаптар жўжасини тоғиб кел, - деди.

Ибром эса буларнинг ҳаммасини топиб келди. Курбонликларни икки пора қилиб, ҳар қайси бўлагини боши бўлагининг қаршига қўйди. Фақат қушларни пора қилмади. Ўлакалар устига қалхатлар қўна бошлади, Ибром уларни хурқитиб юборди.

Қуёш ботиш чоғида Ибромни қаттиқ уйқу босди. Шунда катта даҳшат у зумат уни чулғаб олди. Худованд Ибромга хитоб қилиб деди:

Шуни яхши билиб қўйинки, сенинг насл-насабинг беним юрғида қариларча яшаб, қул бўладилар, тўрт юз йил жабр-зўр қўрадилар. Аммо уларни қул қилган ҳалқни эса Мен ҳақ этаман. Шундан сўнг улар катта мол-мулк билан у ердан чиқиб кетадилар. Сен нуруний мўйсафид бўлиб ўлиб, дунёдан кетадилар. Ва ота боболаринг олдинга боражаке эгдлажақсан ва ота боболаринг олдинга боражаке. Амурийларнинг нуноҳи ҳалқидан ошмағунча, сенинг насабинг бу ерда қайтиб келмас, фақат тўрт авлод ўтгани кейин қайтиб келажақлар.

Қуёш ботиб қоронғилик чўккан эди. Қўқисдан турган бир тандир ва алағаланаётган бир машъал қўриқ билан қурбонлик парчалари орасидан ўтди. Ўша кўннинг ушбу Худованд Ибром билан аҳд қилиб, деди:

- Миср водийсидан бошлаб улкан Фрог дарёсига қадар ернинг ҳаммасини мен сенинг авлодинга бераман: кеннинг кензизийлар, қалмўнийлар, ҳетийлар, деризизийлар, рафоний амурийлар, қанъонийлар, тиропшийлар ва ябусий юртларининг ҳаммасини сенинг авлодинга бераман.

ХОЖАР БИЛАН ИСМОИЛ

Ибромнинг хотини Сорай бола туғмаётган эди. Сорайни Хожар деган Мисрлик чўриси бор эди. Бир кунни Сорай Ибромга:

Мана Худованд мени туғишдан ожиз қилди. Сиз чўримнинг ёнига қираверинг, балки ундан болаги бўларми деди.

Ибром Сорайнинг сўзига қулоқ солди. Шундай қилиб, Канъон юрғида ўрнашганларнинг ўнинчи йилида Ибром хотини Сорай ўзининг Мисрлик чўриси Хожарни эри Ибром хотинлиқка олиб берди. Ибром Хожарнинг ёнига қираб келди, у ҳомиладор бўлди. Хожар ҳомиладорлигини пайка хонимини назарга илмай қўйди. Сорай Ибромга:

Менинг жафто чекишимга сиз айбдор! Мен чўримни сенинг қўйиниңизга солиб қўйдим, у ҳомиладор эканини пайка мени назарга илмай қўйди. Бизнинг орамызда қўйини Хожим! - деди. Ибром Сорайга - Ўз чўринг ўз нафриниңизга эмасми? Сен у билан билганингни қилавер, - деди.

Сорай эса чўриси Хожарга шундай озор бердики, Хожар фариниң олдида қочиб кетди. Ниҳоят Худованднинг фариниң чўлғати бир чалма бошида, Шўр йўлидаги бўлоқ билан Хожарни топиб:

Эй Сорайнинг чўриси Хожар! Қайдан келиб, қайта қираётсан? - деди.

Мен хонимим Сорайнинг олдида қочиб келаётирман, - деди Хожар. Худованднинг фариниң унга:

Хонимнинг ёнига қайт ва унинг озориңга чида, - деди. Сўнг Худованд фариниң қўлиб Хожарга:

Сенинг авлодиниңи шу қадар қўпайтирмаңки, қўпайтидан рин қилиб бўлмайди, - деди.

Худованднинг фариниң унинг гал Хожарга тапирди:

Мана, сен ҳомиладор бўлдинг, энди бир ўғил туғасан. Худованд сенинг жафолариниңга қулоқ солгани учун, ўғлиниңни Исмоил (яъни Худо эшитди) деб қўясан. У инсонлар орасида асов эшакдай бўлмай. Унинг қўли ҳаммага қарши, қўлиниң қўли ҳам унга қарши қўтаришмай. У барча қўриқларни билан қарама-қаршилиққа бориб туражақ. Хожар!

Мени қўриб турган Тантрини мен ўз қўзим билан қўриб, қўриқ қолбман, - деди ва ўзига тапирётган Худовандни «Худованд Тантри» деб чақирди. Шунинг учун ҳам бу қулоқ «Хожар Тантри қўзи» деб ном олди. У Қадеш билан Барад орасида жойлашган.

Хожар Ибромга ўғил туғиб берди. Ибром Хожар туққан ўғлини отини Исмоил қўйди. Хожар Ибромга Исмоилни туғиб берганида, Ибром саксон олти ёшда эди. (Исмоил араб қўлилариниң асосчиси).

ХУДО БИЛАН АХДЛАШИШ БЕЛГИСИ - ХАТНА

Ибром туқсон туқкиз ёшга кирганида, Худованд унга зоҳир хитоб деди: «Мен Қодир Тантриман, Менинг олдида покчили туғиб юртин. Мен сен билан аҳд-паймон қиламан, сени жуذا қўли қўпайтираман».

Ибром юз тубан ерга йикилиди. Худо у билан гаплаган деб деди.
«Мен сен билан ахд килиб, сени кўлдан-кўп халкларнинг отаси қиламан. Сенинг исминг энди Ибром эмас балки Иброхим (Кўпчилиги отаси) бўлади: зеро сени кўлдан-кўп халкларнинг отаси қилиб тайинладим. Сени жуда ҳам баракали қилиб сендан эл-халклар вужудга келтираман. Сенинг уруғининг подшоҳлар келиб чиқади. Мен сен билан ва сендан кейинки авлодларинг билан наслдан-насла ўтиб барқарор бўладиган абадий аҳлимини тузаман. Сенинг ва сендан кейинки авлодларингнинг Худоси Мен бўлган. Сен ҳозир мусофирлар яшаётган мамлакатни — бутун Каньон ерини сента ва сени кейинки авлодларингга абадий Мулк қилиб бераман. Уларнинг Худоси Мен бўлган».

Худо Иброхимга яна деди: «Энди сен ва сендан кейинки туғиладиган барча авлодларинг ҳам Менинг аҳлимига риоқ қилиб юринглар. Сента ва сендан кейинки авлодларингга қуйилган ахдга риоқ қилишингизни буюраман: орангиздаги ҳар бир эркак хатна килинсин. Сизлар аъзонгиз учидати терини кестирасунгиз бўлинглар. Ана шу мен билан сизларнинг орангизда аҳдинг белгиси бўлади. Бўлган буюн наслингиздан туғилган ҳар бир ўғил болангиз, шу жумладан уйда туғилган ва беш уругдан бўлиб, сотиб олинган барча ўғил болалар ҳам сизнинг қўлингизда хатна килинсинлар. Ҳоҳ уйингизда туғилсин, ҳоҳ сотиб олинсин сўзсиз хатна килинсин.
Менинг аҳлим ўз танангизда муҳриданган абадий ахд бўлиб орасидан йўқ қилинсин. Бундай киши Менинг аҳлимини бўлмасин хисобланади».

ХУДОНИНГ СОРОГА БЕРГАН ВАЪДАСИ

Худо Иброхимга яна:
- Хотининг Сорайни энди Сорай деб чакирма: унинг исми Соро (яъни Бека) бўлсин. Мен уни баракали қилиб, ундан сен ўғил ҳам бераман. Уни шундай баракали қиламанки, у халкларнинг онаси бўлади. Ундан хатто халкларнинг подшоҳлари туғилдилар, - деди.
Иброхим бунни эшитиб, юз тубан ерга йикилиди. «Наҳаёсат Соро бола туғса? - деб кўнгилдан ўтказди ва қўлиб юбди. Сўнг Иброхим Худота:

«Қошки Исмоил сенинг лутфу қарашинг остида яшаса эди!»

Худо деди:

«Хотининг Соро сента ўғил туғиб бериши муқаррар. Унга Исхок («Қулаган» маъносига) деб исм қўясан. Ундан кейинки авлод учун ҳам абадий ахд бўлсин, деб Мен у билан келишимқочман. Бироқ, Исмоил ҳақида айтган сўзингга ҳам риоқ бердим. Мен уни баракали қиламан ва жуда ҳам кўпайтираман. Ундан ўн икки қабила йўлбошчиси келиб қолсин. Мен ундан буюк халқ вужудга келтираман. Аммо ўз қарини эса келаси йил шу вақтнинг ўзига Соро сента туғиб берадиган Исхок орқали амалга ошираман».

Худо Иброхим билан гапни тамомлаб, унинг олдидаги вақтни кўтарилди. Иброхим эса, Худо унга буюрганидек, ўша вақтнинг ўзига ўғли Исмоилни ва унинг хонадонига туғилган қизига сотиб олинган бутун эркакларни хатна қилди. Иброхим ўш хатна қилинганида тўксон, тўккиз ёшда эди. Унинг ўғли Исмоил хатна қилинганида ўн уч ёшда эди. Улар иккаласи ўша вақтнинг ўзига суннат қилиндилар. Шунингдек, Иброхим билан бора унинг хонадонидати барча эркаклар — уйда туғилганлар ва бора бегона уругдан сотиб олинганлар ҳам барчаси хатна қилиндилар.

ИБРОХИМГА Ўғил ХАВАРЛАГАН ФАРИШТАЛАР

Қўннинг жазирама иссиқ вақтида Иброхим чодирининг олдида ўтирган эди. Бирдангина Худованида Мамре йилуғлари ичидан унга зоҳир бўлди.

Расм 3.4. Иброхим ва учта фаришта

Иброҳим бир қараб, рўпарда у қиши турганини кўриб

Иброҳим уларни кўриши биланок чоллар эшитилган тур

уларни қўлиб олгани чолларда, ерғача эшитилганча тавзам қил

Хазратим,-деди,-Агар мендан рози бўлсанг, бандангдан

ўтириб кетма. Бир оз сув келтирсам, оёқларингизни ювин

шу дарахт тагида ёнбошлаб дам олдинглар, мен бир лўкма

олиб келай.

- Дилингизга қувват киритиб, яна сафарни да

этирасизлар. Бандангиз томон йўлингиз тушибди, ахир.

- Хўп, худди айтганингдек қилавер! - деди улар.

Иброҳим чолларга, Соронинг ёнига шошилиб кирди-да:

- Тез бўл, уя тобора майдаданган ун олиб, хамир қил

патир ёп, - деди. Сўнг Иброҳим пода томон чоллар-ю, бир

яхши, ёш бузоқни олиб, хизматчи йигитга берди. Йигит

дарҳол бузоқни сўйиб пиширишга қўл урди. Шу орада Ибро

сарийф билан сўт кетирди. Бузоқ пишгач, уни ҳам меҳмон

олинга қўйди. Улар овқатланар эканлар, Иброҳим дарахт

тагида хозир бўлиб турарди. Улар Иброҳимдан сўради:

- Хотининг Соро қаерда?

Шу ерда, чолларда, - деди Иброҳим. Улардан бири:

- Келуси йил шу вақтда Мен сенинг олинга қил

кепганимда, хотининг Соронинг бир ўғли бўлади, - деди.

Соро эса унинг орқа томонида, чолларнинг эшити оли

ганни тингтаб турарди. У бу гапни эшитиб, ич-ичидан кў

юборди. Чунки Иброҳим билан Соро энди жуда кат

қоллишган, умрлари охирига қолган. Сорода хотинларга

хуусият ҳам тулган эди. «Кариганимдан кейин мен

таштинми сурар эканман-да! Жанобим ҳам қариб қолганлар

ИБРОҲИМНИНГ САЎЎМ УЧУН ЁЛВОРИШИ

Фаришталар у ердан нафта қараб, Саўўм томон жўнаб

кетганлар, Иброҳим эса уларни кузатиб қўйгани бирпас уларга

ердан бўлиб. Шу орада Худованд деди: «Мен қиладиган

ишнинг Иброҳимдан яширмайман. Иброҳимдан-ку улғу ва

ердан қилг келиб чиқди. Бўту ер юзидати халқлар ундан

нафта топишлар. У ўзидан кейин ўғилларига ва уй аҳлига ҳам

Худованд йўлидан боришни, тўғрилиқ ва олишлиқ билан иш

нишини амр этсин, деб Мен уни танладим. Шу амрга амал

қилинса, Мен, Худованд, Иброҳим ҳақида сўзлаганларимни

амалга ошираман».

Худованд яна деди: «Саўўм ва Ғамўра устидан оху-воҳлар

ети бўлиб, уларнинг пуноҳлари жуда отир бўлган. Энди мен

нафта тушай, қулоғимга етиб-кепган оқ-финонлар ростмикин,

нафр эшитганимча разилликка борганимкин, бир кўрайин.

Бир булмаса уни ҳам билайин».

Шу орада фаришталар Саўўмга қараб жўнаб кетишган,

Иброҳим эса ёлғиз ўзи Худованд олинга тик турган эди.

Иброҳим унга яқинроқ келиб, деди:

- Наҳотки Сен солиҳни ёвуз қиши билан бирга қариб

кетдингиз? Балки бу шаҳарда эллик нафар солих қиши бордир.

Наҳотки уша эллик нафар солих ҳақи бу жойга омонлик

берилсин? Асло, солиҳни ёвуз билан қариб ташлама! Солих

билан ёвузнинг қисматини баробар тутиш ҳеч ҳам сента

ерданб иш эмас. Сен бўту ернинг Ҳокимисан, шак-

лиқсизсанки, сен адолат билан ҳукм қиласан.

Худованд:

- Агар Мен Саўўм шаҳрида эллик нафар солих қиши

топиб, улар ҳақи бўту ер бир жойга омонлик бераман, - деди.

Иброҳим жавоб берди:

- Мана мен тупроқ ва қул бўла туриб, Раббимга тапирлишга

жўнат эдим. Агар эллик солихга беш нафар етмаса-чи, шу

беш нафар учун Сен бўту шаҳарни хароб қиласанми?

- Агар у ерда қирқ беш нафар солих топсам, хароб

қилинми - деди Худованд. Иброҳим яна Унга тапирлишда давом

этиб.

- Боринчо, у ерда қирқ нафар топилса-чи? - деди.

- Шу қирқ нафар ҳақи учун ҳам бу ишни қилмайман, - деди

Худованд. Иброҳим яна:

- Антаданган сўзимга Раббим ғазабланмасин-у, мабодо у ерда

ўтти нафар топилса-чи? - деди. Худованд:

72

73

- Агар у ерда ўттиз нафар топила ҳам, бу ки-
кимайман, - деди. Иброҳим:

- Мана, мен Раббимга тапиришга кўп журъат қил-
дим, бордию у ерда йипирма нафар топила-чи? - деди. Худованд:

- Ўша йипирма нафар хаки учун ҳам бу жойни на-
кимайман, - деди. Иброҳим ўнга:

- Мен яна бир марта сўзласам, Раббим дарғазаб бўлиш-
бордию у ерда ўн нафаргина топила-чи? - деди. Худованд:

- Ўша ўн нафар хаки учун ҳам бу жойни хароб қилмай-
- деди. Худованд Иброҳим билан тапни тамом қилиб, у-
айрилиб кетди. Иброҳим эса ўз маконига қайтиб кетди.

САЎЎМ ВА ҒАМЎРАНИНГ ХАРОБ БЎЛИШИ, ЛУТНИНГ ХАЛОС БЎЛИШИ

Оқшом тушгач, ўша икки фаришта Саўўмга келиш-
Шаҳар дарвозаси ёнида Лут ўтирган эди. Лут уларни кўри-
биланок ўрнидан туриб, уларга пешвоз чиқди, юзи билан бе-
иқилгудек бўлиб таъзим қилди:

- Жанобларим, бандагизнинг уйига кириб кеч-
ўтказинглар, оёқларингизни ювинглар. Эрта билан туриб, ик-
йўлингизга кетасизлар, - деди. Улар эса:

- Йўк, биз кўчада тунаймиз, - дедилар. Фақат Лут улар-
жула кўп яллингандан кейин унинг уйига кириб меҳ-
бўлдилар. Лут уларга зиёфат берди, патир нон ёлди, улар
тўйди.

Улар ҳали ётмаган эдилар, Саўўм шаҳрининг барча аҳоли-
- ёшлардан тортиб кексаларгача - шаҳарнинг ҳамма одам-
йироқ яқиндан келишиб, уйнинг атрофини ўраб олдилар. Улар
Лутни чақириб:

- Бу кеча сенинг олдинга келган одамлар қани? Улар
бизнинг олдимизга олиб чиқ, уларни яқиндан билиб олайми-
дедилар. Лут эса уларнинг олдинга, остонага чиқиб, кет-
эшикни ёпиб қўйди-да:

- Биродарларим, зинҳор уларга ёмонлик қилманглар! Ме-
менинг эрта тегмаган икки қизим бор. Яхшиси мен улар-
олдингизга чиқарай, улар билан ўзингиз маъқул кўрангиз
қилинглар. Фақат бу одамларга кўл тегизманглар, улар мен-
томим остида манзил топишган, ахир, - деди.

Аммо одамлар бир оғиздан:

- Йўлни бўшаг! Мана бир киши бетона жойдан исток-
қилишга кетди-ю, охирида қозиликка ҳам интилади! Э-
қилишга кетди-ю, охирида қозиликка ҳам интилади! Э-

қилишга кўра сента кўпроқ ёмонлик қиламиз, - деб Лутни кўп
қилишлар. Эшикни синдириб ташлаш учун ҳамла қилдилар. Шу
экан ичкаридаги зотлар кўл узатиб, Лутни ёнларига, уйга олиб
қилишлар ва орқаларидан эшикни бежитиб қўйдилар. Эшик
ёнида турган одамларнинг каттао қичигини кўрликка мўғалло
қилишлар, улар эса эшикни топишга ожиз бўлдилар.

Фаришталар Лутга:

Бу ерда сенинг яна кимнинг бор? Кўёнгизми, ўғлингизми,
жонингизми - шаҳарда кимнинг бўлса, ҳаммасини бу ердан олиб
чиқиб кетин. Чунки биз бу шаҳарни хароб қилмоқчимиз. Бу
ердан одамларнинг ёвузлиги ҳақидаги оху-фшонлар Худовандга
ердодир, дейишди.

Лут ташқарига чиқиб, кўёвлари билан гаплашди:

- Туринглар, бу жойдан чиқиб кетинглар, чунки Худованд
бу шаҳарни хароб қилмоқчи, - деди. Лекин кўёвлари назарида у
қани қилаётгандек туюлди.

Тонг отганда, фаришталар Лутни қистаб:

Бу шаҳарнинг гуноҳи туфайли ҳалок бўлмаслигинг учун
яна ўрингдан тур, ўзинг билан хотинингни ва икки қизингни
ердодир кет, - дедилар. Лут эса сустқашлик қилса ҳам, Худованд
ердодир, фаришталар уни, хотини ва икки қизини қўлидан
ердодир, шаҳарнинг ташқарисига чиқариб қўйдилар. Уларнинг
ичкарига чиқараётган вақтда фаришталардан бири:

Жонингни сақлаб қочиб қол, орқата ҳеч, қарама, ҳалок
бўлмаслик учун атрофдан бирон жойда ҳам тўхтамай, тўғри
тоққа чиқ, бошингни омон сақла, - деди. Аммо Лут унга:

Йўк эди, Ҳазратим! Мана, сен шу бандангни
интифотингга сазовор ҳисоблабсан, жонини аяб, жуذا катта
жасон қилдинг. Бирок ўзимни қулфату ўлимдан сақлаб қолиш
учун тоққа қочиб кета олмайман. Мана, шу яқин жойда қич-
иқарча бор. Мен ўша қичкина жойга қочиб, жонини сақлаб
қолман, - деди. Фаришта Лутга деди:

Мен бу ишда ҳам сента элтибор бераман, сен айтган
ишқарини жасон қилмайман. Энди тез ҳаракат қил, у ерда қочиб
отмон бўл. Чунки сен у ерда етиб бормагунингча, мен бирон иш
қилишга олмайман деди.

Ана шу сабабли бу шаҳар Сўъар (яъни Қичкина) деб аталиб
қилиш. Мамлакат узра қун ёришиб, Лут Сўъарга етиб борган
экан ки, Худованд Саўўм билан Ғамўра устига осмондан, ўз
қувуридан оловли огтингурут ёлдириди. Бу шаҳарни ҳамда
уларда яшовчиларнинг ҳаммасини, бутун у ва унинг

ўсимликларини ҳам ер билан яксон қилиб ташлади. Лутнинг эса орқасига қараб, туз тирагига айланиб қолди.

Эрта билан Иброҳим йўлга чиқиб, Худованд рўйларига турган ўша жойга борди. Паста қараб, Саъум ва Ғамўра ҳам бутун уя бўйлаб рўй берган фожияни пайқайди. Ер сатҳи кўтаришган пага-пага тутун ёнар кўрдан чиқаётган тутиқ ўхшар эди.

ЛУТ ВА УНИНГ КИЗИЛАРИ

Лут истикомат қилган уя шаҳарларини Худо ер билан яксон қилганида, у Иброҳимнинг хаки учун талаф бўлаётган орасидан Лутни халос қилган эди. Лут Сўвар шаҳридан чини икки кизи билан тоғда яшай бошлади. Чунки у Сўвар туришдан кўржиди ва икки кизи билан бир қорда истикомат қилаверди.

Бир кунни Лутнинг катта кизи қичигига деди:

- Отамиз қари, ер юзидати одагга кўра биз нинча олинимишиз учун мамлакатда бирон эркак қолмаган. Биз отамизга шароб ичириб, у билан ётамиз, токи отамиздан боқсалайлик.

Ўша кечаси қизлар оталарига шароб ичирдилар. Катта отасининг ётоғига кириб, у билан ётди. У эса қизининг қачон ётиб қачон турганини билмади.

Эртасига катта киз синглисига:

- Мен ўтган кеча отам билан ётдим. Бу кеча унинг шароб ичирмади, бу гап сен унинг ётоғига кириб у билан токи отамиздан насл саклайлик, - деди.

Қизлар ўша кечаси ҳам оталарига шароб ичирдилар. Қиз киз бориб, отаси билан ётди. Отаси эса қизининг қачон кетон турганини билмади.

Шундай қилиб, Лутнинг иккалада кизи ҳам оталарига хомилдор бўлишди. Катта киз ўғли туғиб, унинг исмини М (яъни «отамиз») деган сўзга ўхшаш) қўйди; у булутгача М халқининг отасидир. Кичик киз ҳам ўғил туғиб унинг исми Бен-Амми («халқим ўғли» дегани) қўйди; у булутгача «Амми» халқи ўғилларининг отасидир.

ИБРОҲИМ ШОҲ АБУМАЛИК ОЛДИДА

Иброҳим у ердан Жанубистонга кўчиб бориб, Қалеш билан Фарор орасида ўрнашиб олди. Фарор шаҳрида эса манзилгоҳ қилиб Иброҳим хотини Сорони «синглим» деб айтар эди. Фарор шох Иброҳим эса одам юбориб, Сорони хотинликка олиб, бир кеча Худо Абумаликнинг тушига кириб, унга:

- Сен мана шу олган хотининг туфайли ўласан, чунки у эри билан хотиндир, - деди.

Абумалик эса Сорога яқинлашмаган эди. У:

Ё Раббим, нахотки Сен бегунох халқни ҳам халок қилдинг? Ана у киши ўз аёлини синглим деди-ку! Хотиннинг гап қам: «Бу менинг акам», деб айтиб юрибди-ку. Мен бу ишни қандайлик билан, халол қўлим билан қилдим, - деди. Худо Абумаликка тушида деди:

Сен бу ишни соддалик билан қилганини мен ҳам билар экан. Шунинг учун сени Мента қарши тунох қилишдан қўйдим, сени Сорога тегишга қўймадим. Энди сен бу аёлини қандай қилиб бер. У пайғамбардир, сен учун ибодат қилди ва сен тирек қоласан. Агарда аёлини қайтариб бермасанг, шунинг билан, сен билан халқнинг ҳаммагиз бутунлай ўласизлар!

Абумалик эрталаб туриши билан барча қулларини чақириб, бу таъбирнинг ҳаммасини уларга ўқитиб берди. У одамлар эса қаттиқ кўрқиб кетишди. Сўнгра Абумалик Иброҳимни чақириб, унга:

- Сен бизга нима қилдинг? Мен сента нима ёмонлик қилганим-ки, сен менинг ва мамлакатим бошига оғир тунох келтирддинг? Сен ҳеч қим қилмайдиган ишларни мента қилдинг! деди. Кейин Абумалик Иброҳимдан яна:

- Сен асли нимани кўзлаб бу ишни қилдинг? - деб сўради. Иброҳим айтди:

Мен бу жойда Худованд кўрқиб деган нарса йўқ, хотиним қайси мени ўлдирарлар, дедим. Лекин ҳақиқатан ҳам у менинг синглим, онамнинг кизи бўлмаса-да, отамнинг қизидир. Энди сен у менинг хотиним ҳам бўлди. Бир вақтлар Худо мени отам қилиб ўқатириб дарбадарликка йўлқитирган эди. Шунда мен Сорога Мента қиладиган яхшиликнинг шу бўлганини, биз қасрга борадиган, сен мени акам деб айт, дедим.

Шунда Абумалик кўю-ситирлар, қулу чўриларни Иброҳимга қартик қилиш. Хотини Сорони эса унга қайтариб берди.

Мана менинг ўлкам сенинг кўз олингда турибди. Ўзингга қилган жойда истикомат қил, - деди Абумалик. Сорога ҳам:

- Мана, мен акангта мингта кумуш танга бералман, бу сенинг юз-күзининг паранжидай кавминг күзидан түссин, сен иффатинг бегубор эканини хамма аник билсин, - деди.

Ушанда Иброхим Худота ибодат қилди, Худо Абумаликка шифо берди. Унинг хотини ва чўриларини Худо шифо бериб, уларни яна туғдирган қилди. Чунки Иброхимнинг хотини Соро сабабли Худованд Абумаликка хонадонидати хар бир аёлни туғилдан ожиз қолдирган эди.

ИСХОКНИНГ ТУҒИЛИШИ

Худованд берган сўзини амалга ошириб, Сорони йўқ Соро эса хомиладор бўлиб, Иброхимга қариган чоғида, Худо унга бепиладан вақтда ўғил туғиб берди. Иброхимнинг ўғли бўлган, Соро унга туғиб берган ўғлининг исмини Исхок («қўлган») қўйди. Иброхим, Худо буюргандек, ўғли Исхок саккиз кунлигида хатна қилди. Исхок туғилганида, Иброхим ёшда эди. Соро эса: «Худо мени қўлти қилди, эшитган беменинг устимдан қўлади», - деди. Ва яна: «Соро чак эмизади, деб Иброхимга ким айтар эди? Энди қаранг, Иброхим қариганидан кейин ўғил туғдим!» - деди.

ХОЖАР БИЛАН ИСМОИЛНИНГ ҚУВИЛИШИ

Исхок ўсиб, унинг эмчақдан ажралиш кўни келиб қолди. Иброхим ўғли шарафига катта зиёфат берди. Миср Хожарнинг Иброхимга туғиб берган ўғли эса шўхлик қилган эди. Соро бунни кўриб, Иброхимга:

- Бу чўрини ўғли билан бирга хайлаб юбор! Бу чўрини ўғли менинг ўғлим Исхок билан баробар ворис бўлмайди, деди.

Иброхим бу гапдан жуда хафа бўлди. Ахир, бу ҳам ўғли эди. Аммо Худо Иброхимга деди:

- Сен ўғлиниг ва чўриниг учун хафа бўлма, Соро айтганидан хамма гапига қўлоқ сол. Чунки, сенинг насаби Исхок орқали кўпаяди. Шунга қарамай, чўрининг ўғли ҳам бир халқ яратаман, чунки у ҳам сенинг наслигидир.

Иброхим эрталаб туриб, нон ва бир меш сувини Хожарга берди, унинг елкасига қўйиб, болаеси билан жўн юборди. Хожар эса кетаётиб, Бегр-Шева чўлида адашиб қолди. Мешдати суя тамом бўлган, Хожар болаесини бир бутун татиға ташлаб кетди. «Болаенинг ўлишини кўрмайин»,

деди. Хожар рўидада, бир ўк отар масофадати узоқликда ўтирди.

Худо эса ўсмирнинг доига қўлоқ сочди. Худонинг фаротиен осмондан Хожарга хитоб қилди:

«И Хожар, сенга нима бўлди? Кўркма, Худо ўсмирнинг аёлини етган жойидан эшитди, энди ўрингдан тур, ўсмирни кўриб ол ва унинг қўлидан каттик ушла. Чунки мен ундан бегр-Шева яратаман, - деди.

Худо Хожарнинг қўлидини очиб юборди, у суви бор кезекни кўриб қолди. Бориб мешни суяға тўлдирди-да, болаесига айтди.

Шундан кейин ўсмир чўл-биёбонда яшай бошлади. Худо эса доимо у билан бирга эди. У улғайиб «камонкаш» бўлди. У Миср чўлида (Миср яқинидаги чўл) истикомат қилар эди. Шунан эса уни Миср юртидан уйлади.

ИБРОХИМ БИЛАН АБУМАЛИКНИНГ АХДЛАШУВИ

Ушан вақтда Абумалик ўз лашкарбошиси Пихўл билан Иброхимнинг олдига бориб гап очди:

«Сен ниманки қилсанг, Худо сен биландир. Энди шу турган жойда мен ва ўғил-набиратаримни алмаслик тўғрисида Худо ким касамёд қилган: мен сенга қандай эҳсон қилган бўлсам, сен ҳам менга ва сен мусофир бўлган мамлакатта шундай эҳсон қилсанг, - деди, Иброхим.

Мен касамёд қилман, - дедю, шу билан Абумаликнинг кўзлари суви бор қўлуқни зўрлик билан олганликлари хақида аниқ қилди. Абумалик:

«Мен бу ишни ким қилганини билмайман, сен ҳам менга тафтир қилмагандинг. Мен бу ҳақда бугунгача эшитганим йўқ эди, - деди.

Шунда Иброхим қўйлар ва ситирларни Абумаликка тортиқ қилиб, икковлари ахдлашди. Иброхим еттига урғочи кўзини шундан алоҳида ажратиб қўйди.

Абумалик Иброхимдан:

«Нима учун сен шу еттига урғочи кўзини алоҳида қўйдинг? деб сўради. Иброхим:

«Бу етти урғочи кўзини менинг қўлимдан олгин, шу қўлдан мен ўзим қазганлигимга мана шу кўйлар туюх алоҳида, - деди.

У ерда иккови касамёд қилишди. Шу сабабли Иброхим ўша яқини Бегр-Шева (еттилар қудуги, касамёд қудуги) деб атади.

Улар Бетр-Шевада ахллашиб бўлгач, Абулатик лашкарбониси Пихўл йўлга тушиб, филистийлар мамлакатига кетди.

Иброхим эса Бетр-Шевада юлгунзор ўтказди. Ўша ерда абадий тангри бўлган Худованд исмини чакирди. Иброхим вақт филистийлар мамлакатига мусофирдай яшайди.

ХУДОНИНГ ИБРОХИМНИ СИНАШИ

Бу ходисалардан сўнг Худо Иброхимни синаб, унга:

- Иброхим! - деди.

- Лаббай! - деди у. Худо:

- Ўзинг севалитан ягона ўғлиниг Исхокни олиб Мўрне ерда кет. У ерда Мен сенга айтганидан тожжа чикиб, ўғлинигни курбон кил, - деди.

Иброхим эрта билан туриб, эшакни эгарлаб, курбон куйдириш учун ўтин ҳам майдалашди, кулваччалар иккитасини ва ўғли Исхокни ўзи билан олди, Худо унга айна жойга караб равона бўлди.

Уч кун юришгандан кейин Иброхим нарига бир тапшлади, ўша жойни узокдан кўрди. У йититларига:

- Сизлар эшак билан бу ерда ўтириб кутиб туринглар, ўсмир билан у ёкка бориб сажда килиб, яна ёнингизга келиб келамиз, - деди.

Иброхим курбон куйдиришга ярайдиган ўтинни Исхокнинг елкасига ортди. Ўт ва пичокни эса ўзи кўлига олиб икковлари бирга жўнаб кетдилар. Шу орада Исхок Иброхимга:

- Отажон! - деди.

- Лаббай ўғлим, - деди у.

- Мана, ўт бор, ўтин бор, лекин курбон кўзиси кани?

сўради. Иброхим:

- Ўғлим, курбон кўзисини Худо ўзи беради, - деди.

Шундай килиб икковлари йўлда давом этдилар. Иброхимга айтган жойга келганлариди, у курбонгоҳ тегис ўтинни қалади. Сўнг ўғли Исхокни боғлаб, уни курбон устига ўтқизди, Иброхим пичокка кўл солиб, ўғли Исхокни бўғизламакчи бўлган ҳам эдики, бирдангина осмондан Худованднинг фариштаси унга хитоб қилди:

- Иброхим! Иброхим!

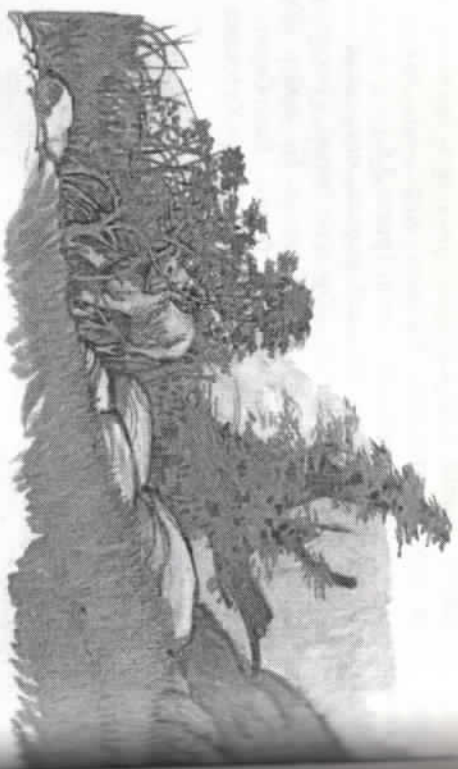
- Лаббай, - деди у. Фаришта:

Ўсмирга карши кўл кўтарма, унга ҳеч ёмонлик қилма. Мен эли биламанки, сен Худодан кўрқасан, яққало ягона ўғлиниг хам мендан аямалит, - деди (расм 3.5.).

Иброхим бир орқасига бурилиб караса, чақалакда шохлари қолган кўчқорни кўрди. Иброхим бориб кўчқорни олиб кетди ва уни ўғли ўрнига сўйиб куйдириди. Бу жойга Иброхим «Худованд таъминтайди» деган ном берди. Бинобарин, бўтуни ким «Худованд тоғида таъминот бор», (ёки «Худованд тоғида таъминот бўлади») деб айтишайди (расм 3.6.).

Расм 3.5. Исхокни курбонликка кеттириш

Расм 3.6. Ҳудо юборган қурбонлик кўзиси

Ҳудованднинг фаршчаси иккинчи гал осмондан Иброҳим хитоб қилди:

- Мен Зотим хаки қасамд қиламанки, Ҳудованд гапирмоқда: сен бу ишни қилиб, ягона ўғлингни аямдан урун, мен сента кут-барақа бераман. Насл-насабининг кўли юлдузлардан ва денгиз соҳилдаги қумдай кўпайиб юбораман. Сенинг ўғил-набираларинг ўз дushmanларини шаҳарларини оладилар. Сен тағимга қулоқ солганинг учун юзидати барча халқлар сенинг наслингдан барақа топадилар деди.

Шундан сўнг Иброҳим яна йилитлари ёнига қайтиб келди. Улар бу ердан бирга жўнашиб, Бейр-Шевага кетдилар. Иброҳим Бейр-Шевада тураб эди.

СОРОНИНГ ЎЛИМИ ВА КҮМИЛИШИ

... Соро юз йилгирма етти йил умр кўрди. Соро шу йил Каньон мамлакатидати Кирот-Арба (яъни Ҳебрун) шаҳрида кетди. Иброҳим эса Соро учун йилгаб, таъзия маросим ўтказди. Марҳумасига мотам тутиш даври тугагач, Иброҳим хетийларнинг олдига бориб уларга:

- Мен сизларнинг олдингизга ғарибу мусофир бўлиб келаман. Энди марҳумам билан видолашиб, уни дафн этиш

менга ерингиздан макбара қурашган жой ажратиб берингиз, деди. Хетийлар Иброҳимга жавоб бериб:

Эй тақсиримиз, биз сени ўз орамызда бизнинг амири деб биламиз. Сен макбарамизнинг энт қилини марҳумангнинг дафн қилиш. Бизлардан бирон киши марҳумангнинг кўмининг учун ўз макбарасини сендан аямайди, дедилар.

Иброҳим ўрнидан туриб у ернинг халқи - хетийларга жавоб қилиб-да, уларга хитоб қилди:

Айв марҳумам билан видолашиб уни дафн этишимга рози бўлингиз, унда мени тингланглар. Мен учун Сўхар ўғли Афрондан иттимос қилинган, у ўзининг даласи четидати Махпела горини менга берсин, мен орангизда бемалол макбара қилишим учун, у шу горни менга тўла нархга берсин.

Хетий Афрон эса ўз қавми орасида ўтирган эди. Шаҳар орангизда келган ҳамма хетийларга эшиттириб, Афрон Иброҳимга жавоб берди:

Ўй тақсирим, мени тингта: ўша далани мен сента қилишимизга бераман, ундаги горни ҳам бераман, мана, сента били берилимга ўз қавмим кишилари туюқхирлар. Сен марҳумангнинг дафн қила қол, - деди.

Иброҳим у ернинг халқи олдига таъзим қилиб-да, ҳамма қавми эшиттириб Афронга:

Кани энди сен менинг тағимга қулоқ солсанг: сента у дала менга пул бераман. Пулини мендан ол, мен эса бемалол марҳумамни у ерга қўма қолдай, - деди. Афрон Иброҳимга жавоб берди:

Майли тақсирим, мени тингта: ернинг қиммати тўрт юз қуруш ёмбиг (асл Шекел) туради, бу бизнинг орамызда ҳеч нарса эмас. Сен марҳумангнинг дафн қила қол, - деди.

Иброҳим Афроннинг хетийларга эшиттириб айтган нархига рози, савдоларлар муомаласида ўташган оқирлиқдати тўрт юз қуруш ёмбини тортиб Афронга берди. Шундай қилиб, Мамре қишлоғидати Махпела деган ернинг даласи ва ундаги гор, шунингдек, далада ва унинг атрофида бўлган барча дарахтлар Афроннинг қўлидан кетиб, Иброҳимнинг мулкига ўтди. Шаҳар орангиздан кириб чиқалган хетийларнинг ҳаммаси эса бунга рози бўлдилар.

Шундан кейин Иброҳим хотини Сорони ўша ерга дафн қилишди. Шу йўсин Каньон мамлакатидати Мамре (Ҳебрун) қишлоғида жойлашган Махпела даласи ҳамда ундаги гор

хетийлар мулкидан чикиб, Иброҳимга олибди урун мулкидан ер улуши бўлиб ўтди.

ИСХОККА СОВЧИЛИК ВА УНИНГ УЙЛАНИШИ

Иброҳим энди қариб, кунлари охирида қолган Худованд уни ҳар жихатдан берақали қилган эди. Иброҳимнинг бутун мол-мулкини бошқаришдан хонадон раиси бор Иброҳим унга:

- Қўлингни сонининг тагига қўй (қасамни қилиб бўлмайдиган қилишга яратилган одат). Еру осмонни яратган Худованд ҳақи сенга қасам ичираман: мен қанъонийлар орасида яшасам-да, қанъоний қизларидан ўлимга хотин оқ Сен ўзининг ватанимга бориб, қавм-қариндошларимдан унда Исоҳққа хотин олтин: - деди.

- Бош устига! Лекин бордию у қиз мен билан бу қилишга рози бўлмаса, унда мен ўзинингизни сиз қилишга кетган юртингизга қайтаришим керакми? - деб сўради. Иброҳим унга:

- Зинҳор-безинҳор ўлимни у ерда қайтарма! Мен у уйдан қавмим еридан олган, осмонни яратган Худованднинг ўзи менга қасамд қилиб: «Мана, шу ерни сеннинг зурриятинг бераман», деб айтган эди. Энди эса у сенинг олдин фаршасини юборди ва сен ўлимга ўша ердан хотин топа. Агар у қиз сенинг орқандан қилишга рози бўлмаса, унда сен қасамдан озод бўласан. Фақат ўлимни у ерда қайтара қўрма деди.

Шунда хизматкор хўжайини Иброҳимнинг сони тег кўлини қўйиб, унга бу ҳақда қасамд қилди. Сўн хўжайиннинг туяларидан ўнгасини ва ҳар хил қимматли буюмларидан ҳам ўзи билан олиб, жўнаб кетди. У йўл юра Месопотамияга, Нахўр яшган шаҳарга етиб борди (Нахўр Иброҳимнинг укаси).

Аёллар суя тортиш учун чиқалишган оқшом пайти бўлиб эди, хизматкор туяларни шаҳар ташқарисидати қўлуқини бошида чўктириб деди:

- Ё Худое Худовандо, хўжайиним Иброҳимнинг Худое Хўжайиним Иброҳимга иноят қилиб, бутун ишимга оқшом бертин. Мана, мен шу чашма бошида турибман, шаҳар ахлининг қизлари ҳозир суя тортиш чикишадиги. Мен қайси қизга «Қўзанти пасайтир, мен суя ичай», десам, у эса: «Ўзинг туяларингни ҳам сўғораман», деса, Сен банданг Исоҳққа лоқ

қизининг ўша бўлини. Сен хўжайинимга иноят қилишнинг иши шундан биламан, - деди. Хизматкор ҳали тапириб турган эди, Ривко қўзасини елкадаб чикиб қолди. У Иброҳимнинг укаси Нахўр билан хотини Милқанинг ўғли - қизининг қизи эди. Бу қиз ранги-рўйи жуда чиройли, бирон қизга қўл текизмаган боқира қиз эди. У чашмага иниб, қизининг тўлдириб олди-да, юқорига қайтиб чиқди. Шунда хизматкор уни қаршилагани чопди ва:

Рисм 3.7. Иброҳим хизматкорини совчиликка юбориши

Қўзанидан мента бир қултум суя берчи, - деди. Қиз:

Ичинг, жанобим, - деди-ю дарҳол қўзасини пасайтириб, ўз қўли билан унга ичирди. Унга ичириб бўлди:

Мен сизнинг туяларингизга ҳам суя тортаман, тўйунча ясени, - деди-да, тез қўзасида қолган сувни охурга бўшатиб. Ини қулук томон чошиб бориб, суя тортиди ва у кишининг ҳамма туяларини ҳам сўғорди. Хизматкор киши эса, Худое йўлини тўлиқим, деб билмоқчи бўлиб, диққат билан қизга қараганича қиз турар эди.

Туяларни сўғориб бўлгандан сўнг, хизматкор қизнинг юртига тақийш учун бир мисқолча (ярим шекел, тахм. 5,5 гр) қизининг олтин сирға ва қўлларига тақийш учун чорак қалокча (тахм. 120 гр) келадиган иккита қизини уюқни қўйнидан олиб чиқарди.

У киздан:

- Мента айтчи, сен кимнинг кизсан? Отантинг тунашимиз учун жой борми? - деб сўради. Киз унга:

- Мен Милканинг Нахурга туғиб берган ўғли Батун кизиман, - деди. Ва кўшиб: - бизда сомон ҳам, см хон тунаш учун жой ҳам бор, - деди.

Шунда хизматкор киши тиз чўкиб, Худовандга кишида: - ўзининг иноқту салокатини хўжайинимдан Иброҳимнинг тантриси - Худовандга ҳамду санолар бўлиб йўлда кетаётганимда, Худованд мени то хўжайиним уруғлари олдиғача бошлаб келди, - деди.

Киз эса харамга югуриб бориб, бу гаплардан онга хабардор қилди. Ривконинг Лобон исмли акаси бор эди. Ташкарида турган кишини қаршилагани чашма томон чор синглисининг бурнидаги сирғани, қўлларидagi билгузук кўриб, Ривкодан у кишининг нималар айтганини эшитиб биланок у кишининг олдига борди. Хизматкор эса туялар чашма бошида турар эди. Лобон унга:

- Кел, эй Худованд олкатан! Нега ташкарида турибсан? Мен уй-жойни йиғиштирдим, туяларга ўрин бор, - деди.

Расм 3.8. Батунининг кизи Ривко

Шундан сўнг хизматкор уйга кирди. Туяларнинг эгар-агарларини ечишиб, уларга сомон ва см беришди. Хизматкор унинг йўлдошларига оёқларини ювиш учун сув беришди. Ўзиб олган овқат кўйишди. Аммо у:

Гулибимни айтмаганимча овқат смайман, - деди. Мабди, айттин, - дейишди улар.

Мен Иброҳимнинг қулиман, - деди у. - Менинг қулимнинг Худованддан мўл барака топиб, жуда улў киши бўлиб қолди. Мана Худованд унга кўю-ситирлар, қумуш-ситирлар, қулу-чўрилар, туя билан эшаклар берди. Хўжайинининг хотини Соро хатто қаригандан кейин эритга рон туғиб берди. Хўжайиним эса бор-йўғини ўғлига топишди. Хўжайиним мента касам ичириб: «Мен юртларда яшётган қариндошларинг кизларидан ўғлимага хотин олма. Балки қариндошларинг кизларидан ўғлимага хотин олма. Балки хотин олсан», деди.

Мен хўжайинимдан: «Бордию у киз орқадан келмасачи?» - деб сўрадим. У мента: «Мен доимо Худованднинг кўз олдида қараман. Мана, Худованд ўз фаршга сини сен билан юбориб, қариндошларинг ўғлимага хотин топиб кел. Шундан кейин мен ичирган қасамдан бек бўласан. Мабодо сен қариндошларим олдида келганимда, юрт септа кизини беришмаса, шунда сен бу қасамдан озод бўласан», - деди.

Шундай қилиб, мен булу чашма ёнига келганимда: Ё Худое қариндош, хўжайиним Иброҳимнинг Худоси! Қолки Сен қариндош бўлганини ўнгласан! - дедим. - хозир мен шу чашма бошида турибман-у, шундай бўлсинки, сув олгани чикадиган киздан киза мен: «Кўзандан мента бир оз сув ичир-чи», десам бу у мента: «Ўзинг ич, туяларингга ҳам суғораман», деб айтса, қариндош хўжайинимнинг ўғлига лойик кўрган хотин ана ўша бўлсин, дедим. Мен хали ич-ичимдан ташириб турганимда мана қариндош кўзаси билан Ривко чиқиб қолди. У чашмага иниб сув торди. Мен унга: Мента сув ичир-чи, дедим. У эса тезда қариндош сўласидан тушириб: «Ўзингиз ичинг, туяларингизни ҳам суғораман», деди. Ўзим ичдим, туяларни эса у суғорди.

Ундан: «Кимнинг кизсан?» деб сўрасам, у: «Мен Милканинг Нахурга туққан ўғли Батунининг кизиман», деди. Шундан мени унинг бурнига сирға ва қўлларига билгузуклар қасдим. Сўнг тиз чўкиб, Худовандга сажда қилдим. Хўжайинимнинг ўғлига ўзининг жияини олиш учун мени туғри

йўлга бошлаб кетган хўжайиним Иброҳимнинг Тантри Худованди хамду-санолар ўқидим.

Энди сизлар хўжайинимга илтифоту салокат кўриш тайёр бўлсангизлар, менга айтинглар, йўқ бўлса, уни айтинглар, токи мен шу ё бу йўлга бурилай.

Лобон ва Батули жавоб беришиб:

- Бу Худованднинг иши. Сента яхши-ёмон бирон бериш бизнинг ишимиз эмас. Мана, Ривко, биз иштиёрингизлар, уни ол-да кет. Худованд айтган хўжайинингнинг ўлига хотин бўлсин, - дедилар.

Иброҳимнинг хизматкори уларнинг сўзларини эригача энжайиб Худовандга сажда қилди. Хизматкор кул олтин асбоблар ва кийимларни чиқариб, Ривкога Шунингдек, унинг акаси ва онасига кимматбаҳо совғалар берди. Хизматкор ва унинг йўдошлари ёб-ичиб ётдилар.

Эрталаб туришлари билан хизматкор:

- Мени хўжайинимнинг олдида узатиб қўйинглар, - деди Аммо Ривконинг акаси ва онаси:

- Қиз беш-ўн кун бизникида қолсин, кейин бора дейишди.

- Мени кечиктирманглар, Худованд менинг йўл ўнглаган, ахир. Энди мени кузатиб қўйинглар, хўжайин олдида бораёй, - деди у. Улар:

- Қизни чақириб унинг фикрини сўраймиз, - деди Ривкони чақиритиб ундан:

- Бу киши билан кетасанми? - деб сўрадилар.

- Кетаман, - деди у.

Шундай қилиб, улар Ривкони, унинг энгиз Иброҳимнинг хизматкори билан одамларини кузатиб қўйиб Ривкони дуо қилишб: «Эй синглимиз, сендан минг-миг туғилсин, сенинг зурриятинг дўшман шаҳарларини олсин» дедилар.

Шундай қилиб, Ривко ва чўрилари ўринларидан туяларга миниб, хизматкор кишининг ортидан кетди. Хизматкор эса Ривкони ўзи билан олиб кетди.

Шу пайтда Исхок Жанубистонда турар эди. У «Бир Тантри кўзи» номига қудук зиёратидан қайтиб келган эди. Вақти Исхок яхшилаб ўйлаш учун дашта чикди. У бир кун туялар келатган экан. Ривко ҳам шу вақт бир кўз тики Исхокни кўриб қолди. Ривко саччиб туядан тушиб хизматкордан:

«Даштада кезиб бизга пешвоз чиқаётган бу киши ким? - деб сўради»

Бу менинг хўжайиним, - деди у.

Шунда Ривко паранжита ўраниди. Хизматкор эса Исхокка қўлини ишларини айтиб берди. Шундай қилиб, Исхок Ривкони онаси Соронинг чолирига олиб кетди. Ривкога қўлини унга кўп мухаббат қўйди. Шу зайдда Исхок онасининг қўлини сўнг тасалли толдди.

ИБРОҲИМНИНГ БОШҚА ЎГИЛЛАРИ ВА ЎЛИМИ

Иброҳим яна Каттура исмли хотин олган эди. У эрита Ишхон, Иўқшон, Мелон, Мидён, Ишбок ва Шуахни туғиб берди. Иўқшон эса Шебо ва Делон деган ўғиллар кўрди. Соронинг ўғиллари - Ашурим, Афар, Ханўх, Авиди ва Элдиди. Иброҳим уларнинг ҳаммаси Катуранинг ўғил-набиралари эди.

Иброҳим ўзининг бор-йўғини Исхокка тоширди. Соронинг хотинлари туққан ўғилларига эса Иброҳим совғалар берди ва тирикчилигиде уларни ўғли Исхокнинг олдида қўнчиқар қўйди. Шарк мамлакатига жўнатди.

Иброҳим жами бир юз етмиш беш йил умр кўриб, вафот қилди. У қўлига тўқ ва қари, нуруний мўйсафид бўлиб оламдан ўтди, ота-боболари олдида жўнади. Ўғиллари Исхок ва Исмоил ва Мааре қаршисидати хетий Сўхар ўғли Афронга қарашли бўлиб, Махиса деган далаининг горига дафн этдилар. Иброҳим қабридан сотиб олган ушбу далада ўзи ва хотини Соронинг қабрида қўйди.

Иброҳимнинг вафотидан кейин унинг ўғли Исхок Худодан кўп дорика толдди. Исхок «Барҳаёт Тантри кўзи» деган қудук қабрини истикомат қилди.

Иброҳим пайғамбар хикоясини тўлалигича беришимизнинг бир неча сабаблари бор. Биринчидан, Иброҳим охириги қабрини тўфондан қўқулиб, Худонинг назари тушган инсон. Иккинчидан, тўфондан кейин у кишининг Сом ўғиллари қабридан, Иккинчидан, тўфондан кейин бир неча минг йил ўтганда кейин, биринчи марта Худо одамзотлар ичидан Иброҳимни тандаб унга хитоб қилиб, ўзини намойн қилди. Иккинчи ташкари бу хикояда, барча мусулмон халқи эркаклари учун мажбурий бўлган «хатна» қилиш ва «Қурбон» байрами байрами келиб чиққалиги хақида гапирилади. Ундан кейин Иброҳим хикояси Буюк Пирамидада геометрик харфлар

(сонлар) билан ёзилган номанинг бир бўлагидир. Иброҳимни туғилган йили Буюк Пирамидадаги ҳалоскор режасининг «кесилган чизиниға» айнаган тўтри кетлади. Бу «ҳалоскорлик» ишининг бошланиши.

Иброҳимнинг Мисрда бориши ва у жойда қозонганлиги, Иброҳимнинг қохинлар ишларидан хабар топиш ва руҳонийларга қўшилгани ҳақида маълумот беради.

Яна, Иброҳимнинг Иброҳимга айланиши, яъни «Х» ҳарфини қўшилиши «Худийлар ҳарфларининг «5» сонини ташкил қилади, бу эса «бағишланган»ларнинг, «ҳабардор»ларнинг сони.

Ундан кейин, Садуъ ва Ғамура шаҳарлари ҳалқларини жазолаганини «ҳалоскорлик» режасининг энг шайх қисмларидан бири. Учта Худо фариштаси орқали олдин олоҳлангилардан Иброҳим бу шаҳарларда яшовчи солхонлар шайхлар қилишни Худодан сўрайди. Сабрсизлик қилиб орқали қайрилиб қараган ва туз тирагига айланиб қолган Луна хотинидан бошқа, Лут ва унинг икки қизи қутқариладилар. Воқеадаги «олтинурғутли олов»ни Худо ёндирди деган баъзи олимлар фикрича атом бомбаси портлаганига ўхшаган аммо бизни бу томон эмас, балки Буюк Пирамидада бу бирон хабар борми ёки йўқми - мана шу томони қизиқтириб Садуъ ва Ғамуранинг ҳақиқатдан қутқаришга интиладилар. Ҳаракат қилгандар тўрт нафар: Иброҳим ва омондан тушган учта меҳмон бир томондан, иккинчи томондан учта фаришта одам. Бу пирамидадаги «тош тахта»га ўхшайди ва одамлар туноҳларидан ўтишни билишади. У қутқарувчи, судловчи ва Учта фариштага келсак, бу Пирамида вестибюлидаги «тузик парда»га ўхшайди, бу пардалар тош тахтадан фарқ қилар, полгача тушиб «шоҳ хонаси»га кирганида ташқаридилардан тамоман ажратили.

Шундай қилиб, Садуъ ва Ғамура фожияси Иброҳим Пирамидада кўрсатилган «синво вақти»ни англатади.

Ва, ниҳоят, Исоҳқон Иброҳим томонидан қурбон келтирилишига келсак, бу воқеа яҳудийларнинг энг қадим китобларига асосан бошқачароқ бўлган, яъни Иброҳим Исоҳқонни ҳақиқатдан ҳам Худовандга қурбонликка келтириш орадан уч йил ўтгандан кейин Исоҳқон тирилиб қайтиб кетгани. Албатта, Иброҳим пайғамбар ҳикоясида Буюк пирамида билан бўлган боғлиқлик кўп, лекин биз Буюк Пирамида ва нималар ҳақида ҳикоя қилиш ҳақида кейинчалик тўхтай ўтамиз.

Қонур эса яна шумерлар ҳақида. Шундай қилиб, Иброҳимлар одамзот ирқини ер юзиде тарқатиш масаласи ҳақида бош қотириб тайёрларлик кўраётган вақтларда бошқа мавжудотлар, «Сириус Б» сайёрасидан Ерга саяҳатга жўнашга тайёрларлик кўришадиган эди. «Улар 32 нафарини - 16 нафар эркак ва 16 нафар аёлни ташкил қилишди» - деб ёзди Ҳеродот («Древняя тайна цветка жизни», 103-бет). Улар ҳам Иброҳимларга ўхшаб улкан бўйли мавжудотлар бўлган, лекин Иброҳимнинг поғонаси Нафилимлардан бағдан. Шундай қилиб, Иброҳимликлар Ерда келган вақтларида ўз вазифаларини аниқ билишар эди, улар «Амелти зами»га кириб, пирамида ичиде олов олдиде туришди. Бу мавжудотлар онг билан хис-туйғу воқеасини «англаган»лар эдилар. Улар, йўқ нарсадан, онг қучи қилган олов атрофида тош тахталар ясашиб, унинг атрофида Иброҳимнинг марказига қилиб, юзлари омонга қараган ҳолда турарди. Бу - ривожланиши тўртинчи поғонада бўлган мавжудотларнинг ишлари. Шу вақтда Нафилимлар, ривожланиши учинчи поғонада бўлган мавжудотлар, Иброҳимларга тайёрлаган (тушроқ ва ерда яшовчи онгсиз мавжудот қони аришмаси) бўлажак одам туҳум ҳужайрасини, яъни нафар Нафилимлар аёллари баъдониға жойлаштиридилар. Иброҳимликлар олов орқали Нафилимларнинг бу тажрибасига тасвир кўрсатиб турдилар. Бу жараён шунчалик тез вақтда содир бўлибдики, 24 соат ичиде биринчи туғилиш учун асосий туғилган саккизта ҳужайралар туғилиди. Бу, албатта, биринчи нафар бўлиб, одамнинг ҳали тўла туғилишига вақт бор эди. Тўтинчи айгишча - Сириусликлар мана шу ҳолатда 1000 йил турарди, ниҳоят, орадан Ер ҳисоби билан 2000 йил ўтгандан кейин Голдвананда биринчи одамлар пайдо бўлишган.

Албатта буни биз Ибтидо китобида ёзилган, Худо томонидан одамнинг яратилиши ҳақидаги гаплар билан таққосласак, оз бўлсада фарқ қилади. Масалан, Ибтидода одамнинг яратиш учун лабатория ёки қон ҳақида гап кетмайди, эркин Худо одамларга юборган китобида ҳамма гапларини аниқ китиб берган. Шундай бўлса ҳам тушроқ ҳақида аниқ айтаётган, лекин Ибтидода одамнинг ташки қиёфаси, унинг ички руҳини томони ҳақида ҳам гап кетмади, яъни қандай онги ривожланган мавжудот бўлмасин, у яратган нараси токи Худо берган муқаддас Руҳдан илҳомланмаса, у онгсиз, ўлик бўлади.

НАФИЛИМЛАР (ДАВОМИ)

Энди биз Нафитимларнинг ерда келишига қайтиб келишнинг қонуни борлигига яна бир бор амин бўлганмиз. Энгилит, Нафитимлар бошлиғи, Ерда келган вақтда уларнинг учини апарати тўнша-тўғри қурулгичка эмас, балки қўнган, яъни у сайёрамиздаги ўша даврда энг оқибатда бўлган (баъзиларининг, жумладан Дурвалонининг ҳам фикрича, қонини ерда энг оқибатда ривожланган мавжудот - бу қит ва дельфинлар олдига қўнган мавжудотлар қитлар ва дельфинлар олдига қўнган улардан ерда ишлаш учун, яъни олтин қонларини топиш учун) қўнган бўлиши керак бўлган.

руҳсат олин ҳарас сузган.
Албатта, бу сузлар баъзи одамларга ғайритабиий туя
мумкин. Лекин ўзини уйланг, хозир биронта давлат м
урун Антарктиданинг бойлигини билга туриб у китоби
хақкий хўжайини руҳсатсиз қасдила ишларини олиб
оладими? Албатта йўқ.

Шу сабабли Энниль ҳам Галактика қондаларига қилинган ҳолда ўша даврдати ернинг ҳақиқий эгалари китлар ва дельфинлардан руҳсат олиши керак бўлган.

Шумерлар номасида ёзилганча, Энгиль кит ва дельфин билан жуذا узок муддат котиб кетган, у Ерга чиккан иди ярим одам, ярим багик булган.

Шуни айтиш керакки, хозирги вақта келиб дунёнинг биринчи одам янги оёқлари билан бериб чиқарилаётган. Шунинг билан давлатларнинг океанограф олимлари катта роль ойнаётган. Дельфинлар нима ҳақда гапирётганини, нима оғоҳлантираётганини ва ҳоказоларни аниқлаш устида иш бормоқдалар. Айниқса, дельфинлар онгли маъжудот эканини билишдан узоқ бўлган одам ҳам тушуنса бўлган. Дунёда катта қанча одамларнинг жонини сақлаб қолишган, бу ҳақда жузга китоблар ва фильмлар бор. Шунинг учун биз Австралиянинг дельфинлар химоичилари харакатини расси Шенстоуннинг «Легенда о Золотом Дельфине» номли китоби билан маълумотларга бераёқ қарай олмаймиз. Китобнинг ёзилишича, у дельфинлар тилини тушунади. Дельфинлар ҳақбар беришларича, улар умуман бошқа Галактикадан, Сириус юлдузидаги сайёраларидан бирига, ундан кейин эси келиб қолишган. Шуни айтиш ўринли бўлдики, Сириус сайёрасини бавзи олимлар «Океан» сайёраси дейишган. Дельфинлар гапига қараганда, - дейди П.Шенстоун, сайёранинг асосий қисмини сув, фақат бир қисmini тахминан Австралия китъаси ҳажмида ва яна битта ундан

куруклик ташкил килади. Мана шу курукликда, айнан мавжۇلлар яшар экан. Яна шунин айтиш керакки, бу бир-бирлари билан бемалол мулоқотда бўлиб, дўстона муносабатда эканлар. Улар тинч ва осойишта ҳаёт кечирадиганлар.

Шундан килиб Энгиль воқеасига келсак, у Ер эгаларидан башка оғилдан кейин, ерда олтин қонларини топиш мақсадида яна бир қиздан келин олини ташкил қилин. Бу ҳақда юқорида таъриф ўтдик, ҳозир энгилнинг таърифи ва буюсига Нафилмлар ишчилари кўзголонидан кейинги келиннинг ҳақида тўхталамиз. Шумерлар йилномасига асосан:

«Нефитимлар бизга ташки кўриниши ўхшаш одамларни танитири бординлар, биринчи одамларнинг ўз-ўзидан кўтайиши вақтинчаликларни йўқ эди. Чунки улар вақтинча ишлаш учун кўтайиши учун эмас) яратилган эдилар. Шунга айтиш керакки, Нефитимлар одамларнинг онаси ўрнида, отаси ўрнида эса «инволюциялар эдилар».

Ховккатан ҳам биз сўда қандай пайдо бўлганимизни фан билан билганимиз. Ердати биринчи онгсиз мавжудотлар билан бизнинг оғирлигимиз. Ердати фарқ борлигига ҳеч ким шубҳаланмайдди. Фанга қараганда тахминан 150-250 минг йил олдин пайдо бўлганимиз билан, лекин каярдан келиб, қандай ривожланганимиз фан билан билганимиз эмас.

Айбатта, тахмин қилиш мумкин, бизнинг ривожланишин-миз
дан айбатта қимингилар ёдими керак эди. Бу қим? Бу ҳақда
Хозир эса, шумерлар йилномасида, Одам Ато ва
Хаво ҳақида нималар ёзилганга эътибор берайлик.

Уларнинг хавар беришича, одамлар Африка китъасида яшайдиган «африка кон»ларида ишлаб юрган вақтларида у ердан шимолда (азимут Марок) ажойиб шахарлар барпо қилинган, улар шу ерларда чиройли бўлганки, ҳақиқатан ҳам Худодар яшайдиган жой, жаннат бўлган. Шахарлар ичидан ажойиб-ғаройиб боғлар, дарёлар, шахарлар атрофларини эса ҳар хил тропик даракхтарлари билан тўртган.

Шумерлар номасига биноан, пинхоът, кулпардан бириди бинан бир одам зотини конлардан олиб келиб боғларга қарашта қолди қилиш масаласи ижобий ҳал қилини ва иккита одам - бир эркак, бир аёл боғларга қараш максалда олиб келиниди. Уларга Энгиль исм қўйиб эркатини Адам, аёлини Ева деб атадиларинан бўлди (Шумерлар номасига айнан Адам ва Ева).

Бир кунни Адам ва Ева боғларга қарашиб юрган вақтларида, инсоннинг укаси Энки (исмининг маъноси «илон»ни англатиши) бинан иккиталашиб унга, «Бу дарехтлар меваларидан есаларини

Нафилымларта ўхшаб қоласизлар, шунинг учун акам Энлиль сизларга бу мевалардан еманглар деди», - дейди.

Бу мевани дарахт боғнинг ўртасида жойлашган бўлиб, номада айтилишича, унинг меваси нафақат яхши, ёмон, ушшоқ хоказоларни биллишга имкон берадиган, балки одамларни ўзларидан кўпайишига йўл очиб берадиган бўлган.

Шундай қилиб, Ева ва Адам дарахт мевасидан бериб кўришди, шундан кейин ҳақиқатан ҳам улар фарзанд бўлишди. Улар фарзандларининг номлари шундан йилномасида қайд этилган.

Ушбу воқеани муқаддас китобларда ёзилганлар бундай таққосласак қизиқ ҳолатга дуч келамиз.

Одам Ато ва Момо Ҳаво шабнамда боғни айланиб юриб Ҳудованднинг овозини эшитиб яшириқчилар - деген Ибтидода Ҳудованд:

«Қардасан? Овозингни эшитдим, ўзингни кўрмаймикин дейди.

У уларнинг қардашлигини билмайди. Улар келгандан кейин Илоҳ ҳали улар мумкин бўлмаган дарахт мевасидан еганларига ҳаёри йўқ.

Нимата яшириндигинг Мендан? - деб сўради Илоҳ.

Биз ялонғоч эдик, шунинг учун уялдик, - деди Одам Ато. Мана шундан кейин Илоҳ, улар мевасини ейиш ман қилиб дарахтнинг мевасидан еганларини тушунади.

Бу ерда яна бир гап бор. Яхшайларнинг қадимги мумки китобларида Ҳудони қақаришда «Элоҳим» (Муслмонлар «Илоҳим») сўзи ишлатилади, бу сўз кўпик санови шакли, кўпчиликка қаратиб айтылган гап. Демак, Ерда келгандар бачаси Илоҳтар ҳисобланган ва улар ичидан фақат битта шумерлар йилномасида Энлиль бош Илоҳ бўлган.

Энлиль Одам Ато ва Момо Ҳаво нима иш қилди кўйганларини билгач, уларни боғдан ҳам, шаҳардан ҳам ҳайлайди. Энлиль, айниқса «Ҳаёт дарахти» мевасидан еб қолган барҳаёт бўлмасинлар деб, уларни қувғин қилади. Улар уларнинг ҳаётлари қандай қечаяттигидан хабардор эди, Ҳаво Одам Ато ва Момо Ҳаво устидан қаттиқ назорат қўйилган.

Одам Ато ва Момо Ҳаво даврларидан бошлаб биринчи иркимиз икки йўналишда ҳаёт кечирини давом эттириб қолди. Биринчиси ўз-ўзидан кўпайиб, назорат остида бўлса ҳам ҳаёт кечирди; иккинчиси фарзанд кўролмайдиган ва қўлидан бўйинга олган одамлар. Ҳозирги олимларнинг маълумотларига

асosan бу одамлар 20000 йил олдин ҳам нафилымларнинг олтин қоринида ишлаган.

Бу одамларнинг биринчи пайдо бўлишлари юқорида айтиб кетилган. Ерда лемуру-атланглар яшаган вақт билан тўғри келган. Лемуру-атланглар асосан ҳозирги Австралия қитъасида ҳаёт кечиринган.

Бу гапдан кейин албатта савол туғилади: атар шундай бўлса нафилымлар бошлиғи Энлиль нима учун уларга эмас, дельфин ва китларга «руҳсат» олиш учун мурожаат қилди?

Саволга шундай жавоб бериш мумкин, биринчидан, ўша даврларда ерда бор бўлган китлар, қонот қонунига асосан янги ривожланган мавжудотлар орасида тақсимланган ва ҳар бири ўзи яшайдиган манзил учун ўзи жавоб берган. Иккинчидан, Нафилымлар ҳам, дельфинлар ҳам Ерда бошқа нафилымлардан келишган ва уларнинг бир-бирларини тушуниши осон кетган ва, низо, учинчиси улар ўзларидан кейин бу китлар учун аниқ бир тоғон тўлашди, масалан ҳеч қандай қонот йўқ китларга маълум бир жонзотлар билан тўлдиринган бу китларда ҳаётини ривожланишини маълум бир бошқича кўтарини ва хоказоларни зиммаларига олишлари шарт бўлган. Мана шунинг айтиб ўтиш лозимки, Нафилымлар келган вақтдан сал олдинроқ, Ер учинчи марта орбитасини ўзгартириб, дахшатли оқридан кейин ҳали тўлиқ янги иқлимга мослашмаган эди, жудадан бу фалокатдан қутулган лемуру-атланглар ҳам ҳали қорининг яшаш шарт-шароитларини яхшилаш билан банд эдилар. Бу ирқ улкан одамларга устозлик қилиб, уларга яшаш шарт-шароитларини ўргатган лемурийлар эндиликда қолмаган эди, улар ҳам Нафилымларга ўхшаб бошқа сайёрада учиб кетинган, шундай бўлса ҳам лемурийлар атлангларга уларнинг ёзмаларини, номадарини, ривожланиш ҳақида маълумотларини қолдириб кетишди. Атлангларнинг реконструкцияси бу номадарни аста-секинлик билан ҳалққа етказиб, қорин келажакда ривожланишига катта ҳисса қўшилди. Атланглар қадимги билгиларини эгаллаганларидан кейин, улар атар ҳал қатта қичик шаҳарлар барпо қилдилар, лекин олимлар атар динига ҳам вақтларини бекор кетказишмади, улар янги қонундан ашаратлар, қанотсиз «самолётлар»ни ихтиро қилишиб қонунга уяйдиган бўлишди. Бундай «самолётлар» овозсиз учиб, қориннинг ҳоҳлаган жойида қўниши мумкин эди. Атланглар реконструкция спирити ҳам, антигравитация қучидан фойдаланишини ҳам ўрганидилар.

Р.Штайнернинг («Из Летописи мира» 1992 й. 20) китобида ёзишча, Атлантлар «Хаёт кучи»дан фойдаланиш улар хатто лемурийларга ўхшаб «учинчи кўз»га асосланган рухий энергиядан фойдаланишни ўргатдилар. Бу кўз Нострадамус шундай деб ёзди: «Атлантлар - Пиренея Стоунхендж ва бошқа улкан биноларни қуришда «унча кўз»дан фойдаланиб иш юритганлар».

Шу ҳақда Е.Блаватская ҳам қуйилганларни ёзиб қолди: «...Миср пирамидлари, Карнак пирамидаси ва мингларча харобалар... Марказий Америкадаги Паленке ва Ушмак вайроналари, Камбоджадаги Нечкон-Ват... булар ҳаммаси биз Атлантлар цивилизациясидан хабар беради».

Атлантлар ҳақида тап бора-бора экан, биз Америкалик профессор Джон Рихтер талқиқотлари ҳақида айтмасак тўлиқ маълумот бериб бўлмаймиз. «Гермес, мисрликларга турли хил билгиларни ўргатди» - деб ёзди Дж.Рихтер.

ГЕРМЕС ТРИСМЕГИСТ

Гермес Трисмегист эраמידан тахминан 5-6 минг йил олдин Мисрда пайдо бўлиб, у «Буёқ тўфондан» кейин қулулиб қолган атлантлардан бири ҳисобланади. Ўша даврларда Миср қадимий давлат бўлган. У мисрликларга турли хил билгилар, жумлаан география, астрономия, химия, хаттавислик ва ҳокazo фанларни ўргатиб, Мисрни ривожланган давлат бўлишига асос солиш билан бирга Гермес Фиръавларнинг отаси деб ҳисобланади.

Ҳозирда «герметизм» деб номланган фан унинг номи билан аталади. «Герметизм» фани ташқи дунё билан алоқадор одамлар фаолиятини ўргатувчи фандир.

Бундай одамлар қадим замондан мавжуд, уларни бошқа айтганда, «кегажакни олдиндан қўра билувчи» «башоратчи»лар ҳам дейдилар. Албатта бундай одамлар ишонмайдиганлар сони жуда кўп, лекин шундай бўлса ҳам уларнинг айримлари ҳақида тўхталиб ўтсак ўринли бўлар экан.

Миср Нострадамус (Франция, XVI аср) дунёдан машҳур «кегажакни билувчи»лардан биридир. Нострадамус жуда кўп воқеалар бўлишини олдиндан айтиб бериш катренларида ёзиб қолдирган. Жумладан, XX аср тарихини воқеаларни ҳам башорат қилган. У 1905 йилдаги инқилоб 1917 йилдаги инқилоб ва давлат бошини болашевиклар қўлига келиши, Ленин ва Сталин ҳақида, Гитлер ва иккинчи

дунёда ҳақида, Америка президенти Джон Кеннедининг қатлигини, СССР нинг инқирозга учраб тамом бўлиш вақти вақти башоратлари тўғри бўлиб чиқди.

Нострадамус «центурий»ларининг биттаси ҳақида тўхталиб ўтишнинг. Бу хозирги вақтга тўғри келади. «1999 йилда «кўнглик шох» давлат бошга келади, - деб ёзди Нострадамус, дин 27 йиллик «шохлик» даврида бошқа динларнинг руҳининг (қайси дин тарафидан қўришга боғлиқ, Нострадамус христиан динида бўлган, ўзи асли миллати яҳудий) тарқоққа тушиши ва ҳайдалиши рўй беради, бу ўлим вақти, «кўнглик шох» бўлган вақти, ваҳший босқинчиларнинг қирғини қирғиб келиши, осмондан ҳужум оқибатида Париж қирғин бўлади».

Француз талқиқотчиси Шарль Пишоннинг ёзишча, «Кўнглик шох» - бу дунё микёсидаги зотим ҳукмдорларнинг қирғин бўлиш ҳукмдорлар 2000 йилга яқин ҳокимиятга келиши. Булардан бири, асл-насаби Германиядан бўлган Германиялик ҳукмдор. Нострадамус уни «Хирен» деб атайди».

Мана шундай башоратчи шахслардан яна бири XX асрда яшagan Америкалик Элгар Кейси. У 1945 йилда навобатли вақтга (транс) ҳолатига кирган вақтда оламдан ўтган. У ўз вақтининг асосан қасалларни даволаш учун ишлаган, лекин бу билан бирга у, қадимда рўй берган воқеалар ва кегажак вақти ҳам ўзини қўрганларини айтган. Жумладан, Қадимги Миср тарихи, Исо пайғамбарнинг ҳалоскорлик элчиси эканлиги, Атлантида ҳақидаги афсоналарни тасдиқлаб, 1998 йилга қадар башорат бўлган баъзи воқеаларни айтиб берган.

Мана, Кейсининг айтишча, Буёқ Пирамидани эраמידан 1000 йил олдин Атлантлар қуришган, Сфинкс эса уни қўриқлаш учун қўйилган. Пирамидани ичида ҳали бизга номуқаддус бўлган хона мавжуд бўлиб, унда қадимги одамлар қабридан хозирги одамларга нома қолдирилган.

Бундай одамлар ҳозир ҳам дунёда кўп, лекин уларнинг ҳар бири ҳақида тапириб тўхталишга имконимиз йўқ. Шундай одамлардан яна бири булун дунёда машҳур башоратчи, XX аср охирида дунёдан ўтган болгариялик ожиз аёл Ванга билоратларини эслатмоқчимиз, ҳолос.

Энди, Гермес Трисмегист воқеасига қайтсак. «Гермеснинг қирғин қолдирган ўн тўртта трактати (илмий асар) бизгача етиб келган, - дейди Дж.Рихтер. - Бундан ташқари қарийб 7000 йил олдин у Худо, Якка Худоник ҳақида тарғибот қилган!»

Ўтган минг йилликлар даврида унинг учта илмий бирон марта ҳам чоғ этилмаган. Нима учун? Чунки илмий асарларида Атлантида воқеаси ва улуғ цивилизацияси ҳақида тамоман бошқача фикр, ҳаёт айтилган. Унинг ёзишича, биз Коинот Олий Онгининг йиллар давом этган таърибаси натижасида келиб чиққан мавжудотларимиз. Коинот Олий Онги бизни имкон қадар ривожланишимизга ва тўғри йўл билан боришимизга олиб бериб кетади. Олий Онгининг берча Ердаги мавжудотлар назорат қилишнинг ҳисобга олсак, Атлантида ҳалокати ҳақида ўзидан келиб чиқмагалиги маълум бўлади. Ерда яшовчи бодомларга нисбатан Атлантида ривожланиши бир поғона нисбатан бўлган, улар бевосита Коинот Олий Онги билан алоқада бўлишлари керакли маълумотни олиш қобилиятига эга бўлиш Коинот Олий Онгининг Атлантида билан ўтказган таъриб натижа бермади, балки Ерда яшовчи жониворлар ва ҳатто коинотдаги тирик жониворнинг ҳам йўқ бўлиб кетиши хавф туғдирди. Чунки, Атлантида одамларнинг асосий қисми Олий Онгдан олаётган билимларини бир-бирларига ёмон қилиш мақсадида ишлатишга шайландилар. Яъни, билим тушуначамизга асосан жоду, илму-амал билан шуғулланиш бошлади. Бундай жоду, илму-амал билан шуғулланиш Атлантида китъаси устида «қора, ёвуз кучлар» тўғрисида бошқача бўлган ҳол давом этса, бутун Ер юзини қора, ёвуз кучлар босиб олиб, нафақат Ер, балки бутун Куёш системасида йўқотишга олиб келиши мумкин эди.

Бундан кўриниб турибди-ки, Олий Онгининг сайёра имкони қолмади. Куёш системасини ва Ер юзини жониворларни сақлаб қолиш мақсадида Олий Онг ўз қарор қабул қилди, бу қарор нимага олиб келганини яхши билган. Лекин Олий Онг Атлантидани ҳалокатга учратгани билан коникмади. У Ерда қолган одамларга «учинчи кўз»дан (Олий Онг билан алоқа қилаётган, бошнинг тега қисмида жойлашган фойдаланишга йўл қўймади. Лекин шундай бўлсада, сексиплик билган одамзот ривожланган сари, бир-икки нафар калби пок одамларга Олий Онг маълумотларидан фойдаланиш йўли очилмоқда.

Дж.Рихтер ўз китобида нафақат Гермес илмий асарларини таҳлилини, балки унинг асарлари ҳақиқий билим эканлигини бундан ҳозирги замонавий фанни ривожлангани сари унинг таълиқ қилинганлиги тўғрисида аниқ тасдиқлаб бераётганини айтиб беради. Масалан, одамнинг Ерда пайдо бўлмаганини, яъни қалби

қалби жониворларимиз ҳақиқатан ҳам бошқа дунё имкониётидан келганлигини фан ўттиз йиллар олдин айтиб берибди.

Нима ҳақида эса яна мана шундай деб ёзди:

«Человек — единственный из живых организмов, который планету, который не в состоянии существовать в её естественных условиях в естественном виде. Диапазон его жизни, необходимых ему для жизни, очень узок. Скажем так: человек — биологический цикл всех животных — от амёбы до человека — необратимо связан с периодами обращения планеты вокруг Солнца. Единственный «нарушитель» здесь — человек. Если бы Земля являлась нашей родной родиной, то человек бы не должен был бы быть».

Қасқанда айтганда, ердати бор тирик жонивотлар ичидан Коинот Ердаги мавжуд шарт-шароитларда табиий ҳолда ҳаёт қилиш олайдиган ягона мавжудотдир. Агар Ер бизнинг қалби Витанимиз бўлганида бундай бўлиши мумкин эмас эди! Одамзотнинг бошқа сайёрадан келганлиги ҳақида жиддий фикрлар ҳам бор, дейди Дж.Рихтер.

Менюда одамзотнинг «Генофонди» ни ўрганиш бўйича таълим қилинган дунё олимлари ишлари низога келди. Унинг қалбида ҳозирги одамнинг генини ўрганиб, орқата кайтиб, бундан одам қасрдан пайдо бўлганини аниқлаш эди. Бу иш ун билан давом этиб, унда Япония, Бельгия, АКШ, Англия, Швеция, Франция ва бошқа давлатлар мутахассислари иштирок этишди. Уларнинг якуний ҳулосасига кўра, одамзотнинг Ерда пайдо бўлиши олтита жуфтлик асос солган.

Икк, юқорида Нафилмлар ҳақида гап юритганимизда етти нафар ҳақида гапирган эдик. Агар биз етти сон билан боғлиқ таълим қилишнинг ёдига келтирсак кўп нарса маълум бўлади. Мисалан, етти қават осмон, ердати Антарктидани ҳисобга олсак етти китъа, ҳафтанинг етти куни, еттига асосий пирамида ва таълим эса захирада, яъни қалбида ерда китъалар жойлашгани билан таълими бошқача бўлган ва Атлантида китъаси мавжуд етти китъа бўлиши ҳақиқатдан йироқ эмас. Нафилмларнинг ҳам Ерда ҳаёт, одамни яратишда еттига етти фойдаланишлари ҳам бежиз эмас. Улардан ҳам бири таълими бўлган бўлса ажаб эмас.

Ушбу Джон Рихтер китобида берилган Гермес Геномистининг илмий асаридати парчаннинг мазмунини билган бўлиши.

Олий Онг биз - одамларни, факат битта максад билан яратиб, бегона бўлган оламга жойлаштирган; биз ўзимизни цивилизациямизни бунёд қилиб, Борлик қонуни-қоидаларини ўрганиб ривожланишимиз даркор, ақсиз одамлардан фарқ қилишимиз керак. Бу бепойён йўлнинг қанчалик даражаси ақл-ҳидрок эгаси бўлишимиз керак. Бу бепойён йўлнинг қанчалик даражаси ақл-ҳидрок эгаси бўлишимиз керак. Бу бепойён йўлнинг қанчалик даражаси ақл-ҳидрок эгаси бўлишимиз керак.

Шу ўринда XX асрда, аниқроғи 1917 йилининг 13-декабрда бир зумда ҳал қилинган.

Португалиянинг ўша вақтда «Фатима» киши-қунида «Фатима» шахри) рўй берган воқеа ҳақида тўқтинчи (хозирда «Фатима» шахри) рўй берган воқеа ҳақида тўқтинчи Бу воқеа, балки баъзи «Кулфланган қалб» эгалари учун «Фатима» бўлар.

БИБИ МАРЬЯМ БА ЛУСИЯ

1917 йилнинг 1 май куни «Фатима» кишлоғи яқини болакай - икки қизалоқ ва бир ўғил бола, Франсуа Жаңинта Мартолар ва Лусия Абобора ўйнаб юрган пайтда кушлуз вақти «Эман» дарахти соҳида «кинси кўриш» даражада гузал, чехрасидан нур таратаётган аёлни кўради бу аёл, кейинчалик маълум бўлишича Биби Марьям Лусиянинг кейинчалик ёзишича, «Бу аёл оппоқ кийимда Лусиянинг худидан ҳам ёвуғроқ эди».

Болатар куржаклыктарини курган Биби Марьям
Бигдан имо клинб:

- Қўрمانтлар, мен сизларга эиён етказмайман, - деди билан ймо қилино.

хуши 16 ёшли қизлардай бўлиб, олтин юлдуз билан бе

хуши 16 ёшли қизлардай бўлиб, олтин юлдуз билан бе

Болалардан биринчи бўлиб ўзини кўпта олган. Дусман

- Сен қардан келдинг?
- Мен осмондан келдим, - деб жавоб берди Биби Мурат.

Нега сен осмондан тушинг? — деб, болаларга хос шик билан сўради Лусия.

Мен, аявотамбор сизларни ҳар ойнинг 13-кунинда мана шу кундан келишларингизни хоҳлардим. Октябр ойида эса, мен сизлардан мента нима кераклигини айтаман.

Истина савао беришца давом этиб:

Сен хакикатдан ҳам осмондан тушлингми? Мен ҳам бугунги кунимизнинг муваффақияти — деб сўради.

Сен у жойда бўласан, - деди Биби Марьям.

Джисннга битан Франсискочи? Улар ҳам бўлишадими? —
деди Луисия.

Ушар ҳам осмонда бӯтипади, - деб жавоб берди Бибигули.

Шундан кейин Биби Марям Шарк томонга йўналди ва
 кўчалардан биридан бирига ўтди.

«Ҳодитлар бу воқеани ҳеч қимта айтмасликка аҳд қилдилар. Ҳодитлар Н.Непомнящий «Необычные явления» китобида, бу уларнинг ўйлаб топган гаплари деб, одамлардан қўлишди деб, кўркантдилар».

Лекин болаларнинг энг кичиги Джасинга бу воқеани яхши айтиб беради. Эртаси кун, бу гап одамлар кулоғига етганидан сўнг, ҳақиқатан ҳам кишлоқ аҳли болалар устидан қўзғолди. Уларни ота-онаси урушиб, ҳатто Лусияни урдилар. Ёшлар, руҳонийси ҳам, бу гаплар бошдан охир ёлгон деди. Лекин орадан бир ой ўтиб, ишон ойининг 13-кўни етиб келди.

Ушман дарахти ёнига бориб Худоя илтижо қилдилар.
Ушман келиб чиқишини кўришни хоҳлагандлар сони кўп

Насовет осмонда сирли олов пайдо бўлиб, Биби Марьямнинг эсини энгилди. У Лусияга ўқиш ва ёзишни ўрганиб, келасинчи йили шу кунда албатта шу жойга келишини айтди. Ўқимасликда Лусия Биби Марьямга, улар учовларини осмонда кўриб билан бирга олиб кетишларини илтимос қилди. Шунда Биби Марьям:

Мен яқинда келиб Франсиско билан Джасинтани олиб
кетдим, лекин сен узок муддат Ерга қолишннга туғри келадн.
Энди, одамлар мени хотирлаб, беғунох Пок Юрагимга
қилишларини хошлайди. Барча Худо хоҳишини
қилишларини, мен қутулишларини ваъда қиламан.

муслари билан тез айрилишини аниқлаган Лусия йиғлаб

коламанми?

- Айтинчи, меҳрибон аёл, мен бу ерда бир йил боламанми?
- Йўқ, болаганим, мен ҳеч қачон сени тарк этмадим. Менинг Пок Юратим доимо сен учун бошлана бўлади ва Худо олдинга бориш йўлини кўрсатади.

Шу гапларни айтиб, Биби Марьям нурли кўлини ушатиб, Болалар у кишининг қафтида михлар билан тешишган ишқорларни кўриди. Одамларнинг гуноҳлари учун, уларни кечириб, илтимос қилаётган бу Пок Юрак у кишиники эканини болалар тушунишди.

Ён-атрофда турган одамларнинг биронтаси Биби Марьямни кўришмади, улар фақат тиззаларида туриб ибодат қилиш болаларни кўришарди, ҳолос. Лусия узок мулдат олдинга кўришарди ва унинг юзлари ҳар хил ифодаларни акс эттиришарди. Ниҳоят у ўрндан туриб, Шарк томонга кўли билан кўришди. «Мана у! Мана у!» - деди. Одамлар ўша томонга қараганларида фақат булут парчасини кўришди.

Барча кишлоқ одамлари болаларга бу ҳаммаси хом халқнинг айбишар ва уларни бу гапга ишонтирмоқчи бўлишган эканини ишонтирдилар ҳам. Болалар Эман дарахти ёнига келмасликка қарор қилишди. Лекин шу вақтда, Биби Марьям уларга дўзахни кўрсатиб шундай деди: «Уларни кўришмакка, Оллоҳ дунёда Пок Юракка сийинишни ўрнатди. Агар одамлар, мени илтимосимни бажарсалар, кўпчилиги ақли жойига тушиб, тинчликда умр кечиришди. Бу гапга тўғри (биринчи жаҳон уруши - Р.А.), атар-қи одамлар Худонинг гапига қирмасдан, уни хафа қилишни давом эттирсалар, вақт ўтмасдан бошқа, бундан ҳам дахшатлироқ натижа бошланади. Бунинг олдини олиш мақсадида мен ва болаларнинг Пок Юратимдан ҳабардор бўлишларини Худо сўрайман. Агар менинг илтимосим қабул қилинса, бу гуноҳдан уйғонади. Агар қабул қилинмаса, булут дунёда гуноҳкорлик ишлари давом этиб, ибодатхоналар хизматини руҳонийлар қуввинга учурашади».

13 август куни Эман дарахти атрофида ўн саккиз тақводорлар тўпланишди. Кишлоқ оксоқоли болаларни ўн кулфлаб кўлини сабабли, улар бу йилда катнаша олмай Шунга қарамасдан янги мўъжиза содир бўлди: кушпа-қуш кўкисдан осмонда чакмоқ ва момоқалдирик бўлиб, катта булутнинг парчасидай бўлган нур Эман дарахти тепасида мунча вақт турди. Бу мўъжизани дарахт ён атрофида турган ўн саккиз минг кишининг ҳаммаси ўз кўзи билан кўришди.

Биби Марьямнинг назари тушган Лусия бу йилда кўришган бўлсада, унга одамларга нималарни, қандай қилиб етказишни даркорлиги уқтирилган эди. Лусия, Биби Марьямнинг унга башоратларини одамларга етказишни шарт эди. Биби Марьямнинг ўзгартирмасалар ва Худода ҳамма жойда чин бўлиб, булутдан ҳам дахшатли уруш бошланади.

Бундан тарихдан матлумки, ҳақиқатан ҳам биринчи жаҳон уруши кейин кўп вақт ўтмасдан, янада дахшатлироқ, қаттиқроқ миллион одамлар ўлимига сабабчи бўлган иккинчи жаҳон уруши бошланди. Ўша вақтда одамлар Биби Марьямнинг башоратини етказган башоратига қулоқ солмаганлар.

Бундан оқибатда шундай дейилади: атар Россия Исо Мисирни башоратда шундай дейилади: атар Россия Исо Мисирнинг халоскорлик таълимотини чин қалбдан қабул қилмасди, кўп гуноҳларга йўл қўйиб, бу гуноҳкорлик ишлари билан мисирда тарқатили ва черковларни қувғин қилиш давом эттирди.

Учинчи башоратни Рим католиклар черкови руҳонийлари қилиб келмасдан, то бизларнинг давримизгача сир тутдилар. Мана 13 сентябр куни келди, энди Эман дарахти атрофида бу минг тақводор одам ибодат қилиб, болаларнинг келишини кўришарди. Лусия, бўлаётган воқеаларни ҳақиқат эканини ишқорларга ишқорлаш мақсадида Биби Марьямдан бирон илтимос кўрсатмоқчи илтимос қилди. Биби Марьям унинг илтимосини оқибатда бажаришни ваъда қилди.

Бутун Португалия диққатини бўлиб 13 октябрни кутар эди. 13 октябр арафасида кечаси дахшатли бўрон бўлиб, қаттиқдан тортиб ўрта Ер денгизигача қутилмаганда қаттиқдан киш кириб келди. Хавонинг совуқлиги ва қорга қаратилган ўн минглаб одамлар 12 октябр кунидан Эман дарахти атрофида тўплана бошладилар. Уларнинг кўпчилиги узок вақтдан бери, чарчаган бўлсада, мўъжиза, вахийлик ва ўзларининг руҳонийлигини кечирлишини кутар эдилар. Баъзи бирлари эса қаттиқдан илтимос қилиб ўз дардларига даво сўрашар эди.

Пок ўтмиш билан одамлар бестоқат-бесаранжом бўлиб, қаттиқдан талаб қилишар, атар мўъжиза рўй бермаса, бор қаттиқдан болалардан олишга тайёр эдилар. Лекин Лусия, Франческо ва Джасинта, Биби Марьямга ишқорларини уруш қилишхотир дарахт ёнида турар эдилар.

Нихоят, кун ярмидан ўтгандан сўнг, осмонда танини пайдо бўлиди. Биби Марям ўз ваъдаларига вафо қилгани билан боғалар назарига кўриниб, учинчи башоратларини айтди:

«Одамлар бошқача яшашлари – хоизиргидан ҳам яна яшаб, Худодан ўз гуноҳларини кечирилишни сўрашлари билан Улар Худонинг бундан кейин хафа қилмасликлари дони одамлардан жуда хафа».

Котиб қолган халойик, Куёш нурлари аста-секинлик билан йўқолиб, қумуш лаптак (диск)га айланиб қолганини кўриб Унинг хар томонга таралган камалак ранглари нурларини куёш куёш билан бемалол кўриш мумкин эди. Осмон Куёш атрофида жуда катта тезлик билан айлана бошлади. Уч марта тўхталиб, яна уч марта айланишида давом этди. Куёш Куёш синик (эри-бугри) чизиклар билан ерга қараб учиб бошлади, буни кўрган одамлар дахшатланганларидан бошлари билан ергача тавзим қила бошлади.

Шундан сўнг, Куёш яна ўзининг олддаги жойини қумуш лаптак ҳолатидан яна аста-секинлик билан асга қайтди.

Одамлар осмонда рўй бераётган мўъжизани килаётган вақтда, боғалар куёш ўнгида тўқ-қизил рангли Исо Масих кўринди. Бир зумда у чакаложка айланиб, Марям ва Иосиф (Юсуф) дураштор кўнларига пайдо бўлди. Шундан кейин фақат Биби Марям қолди. Шунини айтиб керак-ки, Исо Масихни фақат боғалар кўришди.

Мўъжизадан кейин, одамларнинг баъзи бирлари кетишди. Биби Марям ваъда бергандаридан, 1919 йили грипп эпидемияси вақтида Франсиско, 1920 йилда эса Давид одамдан ўтишди. Лусия эса роҳиба бўлиб, ўз умрини Хизмат қилишга бағишлади.

Биби Марям башоратларининг учинчисини 2000 йили июнь ойида, Рим Католик черковининг бош руҳоний Мукаддас жаноб (папа) Иоанн Павел II га маълум қилди.

Мана Лусия ёган гап: «Биз ок қийинган Епископнинг у киши Мукаддас жаноб эканлигини атрофида кўп руҳоний Епископлар ва одамлар тўпланганларидан англадик. Улар бариси бағалли тоғ чўккисига ўрнатилган ҳоҳ (крест) ва кўтарилган эдилар. У чўккисига йўл, ярим вайронлага айланиб, ўликлар билан тўлиб кетган шаҳар ичидан ўтар эди. Мукаддас жаноб бир неча маротаба тўхталиб, ўлганлар руҳи учун олди килич. Тоғ чўккисига чиқиб Мукаддас жаноб, ҳоҳ олди

ишлар қилаётган вақтда, қаерданлир қуролданган қарар пайдо бўлиб, Мукаддас жанобни ва у билан бирга қилганлар, руҳонийлар ва одамларнинг кўпчилигини ўққа қўйди».

Шунини айтиб ўтиш керак-ки, бу башоратнинг маъноси билан ноборатлигини хануз ҳеч ким аниқ айтга олгани йўқ.

Башорат билан норозиликларини билдирмоқдалар. Биланларнинг фикрича, Лусия ёган қолдирган бу башоратнинг бир қисmini одамларга маълум қилиб, асосий қисmini католик черкови сир тутишни давом эттирмоқда.

Ким билади, баъким башоратнинг маъносини охиригача аниқлаб олиш учун яна 100 йил вақт керакдир?

Бундан воқеалардан хабардор бўла туриб, бизнинг қанчалик қўриққан йўл кўйишимизга, руҳий ривожланишда жуда орага қўйиб кетганимизга қарамасдан, Худо ўзини керакли вақтда қўлиб, бизнинг руҳий ривожланишимизга, ҳаётда туғри йўлга билиб боришимизга таъводдор одамлар орқали ёрдам бериб қўлади. Мана шундай таъводдор одамлардан бири, бизнинг оғилда, бизнинг давримизда яшаб, даволаб бўлмайдиган касалликларни даволаб, хар хил мўъжизалар кўрсатиб, бутун дунёда машҳур бўлган Сатъя Сая Бабадир.

АВАТАРА

Сатъя Сая Баба 1926 йилнинг 23 ноябрида Андхра вилояти штатининг Путтапарти қишлоғида дунёга келди. У вилоятнинг туртинчи фарзанди бўлиб, туғилган вақтда вилоят аҳолията эга бўлган ҳодиса рўй берган, яъни янги штатнинг чакелокнинг қойишдан остида илон (қобра) борлиги аниқланган. Хиндларнинг қадимги ривоятларига асосан бундай қобра билан Худо билан боғлиқ бўлганини англайди.

Бундан ёшларидан ўз тенгқуларидан ажойиб қобилиятлари билан ажралиб туради. Сатъя Баба боғалигидан ўзининг қобилиятларини намоиш қилиб, одамларни хайратта қўйди. Масалан, у тез-тез бўш портфелдан хар хил қишлоқ, ширинликлар, ўйинчоқлар чиқариб синфдошларини қўйиб, алар қимда-қим қасал бўлиб қолса, яна ўша портфелдан Химотай тоғлари ўтгандан тайёрланган дори-дармон олиб чиқарди.

Сатъя 14 ёшта кирганида, Шимотий Хиндистонда яшаб, қишлоқдан ўтган жуда оёқли, мукаддас зот Сая Ширдининг

Ширди 1918 йилда ўлимидан олдин, саккиз йилдан бешинчи кунлари Хиндистон Жанубида қайтадан туғилган деган. У мен, Хиндистонга кириб, ватансини бажарди.

Рис. 3.9. Силы Штурма

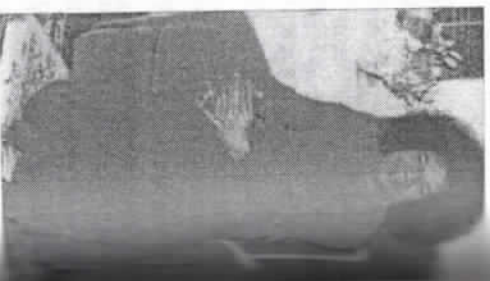

Рис. 4.1. Catyа Can

1940 йилда Сатъя, менинг ўрним «Хулдонинг» донини шотирдлари» орасида, оғилда эмас деб, ота-она уйини ташлаб ва вазъхонлик ишини олиб борди. У ёш бўлишига қарамай атрофида аста-секинлик билан тинглловчилар сони кўпая бошлади. Чунки унинг тили билан Ширли гаширар эди. Унинг маълумоти бўлган сари шотирдлари ва издошлари кўпайиб боришибди. Сабаб уларнинг барчасини қабул қилиш учун қаттароқ кераклигини талаб қилар эди. Ана шу вақтда «Провидение» (домий тинчлик хонаси) бунёд қилинди.

Ширдини билган одамларнинг кўпчилиги ҳақиқатдан ҳам қайтадан туғилганлигини айтадилди. Жумладан, Австралияликотчи Э.Мюррей Сатъя Баба хақида ёзган китобни шундай мисол келтирди. Сани Баба ахрамида (хонасида) бир олддин Сани Ширли билан учрашган аёл яшаيدди. Бу аёл билди, оғиласида бир ўзи қолганидан кейин Сани Ширли билди келиб, ўқиб ва руҳий ривожланиш максалида қолади. Лекин муқаддас зот: «Хозир эмас, Мана

... мен билан учрашиб, меникида
... жетган.

Турмон ишлар ўтиб, у бир бола туғилиб, ўзида Сая Ширди билан қўнғулдошганини эълон қилганини эшитиб, зултик билан қўнғулдош келди. У, Сатя ёнига келган вақтда, Сая Ширди (Ширди, асли кишлоқ номи, муқаддас зот Сая ўзи Ширди жой номини олган) айтганидай, паст овозда «Сен мен, бутам», - дейди. Шундан кейин, аёлнинг ҳаётини чақирган 16 рупия қарз эканлигини айтиб қўлида, дейди:

«... бу гапни айтганимдан мақсад, мен ҳақиқатан ҳам «Шоран эканлигимга ишоничинин»».

Кампартининг минглаб, ўн минглаб мартабада Сани Баба
нинг кесилларининг албатта сабаби бор. У нафақат
тежасдор кўрсатади, яъни оддий кўлни кўндалар
жарроҳлаштириб ҳар хил қимматбаҳо безаклар яратди,
яъни иссиқ кўрилмаган мураккаб жарроҳлик операцияла-рини
қилиб, минглаб одамларнинг умрини саклаб қолимоққа. У
қилишларини нафақат бедорлиқда, балки уйку вақтида ҳам
қилишларининг натижаси битта - беморнинг тулик соғайиши.
Қилишларнинг фикрини ўқийди. Бу гапларнинг ҳаммаси
қилишлар томонидан фотосуратлар, телекамералар туширилган
суратлар билан тасдиқланган.

Иер кўни Сан Баба озгина кечки нонушта билан юзлаб
интерни эиёрат қилганини намоёнш қилган. Буни кўрган
санатор хату-мант бўлиб қолишган. Баъзи пайтларда, у
қилиб, олдин тошдан ширинликлар, атир гулдан ҳар
қилимтоҳто тошлар пайдо қилиди.

Мана шулар саёб, баъзи одамлар уни «Аватара» - деганини ердани тимсоли ҳам дейишсан. Хиндларнинг аватарига кўра, аватарлар ерда тинчлик ва барқарорликни оламзоғ оғтинни ривожлантириб, янги юкори погонатага еткериши максасида кетадилар. Хозирги вақтда бизнинг ерда булай оламнинг пайдо бўлиши айни мушаддир. Бундан кезиб келишимизда тинчлик, барқарорлик ва оғтинни хозир заминда тинчлик, барқарорлик ва оғтинни келтириши муҳим масала ҳисобланади. Шунингдек, Хулофатнинг «Устозлар»ни ерта юбориб, одамларга ҳар томонлама келтириши барча динларда мавжуд.

Аввотта, баъзи одамлар, хиндлар қадимдан гишоз-
ланишни билимидан фойдаланиб, одамларни алдаши турган
вақтда уйлашлари мумкин. Лекин шунча гапдан хабардор
шароитнинг ўзи Сан Бабини аватара дегандан кейин бунга
эришганимиз кийин. Яна шунинг айтиб ўтиш керак-ки, аватара ўн

олтига махус белгиларга тўла тўғри келиши шарт. Булар асосийлари: тана функциялари ва барча сезги органи табиатнинг асосий элементларидан ҳар бири — олов, ҳаво, тулпор устидан назорат қила олиш, шунингдек ҳамма нозир хабардорлик, ҳар нарсатга қолдир, ҳоҳлаган жойида пайдо бўлиши, ҳоҳлаган нарсасини мужассамлаштириши ёки бор нарсани қилиши мумкин, жўмладан ўз танасини ҳам. Аватара тўқ қондаги томонидан ҳеч қандай тўққинликка учрамай, ҳоҳлаган вақтида нафақат Ер, балки борлиқнинг ҳоҳиш нуктасида бир зумда пайдо бўлиши мумкин. Аватара иншоошқа ишлари қилишга қодирдир.

Биз юқорида айтиб ўтганларимиз эртақдай бўлиш туғалмаслиги учун фан оламига маълум бўлган воқеани қилайлик.

1800 йиллардан бошлаб Хиндистон ва Непалда Байда Хайдакхана номли барҳаёт, умрбоқий инсон борлиги маълум бўлган. У XX асрнинг 20-йилида Непал шоҳи ва бир қатор одамлар олдида дарё устидан ўта туриб, аввал нурли ушайганиб, кейин ғойиб бўлган.

Бу ишни амалга оширишдан олдин, у муқаддас зот — «Энди бу дунёни тарқ эттиш вақтим келди, менинг тинч дунёдаги вазифасини бажардим», — деган. Одамлар айтишларича, унинг танаси жуда ёш кўринган.

Бавзи одамларнинг ўзлари ўз хоҳишларига асосан бўлганликлари ҳақида машҳур ёзувчи Карлос Касеняда ёзган. Масалан «История индейского жреца» китобида у «Матус ва унинг сафдошлари тоғ тепасига чиқиб, улар «ички олов» ёрдамида ёндирдилар. Улар аввал қамаштирувчи даражадаги юлдузларга айландилар, кейин ғойиб бўлдилар», — деб ёзди.

Сани Бабага қайтиб келсак, дунёнинг жуда мамлакатларидан олимлар келиб, ўзлари ишонтан замона асбоб-ускуналардан фойдаланиб, унинг «сири»ни фош қилиб бўлдилар. Бу олимлардан айниқса хозирги давр фани тарбияланган ва мана шу фанларга ёпишиб олган давлатлари мутахассислари кўп ҳаракат қилишган. Улар биринчиси ҳам, охиригиси ҳам эмас деган аснода иш боришти. Улар қанчалик ҳаракат қилишмасин, ҳеч нарса аниқтай олинмади. Аксинча австралиялик Б.Моррей ўз билан кўрган беморларнинг даволаниш мўъжизалирини китобида мисоллар келтириб шундай ёзди:

«Умрқулёз (сиг касаллиги) касалига учраган аёл барча касалликларда бўлиб, шифо толмагандан кейин, Сани Баба ширинга келиб ёрдам сўради. Аёлнинг ўзи билан бирга касаллигида ўтказилган текширишлар натижалари ҳам бор эди. Сани Баба бу аёлга вибхути (қул) берди ва уни қайтадан касаллигига ётқизишди. Аёл бир ҳафтадан кейин соғайиб қолди».

Мана бир мўъжиза бундай рўй берган: Рак касалига учраган касаллик ёш йигит дардини дўстига айтиб беради. Унинг отаси йигитни Сани Бабага муружаат қилишини маслаҳат берди. Бу йигит ашрафга келиб, тоат-ибодатга берилиб ёрдам талаб қилди. Кунлардан бир кун йигит ухлаб ётган пайтида, унинг қимдир ярқираган пичоқ билан олтига келганини эди. У ёғини у эстай олмасди. Эрталаб унга нонушта олиб берган одамдан «Кечаси мени олдимга Сани Баба келиларми?» — деб сўради ва чойшадидати қон изини кўрсатди. Нимаки қонни текширда ҳам йигит соғайиб кетди, унинг касаллидан қонин ҳам қолмасди.

Ўқирибай, ишбилармон Моррей кўнлар қаторида бир қонин тек ашрафда қолди, Сани Баба ишларини ҳар томонлама қилишга қарор қилди. Унинг одамларга берган биринчи қонин «Сани Баба қайси маблав хисобидан бунча одамни қилди?» — деган савол бўлди. У дунёда, Худо хизматчиларидан қонин Сани Баба ҳеч қандай сова ва пул олмаслигини аниқлади. Шунинг, бу муқаддас Зот ўзлари ёрдам сўраб келганларга қонинлар улашди.

Қайрида қолган Моррейнинг кўз ўнгига Сани Баба ўн қонин тек ашрафда қолди, Сани Баба ишларини ҳар томонлама қилишга қарор қилди. Унинг одамларга берган биринчи қонин «Сани Баба қайси маблав хисобидан бунча одамни қилди?» — деган савол бўлди. У дунёда, Худо хизматчиларидан қонин Сани Баба ҳеч қандай сова ва пул олмаслигини аниқлади. Шунинг, бу муқаддас Зот ўзлари ёрдам сўраб келганларга қонинлар улашди.

Қайрида қолган Моррейнинг кўз ўнгига Сани Баба ўн қонин тек ашрафда қолди, Сани Баба ишларини ҳар томонлама қилишга қарор қилди. Унинг одамларга берган биринчи қонин «Сани Баба қайси маблав хисобидан бунча одамни қилди?» — деган савол бўлди. У дунёда, Худо хизматчиларидан қонин Сани Баба ҳеч қандай сова ва пул олмаслигини аниқлади. Шунинг, бу муқаддас Зот ўзлари ёрдам сўраб келганларга қонинлар улашди.

Қайрида қолган Моррейнинг кўз ўнгига Сани Баба ўн қонин тек ашрафда қолди, Сани Баба ишларини ҳар томонлама қилишга қарор қилди. Унинг одамларга берган биринчи қонин «Сани Баба қайси маблав хисобидан бунча одамни қилди?» — деган савол бўлди. У дунёда, Худо хизматчиларидан қонин Сани Баба ҳеч қандай сова ва пул олмаслигини аниқлади. Шунинг, бу муқаддас Зот ўзлари ёрдам сўраб келганларга қонинлар улашди.

Шунинг учун бу Мукаддас Зот ашрафларида барча миллат аъзоларини учратибш мумкин. Уларнинг ҳаммаси ушбу тилида, ўзининг дини конун-қондолига риоя қилиб Хушотқилишлайдилар. Агар, дунёга машхур келажак ҳақида билкигувчилар Нострадамус, Эдгар Кейси ва бошқалар Вангларнинг максаси келажакда рўй берадиган воқеалар айтиб, дунёнинг ўзгариши ва келажакда одамлар бўлишлари ҳақида оғохлантириш бўлса, Сани Бабаининг нияти бўлмаша. Унинг ўзи бу ҳақда нима дейди: «Худода бўлган йўлни тикламоқ, асл ҳолига қайтармоқ максасида келган». Унинг вазифаси ҳақиқат ва яхши кўриш орқали одам

Хулованддан эканликларини аниқлашлари учун о
Яратувчига ситиниб, ҳақ йўл билан юриб нафос
яқинларига, балки ён-атрофдагилар ҳамда дунёдан
жонзолнинг ҳаммасига меҳр-муҳаббат билан
Килишлари даркор.

Сай Баба бевосита Худо билан алоқаси доирлигида, шубоха йўқ, лекин Хиндистондан ташқари бошқа жойларда шундай одамлар борми? Ҳа, албатта бор, фақат одамларнинг ҳар бирининг олдига Оллоҳ аниқ мақола вазифалар қўйган.

СЕНСЕТИВ БОЛАЛАР МАКТАБИ

Бу мактабнинг ютуқлари ҳақида яқингинада фан оламинга хабар берилган бўлди. Бу мактаб болаларининг қобилияти ҳақида хабар берган АКШнинг собиқ Президенти Билл Клинтоннинг умр бўйи ҳамкор Хиллари Клинтон махсус мактабга ташриф буюриб, унинг ишлари билан танишган. Бу мактаб ҳақидаги маълумотни шундан бўлиб россиялик журналист ва ёзувчи Константин Коваленко «Дух Маат» журналинда чоп қилган. Мактаб болаларининг фикрича, улар бундай болалар орқали дунёни яна бир томонга, ҳақиқат ва севи томонига ўзгартиришига умидлари бор.

Бу махсус мактаб ҳақида 1999 йилда Друнвало Москвадаги Россия академиклари билан бўлган учрашуvida улардан сўраган. Улар бундай мактаб ҳақиқатан ҳам борлигини тасдиқлаб, шуни айтиб келиб, яна иккита шундай мактаблар очилгани ҳақида, булар борликлари ва бундай мактаб 1970 йиллардан бери мавजूдлигини таъкидлаб ўтганлар.

Мана дунёнинг қайси жойларида Яратувчи билан алоқаси
орқали одамлар масаласига келсак, бу ҳақда аннк матлугмот
«Живн в сердце» номли китобида беришган.

ДУО КУЧИ

Менга, суъга чиқиш навбати етти

Менга, сўзга чиқиб набрати етган вақтда, биз информиздани дунёни ўз фикримиз ва хатти-ҳаракатларимиз ўзининг иртганимиз, шунинг учун агар бизнинг каломимиздани Онанги билан алоқа тирик бўлса, ҳамма нарсани бажариш мумкин, бу билим атроф-мухитимизни, экологини ҳам фақат «Танаби

Нури» оркали тозалашимиз мумкин деб, ўз фикри билдирдим.

...Мен гапимни тутатиб, сахнадан тушган атрофимни бир неча туб аҳоли вакиллари ўраб ўзарининг давраларида тақриф қилишди. Қариялар мен ўртасига ўтказишиб, табиат ҳақида сахнадан туриб ҳақиқатни таъкидлашди. «Она Ер бизга уруш-жанжалсиз яшашимиз учун ҳамма берди, дунё — бу ёруғлик, одамизод онги эса кўп туб бўлмайдиган нарсаларни ҳал қилиши мумкин, лекин бу таъли одамлар билгисизлиги», — дейишди (Улар оқ тилини ёш болашар деб қабул қилишди — Др.М.).

Қариялардан бири Австралияда бўлган вақтимда, хоҳласам, мента ёрдам бериб, кўлаб-қувватлашларини мен, улардан қандай ёрдам кутиш мумкинлигини аниқлаш розилик билдирдим.

Мен Австралияда бир неча вақт бўлиб, Бризбана, Мелбурн ва Сидней шаҳарларида учрашувлар ўтказиб, одамларга таълим ва ҳақиқати мавзуларида маълумот бердим. Мен қаерда учрашган бўлсам аудиторияда ўша туб аҳоли вакиллари катнашиб, ўзарининг тилида паст овозда қисқич қўйиб, ўзларининг тилида паст овозда қисқич қўйиб кўнглини кўнглишарди. Батзи аудиторияда мингдан зиёд кўнгли энергия келатгани сезилиб турар эди. Улар таълим масофани (автомобиллари бўлмаганлиги аниқ) қандай ўтганини ва айнан мен учрашув ўтказётган аудиторияда бўлишлари мента номатгуллигига қўйди.

Мен «дельфин ва китлар» тўғрисидаги конференцияда чикиб кетишимдан олдин улар мента: «Яратган вақтда китлар ва коронгуликни хотирандан чиқарма», — дейишган эдилар. Мен Австралиядан қайтиб кетганимдан сўнг бир оқим ўтат, янги Зеландиянинг «вайтаха маори» қабиласининг раҳномаси Маки Рука «Шайен» қабиласи вакили (АК) хиндулар қабиласи — Р.А. Мари Тандер орқали мен билан алоқа қилиб, учрашиш кўни ҳақида келишиб олди.

Мана, ниҳоят учрашиш кўни етиб келди, Маки Рука бирта қабиланинг бир неча нафар ёш йигитлари ҳам келишди. Улар қандайдир отир сандиқларни кўтариб уйга олиб кетди. Бу нарсалар Маки Руканинг фикрича, мен билан «таълим маросими» ўтказиш учун зарур ускуналар эди. Атрофда сандиқлар нарсаларни тартиб билан қўйганларидан таълим сўбатимизни бошладик.

Ушбаът давомида ҳозирги вақтда сайёрамизда одамларнинг қанча қолгани ҳақида ҳам гапирдик. Бизнинг фикримизча, агар таълим тартиқ қилишни истасалар, улар қадимги авлодимиз қанчаллигига таянишлари керак.

Учрашув ташлашнинг маъносиз шакли бўлиб, бундай таълимлар орқали дунёни яхши томонга буриш мумкин экан. Мен қандай бизлар жуда кўп суҳбат қилдик. Ниҳоят, Маки Рука таълимнинг олдин вақти соати билан менинг олдимга унинг қанчаллигига вақит келишини айтди.

Мана шу учрашувдан кейин орадан бир неча йил вақт ўтди. Мен олтам билан бошқа шаҳарга кўчиб кетиш учун таълим қўриб, юк машинасини қира қилдим. Жуда ҳолдан қўриб, кейингида юкларни машинага ортаётган вақтимда, мен таълим келтиётган ёш йигитга кўзим тушди.

Аввалою алайкум, сизга ёрдам керакми? — деб сўради йигит. У тахминан 28 ёшларда бўлиб, кийиниши таълим амриқаликларга ўхшаб, тадаффузига қараганда таълимчиллик эди.

Раҳмат, ўзим элайман, — деб жавоб қайтардим.

Мен мулжако бекорман, шунинг учун сизга ёрдам келтириш мана булар эдим, — деди йигит.

Мен рози бўлдим ва шу тарафда икковимиз ишни давом эттирдик, йигит жуда кам гап ва ишда чаккон эди. Юкларни таълимчиллик кейин, мен миннатдорчилик билдириб, бирон ишга қўйиш керакми деб сўрадим.

Ўй, раҳмат, лекин мен бу юкларни янги уйинишга қўйишда сизга ёрдам бермоқчи эдим. Қарши эмасмисиз? — деб сўради.

Мен бундай олийҳимматликлдан хайратга тушдим.

Ўй, раҳмат, бу тақдирингизни қабул қилсам, ноинсофлик бўлар, лекин яна бир бор сизга миннатдорчилигини билдиришим, — дедим.

У менинг кўзимга тик қараб:

Итмос, ёрдам беришимга руҳсат беринг. Сизга қўйишдан ҳам ёрдам керак, менинг эса ҳеч қандай ишим йўқ.

Ҳа, майли, машинага ўтир, — дедим.

Биз йўлда кетётган вақтда, мен у қимлиги ҳақида билгиб қилиш қарор қилдим.

Биз Селона шаҳридан чиқиб билан, уни қаердан қилишимизни сўраб, «Калифорниядан» деб жавоб беришга қарор қилдик.

- Янги Зеландиядан келдим, - деди йигит ва ҳеч ким кўшимча тушунтириш бермади. Мен хайратланиб унга қарадим.
- Мен сени Калифорниядан деб ўйладим. Сен яқинда Зеландияга кўчиб кетгандирсан-а? - деб сўрадим.

У мен томонга қарамасдан:

- Йўқ, мен биринчи марта Америкада бўлишим хафта олдин келдим, - деди.

Мен унга қараб:

- Ҳўп майли, лекин Калифорнияча талаффуз таълимининг каердан ўрганидинг? - деб сўрадим.

Унинг жавоби мени ғоят хайратга солди:

- Мен сизларнинг тилларингизда гаплашишни уй олдин, қабилиамизда ўргандим, - деди.

- Йўқ, бундай бўлиши мумкин эмас. Уч хафтада нуқтаингиз тилида гапириш...

- Ҳа, бу қийин эмас.

Мен хайратдан ўзимга келмасдан у:

- Маки Рукани эслайсизми, у мени сизнинг олдин юборди, - деди. Маки Рукани менга берган вазифаси қасмидан чиққан экан. Мен тўсатдан рухий тоғларимдан ўзгарганимни сездим, менинг ривожланиш даражам босқичга ўтганини тушулдим. Мен ҳамроҳимдан:

- Мени қандай тоғнинг? - деб сўрадим.

Унинг жавоби аниқ эди:

- Мен қалбим овозига қулоқ тутдим, - деди ва:

- Тўғриси, мен олдин «Хопи» қабилиасини топишим эди, чунки менга айтганларига кўра, бизнинг қабилиамиз «Хопи» қабилиаси башоратлари тўғри келади, шу сабаб уларни топишим, ундан кейин сизни топишим керак эди. Топирикни бажариш мақсадига «Хопи»лар кини қоронгулик тушгандан кейин келдим, лекин «Хопи»лар йўл биландир мени қилишимдан хабар топишиб, менга хона ва нонушта тайёрлаб, кутиб туришган экан. Эртанги кунда мен улар мени қилимий ғорга олиб боришди, у жойда мен улар ва у қулуз туришим керак эди. У ғор тамоман қоронғи ва у қулуз туришим керак эди. У ғор тамоман қоронғи ва у қулуз туришим керак эди.

Ҳа, бу қийин эмас. Мен хайратдан ўзимга келмасдан у: Маки Рукани эслайсизми, у мени сизнинг олдин юборди, - деди. Маки Рукани менга берган вазифаси қасмидан чиққан экан. Мен тўсатдан рухий тоғларимдан ўзгарганимни сездим, менинг ривожланиш даражам босқичга ўтганини тушулдим. Мен ҳамроҳимдан: Мени қандай тоғнинг? - деб сўрадим. Унинг жавоби аниқ эди: Мен қалбим овозига қулоқ тутдим, - деди ва: Тўғриси, мен олдин «Хопи» қабилиасини топишим эди, чунки менга айтганларига кўра, бизнинг қабилиамиз «Хопи» қабилиаси башоратлари тўғри келади, шу сабаб уларни топишим, ундан кейин сизни топишим керак эди. Топирикни бажариш мақсадига «Хопи»лар кини қоронгулик тушгандан кейин келдим, лекин «Хопи»лар йўл биландир мени қилишимдан хабар топишиб, менга хона ва нонушта тайёрлаб, кутиб туришган экан. Эртанги кунда мен улар мени қилимий ғорга олиб боришди, у жойда мен улар ва у қулуз туришим керак эди. У ғор тамоман қоронғи ва у қулуз туришим керак эди.

Мен мени қўлимга лойдан ясалган кўза беришиб, нима хис қилиётганимни сўрашди.

Тўғриси, айтганда, аввалгига мен ҳеч нарсани хис қилишим, лекин кўзани бир неча соат қўлимда ушлаб туришимдан кейин, кўккисдан ажойиб хиссиётни сездим ва кўз қўлимда ўзимни кўрдим. Унда мен бир неча юз йил олдин «Хопи» қабилиасидан эканлигим ва мана шу қўлимда ушлаб турган лой кўзани ўзим ясаганлигимни кўрдим.

Бу хиссиётдан барча нарсалар ёлғиз эди. Ҳамма, олдинги кетимизда сен билан бўлиб ўтган воқеаларнинг хотирада қолганини шундай ажойиб хис-туйғуки, уни олдин тап билан қараб бўлмайди. Мен, ҳатто хопилар тилини эсладим ва шундан кейин бизлар фақат шу тилда суҳбат қилдик.

Мана бу воқеалар уч кун олдин бўлди, - деди йигит.

Бир неча вақтдан кейин мен ундан шу башоратлар ҳақида сўраиб беришни сўрадим.

Йигит менга қаради-ю:

Кечирасиз, мен бу ҳақда ҳеч қимга айтишга ҳақким йўқ, -

Шундан кейин, биз йўл-йўлакай дунёда бўлаётган ҳар хил воқеалардан гапириб, уйга етиб келдик. Юкларни тушириб қўйганидан кейин, йигит янги уйда махсус маросим ўтказиш учун қўл суради, албатта мен руҳсат бердим ва чеккада ўтириб қўл қўйганимни кузатиб турдим. Унинг ибодати ҳаддан зўр кўчган эди бўлиб, мени хайратга солди, мен унинг ибодати қалбимдан чиқётганини сездим.

Биз сотиб олган бу ҳовлининг ери бешта бурақдан иборат эди, менинг дўстимга айлانган бу йигит мендан: «Ҳар бир бурақда ибодат қилсам, майлими», - деб сўради. Албатта мен «Ҳопи»лар билан биргаликда ҳар бир бурақда тўхталиб ибодат қилиб дуо ўқидик. Мана у ўқиган дуонинг қисқача маъноси:

«Меҳрибон Яратувчи! Илтимос, менинг дўстим Друнвалто қабилиани дуомни қабул қил».

Дунёда бор тирик жоннинг ҳаммаси шу ердан бошланади, бу жойда яшовчиларнинг ҳаммаси, соғ-саломат, қувватлиликда умр кечириб, ҳеч қачон азоб-чекмасинлар ва, ахир, бу ер мендан бошқа ҳеч қимга насиб қилмаслигини мен у яна нималаридир деб дуо қилди, лекин мен қўймадим.

Шундан кейин биз Седона шаҳрига қайтиб келдик, йигит мени сўради: «Ҳар бир бурақда ибодат қилсам, майлими», - деб сўради. Албатта мен «Ҳопи»лар билан биргаликда ҳар бир бурақда тўхталиб ибодат қилиб дуо ўқидик. Мана у ўқиган дуонинг қисқача маъноси:

Биз янги уйга кўчиб кетганимиздан кейин, икки килмидан хохисларнинг туюхи бўлди. Хохис тоғ табиий ҳолда бир-бирига умуман яқин келмайдиган жонивор кийиклар, ёввойи чўчкалар, чиябўрилар ва хоказо жонивор ёнма-ён яшар эди. Ховлида чашлар, илонлар ва қалтакесаклар бўлишга қарамай, улар ҳеч қачон бир-бирига зарар етказмас эди.

Бизлар бу уйда тахминан уч ярим йил яшадик. Ўйимиз шаҳарнинг жулда яхши жойида қурилган «риэлтор» (даллол) уни икки ҳафтада сотиб беришга киши. Лекин орадан бир йил вақт ўтди, уйни аниқ олағимиз деган одамлар, нетадир ўз фикрларидан қайтар эдилар. Бизлар нима қилишни билмас эдик. Қўлларининг бирини йўлдошим Клодест мени уйқудан уйотиб:

- Дуввалло, «маори» қабиласидан келган йипитнинг дур хотирангдими? У биздан бошқа ҳеч қимта бу уй насиб қилмас деб дуо қилган эди. Мана шу сабаб, бу уйни ҳеч қим олмашти, бунинг бирон чорасини кўриш керак, - деди.

Эртаси кўни бизлар қайтадан бешта бурчақда бўлиб ўқиб чиқдик ва орадан беш кун ўтар-ўтмас, ховлимизни одамлар алоқаси бор эканлигидан далolat берди. Хозир ҳам дур ҳар бир одам қалбида Худо яшайди, таъкидлаб ўтганимиз қалбида, онгида эмас. Лекин биз бу алоқадан тўғри фойдаланолмаймиз, чунки хозирги замон одамларининг асосий ҳозирги кўнни уйлаб иш юритиш ва ўлимдан кейинги ишонишмайди, руҳ абадий, тирик эканлигидан хабарлари йўқ.

Бундай одамларнинг қалбини очиш учун олдин кеттирамиз. Масалан, сиз жисмоний танангиздаги кийимингиз аниқ вақт келгандан кейин алмаштирасиз, янгилайсан, баъзилар кийимларини авайлаб кийиб бир йилда бир баъзилар ҳафтада бир марта, қимдир кийимини ямаб то бўлиб кетгунинча қияди, лекин барибир алмаштиради. Шу учун қимдир узок умр, қимдир эса барақат одамдан кийимини ямаб кийиб юрган одам эса ҳар хил қим.

Учраган танлага ўхшайди. Шундай экан, бизнинг танамиз қалбимиздаги руҳ кийим ролини бажарди, керакли вақтда руҳ ўз танга алмаштиради, мана шу вақтда ўлим содир бўлади. Ниме айнан қалбдаги руҳ - небаки қалб одамнинг хис-ҳис билан боғлиқ энг асосий орган. Юрак ишлагандан жисмоний тан ҳалок бўлади. Албатта, баъзи одамлар

тавонин, жигар касал бўлиб тамоқ бўлса, буйрак ишдан чиқса ва ҳоказо органлар касалликка учраса ҳам ўлимга олиб келади. Бу касалликларнинг ҳаммаси юракнинг тўхташига олиб келадиган сабаблар. Ўзингиз ўйлаб кўринг, бирон яқин одамнинг касал бўлиб қолиб ҳаётдан ўтса ёки шипингиз одамнинг нима дейсиз? «Юрагим сиклишти» дейсизми ёки «Юрагим сезилди» дейсизми? Ёки, бундан ҳам олдин, яқиниңгиздан биронтаси бошқа узок жойга борса-ю, иши юришмайди, иши юришмайди, бирон қор-хол қор-хол берилмикан», - дейсизми?

Шундай қилиб юрак, қалб барча одамзот хис-туйғулари билан қилинган, Яратувчи билан алоқадор бўлган орган, шу билан одам чин қалбдан Яратувчига илтимос қилиб, бирон бир сўраса, унинг илтимоси албатта ижобат бўлади.

Ҳеч бўлмаса уч кун сахар, азонда туриб, ювиниб, чин юракдан Худого ситғиниб ишпингизга ривож-барақа беришини тиланг, натижасини бундан олдинги кунлар билан таққосланг, маълум бўлади. Фақат пок, соф, чин кўнгли билан Худого ситғиниб керак.

Худо ҳақида гапирар эканмиз, унга қарши турган қуя ва унинг қилимлари ҳақида юқорида ҳам мисол келтирган эдик. Худо билан бирта юрайдиган фаришталар ҳақида ҳам «Иброҳим пайғамбар» ҳақаридаги ҳикояда гапириб ўтидик. Хозир ўша қуялар тўғрисида биттафасилроқ тўхталиб ўтиш жоиз деб ўйлаймиз.

Рис. 4.2. Шайтон ва маънавлари

АДАШГАНЛАР

Анжиямбор, славянлар черкови руҳонийси гапига эътибор қилиб «Хозирги вақтда XX аср якунига етиб, XXI асрга қадам қўйилганда, ўрта асрларга нисбатан чексиз ривожланган ҳикоят, хурматини, обрўсини йўқотган фаришта, Шайтон ҳақиқий, реал қуя сифатида гапирши - эскилик, қадим сарқити эмасмикин, бу касаллик, одамнинг

воқеалар руй берган, яъни уруш, табиат билан бўлган антагонизм, экологик ҳалокат, одамлар фикрининг бурилиши, ҳудуд томондан берилган кучнинг нотўғри, ўз фойдасига ишлатилиши ва ҳоказо.

Энг кизини шундаки, охиразмон белгилари ҳақдаги мукаддас китобларда ёзилган қарама-қаршиликлардан оқибатда цивилизациялар ҳатосини ўрганиб, била туриб, инсониятга одамларнинг йўл кўйишига ақл бовар қилмайди. Ҳол ҳудуд ёши улур одам ёш болага «сен бу ишни нотўғри қилаётсан, мана бундай қилсанг тўғри бўлади, чуқки мен сендай ёш эдим, бу иш хато эканлигини билман», - дейиш бола у кишига қўлоқ солмай ишини ўзи билганича эгитган воқеага ўхшайди.

Биз бировни кўрkitишни мақсад қилиб қўйганимиз. Аксинча бу гаплар орқали уларга Ёруғликка интилишларига ёрдам бермоқчимиз. Қилаётган ишларнинг қайси бири нотўғри-ки, Ҳудо бизларни табиатга бераётган вулқонлар отилиши, сув тошқинлари, эллик музликларнинг эриши ва бошқалар орқали огоҳлантирмоқда. Умуман охиразмон белгилари нима? Уни ерда яшашга буюрган бирон одам кўрганми? Келинг, буни билиш учун мукаддас Инжил ва Қуръон китобларига мурожаат қилишимиз.

ОХИРАЗМОН ВА УНИНГ БЕЛГИЛАРИ

Инжилда охиразмон белгилари ҳақида Исо Масих шогирдларига айтиб берган гаплари бир нечта борда келинган. Исо Масихнинг шогирди Матто китобининг 24-баббасида шуларни ёзди:

Исо маъбаддан чиқиб кетаётганида, шогирдлари унга келиб, диққатини маъбаднинг биноларига қаратиб бўлишди. Исо уларга: «Булларнинг ҳаммасини кўрадингизми? Сизларга чинини айтийми, бу ерда бирор нисит бутун қолмагани ҳаммаси ваёрон бўлади», - дейди.

Исо бир ўзи Зайтун тоғида ўтирган вақтда, шогирдларини келиб, сўради: «Бизларга айт-чи, бу воқеанинг қачон юз беради? Сеннинг келишинг ва охиразмоннинг кўрсатилиши билан қандай бўлади?»

Исо жавоб бериб уларга деди: «Ҳеч ким сизларни озиқ-овқат учун эҳтиёт бўлинганлар, Чуқки талай кун Менинг номим билан келиб: «Мен Масих бўлман», кўнларни йўдан озиқлади. Шунингдек, узок-яқиндаги

кўнларнинг эшитасизлар. Аммо чўчиб ваҳимага тушмангиз! Қандай парса Ҳудо тақдир этганидек содир бўлиши лозим. Аммо бу кун сўнгги нисит эмасдир. Халқ халққа қарши, подшоҳлик подшоҳликка қарши кўтарилади. Айрим жойларда кўнларнинг, ўлатлар, элликлар бўлади. Буларнинг бари эса кўнларнинг тўлқонининг бошидир.

Ўшанда сизларни қийнаш ва ўлдириш учун тутиб беришлар. Менинг номим туфайли барча халқлар сизлардан кўнларинида. Ўшанда кўнлар васвасига тушиб, бир-бирини қўриб бериб, бир-биридан нафратланади. Қўнлар-қўн сохта кўнларлар пайдо бўлиб, кўнларни йўдан уради. «Маймобар» сўзини айнан тушуниш керак эмас, балки юқорида кўнларнинг, бошқа дунё билан алоқам бор деб юрган ҳар қандай бошқарувчи, экстрасенсларни тушуниш тўғри бўлади (Р.А.). Бундан Ҳудого бўлган сева ҳақида гап кетяпти (Р.А.)

Декан охирига чидатан қўнлади. (яъни одам қанча азоб-қусбат чекмасин, барчасига чидаб Яратувчини эсдан кўнлардан қўнлади - Р.А.). Ҳудо салтанати тўғрисидаги кўнлар Ҳушхабарлари ҳамма халқларга далолат бўлиш учун жаҳон кўнлар тартиб қилинади ва ўшандан сўнг бўлади (Библия кўнлар ва бошқа тилларга таржимаси бўйича дунёда биринчи қўнлар эъланди. Бундан беш юз йил илгари, китоб бошида кўнларнинг ихтиро қилинган пайтда Библия тўлиқ ҳолда ва унинг кўнлар бўлиқлари бор-йўғи 33 тилга таржима қилинган эди. XX аср боёбинда эса Библия тўлиқ ҳолда ва унинг алоҳида кўнлари яна 1400 тилга таржима қилинди. 1992 йил кўнларига келиб, Библия тўлиқ ҳолда ёки қисман таржима қилинган, тиллар сони эса 1978 тага етди. Бугунги кунда Ер кўнларининг яъни 2 фойз аҳоли ўз тилида Библиянинг барор кўнларига эга эмас - Р.А.)

Шундай қилиб, Донелл пайғамбар қаромат қилиб айтган кўнларнинг разолати мукаддас жойда турганини кўнларнинг таъдиди (яъни ўзи тушуниш) Яхуудияда бўлганлар тоғларга қочибсин. Кўнларнинг устига турганлар уйдан анжомларини олиш учун кўнлар тушмасин. Далада бўлганлар эса тўнни олгани қайтиб кўнларини. У кўнларда қомилдор ва эмизувчи аёлларнинг ҳолига кўнлар Кўнларнинг қишга ёки дам олиш кўнлар тўғри келмаслиги кўнлар ибодат қилинганлар. Чуқки ўшанда дунё бошланишидан то кўнларга содир бўлмаган ва қайта содир бўлмайдиган буюк кўнлар бўлади. Агар ўша кўнлар қисқартрилмаганида эди,

хеч бир жонзот омон колмасди. Лекин танланган киниш
учунгина у кунлар кискартирилди. Агар ушанда киниш
«Масих мана бу ерда», - деб айтса, ишонмангиз.
Чунки сохта масихлар ва сохта пайғамбарлар пайдо бу-
иложини топсалар, хатто танланган кишиларни ҳам иш-
олириш учун фаройбот ва мўъжизалар кўрсатадилар. Мен
сизларга олинган айтиб кўйдим.

Шундай килиб, агар сизларга: «Мана, у сахнада», -
айтсалар, чикмангилар. «Мана, у берк хоналарда», - деб ай-
хам ишонмангилар. Чунки Инсон ўзининг келиши худди шун-
чаки, хатто гарбда ҳам барчага кўринувчи чакмоқдай бўла-
Мурда каярда бўлса, калхатлар ҳам ўша ерда тути-
ўша кунларнинг мусибатидан сўнг, алхол Кўш тути-
хиралашади. Юлдузлар осмондан тушиб, самовий кучлар
келади. Ушанда инсон ўзининг автомати осмонда
бўлади. Ер юзидати барча кабилалар уввос тортиб йиғили-
инсон ўғли осмон булутлари узра буоқ кудрат ва шон-шу-
ила келатганини кўрадилар. У махобатли карнай ту-
фаригатларини юборади. Улар эса унинг танланган киши-
осмоннинг бир бурчидан бошқа бурчига, тўрт томон-
тўлаб келадилар.

«Анжир дарактидан ибрат олингилар. Унинг шов-
кўкариб, барт чикаратганидан ёз яқинлашганини билсангиз,
Худди шундай сизлар ҳам буларнинг ҳаммасини кў-
билингки, у яқиндир, эшик олдида турибди. Сизларга бу-
айтайин: бу насл ўтмасданок, буларнинг ҳаммаси солир бу-
(Бу ерда бир насли эмас, балки одамлар иркини ту-
даркор - P.A.). Еру осмон битар, лекин менинг сў-
битмас.

У кун ва у соат хақида биргина Отамдан бошқа хеч
билмайди, осмондати фаригатлар ҳам билмайди. Нуҳ пай-
даврида қандай бўлган бўлса, Инсон ўғли келишини
шундай бўлади. Тўфонгача бўлган кунларда, то Нуҳ пай-
кемага кирган кунгача еб ичдилар, уйландилар, ту-
чикдилар. Улар бўлгуси офатдан беҳабар юртанда, тўфон
хаммасини кириб таллади. Инсон ўғлининг келиши ҳам
шундай бўлади. Ушанда икки киши далада бўлади;
олинади, бири колдирилади. Тетирмон тортаётган икки
бўлади, бири олинади, бири колдирилади.

Шунинг учун хушёр бўлиб турингилар, чунки Раб-
кайси соатда келишини билмайсизлар. Лекин шун-
кўйингиларки, ўғри туннинг қай вақтида келишини агар у-

билишса, бефор туриб, уинга лаҳим казилгини а йўл кўйма-
син. Шунга ўхшаб, сизлар ҳам тайёр бўлиб турингилар. Чунки
Инсон ўғли сизлар ўйлаганган соатда келиб қолади».

Курони Каримада ҳам охирамон хақида бир нечта
турларда гап юритилди. Жумладан, Маккада нозил бўлган
«Анфур» сурасида шундай дейилади: «(Эй Мухаммад), сиздан
сиз (яъни киёмат) қачон воқеъ бўлади, деб сўрайдилар.
Айттинг: «Унинг билими фақатгина Парвардигорим
ероҳиладир. Вақти-соати келганида ҳам фақат ўзи ошкор
қилур, у (яъни киёмат) самовот ва ер учун жула отир
тоқилган) бир ишир. У сизларга фақат тўсатган-кутилмаганда
келур». Гўё сиз у хақида яхши билидигандек сўрайдилар. Айттинг:
Унинг билими фақат Оллоҳ дароҳиладир. Лекин жула кўп
ошкорлар уни билмайдилар». Айттинг: «Мен ўзим учун ҳам на
фақат ва на эиён етказишга эта бўла оламан. Магар Оллоҳнинг
тоқилгани бўлур. Агар гайбни билганимда эди, яхши амалларни
тўқитирган бўлур эдим ва менга бирон эиён етмаган бўлур эди.
Мен фақат иймон келтирадиган қавм учун (дўзах азобидан)
оқсаттирувчи ва (жаннат неъматлари хақида) хушхабар
берувчиман, холос».

Киёмат кўни хақидаги маълумот Мадинада нозил бўлган
«Анфур» сурасида ҳам берилган бўлиб, унда шундай дейилади:

«Одамлар сиздан (киёмат) соати (қачон бўлиши) хақида
сўрайдилар. «У (соатни) билиш ёлғиз Оллоҳнинг хузуридадир», -
ди айттинг. Каярдан билурсиз, эҳтимол у соат яқин келиб
қолсадир. Албатта Оллоҳ кофирларни лаянатлади ва улар учун
ошони тайёрлаб қўйди». (Бу ерда шунини айтиб ўтиш керак-ки,
кофир деганда баъзилар бошқа дин вакилларини тушунишади.
Аммо, у умуман Оллоҳни тан олмасдан, унинг одамларга
берган қонун-қондасига итоат қилмайдиган, қадим вақтларда
тар ҳил ўзлари ўйлаб топган бутларга ситиниб юрадиган
ошадир. Барча динлар ҳам пайдо бўлган вақтда уларнинг
ошонига ўхшаб ҳар хил бут, санамлари бўлмаган, бу хозирги
бизнинг, Христианлик динларига ҳам тааллуқли, фақат ёлғиз
қачон ситиниш олат бўлган. Масалан, ўша Буддаизмга оид ҳар
ит бутлар эраминдан сел олдинроқ пайдо бўлган тарихта
ошадир. Исо Масих ҳам ваъзхонлиги вақтида фақат Осмондати
ошони ситинишлар, деган. Хозирги вақтда келиб христианлик
ошони бир нечта йўналишдан фақат «Протестантлар»
ошони хеч қандай бут, санамсиз Исо Масих воситачилиги
ошони йкка Худота ситинишади - P.A.)

Курьоннинг яна бир неча сураларида, жумладан «Фурсиат», «Ван-нозот» сураларида ҳам киёмат соати ҳақиқат маълумот берилган. Бу маълумотларнинг мазмунини бир неча лексин Курьоннинг «Таквир» сурасида киёмат соати, охирида бештилари ҳақида таширилган, қуйида шу оятларни келтириб беришимиз.

«Куш ўралиб (нурсизланиб) қолганида, Юлдузлар ҳақида фалакларидан тўқилганида. Тонлар ҳам ўз жойларидан жидирилганида. (Қориндаги боласи) ўн ойлик бўлган бўлиб тушлар ҳам бўш қўйиб юборилганида. Ваҳший хайвонлар (бир жойга) тўпганиб қолганида, Денгизлар (ташир қилиб) қизтилганида (ва сув ўрнига олов билан тўлганида). Жон қайтадан бадалларга жуфтланганида. Тирикдай қўйилган (бир) қиздан қандай гуноҳ сабабли ўлдирилгани сўралгани (Номан аъмол) саҳифалари очилганида осмон (сиринг) устида сириб олинганида, дўзах (кофирлар учун) товуқлар ёқилганида. Жаннат (тақводор зотларга) яқин қилинган (Ана ўша Қушда ҳар бир) жон ўзи (мана шу қун учун) ҳовли келган нарсани (яъни барча яхши-ёмон амалларини) билдириб.

«Инфитор» сурасида киёмат соати бештилари мазкур «Таквир» сурасидаги оятларга ўхшаш бўлсада,

ўзгаришиб берилган. Мана «Инфитор» сураси оятлари (1-19).

Осмон ёрилганида юлдузлар ҳар томонга сочилиганида, денгизлар (ўртасидаги тўсик-тўғонлар) очилганида, келган тўнқариб қўйилганида (яъни уларнинг ичидати инсонларга ато этилиб, ер юзига чиқарилганларидан), (Ана ўша Қушда бир) жон ўзи (ҳаёти дунёдалик чоғида) қилиб ўтган ва (ўз кейин) қолдирган (барча) нарсаларни (яъни яхши-ёмон амалларини) билдириб. Эй инсон, нима сени улуғ Парвардигар ҳақида (унга ибодат қилмасанг ҳам бўлавераси, деб) қўйди? У сени яратиб, сўнг (барча аълоларининг) тиклиб, (қоматининг ҳам) расо қилиб қўйган зот-қу! У сени ўзи суратни хоҳлаган бўлса (ўша сурат – шаклида) тарқиб топиб – ижод қилди-қу!

Ушбу оятларда Оллоҳ таоло инсонга ўзининг томонидан яратилиб бундай ақл-хуш, мавзун қомат ва суратга эга бўлганини уқтирмакда ва ундан ўзини бошқа махлуқотлардан ажратиб, шундай азизу муқаррам қилиб берганини улуғ Парвардигарга нота қўллуқ-ибодат қилмаётганини

таъкид беришмоқда. Дарҳақиқат, инсон вужудидати қай бир аъзога ифти қўзи билан қаралса – ундаги муқамаллиқни кўриб олганининг буюк қудратига, билим ва ҳикматида қўллуқ қилинган илож қолмайди. «Қим ўзини таниса, ўша Парвардигарини танир», деган ҳадиси шариф ҳам мазкур оятларнинг шарҳи десак хато бўлмас.

Яна шунини айтиб ўтиш керакки, бу киёмат соати ҳақидаги оятлар Оллоҳ томонидан одамларни кўрқитиш учун эмас, аёнича уларни хушёрликка, қилаётган ишларини ўйлаб, шайтан чикмасликка, мавжуд яратилган қонун-қондилари бўмасликка даъват этади. Бу худди отани ўғлига насиҳат берганидай, яъни ота яратган фарзанд хушёр бўлиб отаси айтган таъбирини, панд-насихатларини бажариши лозим, чунки фарзандни яратган ота ҳеч қачон уни хор бўлишини истамайди. Фарзанд бу насиҳатларни олматан тақдирда ҳам ота сабр қилсин, қуталсин. Лекин ҳар қандай сабрнинг ҳам чегараси бор, фарзанд нафақат ўзини, балки отаси номига ҳам иснод келтирса, ота албатта Яратганга қанча оғир бўлмасин, лекин бундай фарзанднинг бўлганидан бўлмагани маъқул деган ҳулосага келиб қолган воз кечяди. Ана шу отанинг фарзанддан воз кечгани фарзанд учун қиёматдир. Лекин нима бўлган тақдирда ҳам, она боласидан воз кечмайди. Фарзанд қанчалик ёмон иш қилмасин, ота-ки бировни жонига қасд қилган тақдирда ҳам она боласини бағрита олади. Отадан яшириб гуноҳларини кечиради. Шунинг учун осмондаги Отамиз яратган бадалларидан вақтинча воз кечса, Она Ер ўз бағрита олади. Яъни руҳ руҳга, қул-қулга кетсин.

Охирзамон ҳақида барча муқаддас китобларда ёзилган бўлишича, қўйинча умумий таълиқ билан қисқача қилиб берилган. Фикат Нижилда. Азиз Пир Юханога Ваҳий келиб, бу ҳақида баъзил хабар берганлар. Биз бу хабарни баён қилмасак, «қоғизат соати» ҳақида берган маълумотларимиз тўлиқ бўлмайди, шунинг учун бу ваҳийлик ҳақида батафсилроқ қўйилган.

Куръоннинг яна бир неча сураларида, жумладан «Фурсиат», «Ван-нозиот» сураларида ҳам киёмат соати келиши маълумот берилган. Бу маълумотларнинг мазмунини бир неча лексин Куръоннинг «Таквир» сурасида киёмат соати, охириги бешта хаккида таърифланган, қуйида шу оятларни келтириб бериш.

«Кўш ўралиб (нурсизланиб) қолганида, Юлдузлар қорайиб, фалакларидан тўқилганида. Тонлар ҳам (ўз жойларидан) жилдирилганида. (Қорнидаги боласи) ўн ойлик бўлган бўлиб, туялар ҳам бўш қўйиб юборилганида. Ваҳший хайвонлар (бир жойга) тўпланиб қолганида, Денгизлар (тавлар қилиб) қизилганида (ва сув ўрнига олов билан тўлганида). Жониворлар (қайтадан бадалларга) жуфтланганида. Тирикдай қўмилган (бир) қиздан қандай гуноҳ сабабли ўлдирилгани сўралганида (Номани аъмол) саҳифалари очилганида осмон (сиринг) устига сиқилиб олинганида, дўзах (қофирлар учун) лавулини ёқилганида. Жаннат (тақводор зотларга) яқин қилинган (Ана ўша Қунда ҳар бир) жон ўзи (мана шу қун учун) ҳондор келган нарсани (яъни барча яхши-ёмон амалларини) билдири.

«Инфитор» сурасида киёмат соати белгилари мазкур «Таквир» сурасидаги оятларга ўхшаш бўлсада, таърифи ўзгариб беришган. Мана «Инфитор» сураси оятлари (1-19):

Осмон ёрилганида юлдузлар ҳар томонга сочилиганида, денгизлар (ўртасидаги тўсик-тўғонлар) очилганида, қишлоқлар қўйилганида (яъни уларнинг ичидан инсонларга ато этилиб, ер юзига чиқарилганларида), (Ана ўша Қунда бир) жон ўзи (хакки дунёдалик чотида) қилиб ўтган ва (ўзи кейин) қолдирган (барча) нарсаларни (яъни яхши ва ёмон амалларини) билдири! Эй инсон, нима сени улуг Парвардигар хаккида (унга ибодат қилмасанг ҳам бўлаверсади, леб) қўйди? У сени яратиб, сўнг (барча аълоларининг) тикилиб, (қоматининг ҳам) расо қилиб қўйган зот-ку! У сени ўзи суратни хоҳлаган бўлса (ўша сурат – шаклда) тарқиб топи.

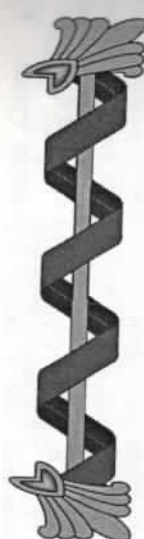
– ижод қилди-ку!»

Ушбу оятларда Олпох таоло инсонга ўзининг томонидан яратилиб бўндай ақл-хуш, мавзун қомат ва суратга эга бўлганини уқтирмоқда ва ундан ўзини бошқа махлуқотлардан ажратиш, шундай азизу муқаррам қилиб қўйган Парвардигарга нега қўлуқ-ибодат қилмасанганини

таниб беришмоқда. Парҳақиқат, инсон вужудидан қай бир аъзога ибодат қўзи билан қаралса – ундаги муқамаликни қўриб олганининг буюк қўдратига, билим ва ҳикматига қўлуқ қилмасдан илож қолмайди. «Қим ўзини таниса, ўша Парвардигарини танир», деган ҳадиси шариф ҳам мазкур оятларнинг шарҳи десак ҳато бўлмас.

Яна шунини айтиб ўтиш керакки, бу киёмат соати хаккидаги оятлар Олпох томонидан одамларни қўрқитиш учун эмас, балки уларни хушёрликка, қиясатдан ишларини ўйлаб, ҳақиқатан чиқмасликка, мавжуд яратилган қонун-қоидаларни қўрқинида, яъни ота яратган фарзанд хушёр бўлиб отаси айтган нарсаларини, панд-насихатларини бажариши лозим, чунки фарзанди яратган ота ҳеч қачон уни хор бўлишини истамайди. Фарзанд бу насихатларини олмаган тақдирда ҳам ота сабр қилиди, қутлади. Лекин ҳар қандай сабрнинг ҳам чегараси бор, фарзанд нафақат ўзинга, балки отаси номига ҳам иснод келтирса, ота алоҳида яратганга қанча отир бўлмасин, лекин бундай фарзанднинг бўлганидан бўлматгани маъқул деган ҳулосага келиб қолган воз кечадди. Ана шу отанинг фарзанддан воз кечгани фарзанди учун қиёматдир. Лекин нима бўлган тақдирда ҳам, она фарзанддан воз кечмайди. Фарзанд қанчаллик ёмон иш қилмасин, қанчаки бировни жонига қасд қилган тақдирда ҳам она фарзандини бағрига олади. Отадан яшириб гуноҳларини кечиради. Шунинг учун осмондаги Отамиз яратган бандаларидан вақтинча воз кечса, Она Ер ўз бағрига олади. Яъни рух руҳга, қул-қулга қайтади.

Охирида хаккида барча муқаддас китобларда ёзилган нарсалар, қўлпича умумий таъриф билан қисқача қилиб берилган. Фалат Инжилда, Азиз Пир Юҳаннога Ваҳий келиб, бу хаккида баъридан хабар берганлар. Биз бу хабарни баён қилмасак, «киёмат соати» хаккида берган маълумотлар-римиш тўлиқ бўлмайди, шунинг учун бу ваҳийлик хаккида батафсилроқ таърифланган.

АЗИЗ ПИР ЮХАННОГА ХУДО ЮБОРТАН ВАХИНИ

МУКАДИМА ВА ДУОЙИ САЛОМ

Бу китоб Исо Масиҳнинг ваҳийсидир. Худо тез орада ва бериши муқаррар бўлган ҳолисани ўз қўлларига кўрсатиб, урун Исо Масиҳга ушбу ваҳийни берди. У эса фаршдаги юбориб, кули Юҳаннога бунни билдириди. Юҳанно Худонинг қаломи ва Исо Масиҳнинг шаҳодати, яъни кўрган нарсаларнинг ҳаммаси ҳақиқа гувоҳлик берди. Бу башоратларнинг ва тинглаётганлар ҳамда бу ёзилганларга ишқиётган ва тинглаётганлар ҳамда бу ёзилганларга ишқиётган килувчилар бахтиёрдир. Чунки вақт яқин.

Мен, Юҳанно, Азия вилоятидаги етти Масиҳ жамоатини ёзилман: хозир бор, азалдан бор бўлган, келажақда бор бўлган Худодан унинг тахти олдида турган етти Рухдан, шунингдек ўликлар ичидан биринчи бўлиб тирилган, ер ва подшоҳларнинг Шаҳаншоҳи бўлган ишончли шохид - Исо Масиҳдан сизларга иноят ва тинчлик бўйсин.

Исо Масиҳ бизни кўп севди. У ўз кинини тўкиб, бизни тунохларимиздан фориқ қилди. У бизни шохлар қилди, бизни Худо урун руҳонийлар ҳам қилди. Абдий шон-шарафлар, мен саттанат Унга хосдир. Амин.

Мана, У булуллар билан келаяпти!

Хар бир кўз Уни кўради,

Унинг баданини тешиганлар ҳам кўради.

Дуённинг жамки қадиллари У тўфайли фиғон чекди.

Ха, шундай бўлгэй! Омин.

«Мен – Ибтидо ва Интиҳодирман»,

-дейди Худойи Таоло,

Хозир бор, азалдан бор бўлган,

Келажақда бор бўлган Сарвари кoinот.

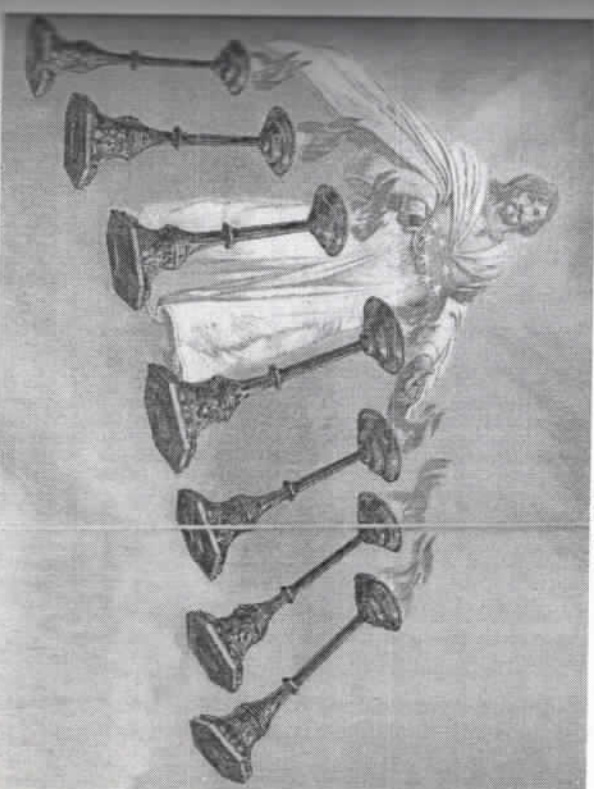
ИСО МАСИХ – БИРИНЧИ ВА ОХИРИ

Мен – Исо Масиҳнинг қайту-хасрати, салтанати ва каноатида сизлар билан шерик бўлган биродарингиз Юҳанноман. Юҳанно Исо Масиҳнинг ўн икки шотирлиги бири, аниқроғи Исонинг энг яхши кўрган шотирлиги. Хоҳа олиб боришларидан олдин, у кишидан барча шотирликлари хатто Петр ҳам «танимайман бу одамни» - деб тондирди. Азиз Пир Юҳанно охиригача бирга бўлди. Исонинг миҳлаганларида ҳам у киши ёнларида турди - Р.А.). Худонинг

кинони тўфайли ва Исо Масиҳ учун шохидлик берганим «Патмос» оролига сургун қилинган эдим. Рабимиз Исонинг тирилиши қўлланадиган кунда мен Илохий Рухнинг қонларида қолдим. Бирланига орқамдан қарнай овозига ўхшаш кучи бир нидо эшитдим: «[Мен Ибтидо ва Интихо, Аввало (Интиҳодирман).] Кўрганларининг китоба ёзиб бор ва Асфалати етти жамоатга – Эфес, Измир, Пергам, Тийтира, Сардис, Филадельфия ва Лаодикия шаҳарларидаги жамоатларга юбор».

Мен билан гаплашган кимсани кўриш учун ўтирилдим. Шунда етти олтин шамдонни кўрдим. (Эътибор қилинг, яна еттига - Р.А.). Шамдонлар ўртасида бўйи баровар рило кийган ва кўксига олтин камар боғлаган Инсон ўрнига ўхшаш бир кимса кўринди.

Унинг боши, сочлари бамисли оқ юнг, қордек оппоқ, кўлари эса оташ алангасидек чакнардди. Унинг оёқлари кўрада қилирилган ялтироқ мисга ўхшарди (эътибор беринг, қизил рило, Сирусдан келганлар, нафилимлар ва атлантлар - булар ҳам барчаси «қизил» танли одамлар - Р.А.), овози сувнинг шов-шувига ўхшарди. Ўнг кўлида етти юлдузни тутиб туради, оғзидан ўнлар дудам қилич чиқариб туради эди. Унинг юзи куннинг қизилида бақийдиган кўшдай бақиб туради.

Рисм 4.3. Кўксига олтин камар боғлаган Инсон ўли ва етти олтин шамдон

Уни кўришим биланок, унинг оёклари остига жонинг
йиқилим. У эса ўнг кўлини устига кўйиб, шундан
«Кўркам! Мен Аввалию Охиришман. Тирикман. Ўлган
ва мана, абадулабад тирикман. Омин. Ўлим ва таму (тўғи)
ўнқилар макони, дўзах - Р.А.) оқичлари Менданд. Шундан
килиб, нималар кўрдинг, нималар бўлаётди, бундан сўнг
ноз беради, ҳаммасини ёзиб бор. Ўнг кўлида сен кўрган
юлдуз ва етти олтин шамдон сирита келсак, етти юлдуз
жамоатининг фаришталари, етти шамдон эса - етти жамонинг

АРШИ АЪЛО

Шундан кейин бир қаратган эдим, осмонда ланг очиб
эшикни кўрдим. Илгари мен билан талашган қарнай сир
ўхшаш ўша овоз яна эшитилди: «Бу ёкка чик, бундан кет
нима юз беришини сенга кўрсатаман».

Шу пайт мен Илохий Рухнинг тавсирини қолдим
қарасам, осмонда бир тахт - Арши аъло турар, унда бир
ўтирар эди. Ўтирган Сиймо олмос ва лавъга ўхшаш
эди. Арши аъло атрофида зумранома қамалак бор
Теварақда яна йитирма тўртта тахт турар, бу тахтлар
бошларида олтин тож ва оқ кийим кийган йитирма тўрт
оқсоқол ўтирар эди. Арши аълодан чакмоқ
момакатдирокнинг гулдиратган овози келарди. Арши аъло
Худонинг етти Рухи бўлган еттига машъал ёниб турарди. Ар
аълонинг олди қисмида ойнага ўхшатган, билдурдай
эди.

Арши аълонинг ўрта қисми ва атрофларида тўртта
турар эди, уларнинг олди ва орқаси кўзлар билан қол
эди. Биринчи жондор арслонга, иккинчиси бузоққа ўхшар
учинчи жондорнинг юзи одамсимон, тўртинчиси эса
бургутга ўхшар эди. Бу тўрт жондорнинг ҳар бирининг
каноти бор эди. Улар ичин-ташин, ҳар тарафлама кўзлар
қопланган эди. Кечасио қулузи улар тинмай шу
такрорлайди:

*«Азидан бор бўлган, ҳозир бор,
Келажакда ҳам бор бўлаёси
Сареари қонинот, Тангри Таоло
Муқаддас, муқаддасдир!»*

Жондорлар Арши аълода ўтирган, то абад барҳаёт
иззат-икром ва шукроналар қилиши билан, йитирма тўрт

оқсоқол тахтдаги то абад барҳаёт Сиймо олинди ерта
қилиб, тожларини тахт олдига ташлаб, шундай дейилар:

*«Ё Раббимиз, Ё Худойимиз!
Сен шон-шўҳрат, иззат-икром,
Куч-қудратни эгалашга лойиқсан.
Зеро Сен бутун дорлиқни яратдинг,
Ҳамма нарса Сенинг ироданг ила вужудга келди».*

МУҲРЛИ КИТОВ ВА КЎЗИ

Арши аълода ўтирган Сиймонинг ўнг кўлида ичи ҳам, таш
қилиб бўлган иборат, еттига муҳр билан муҳрланган бир китоб
қолди. Кўчли бир фаришта бағанд овоз билан: «Китобни
олинга ва унинг муҳрларини ечишга ким лойиқ?» - дея аълон
қилдишнинг кўрдим. Бирок на осмонда, на ер юзиди, на ер
юзида китобни оча оладиган ёки ичига назар сола оладиган
бирор кимса йўқ эди. Китобни очиб ўқинишга ёки хатто ичига
назар солишга ҳам лойиқ бирор кимса топилмагилитидан, мен
эди йиқилим. Шунда оқсоқоллардан бири ментга: «Йиғлама!
- мана, Яхудо қабиласидан бўлган Арслон, Довуд зотидан
бўлган Ғолиб китобни очиб, етти муҳрни ечишга қолди».

Тўрт жондор ва оқсоқоллар қуршаб олган Арши аълонинг
қисмида бўғизланган қаби бир Кўзи турганини кўрдим.
Кўзининг етти шох ва етти кўзи бор эди: булар Худонинг ер
юзи юборган етти Рухидир. Кўзи келиб, Арши аълода ўтирган
Сиймонинг ўнг кўлидан китобни олди. У китобни олганда, тўрт
жондор ва йитирма тўрт оқсоқол Кўзининг олдида ерта тубан
қилишди. Ҳар бирининг кўлида бир чанг ва хушбўй
тутаткиларга тўла олтин қосалар бор эди. Хушбўй тутаткилар
жондорнинг дуою ибодатлари демакдир. Улар қуйидагича янги
қошиқ айттилар эди:

*«Сен китоб олтишга,
Унинг муҳрларини ечишга лойиқсан!
Чунки Сен бўғизланган эдинг,
У қонинг эказига ҳар бир қабилга, тил, халқ ва
миллатдан
Худо учун одамларни қўлга қиритдинг.
Битни Худойимизга шохлар ва рўхонийлар қилдинг,
Битлар ер юзиди ҳукм суражакмиз».*

Кейин Арши аъло, жондорлар ва оксоқолларнинг атрофи кўп фаришталар кўрдим, уларнинг овозларини эшитдим. Уларнинг сановига етиб бўлмас, минг-минглаб, лах-лах овозлар бағанди овоз билан дердилар:

**«Бўғизланган Кўзи куч-қўдрат, бойлик,
Донишмандлик, салтанат, шўхрату шавакит,
Ҳамду саноларга сазовордир!»**

Кўжадо ердати, ер остидаги, денгиз юзидати ва индидаги бир мавжудотнинг шундай деганини эшитдим:

**«Арши аълода ўтирган Худо ва Кўзи
Абадулабад ҳамду санолар, шон-шўхратлар,
Иzzат-иқром ва салтанатга сазовордир!»**

Тўрт жондор: «Омин!» - дедилар, йипирма тўрт оксоқоллар ноз тубан йикилиб, [илабабад барҳаёт бўлганга] сажда қилди.

ДАСТЛАБКИ ОЛТИ МУҲРНИ БУЗИШ

Кейин мен Кўзининг етти муҳрдан бирини бузишга кўрдим. Уша пайтда тўрт жондордан бири момақалдан ўхшаш овоз билан: «Чикиб қаратин!» - деганини эшитдим. Бир қарасам, бир ок отни, устида қамалаги бор суварча кўрдим. Унга бир тоғ берилди. У голубларча йўлга отилиб яна гадаба қозоништа чикди.

Кўзи иккинчи муҳрни бузганда, иккинчи жондор: «Чикиб қаратин», - деганини эшитдим. Шу пайт бошқа жондорлар чикиб қолди, Олтиқа қатта қилич - инсонлар бир бир қолимларча ўлдирини учун дунёдан тинчликни олишга кўра берилди.

Кўзи учинчи муҳрни бузганда, учинчи жондор «Чикиб қаратин», деганини эшитдим. Бир қарасам, қора бир чикаётганини кўрдим. Олтиқнинг қўлида тарози бор эди. Тўрт жондорнинг орасидан шундай бир овоз эшитилди: «Бир тоғора бугедай бир қумуш тангага, уч тоғора бир қумуш тангага, аммо зайтун ёни ва шаробга зарар етмас (қумуш танга - динор, тахминан ўша даврнинг бир қўниги) хаки; кўрсатилган нархлар отир, қаҳатчилик даврини билан берилди».

Кўзи тўртинчи муҳрни бузганда, «Чикиб қаратин!», - деганини эшитдим. Бир қарасам, тўртинчи жондорнинг овозини эшитдим. Бир қарасам,

эшитдим от чикаётган экан. Ота минган суварининг номи ўлим экан. Тимур унинг кетида келар эди. Уларга қилич билан, қалқонлик ва ўлат билан, ерининг ваҳший хайвонлари билан қонларини қириш учун ерининг тўртдан бир қисми устидан қончилар берилди.

Кўзи бешинчи муҳрни бузганда, Худонинг қатлами ва берган қалқонлари туфайли шахид бўлганларнинг жонларини қайтаришга қўлида кўрдим. Бағанди овоз билан фарёд қилиб отларини дердилар: «Эй муқаддас ва ҳаққоний Хуқмдор, қалқонча ҳукм этмай ва дунёда яшаётганлардан қонимизнинг қонини олмай турасан?» Уларнинг ҳар бирита ок либос берилди. Уларни қабри ўлдирилган хамкор ва биродарлари билан бўлмаганга қадар, қиска бир муддат тинч қолдишлари қарор қилинди.

Кўзи олтинчи муҳрни бузганда, қарасам, буюк элчилик қўлида кўрдим. Қуёш худди қора хирката буркангандек қорини қилиб, ой эса лахта қонга айланди. Қучи шамол анжир эркинни силқитганда ҳам анжирлар ерга қандай тўқилди, осмон эркинни юлдузлар ҳам худди шундай ер юзига тўқилди. Осмон эркинни ўрғилди, йўқолиб кетди. Ҳар бир тоғ ва орол жойидан қолди. Дунёнинг шохларию мансабдорлари, бойлари, қишлоқчилари, зўравонлари, эркину тутқинлар - бари қорларга ва тоғларнинг қоллари орасига яшириндилар. Улар тоғу қорларга: «Устимизга қуланг, тахтда ўтирган Сиймодан ва Кўзининг қабабидан бизни асранг! Унинг буюк қаҳр-ғазаби қуни билан ку! Унга қим бардош бера олади?! - деб ёлворар эдилар.

ОК ҚИЙИМЛИ ОЛОМОН

Шундан кейин ер юзининг тўрт бурчагида турган тўрт фарш фаришталари кўрдим. Ел эсиб, ерга ҳам, денгизга ҳам, тоғлар дарахтга ҳам тегмасин деб, улар ер юзининг тўрт бурчагини ушлаб турар эдилар. Сўнгра мен барҳаёт Худонинг қўлидан ушлаб турган, қучиқардан чикаётган бошқа бир фаршнинг кўрдим. У ерга ва денгизга зарар етказиш учун қорат олган тўртта фариштага бағанди овоз билан хитоб қилди: «Худонимизнинг қўллари пешоналарига муҳр босмаганимизча, ер, ер, на денгизга, на дархтларга бирон зарар етказмагилар!»

Шундан кейин қарасам, ҳар хил миллатдан, барча қавмлар, халқлар ва тиллардан бўлган, унинг ҳисобига етиб қолганларнинг даражада улкан бир оломон Арши аъло олди, Кўзининг қўлида турар эди. Ҳаммаси ок либос кийиб,

кўлларида хурмо навдасини тутар эдилар. Улар билан билан: «Нажоткорлик тахтда ўтирган Худойимизга ва хоҳидир!» – деб хитоб қилишар эди. Ҳамма фаришталар оксоқоллар ва тўрт жондорнинг атрофида турар Тахтнинг олдида ўзларини юз тубан ерга ташлаб, Худонга қилиб, бундай айтишар эди:

«Омин!»

*Ҳамду санолар, шон-шухрат, донишмандлик,
Шукронаю шарафлар, қудрат ва салтанат
Абдуллабад бизнинг Худойимизга хоҳидир!*

Омин

Оксоқоллардан бири тап бошлаб мендан сўради:

- Ок либос кийган бу одамлар ким, улар касрдан қандай

- Эй тақсир, буни сиз биласиз, - дедим мен, у менга нима айтди:

- Булар буюк қайғудан ўтиб чиққанлар. Либосларини Кузнининг қони билан оқартирганлар. Шунинг учун Худонинг тахти олдида туралар ва унинг маъбудиини қуниш хизмат қиладилар. Тахтда ўтирган эса қонлар уларнинг устига қуради. Улар бошқа оқ қолмайдилар, чанкамайдилар ҳам. Энди на қуёш, на бирон-бир жонвар уларни қизғинмайди. Чунки тахт ўртасидаги Кузн уларни боғи оёби ҳаёт бўлоқларига олиб боради. Худо уларнинг ёшларини бутунлай артиб юборади.

ЕГТИНЧИ МУҲРНИ БУЗИШ

Кузн еттинчи муҳрни бузганда, осмон ярим соатга суялди. Мен Худонинг хузурида турган етти фариштани кўриб, Уларга еттига қарнай берилди.

Бошқа бир фаришта келиб, қурбонгоҳнинг олдида турган Унинг қўлида хушбўй тутатқилар тутатишга мосланган идиш бор эди.

Арши аъло олдидаги олтин қурбонгоҳ устида бағишлар деб, барча азизларнинг ибодатлари билан қоритилган унга кўп хушбўй тутатқилар берилди. Азизларнинг ибодатлари билан тутатқиларнинг тутини фариштаннинг қўлидан Худонга олдига кўтарилди. Фаришта тутатқи тутатқан идишни осмонда унинг қурбонгоҳидан оташ билан тўқдириб, ер юзига юборди. Ўшанда тулдирос саҳолари янграб, яшинлар қулаб эгилди бошланди.

ЕТТИ ОХИРЗАМОН ҚАРНАЙИ

Кейин кўлларида етти қарнай тутган етти фаришта қарнай эшони човландилар.

Биринчи фаришта қарнай чақди. Қон аралаш дўл ва оташ қон бўли ва ер юзига ёғдирилди. Ернинг учдан бири, осмоннинг учдан бири ва бутун ўт-ўланлар ёниб кетди.

Иккинчи фаришта қарнай чақди. Худди ловуллаб ёнаётган етти тоғ денгизнинг ичига отилгандай бўли ва денгизнинг етти бири қонга айланди. Денгиздаги жонли махлуқларнинг етти бири қисми ўли ва кемаларнинг учдан бири қисми нобуд бўли.

Учинчи фаришта қарнай чақди. Осмондан машъаг бўлиб ёнаётган ўлкан бир юлдуз дарёларнинг учдан бирита, денгиздек, суя бўлоқларига тушди. Бу юлдузнинг оти «Эрман» ва суяларнинг учдан бири қисми Эрманга айланди, шундай қилиб кетган суядан ичиб кўп одамлар ўлди.

Тўртинчи фаришта қарнай чақди. Куёшнинг учдан бири, тоғнинг учдан бири ва юлдузларнинг учдан бири зарарланди. Нанжамда уларнинг учдан бири қисми қоронғиланди, қунишнинг қон, тунишнинг ҳам учдан бири қисми ёруғсиз қолди.

Кейин қарасам, осмоннинг ўртасида учиб бораётган бир ёруғ беланд овоз билан шундай десанини эшитдим: «Қарайдиларини чақалган бошқа учта фариштаннинг қарнай эшони билан ер юзига яшайётганларнинг ҳолига вой, вой, вой!»

БЕШИНЧИ ҚАРНАЙ: ТУБСИЗЛИК ҚАЪРИДАН ЧИҚКАН ЧИПИРТАЛАЛАР

Бешинчи фаришта қарнай чақди. Осмондан ерга тушган бир қуниш кўрдим. Унга тубсизлик қабрини қалити берилган эди. Тубсизлик қабрининг қулини очди. Тубсизлик қабридан кетган ўчоқдан ўралаётган дўлга ўхшаш туунлар чиқди. Қабридан қабридан ўралаётган туундан куёш ва ҳаво қоронғиланди кетди. (АҚШда Йеллоустон миллий боғи бор, у ерда ер таъдидан иссиқ суялар (гейзер) отилиб чиқади. Мана шу табиатнинг боғ қалмидан вулкон оғзида жойлашган, бундай қатта вулкон дунёнинг бошқа жойида йўқ, у олимларнинг тадқиқотларига ҳар 600 минг йилда бир марта уйғонади. Қабридан вақтни ҳисобга олсак, бу вулкон охириги марта таъдидига 600 минг йилга яқин бўлган, олимларнинг фикрича,

атар бу вулкон уйғонса, ундан чиққан кўл оқибатида дунё

ярмини қоронғулик қамраб олади - Р.А.)

Тутундан чипирткалар чиқиб, ер юзига тарқайди. Уларга юзидати чаёнларнинг кучига ўхшаш бир қуя берилиши Чипирткаларга ер юзидати ўт-ўланларга ҳам, бир кўкдазмор ёки дарахта ҳам тегманлар, фақат пешоналар Худонинг муҳри бўлмаган одамларгагина зарар етказишига буюрилади. Чипирткаларга одамларни ўлдиршига эмас, ўларга беш ой азоб беришга руҳсат этилди. Улар берилган эса чаён инсонни қажқалдиги азобдай эди. Бу ҳодиса бўладиган кунларда инсонлар ўлимни излайдилар, аммо топа олмайдилар. Ўлимни нистаб қоладилар, аммо ўлим уларга қочади.

Чипирткаларнинг кўриниши жангга шайланган отларга ўхшар эди. Уларнинг бошида олтин тожга ўхшаш буюмлар юзлари эса одамсимон эди. Соқлари аёллар соғига, тишилари арслон тишига ўхшар эди. Кўкраклари худди темир парасканотларнинг товуши эса урушга елиб бораётган туфганотлару жанг аравадарининг товушини эслатар эди. Чаёнлар ўхшаш думлари ва нишлари бор эди. Инсонларга беш зарар етказиш учун олган қудратлари ўша думларининг зарар етказиш устида тубсизлик қабрининг фариштаси хуқмари килди. Бу фариштаннинг оти яхулийча Абалдўн, инсонларга (иккови ҳам, маъноси «халокат», халок қилувчи) Аполион (иккови ҳам, маъноси «халокат», халок қилувчи) демакдир.

Биринчи «вой» ўтди, мана бундан кейин яна иккинчи бор.

ОЛТИНЧИ ҚАРНАЙ: ОЛТИН КЎШИНЛАР

Олтинчи фаришта қарнай чақди. Худо хузуридаги қурбонтоҳнинг тўртта шохи томондан бир овоз эшитилди: овоз кўлида қарнай бўлган олтинчи фариштага: «Буювчи дарёси бўйида боғлаб қўйилган тўрт фариштани ечиб юбори.

Инсонларнинг учдан бирини ўлдирсин деб, ўша сон қуя, ўша ой ва ўша йил учун ҳозир турган тўртта фаришта бўшатиб юборилди. Олтин кўшинлар сони икки юз мингга эди, мен уларнинг сонини эшитдим. Мен ваҳийда отлар сўвориларни бундай ҳолатда кўрдим: уларнинг олов, дўш ва олтинтўрт рангли зирҳлари бор эди. Отларнинг боши ва арслон бошларига ўхшар, оғизларидан олов, тутун

эшитишга чикиб турар эди. Инсониятнинг учдан бири бу оловдан - отлар оғиздан чиқаётган олов, тутун ва олтинтўртдан ўтди. Чунки отларнинг қуя оғзи ва арслонларидир. Думларида илонта ўхшаган бошлари бор, бу бошлари билан зарар етказиладир.

Бу бағолардан омон қолган инсонлар эса ўз қилимларидан қайта қилмадилар. Жинларга бош этишдан, қўролмайдиған, қўролмайдиған, қўролмайдиған олтин, қўмўш, мис, тош ва ётоқ қўмўшга сажда қилишдан воз кечмадилар. Ўларнинг қўмўш, жодуларлик, зинокорлик ва ўғриликларида ҳам тавба қилишдилар.

ФАРИШТА ВА КИТОБЧА

Мен осмондан тушаётган, булутга бурқанган қуя бошқа фариштани ҳам кўрдим. Унинг боши узра қамақ бор эди. Мен қўшдай ялтирар, оёқлари олов устунларидай довулдаб турар эди. Унинг кўлида очилган бир китобча бор эди. У ўнг қўлини денгиз устига, чап оёғини эса Ер юзига қўйганча, осмон бўжирганидай қуя олов билан хайкирдил. У хайкирдан қайта еттига момақалдирик ҳам ўз товушлари билан гапта гапта, еттига момақалдирик ўзича гапирар бошлаганда, мен қўмўш бўлидим. Лекин осмондан:

Еттига момақалдирикнинг галини ёзма, муҳрлаб сир қўмўш - деган товуш эшитдим.

Денгиз ва ер юзига турган, мен кўрган фаришта ўнг қўлини осмонга кўтарди. Осмон ва ундаги борлиқни, ер ва устидаги борлиқни, денгиз ва ичидати борлиқни яратган, абадулабад барқат бўлган Парвардирик хақи қасам ичиб, фаришта деди:

Энди муҳлат узаймайди. Мана, еттинчи фаришта қарнай - олов овоз берадиган кунларда, Худо ўз қўли билан бағоларга маълум қилган ўзининг сирли мурод-мақсадини қўмўш амалга оширай.

Осмондан эшитилган овоз мента яна гапирди:

Бор, денгиз ва ер устида турган фариштаннинг кўлидаги китобчани ол, - деди. Мен фариштаннинг ёнига бориб:

Китобчани мента бертиб, - дедим. Фаришта мента:

Китобчани олиб, уни етин! Корнингда бир тахирлик қилиб қилди, аммо оғзинг асақдай ширин бўлади, - деди.

Мен китобчани фариштаннинг кўлидан олиб едим. Оғзим қўмўш ширин бўлди. Аммо уни еганимдан кейин қорним қўмўш кетди. Сўнгра фаришта мента:

Сен яна кўп халқлар, миллатлар, тиллар ва подшоҳлар қўмўш башорат қилишинг керак, - деди.

ИККИ ОХИРЗАМОН ШОҲИДИ

Менга ҳассата ўхшаш бир камини берилиб, шундай деб
«Тур, Худонинг маъбадини ва қурбонтоҳини ўлчаб чир
сажда қилувчиларни санаб чик. Лекин мотба
ташқарисидати ховинини қолдир, уни ўлчама. Чунки
мажусийларга беришган. Улар табарук шаҳарни қир
оёқ ости қилдилар. Мен икки шохидимга қудрат берини
«жуд» (мотам аломати ва пайғамбарлар киефаси - Р.А.)
ҳолда бир минг икки юз олтинчи кун пайғамбарлик қил
Буллар дунёнинг Раббни олдида туражак иккита
дарахти ва иккита машъадир. Агар қим уларга озор бер
бўлса, оғизларидан ўт чиқиб, душманларини еб
Уларга озор беришни истаган шундай ўлдирилиши кер
пайғамбарлик қилдиган қулларда ерга ёмғир ёмасин
юзини боғлаш қудратига эгадирлар. Улар суви
айлантириш ва ер юзини истаган вақтида тур
офатларга йўликтириш қудратига эгадир.

Улар шаҳодат бериб бўлгандан кейин, тубсизлик
чиккан ваҳший хайвон улар билан жанг қилади, уларни
ва ўлдиради. Уларнинг жасадлари буюк шаҳарнинг
ташланиб қолади. Бизнинг Раббимиз ҳам ўша шаҳар
миҳланган эди, унинг рамазий номи Саўм ва Мисрлар
халқлардан, қабилалардан, турли тил ва миллатлар
одамлар уч ярим кун уларнинг жасадларига кўз ола
етишта руҳсат беришмайди. Ер юзиде яшаётганлар
севиниб хурсандчилиқ қилишди ва бир-бирларига
юборишди. Чунки иккита пайғамбар ер юзиде яшовчи
азоб берган эдилар.

Уч ярим кундан кейин икки пайғамбарнинг
Худодан ҳаёт руҳи кирди ва улар оёкка турдилар.
кўрганларга қаттиқ даҳшат тушди. Икки пайғамбар
кегган бағанд бир овозининг: «Бу ёкка чиқинлар!» -
эшитиб, душманларининг кўз ўнгига булут ичида
кўтарилди. Ўша заҳоти шиддатли бир эгизилда юз
шаҳарнинг ўндан бир қисми қулади. Эгизилда етти
нобул бўлди. Қолганлари эса даҳшатда қолиб, самодати
ҳамду сано айтишди.

Иккинчи «вой» ўтди. Мана, учинчи «вой»
яқинлашапти.

ЎТТИНЧИ ҚАРНАЙ: САМОДАГИ ҲАМДУ САНО

Ўттинчи фаришта қарнай чақди. Осмонда бағанд овозлар
берди:

«Бу дунёнинг ҳукмронлиги Худовандимизга
Йо Учинг Масиҳига ўтди энди.
У ободулабад ҳукмронлик қилади».

Ўшун Худонинг ҳузурда тахтларида ўтирган йипирма турт
фарш оқсоқол юз тубан ерга ташландилар ва Худота сажда
қилиб дедилар:

«Й Раббий, Тангри Таоло,
Қор нарсасага қодир Сарвари қоинот!
Қонир борсан, илгари бўлгансан.
Келажакда ҳам бор бўлажаксан.
Биз сенга шукрлар қиламиз.

Сен буюк қудратингни амалга ошириб,
Шоҳ ўрнини эгалладинг.
Душ халқлар газабланган эди,
Сен ҳам газабга мандинг.

Ами, ўлиқларни ҳукм қилиш вақт-соати келди,
Қулларинг – пайғамбарлар ва асизларинг
Ҳама сендан кўрққан қаттамо қичикларин
У қилмишларига яраша тақдирлаш вақт-соати келди,
Ер юзини хароб қилувчиларни хароб қилиш вақт-соати
келди!»

Кейин Худонинг осмондаги маъбади очилди. Маъбадда
нинг Аҳд Сандиги кўринди (олтин билан қопланган ёғоч
сандик; қадимий яҳудийларнинг Шаҳодат Чодирда, кейинроқ
инсоннинг Муқаддаслар Муқаддаси деган жойида сақланган;
қиро Тавротнинг «Ўн Амри»ни иккита тош давҳага ўйиб, Мусо
пайғамбарга берган эди, бу давҳалар Аҳд Сандигида сақланар
ди - Р.А.) Ўшанда чакмоқ чакнаб, момақалдирик салолари
инириш, эгизиле бошланди, шиддатли дўл ёғди.

ТУККАН АЁЛ ВА АЖДАҲО

Осмонда ажойиб бир аломат – қуёшга бурқанган бир аёл
пайдо бўлди. Унинг оёқлари остида ой ва бошида ўн икки

юлдузги тож бор эди. Аёл ҳомилатор бўлиб, уни тўлов дарад билан бакирар эди.

Сўнгра осмонда бошқа бир аломат кўринди: етти бош ўнгла шохли, етти бошга етти тож кийган улкан кизил аёл пайдо бўлди. У думи билан осмондаги юлдузларнинг бирини сиқиб, ерга улоқтирди. Кейин ажлахо тўра аёлининг чақалонини ютиб юбориш учун унинг олдида турди. Аёл ўнги тугди. Ўғлон Худонинг хузурига, Арши келтирилди, чунки у барча халқларни темир ҳасад божиши керак. Аёл эса чўл томон, Худо махсус ҳонро жойга қочиб кетди. У ерда у бир минг икки юз олтинга божилиши лозим.

Осмонда жанг бўлди. Микол (Худо халқини кўришга кучли, бош фаршта - Р.А.) ва унинг фаршта-лари ажлахо карши уришдилар. Ажлахо ҳам ўзининг фаршталари бош урушга тушди. Аммо ажлахо ғолиб келмади. Осмонда бошқа жой қолмади. Улкан ажлахо - иблис ва шайтон аталган, бутун дунёни алдаб йўлдан озиратган ўша илон ўз фаршталари билан бирга ер юзига отилди.

Ўшанда самодан бағавд овоз билан айтилган бу сўз эшитдим:

*«Инди Худойимиз нажоткорлиги, қудрати, салтанати
Ҳамда унинг Масиҳи хукмронлиги ўрнатилди.
Инди биродарларимизнинг тухматчиси,
Худойимиз хузурида уларга кеча-кундуз тухмат
Килатган иблис ташқарига отилди.
Улар Кузининг қони шарофати билан ва
Ўзларининг шаҳодат каломи билан уни енгидилар.
Улар ўз жонларини то ўлгувча севмаган эдилар.
Шоданинг, эй осмону фалак ва унда яшовчилар!
Аммо ер ва денгизнинг ҳолига вай!
Зеро иблис вақт оз қолганини билди,
Мудҳиш қадр-қазаб ила сизнинг олдингизга тушди»*

Ажлахо ўзининг ер юзига отилганини кўргач, ўнги туккан аёлини тақиб кита бошлади. Аёл илон олдинги томон қочиб кетди, ўз жойига учиб бориши учун унга бурлутнинг икки қаноти берилди. Ўша ерда у уч ярни божилиши лозим. Илон эса, уни сел олиб кетсин деб, аёл кетидан қувиб, оғзидан дарёдай сув тўқди. Аммо ер қон ёрдам берди; ер озини очиб, ажлахо қуйиб юборган

юлдузга қочиб кетди. Ажлахо аёлга қарши дарғазаб бўлди. У аёл билан омон қолганлар билан, яъни Худонинг амрини қилишни ва Исо Масиҳнинг шаҳодатига солиқ қолганлар билан ерда китгани чикди.

ДЕНГИЗДАН ЧИККАН ХАЙВОН

Мен денгиз соҳилидаги қумлоқ устида турган эдим. Ўшанда етти бошли, ўнгла шохли бир хайвон денгиздан денгизнинг кўриб қолдим. Шохларида ўнгла тож бор эди, денгизда эса қуфрона номлар ёзилган эди. Мен кўрган хайвон денгизга ўхшар эди. Ажлахо ўнгла ўз қудрати, тахти ва буюк шайтонини берди. Мен хайвоннинг бошларидан бирини ўлар қанотда яратилган тахитда кўрдим. У ўлай деганда, яраси қанотиб қолди. Шунда бутун жаҳон хайвоннинг кетидан қарайиб, донт қотиб қолди, хайвонга бундай иктидор берган жаҳонга сажда қилишди. Одамлар: «Бу хайвонга ўхшатган яна бир бор экан? У билан ким уриша олар экан?» - деб хайвонга қон сажда қилишди.

Хайвонга такабуруна ва қуфрона сўзлар соҳилидан оғиз берилди, у кирк ой давомида бу иктидорини амалда кўрсатди. Қанот қарши қуфр айтиш, унинг номи ва макони ҳамда денгизда яшовчиларга қарши қуфрлар ёлдириш учун хайвон денгиз оқди. Ўнгла Худо азизлари билан уришиш ҳамда уларни денгизга руҳсат берилди. Ўнгла ҳар бир қабила, халқ, тил ва денгиз устидан ҳокимлик қилиш иктидори берилди.

Ер юзига яшаётганларнинг ҳаммаси хайвонга сажда қилишди, фақат дунё яратилганидан бери бўғизланган денгизнинг ҳаёт китобига исми қайд бўлганлар бундан истиснодир.

*Қудоги бор киши қудлоғ соҳисин!
Қимми асирликка олиб борса, ўзи асирликка тушар.
Қимми қилгичдан ўтказса, ўзи қилгичдан ўтар.
Бунда Худо азизларининг сабру имони даркор.*

ЕРДАН ЧИККАН ХАЙВОН

Бундан сўнг мен ердан чиқаётган бошқа бир хайвонни кўрдим. Қўзи қаби иккита шохли бор эди ва ажлахо қаби келтирилди. У биринчи хайвоннинг бутун иктидори билан унинг денгизга амал қиларди. Хайвон бутун ер юзини ва унда

яшовчиларни ўлар ҳолатдаги яраси соғайган биринчи кун
сажда қилишга мажбур қилди. У инсонлар олдига
осмондан ерга олов туширишга қаҳар ажойиб мўъжиз
яратди. Биринчи хайвон олдида қилмиши учун унга берди.
мўъжизакорлик қудрати билан у ер юзидә яшаётгандарни
йўлдан оздирди. У одамларга қилчидан яратаниб, бир
қолган биринчи хайвоннинг тасвирини қилмиши бўюрдн
хайвоннинг тасвирига рух киритиш учун қудрат берди.
Хайвон тасвири тилга кирди ва ўзинга сажда қилмаганини
хаммасини ўлдиришни буюрди. У ҳаманнинг —
кичикнинг, бою камбағалнинг, эркину тутқиннинг ўнг кули
пешонасига тамға босилсин, деб фармон чиқарди. Ш
қилиб, ким хайвоннинг тамғаси, яъни унинг оти ёки
сонига ага бўлмаеса, мутлақо олдин-солин қилолмас эди.

Бунда ҳикмат бор. Ақли етган киши хайвоннинг
хисоблаб чиксин, чулки бу сон — инсоннинг сонидир.
Сони олти юз олтинчи олтидир.

Мен карадим-у, Сион тоғида Куэи турганини күрдү билан бирга пешонасида Унигт ва Отасининг иси билан кирк түрт миңг киши бор эди. Осмондан күп суварини шувийай, гүмбурлаган момакалдирок товущияй бир янгирар эди. Мен эшиттан бу товущ худди чап чоңоңуялар чикарадитан сакони эслатарди. Ўша бир юз чолгучиялар кирк миңг киши Арши алыо олдидя түртта жонор ороскоқоллар олдидя янти бир күй куйлар эдилар. Ер кони эвасита гүнохдан форге бүлиб кутипантар - P.A) кирк түрт миңг кишидан бошка хеч ким бу куйни үртте эди. Булар үздарини хотилялар билан булутматан кишилардир. Булар Куэи каякка кетсе, Унигт оркасида кишилардир. Булар Худо ва Куэига туннеч бүлудек, оросидан сотиб олинганлар. Уларнинг тилида ёлгон-мид (Худонинг тахти олдидя) улар бенуксондир.

Шундан кейин осмон ўртасида учиб бораётган боғи
фаришталари кўрдим. Бу фаришта ер юзиди яшовчи ҳар
миллат ва қабилага, ҳар қандай тил ва халққа абадий
келтириётган эди.

У биланди овоз билан шундай дейди:

Ушине хужм кутиси вақт-соати келди.

Бру кјити, денгизни, булбулларни Яратканга
Сажда килинлар».

Келлин бошка бир фаришта учиб келиб, шундай деди:

«Βαῦρον βῦλδου!

Ваїрон бўлди буюк Бобил шаҳри!

У баруа хагхуарса учурган эдун

«Узичинг қайноғ, фахшу зино шаробидан».

Супра учінны фарышта учіб келіб, баганд овоза пундай

Кимки хайвонга ва унинг тасвирига сажда қилиб, шонлиси ёки қўлига тамага қабул қилса, у Худонинг қаҳр билан соғлаб тайёрланган қайноқ ғазаб шаробини ичди-ю, оғабдиас фариштадар ва Кўзи олдига ёнаётган олтинпугурт билан азоб чекади. Улар азобининг дули абадулжабаб буржараб қилди. Хайвон ва унинг тасвирига сажда қилиб, хайвон номлини қабул қилганлар кечало қундуз тинчлик кўрмайдилар. Худо амрини сақлаган ва Исота солиқ қолган азизларнинг афрокати даркор.

буни эзиб ол: бундан кейин Раббимиз Исо уммати бўлиб
утанлар бахтлидир!

Хд, - дейди Рух, - улар ўз меҳнатларидан тинчисин,
 қилган ишлари ўзларига ҳамроҳдир.

ЕРНИНГ ХОСИЛИНИ ТЕРИШ

Шунидан кейин бир ёруе булут кўрдим. Булут устида Инсон боши ухшатган Сиймо ўтирибди; Унинг бошида олтин тож ва қанчада ўтқир ўроқ. Мабдадан бошка бир фаришта чиқиб, булут устида ўтиранта бағанд овоз билан шундай деди: «Унингги ишта солиб ўр, чунки ўрим-йитим вақти келди. Ўзимнинг ҳосили етилди». Булут устида ўтирган ўроғини кўришгани, ернинг ҳосили ҳам ўришди.

Сымоладат мавъядан бошка бир фаришта чикад. Унинг ўзгичар ўроғи бор эди. Оловга хужмрон яна бошка бир фаришта эса курбонгоҳдан чикиб келди: «Ўткир ўроғининг

ишта сол, ердати узум бошларини қирқиб ол, чунки ерда
пишиб шингил-шингил бўлди».

Фаришта ўренини ерга ташлади, ердати узум бошларини
териб, Худонинг катта қаҳр-ғазаб чархита улоқтирди. Чархдан оқиб чиққан
шахарнинг ташқарисиди ишта тушди. Чархдан оқиб чиққан
дарё бўлиб, бир минг олти юз ўк отими (юнон 1600 етдан
тахм. 200 чакрим: 40 карра 40 = 1600, бу сол метр
дахшатли жазонинг чексизлик рамзидир) ергача борди
отларнинг юганларигача чикди.

ЕТТИ ФАРИШТА ВА ЕТТИ БАЛО

Мен осмонда олатдан ташқари ажойиб бошқа бир
кўрдим: кўлида охири етти бало бор етти фаришта. Аниқ
балолар билан Худонинг ғазаби тамом бўлади.

Мен тўё олов аралаш ойнадан ясалган бир денгиз
кўрдим. Хайвонга, унинг тасвири, (тамеғаси) ҳамда нон
сонига қарши ғазабга қозонганлар. Худонинг қангларини
олиб, шу ойна денгизнинг устида турган эдилар. Улар
кули Мусонинг куйини ва Кўзининг куйини кўлиб,
дердлар:

*«Ё Раббий, Тангри Таоло,
Хар нарсасга қодир Сарвари коинот!
Сенинг ишларинг буюк ва ажойибдир.
Эй элу халқлар Подшоҳи!
Сенинг ишларинг тўғри ва ҳақдир.
Эй Худованди қарим!
Ким чўчимаё экан исмингни?
Ким улугламаё экан исмингни?
Зеро ёлғиз ўзинг муқаддассан.
Жамки эллар хузурига келиб,
Сенга бош эгиб сажда қилгандилар.
Барчага аён бўлди одил ҳукмларинг».*

Шундан сўнг қаралим-у, самодан маъбад, яъни
Чодирни очилганини кўрдим. Етти балога ҳоким етти
тоза ва порлоқ зипир мато кийган ва кўксига олтин
боғланган холла маъбаддан чикдилар. Тўрт жондордан бир
фариштага абадулабад барҳаёт Худонинг ғазаби билан
еттига олтин коса берди. Маъбад Худонинг улутвор
қудратидан дуд билан тўлиб кетди.

ХУДО ҒАЗАБИГА ТўЛА ЕТТИ КОСА

Етти фариштанинг етти балоси тамом бўлмагунча, ҳеч ким
ишбашта қира олмади.

Бундан кейин маъбаддан етти фариштага: «Боринглар,
Худонинг ғазаби билан тўлиб-тошган етти косани ерга
тўқинглар», - дедан баянда овоз эшитдим.

Биринчи фаришта бориб косасини ерга тўқди. Ўзида
айонининг тамғаси бўлган ва унинг тасвирига сажда қилгётган
овқатларда отир, жирканч йирингли яралар пайдо бўлди.

Иккинчи фаришта косасини денгизга тўқди. Денгиз
ўқининг қонига ўхшаш бир тус олди ва ичидан бутун
қониндорлар ўлди.

Учинчи фаришта косасини дарёларга ва булоқларга тўқди,
булар ҳам қонга айланиб кетди. Сувлар фаришгасининг шундай
оғзинини эшитдим.

*«Ё Раббий, Сен барҳақсан,
Қодир бор, азалдан бору муқаддассан.
Сенинг ҳукминг – одил ҳукм.*

*Аниқ – муқаддаслар ва пайғамбарлар қонини
ишқандиларга
Сен қон ичирдинг, улар бунга лойиқдир».*

Қурбонтоҳ ҳам тилга кириб, шундай денгизини эшитдим:

*«Ҳа, Раббий, Тангри Таоло,
Хар нарсасга қодир Сарвари коинот!
Сенинг ҳукмларинг одил ва ҳаққонийдир».*

Туртинчи фаришта ўз косасини куёш устига тўқди, куёшга
ишониларни ўтдай ёндириб қудрати берилди. Жазирама исик,
ишониларни қиздириганда, улар бу олатларга ҳукми ўтайдиган
худо шайинга ҳамду санолар эмас, ҳақоратлар ёлдирилди,
ишониларидан таъба қилмадилар.

Бешинчи фаришта косасини хайвон тахтига тўқиб юборди,
айонининг салтанати зимистонга чулғаниб қолди. Одамлар
ишониларни тишладди. Азоб ва яра-жароҳатларидан
ишонилар, осмондаги Худони ҳақорат қилдилар-у, қилмишларидан
ишонилар қилмадилар.

Олтинчи фаришта косасини буюк Фрот дарёси устига
тўқди. Қучиқардан келадиган шохларга йўл очилсин деб,
ишонилар суви қуриди.

Бундан кейин ажаҳо, хайвон ва сохта пайғамбарнинг
ишонилардан чикаётган қурбаканома учта ёвуз рухли кўрдим.

Булар ажойибот яратылган жинларнинг рухидир. Улар нарсата қолар Худонинг улуғ кунда бўлган жинга бора жохон шохларини тўлиши учун чиқадилар.

**«Мана, Мен ўри қаби келяман!
Бахлидир хушёр тошган киши,
Ялангоҳ юрмайин, айбим кўримасин деб
Кийимини саклаб турган киши!»**

Рухлар шохларни яхудий тилида Хор-Матлудин деген жойга тўпладилар.

Еттинчи фаришта косасини ҳавога тўқди. Соса марбадада тахтдан: «Амалга ошди!» - деган бағанд билан чиқди. Шу вақт яшинлар чакнаб, овозлар янграб, момоқлар тўлдирди. Шундай кучли элзизга бўлдики, ер юзиде яшагандан бери бу қадар кучли элзизга юз бермаган эди. Шаҳар уч бўлакка бўлиниб кетди. Мажусийлар шаҳардан билган яқсон бўлди. Худонинг қайноқ қаҳр-ғазаб шарофи тўлган коса унга берилсин деб, буюк Бобил шаҳри Худонинг хузурида хотирланди. Ҳар бир орол ўрнидан тоғлар кўздан ғойиб бўлди. Осмондан ҳар бир дондан келадиган йирик дўл инсонлар устига ёғилди. Одамлар бағосидан Худони ҳақорат қилишарди, чунки бу бағо эиёд эди.

ХАЙВОНГА МИНГАН ХОТИН

Етти косали етти фаришадан бири келиб, мента деди: «Бу ёкка келгин, кўп сувар бўйида ўтириб фохишата чиқарилган хукмини сента кўрсатаман. Ер шохлари у билан фахш қиларди, ер юзиде яшаётганлар зино шаробидан маст бўлардилар».

Бундан кейин фаришта мени Илоҳий Рух тавсирини олиб келди. У ерда етти бошни, ўн шохли, қуфрон билан тўлиб-тошган кин-қизил бир хайвон устида хотинни кўрдим. Хотин кин-қизил, арувон кийимиде, жавоҳирот, марваридлар билан безанган эди. Унинг ифлосликлар билан, зино ҳаромликлари билан тўлиб олтин коса бор эди. Хотиннинг пешонасида унинг исми эди: «Сир: Буюк Бобил - ер юзи фохишалари ва ҳаромонасиқир».

Хотин Худо азизлари қонидан, Исо шохидлари маст бўлганини кўрдим. Уни кўриб ғоят даражада бўлдим.

Фаришта мента деди: «Нима учун хайратга тушдинг? Мен етти хотиннинг ва уни кўтариб юрган етти бошли, ўн шохли кайиннинг сирини айтиб бераман. Ана, сен кўрган хайвон бор эди, эли йўқ. У кўп ўтмай тўбсизлик қаридан чиқиб, ҳаёкатга йўлиқди. Ер юзиде яшаётган ва дунё яратилгандан бери ҳаёт китобига ёзилмаган барча одамлар хайвонни кўриб, айрон қолдилар. Чунки у бор эди, ҳозир йўқ, аммо яна келиди».

Бунинг агламоқ учун ўткир ақлу илрок даркор. Етти бош-юзи устида ўтирган етти тоғдир. Шу билан бирга етти пешоҳидир. Буларнинг бештаси махв бўлди, биттаси қолди, биттаси эса ҳали келган эмас; у келганда ҳам кўп вақт турмайди. Илгари бор, ҳозир йўқ хайвон эса етти подшоҳдан бири бўла туриб, саккизинчисидир, у ҳаёкатга йўлиқди.

Сен кўрган ўнга шох - ўн подшоҳ демақдир. Улар ҳали еттиштин кўлга олган эмас. Улар хайвон билан бирга подшо бўлиб, бир соат ҳокимлик қилдилар. Булар бир фикрда бўлиб, еттиштин ва салтанатни хайвонга топширадилар. Улар Кўзи билан жанг қилдилар, аммо Кўзи уларни ентиб чиқди. Чунки кўзи ҳокимларнинг ҳокими - Шаҳаншоҳидир. У билан бирга уларлар эса даъват этилганлар, танланганлар, содик қилдилар».

Фаришта мента яна шундай деди: «Фохиша ўтирган, сен кўрган суварлар - элу халқ, миллатлар, элатлар ва тиллардир. Сен кўрган хайвондаги ўнга шох фохишадан нафратланадилар. Уни қочиб, барбод қилдилар, тўштини бурдалаб ейдилар, етти эса ўтда ёндирадилар. Чунки Худо ўзининг ироласини нафрини уларнинг дилига солган. Шундай қилиб, Худонинг нафринлари бажо келмагунга қадар, улар бир жон, бир тан бўлиб, ўз хукмронликларини хайвонга топширадилар. Сен кўрган хотин - ер юзи подшоҳлари устидан хукмронлик қилган буюк шаҳардир».

БОБИЛНИНГ ВАЙРОН БЎЛИШИ

Бундан кейин улуғ салтанат соҳиби бошқа бир фариштининг осмондан тушаётганини кўрдим. Унинг нафринидан ер юзи ёришиб кетди. У кучли бир нило билан қонди деди:

**«Найрон бўлди! Найрон бўлди буюк Бобил!
У жинларнинг макони, ҳар турли ёмон руҳнинг паноҳи,
Ҳар қандай мудоду манфур қушининг паноҳи бўлди.»**

У барча халқарга ўзининг қайноқ фахшун зинно
Шарбадан чичрган эди.
Ер юзи подшоҳлари у билан зиннокорлик қилган эди.
Ер юзи сардогарлари унинг сафолару дабдабалиридин
бойиб келдилар».

«Эй халқим, ундан чиқиб кетинг!»

Душор бўлманг баалоарига!

Бобил сизга қандай сазо берган бўлса,

Кулмшуса яраша унга икки бародбар
Кулмшуса яраша унга икки бародбар

У пақадар кеккайыб дабода сурзан улан,

Фам-зусса ҳам кўрмайман», - деб айтиш-ку-

Бир кунингез ўзиди кўпаяжжак.

Құрметтілер уш хуш қилуғи аубош и аубош

Бобил билан зино килиб, кайф-сафо сурган ер
подшоҳлари унлати ённин тутунини кўриб, унинг ҳолини
ийғайдиладар. Бобилнинг азоб-ужубати дахшатиладан
узокда туриб дейдилар:

«Вой, сенинэ җолунга вой!»

Бур сомбаёк, сенга жазо келди!»

Ер юзи савдогарлари ҳам унинг ҳолига йнғилар туғадилар. Чунки уларнинг молларини энди ҳеч қим олмайди. Олтин, кумуш, жавоҳирот ва марваридлар, шойи, аргувону қирмизи газламалар, ҳар турли хушбӯй фил суятидан ясатган ҳар қил буюмлар, энг қим

мислдан, темирдан ва мәрмардан ясалган турли буюмлар; лотин, атирлар, хушбуй тутаткилар, мойлар ва смолалар, широб, зайтун ёғи, сара ун ва буюмлар; қорамол ва қўйлар, отлару аравадар, шунингдек, одамларнинг жонини ҳам, танини ҳам сотиб олаётган бошқа ҳеч ким бўлмайдн. Сен жондан яхши бўлган мевадар қўлингдан кетди. Бугун давлату шавкатнинг номинингиз йўқ бўлиб кетди.

«Ах, война! война, война!»

жарылып, жасоңурум, марбарулар ила безанган буюк шахар!

Шундай боғланиш бур соамдаёх ўйх бўлиб кенди».

Хар бир дарға, кемачи ва кема йўтовчиси, дентизда савдо-
чилик қилувчиларнинг ҳаммаси узоққа турганларича, шаҳардаги
иниқдан ўраластан дудла қараб: «Кандай шахар бу буюк
шаҳарга ўхшайди?!» - деб фарёд чекардилар. Улар бошларига
бу сониб, фарёд чекиб, ниграб дод солардилар: «Вой холинга,
ойи, ай буюк шахар! Дентиздаги кемаларга эга бўлганларнинг
ҳаммаси сенинг қимматбаҳо моллариндан бойиган эди.
Ининиқда у бир соатгаёқ харобга айланиш!»

Шодлангиз унинг ҳолига, эй осмон,

Худо уни хужм килиб, ўчингизни олди.

Кейин кучли бир фаришта тегирмон тошига ўхшаш катта
тешини кўтариб денгизга уюктириди, шундай дегин:

Мана шундай шиддат-ла кулаб тушгуси
Бонор шахар Бобил!

Дробу у асигнації крім кінтармас.

Пондичилар, ашулалчилар, найчоно сурнайчилар овози
инди эшитилмас сенда.

Инди санъат ҳам, санъаткор ҳам сендан чиқмас.

Хам асло эшитилмагтай чархинг тобуши

Инди чирок ҳам сенга шуъла сочмас,
Кувва билан келиннинг овози ҳам келмасай сендан.

*Сенинг савдогарларинг ер юзининг катта аъёнлари
Сеҳргарлигинг билан бутун халқлар алданган эди».*

Пайғамбарлар, азиз-мукаддаслар ва ер юзида ўлиб-
ларнинг ҳаммасининг қони Бобидан топилиди.

ОСМОНДАГИ ҲАМДУ САНО

Булдан кейин Осмонда катта оломоннинг ғала-тўғи
ўхшап баланд овозлар эшитилди:

«Ҳамдлар бўлсин

Худойимизга тегишлидир нажоткорлик, улусворлик,

Куч ва қудрат

Унинг ҳукми ҳақ ва тўғридир.

Ер юзини ўз зиноси билан бўзган буюк фохушани

У ҳукми қилди,

Ўз қўлларининг хушини ундан олди».

Иккинчи марта дедилар:

«Ҳамдлар бўлсин!

Бобилининг дуди абадулидад бўрқирагай».

Шу пайт йитирма тўрт нафар оқсоқол ва тўрт нафар
ўзларини ерта ташлаб: «Омин! Мақхлар бўлсин!» - деди
ўтирган Худота сажда қилдилар.

Кейин тахтдан бир овоз келди:

«Эй Худойимизнинг барча қўллари,

Ундан қўруқувчи калтаю кичиклар,

Унга ҳамду сано айтинглар!»

Сўнгра кўп ҳалойик, шовуллаган сувлар, гўмбўра
момақалди роққа ўхшап саздолар эшитилди. Улар шундай деди:

«Ҳамдлар бўлсин!

Ҳар нарсасига қудир Худойимиз,

Сарвари қонини Шоҳ ўрнини олди.

Унинг иззат-ҳурматини бажо келтирайлик,

Сеенинг хурсанд бўлайлик!

Қўзининг никоҳ соати етди,

Унинг келини ўзини ҳозирлади».

Кийиниш учун келинга пок, оппоқ шойи берилди. Шундан
азиз мукаддасларнинг солиҳлигидир.

Сўнг фаришта мента:

Бил - деди, - Қўзининг никоҳ оқшомига чакирилганлар
бериладир!

Мен мента:

Буллар Худонинг ҳақ сўзларидир, - деди.

Мен унга сажда қилиш учун оёқларига йиқилдим. Лекин у
менга шундай деди:

Зинҳор, бу ишни қилма! Мен сенинг ҳамкорингман,
дирингдек, Исонинг шохиди бўлган ҳамма биродарларингнинг
ҳамкориман. Худота сажда қил! Зеро Исонинг шаҳодати
пайғамбарларни илҳомлаган Рух билан тенгдир.

ОҚ ОТ МИНГАН ЧАВАНДОЗ

Булдан кейин осмон очилиб, у ерда бир оқ от турганини
кўрдим. Отлиқнинг исми Содик ва Ҳақ эди. У олдиюна ҳукм
қилди, жанг қилди. Унинг қўзлари олов алангасидай. Бошида
кўн тожи бор, пешонасига эса ўзидан бошқа ҳеч қим
нормалидан бир исм ёзилган. У қонга бўлган қийим кийган,
қонга «Худонинг Қаломии» деб ном берилган эди. Пок, оппоқ
пояни кийган самовий қўшнлар оқ отда унинг кетидан
борилди. Ҳалқларга шикаст бериши учун Унинг оғзидан бир
текир шамшир чиқиб турарди. Қўлида темир таёқ билан
текири боқадиган ўшалар. Ҳар нарсасига қодир Худонинг қайноқ
қорғидаб шаробини тайёрлагаша мостанган чархни ўзи босади.
Унинг қийими ва белгида шундай бир исм ёзилган:
«Ҳокимларнинг Ҳокими-Шаханшоҳ».

Шундан сўнг қуёш устида турган бир фариштани кўрдим. У
белани овоз чиқариб, осмон ўртасидан учиб бораётган барча
қўшнларга шундай хитоб қилди: «Худонинг буюк базмига
қошиллар! Шоҳлар, саркаралар, зўравонлар мурдасини, оту
олиқлар мурдасини, ҳамма эркину тутқинлар, каттаю-кичиклар
мурдасини хомталаш қилиш учун тўпланинглар!»

Шундан кейин мен хайвонни, ер юзи шохларини, уларнинг
қўшнларини кўрдим; улар от минган Чавандоз билан Унинг
қўшнларига қарши жанг қилиш учун бир ерта тўпланган эдилар.
Қайноқ ва унинг олдида ғаройиботлар қилган сохта пайғамбар
лар тушдилар. Хайвоннинг тамғасини қабул қилиб, унинг
тавассутига сажда қилганларни ўз ғаройиботлари билан алданган
сохта пайғамбар ана шу эди. Ҳар иккови ҳам олтингүрүт билан
қийилган оташ қўлига тириқлайин ташланди. Бошқалар эса от
нинг Чавандознинг оғзидан чиққан шамшир билан ўлдирилди.
Ҳамма қўшлар уларнинг тўштини еб тўйди.

МИНГ ЙИЛ ТИНЧЛИК

Кўлида тубсизлик каврининг калити ва катта занжир бо-
осмондан тушётган фаршгани кўрдим. Фаршга ажиз
ятни ибليس ва шайтон деб атаган алмисок илонини тутиб, ва
минг йил муллатта кишанлаб кўйди. Минг йил тамом бўлган
кадар ана халкларни алдамасин деб, уни тубсизлик каври-
ташлаб камаб кўйди ва унинг устига муҳр босди. Минг йил
ўтгандан кейин киска бир муллатта уни озод қилиш керак,
Мен тахтларни ва тахтда ўтирганларни кўрдим. Уларга
этиш ҳукуки берилган эди. Исонинг шаҳодати ва Худонинг
каломи туфайли боши олинганларнинг жонини ҳам кўри-
Булар хайвонга ва унинг тасвирига сажда қилмаган, пенсон-
ва кўлларига унинг тамгасини қабул қилмаганлар. Кейин
тирилиб, Масих билан минг йил ҳукм сурдилар. Кейин
ўликлар минг йил тамом бўлгунча қадар тирилмади. Бу
биринчи қиёматдир. Биринчи қиёматда иштирак эгачилар
бахтиёр ва муқаддасдир. Иккинчи ўлим уларга ҳоким
Улар Худонинг ва Масихнинг руҳонийлари бўлиб, у
минг йил ҳукм сурдилар.

ШАЙТОННИНГ ЖАЗОЛАНИШИ

Минг йил тугагач, шайтон ўз зиндонидан озод этил-
Ернинг тўрт томонидати халкларни, Яъжуж — Маъжуж
(аслида Ёўч ва Моўч, ибليس бошчилигида Худонинг
халқига ҳужум бошлайдиган ашаддий душман) алдаб
қилиш ва жангга тўллаш учун зиндондан чиқалди. Уларнинг
лентиз қулидай сон-саноксиздир.
Улар ер юзи текислигига чиқиб, муқаддаслар ман-
азиз шаҳарни қуршаб олдилар. Шу пайт Худо осмондан
ёғдириб, уларни қириб ташлади. Уларни алдаган ибليس
хайвон ва сохта пайғамбар бўлган оловли ва олтинтуру-
кўлга ташланди. У ерда улар кечаю-кундуз, илгари
чекадилар.

КИЁМАТ ҚОЙИМ

Кейин буюк бир оқ тахт ва тахтда ўтирган
кўрдим. Унинг ҳузуридан еру осмон қочар эди, лекин
жой топилмади.

Мен Худо тахти олдига турган катта-кичик ўликларни
кўрдим. Китеблар очилди. Хаёт китеби деган бошқа бир китеб
кам очилди. Ўликларнинг ҳар бири, китеблардан ёзилгани
буғича, қилмишларига яраша ҳукм этилди. Дентиз ўзидаги
ўликларни берди, ўлим ҳам тамур ҳам ўзаридаги ўликларни
берди, ҳар бир киши қилмишларига яраша ҳукм этилди. Ўлим
ва тамур олов кўлига ташланди. Мана бу олов кўли — иккинчи
қиёматдир. Исмлири хаёт китебда ёзилганларнинг ҳаммаси
онин кўлига ташланди.

ЯНГИ ЕРУ ОСМОН

Шундан кейин мен янги бир осмон ва янги бир ерни
кўрдим. Аввалги еру осмон ғойиб бўлган эди, дентиз ҳам энди
ёқ эди. Мен, Юҳанно, табаррук шаҳар — Қуддусни кўрдим; у
кейин олдига безаниб чиқаётган келин каби осмондан, Худо
ҳузурдан тушётган эди. Мен Арши аълодан келган бағдид бир
ёқини эшитдим, у шундай деди:

«Мана, Худонинг макони инсонлар аро!»

Худонинг ўзи одамлар ичра яшар.

Улар Худонинг халқи бўлган.

Худонинг ўзи улар ичра маскан қилган.

Худо уларнинг кўзидаси ҳар бир ёшни артиб олур.

Энди ўлим сура бўлмас.

Хузун ҳам, фарёд ҳам, оверук ҳам бўлмас.

Зеро аавалгилар ўлиб кетди».

Тахтда ўтирган Сиймо: «Мана, мен ҳаммасини янги қилиб
яратдиман?» — деди. Кейин менга: «Буларни ёзиб кўй, бу
улар ишончли ва ҳаққонийдир!» — деди.

Сўнг менга қараб, деди: «Амалга ошди! Ибтидо ва Иттиҳо,
мен ва Сўнг ўзимман. Мен чанкаганга оби хаёт булоғидан
менни баҳра бераман. Ғолиб келганга булар насиб қилади. Мен
менни Худоси бўлман, у Менинг ўғлим бўлади. Аммо кўжук,
инсониз, нопок, қотил, зинокор, жодугар, бутпараст ва ҳамма
инсонларнинг қисмати олов ва олтинтурут билан ёнаётган
кўлидир. Бу иккинчи ўлимдир».

ЯНГИ ҚУДДУС

Шу пайт охириги етти бағдид тўлдирилган еттига қосани
меннинг етти фаршидан бири олдинга келиди ва мен билан
меннинг: «Бу ёкка кел, Қўзига келин бўладиган аёлни сента

кўрсатаман», - деди. Фаршшта мени Илохий Рухнинг таъбири бўлди, юксак бир тоққа олиб чиқди-да, менга кўчди, қўлидан хузуридан тушадиган табаррук шаҳар - Қулусени кўрсатди. Шаҳар Худонинг улғувор жамоли билан бағкир, унинг савияси кимматбаҳо тош, билдур олмосга ўхшар эди. Унинг дарвозаси калли ва бағданд эди; ўн икки дарвозаси бўлиб, дарвозаларнинг устида ўн иккита фаршшта ўлтирар эди. Дарвозаларда номлари Бани Исроилнинг ўн икки қабилиси номлари ёзилган эди. Шаҳардан у, шимолдан у, жанубдан у ва ғарбдан у дарвоза бор эди. Шаҳар деворларининг ўн икки пойлевори бор эди. Уларда Кўзининг ўн икки хавориси номлари ёзиб қўйилган эди.

Мен билан тапшапган фаршштанинг қўлида шаҳарни, унинг дарвозаларини деворини ўлғаш учун олтиндан бир ўлғашни берди эди. Шаҳар тўртбурчак шаклда жойлашган, унинг бўлими билан тенг эди.

Фаршшта шаҳарни ўлғаштич билан ўлғашди, у ўн икки ўлғаш олмос (тахм. 2500 км) экан. Унинг эни, бўйи ва баландлиги бир-бирига тенг эди.

Фаршшта шаҳарнинг деворларини ҳам ўлғашди; у икки ўлғашни ҳам, фаршшталар ўлғашди ҳам юз қирқ тўрт тапшапган чикди.

Деворлар олмосдан, шаҳар эса шипадай тиник, олтиндан қурилган эди. Шаҳар деворларининг пойлевлари турли кимматбаҳо тошлар билан безатилган эди; бир пойлевора олмосдан, иккинчиси ёқутдан, учинчиси шипадай тўртинчиси зумраддан эди. Бешинчиси фирюза, олтинчиси еттинчиси сарик ёқутдан, саккизинчи кўк зумрад, тўққизинчиси забаржид, ўнинчиси яшил ақик, ўн биринчиси қўзғалди, иккинчиси бинафшаранг ёқутдан эди. Ўн икки дарвоза икки марвариддан иборат эди, яъни ҳар бир дарвоза икки марвариддан ясалган эди. Шаҳарнинг кўчаси эса бинафшаранг шипадек, соф олтиндан эди.

Бу шаҳарда маъбад кўрмалди. Чунки ҳар нарсани Худойи Таоло ва Кўзининг ўзи шаҳарнинг маъбади қилиб қўйган эди. Шаҳарни ёритиш учун қўёшта ёки ойна эҳтиёж ҳам йўқ. Чунки Худонинг улғувор жамоли унинг ёритади. Кўзининг ўзи унинг ёритади. [Қўйилган] халқлар шаҳарнинг ёриткичи бўлади. Ер юзи подшоҳлари унга шон-шухрати келтирадиган. Шаҳар дарвозалари кун бўйи очик туради, ёпилмайди, чунки у ерда тун бўлмайди. Халқларини давлату савлати унга киритилади. Лекин ҳеч қандай

ҳеч бир разил ёки ёлғончи киши унга кирмайди; фақат Кўзининг ҳаёт китобида ёзилганлар кирди.

ХАЁТ ДАРЁСИ

Фаршшта менга Худонинг ва Кўзининг тахтидан чиқиб, шаҳар кўчаси бўйлаб оқадиган билдурдай тиник оби ҳаёт дарёсини кўрсатди. Дарёнинг у ёғида ҳам, бу ёғида ҳам ҳар икки бир, яъни йилда ўн икки марта ҳосил берадиган ҳаёт дарёси бор эди. Бу дарёнинг баргари халқларга шифо бахш эди. Бошқа ҳеч қандай даянат қолмайди. Шаҳарда Худонинг ва Кўзининг тахти бўлади. Унинг қўллари унга хизмат қилади. Улар унинг юзини кўриб туради, унинг нисми уларнинг қўлларида ёзилган бўлади. У ерда бошқа тун бўлмайди; юксак ҳам, қўёш ёлғусига ҳам эҳтиёж бўлмайди. Чунки Худойи Таолодан уларга нур ёғилиб туради, улар эса то абад ҳаётнинг қилғандилар.

ИСО КЕЛЯТИ

Фаршшта менга шундай деди:

Бу сўзлар ишончли ва ҳаққонийдир. Азиз найрамбарни қўйиб Худойи Таоло яқин орада юз бериши мумкин. Бундан воқеаларни ўз қўлларига билдириш учун фаршштани кўриш.

**«Мана, Мен тезда келаман!
Бу китобнинг башоратли каломларига
Риод қилганлар бахтиёрдир!»**

Мен, Юҳанно буларни кўрдим ва эшитдим. Буларни кўриб шундан, менга кўрсатган фаршштанинг оёқларига йиқилиб қолган кимокчи бўлдим. Аммо у менга:

«Эинхор бу ишни қилма! Мен сенинг ҳамда биродарларинг қўлларининг хамкориман, шунингдек, бу китобнинг тарғибига риод қилувчиларнинг хамкориман. Худота сажда қил!»

Бу китобнинг башоратли каломларини муҳриб сир қилиб, чунки вақт яқиндир. Фосик, майли, ёмонлик қилувчилар; ноток, майли ифлослик қилувчилар. Солиҳ эса буларни қилувчилар ва муқаддас киши ўзини муқаддас қилиш.

[illegible]

Шунинг учун Вахийидан имо-нишора одамлар тушунини даврдан Масих жамоатига қарашли келиб бу имо-нишора берилган. Шундай бўлсада, хозирга келиб бу имо-нишора рамзлар маъноси Худота сининган барча одамлар учун анча қийинда мана шу рамзларнинг баъзилари ҳақида таъриф бўлиб Вахийини ўрганиб, биз шунга ишонч ҳосил қилишимиз мумкинки, унда кўрсатилган ҳар бир суворий, биринчи ривожланиш тарихининг бир босқичи.

Шундай қилиб, биринчи босқич, Вахийда, биринчи бўлигандан кейин, шундай гаплар билан бошланади: «Бир қарасам, бир оқ отин, устида қамалати бор суворий кўрдим. Унга бир тож берилди. У ғолибларча йўлга отди».

Бундан ташқари, «Биринчи» тоғлик қозғалиш раъзи. Бу гап билан

одамларга пок, соф Исо маснадида ушун юбур
тозалаш ва улар калбида ғалаба қозониш учун юбур
айтади. Демак, бу эрамининг бошланиши... Ю
айтганимиздек ўша даврда Рим империяси барча
устидан ҳукмронлик қилар эди. Лекин шунга қарамай
Масих келиб, одамлар калбида ёруғлик нурини ёқиб
хак йўлга олиб кирди, бу оқ отлаги суворийнинг ғалабаси
Шу жойда мен сизларнинг эътиборларингизни
«Яна ғалаба қозоништи»

Иккинчи муҳр бузилганда: «Шу пайт бошқа жин

шайхлар, шу оқибатда улар ўртасида келишмовчиликлар пайдо бўлган. Бундай воқеа муслмончиликда ҳам бўлиб ўтган, яъни муқаммад пайғамбар вафотларидан кейин айниқса тўрттинчи шайфа хазрати Али ўлдирилганларидан кейин муслмонлар оғир-оғирлари билан тўқнашини оқибатда икки оқимга-шайларга бўлиниб кетган.

Шулай киџиб, жийрон от суворийси берилган кудратидан
инфляцияниб, пок, соф ок рангги булгаб, ўзининг вазифасини
шайинга оширади.

Кора ранг коронтуликни англатиши барчага маълум. Манантин коронтулик одамлар калбини ҳам чулғаб олган давр экан бўлган эди? Тарихдан маълумки, ўрта асрларга келиб, Африка шарқда (муул-татарлар), баъки ғарбда ҳам, қирғин-қират урушлар бўлиб ўтган. Бу даврга келиб, Худонинг сўзлари калбларинг калбларидан чиқиб, ҳамма пул ва давлат деб ҳақонатга берилган вақт эди. Римда, империя кулаганидан сўнг, Европа давлатини бошқаришни ўз кўлига олади, черков одамлари ва рухонийлари Исо Масих таълимотини тартиб-интизом у ёғда турсин, авом халқка Библияни ўқишни ҳам таълимлаб қўйишди. Одамларга гуноҳлари Худо томонидан қилганини учун черковга пул билан товон тўлашлари шарт қилинган. Манантин коронтулик даврида одамларнинг қанча Сўзига ишongan ва ишонмаганликлари, улар калбларининг тарозидида ўлчаниши керак эди. Лекин манантин Худонинг Сўзига содиқ одамлар ҳам талайгина эди. Булар йилуни ёни ва шаробга зарар етказмаганлар» деган жумладан қилиб турибди.

срининг ваҳший хайвонлари билан одамларни қирини
срининг тўртдан бир қисми устидан ҳокимлик берилиши».

Бу босқич, жийрон от ва қора от босқичларида юз бер
воқеаларнинг давоми бўлиб, унда одамларга қарши ноҳақ
авжита чиққан вақт эди. Исо Масих таълимотидан ном
ҳам қолмаган вақт эди, десак хато қилмаймиз. Унда
черковнинг бош руҳонийси (папа) шу даражага етган-ки,
Худонинг вазифасини ўзига олиб, одамларнинг тун
«кечиришган» бўлди. Бу христианликнинг ўта қолок дав
Буддан ташқари черков, инквизицияни (католик черк
асоратига қарши қишларни таъқиб ва суд қилиш учун
асрларда таъсис этилган суд-позиция ташкилоти) таъсис
У орқали одамларни мисли кўрилмаган азобларга ду
ўша даврда одамларнинг ўзлари қажатчиликдан ўлиб кет
бир вақтда черков бошлиғи иблис ёрдамида уларни
хайвонлар, ваҳший хайвонлари (инквизиция) ёрдамида
ташлашга қарор қилди.

Черков бошлиғи ва унинг тарафдорлари томонидан
ошираётган нопоклик, разолатларга қарамасдан, бун
одамлар тоғларда, улардаги ғорларда яшириниб, Ҳақ
эсларидан чиқармадилар ва Унга сифинида давом этдил
Ваҳийда яна бир қизик имо-ишора ва рақслар
айтилган воқеа мавжуд. Бу воқеа шундай бошланган: «О
ажойиб бир аломат – қуёшга бурқанган бир аёл пайдо
Унинг оёқлари остида ой ва бошида ўн икки юлдуз
эди. Аёл ҳомилдор бўлиб, уни тўлғоқ тутар, дари
бақирар эди».

Бу воқеа, албатта Биби Марям ҳақида. У
ҳомилдорлик вақтларини эсланг, аёлнинг
бурқанганлиги бу Биби Марямнинг устларига Худ
тушганлиги, қамраб олгани оёқ остидаги ой ва
Масихнинг туғилишлари ва ниҳоят ўн икки юлдуз
Масихнинг ўн икки хаворийлари.

«Сўнгра осмонда бошқа бир аломат кўрилиш: етти
ўнга шохли, етти бошига етти тож кийган улкан қиз
пайдо бўлди. У думи билан осмондан юлдузларни
бирини сидириб, ерта улоқтирди. Кейин ажабхо
аёлнинг чақалоғини ютиб юбориш учун унинг олдин
турди».

Бу аломат иблис ҳақида гапирарди. Ерта иблис
киёфасида келмайдди. Шунинг учун ўша вақтда иблис ерта
Марям яшайдиган жойда Хирод орқали иш олиб бори

Хирод ўша вақтда туғилган болаларнинг 2 ёшча бўлган
фарисини ўлдиргани буюради. Хирод «Яҳудийлар шох»
таълиминини, бу бола туғилгандан кейин унга таъзим қилиш
рун шарқдан келган мунажжимлардан эшитди.

Асосий мавзудан сал чекиниб, ушбу мунажжимлар ҳақида
таъриб ўтишни лозим тоғлик, негаки бу мунажжимлар
таърибастлар эди, уларнинг пайғамбари Зардушт, муқаддас
киتابлари эса «Авесто» дир. Уларнинг бу муқаддас китобларида
таърих, одамларнинг пайдо бўлиши, уларнинг Худолари
Азур, Мазданинг насақхатлари, ёрдам, унинг ёвузлик шох
Анор, Маньо билан олишув, ғалаба қозониши ва шу қаторда
ери Халоскорнинг келиши ҳақида ҳам маълумотлар бор. Биз
«Авесто», «Махобхорат», «Забур» ва бошқа қатор қадимий ва
муқаддас китоблар ҳақида кейинги тадқиқотларимизда батафсил
таълиб ўтамиз. Ҳозир эса «Авесто»нинг «Хуварно»
қисмига келиб, унинг яштларида Халоскор тўрисида нима
аёнлигини хусусида қисқача маълумот берамиз.

ХУВАРНО ҚАСИДАСИ

9-13 яштлар

Ахура Мазда бунёд этган
Ёхур Кавай Хуварносини
Эъвозлайдирмиз.

Ҳаммадан ҳам суюқлидир У,
Ҳаммадан ҳам ажойбдир У,
Ҳаммадан ҳам энчил-илдамдир,
Ҳаммадан ҳам тутушч бермасдир,
Ва юксакдир юксакликлардан.
Хуварноси Ахура Мазданинг
Қим яранди борлиқ-олами
Қўн эзгули, қўн олийжандоб,
Қўн эъзлди, эъзлди жуда,
Тимсолда, унинг ранг-баранг,
Қўн фойдаги манфатлидир,
У мунавардир, золт ёруғдир.

Ҳайт сари элтидир бунёд
Бўлган жамий мажҳудотни У,
Завол билмас, сўлмас, қул бўлмас,
Сўнмас сира бесапар бўлмас,

Абадий умр сүргүзөчү,
Мангу жиназүөчү, унуб-үсзүөчү
Уз-үзүгө хокими мулда,
Майитлардан тириладир У,
Кайтиб келер бархейт, боқий,
Завол билмас Халоскордир У,
Осудатик тинчтик элчиси.

Хақиқатни танлаган зотлар
Улим билмас, завод томмасдир.
Ёлгон эса даф бүлдүсидир.
Тавфиқ аҳли боши тушган
Жумла офат, жумла ҳилокат
Кайтиб кетар келган жойида,
Аелодидан ва ҳайтидан
Иўқ бўлади майда ёғузлик
Иўқ бўлади энг улгу ёғуз.
Энг яхши Илоу каби,
Энг яхши ҳомий янглиг
Хақ-хақиқат юзасидан У
Бермий Олий Маздага юмуш
Ғарибларга қарамоқ учун

Фараҳмандлик ҳаққи-хурмати
Бор овозда дуо қиламан,
Курбонликлар келтирдирман
Мазда бунёд айлаган улгу
Касайтик Хуварно ҳақида
Эъозлаймиз биз Хуворгани
Кудратлидир У, қасайликдир.
Ва ҳаома ширбати билан,
Ва бареман чиғеи билан,
Олийжаноб авазлар билан,
Ҳо хаёл ва амал билан,
Хақ айтилган қалималарга
Энг ҳаққоний қаломлар билан,
«Олий Ахура Мазда топинмоққа
Буюрганларга топинамиз».

Демак, яшглардан марғум бўлдики, «Халоскор»
хақида нафақат Библияда, балки «Авесто»да ҳам ёзилган

ҳақида ўша давр оташпарастларининг мунажжимлари аниқ
ёзилган. Шу даражада аниқ билишганки, осмондаги юлдуз
орбон каярда ва қачон туғилганлигини аниқлаб Қуддустга
беринган. Улар Хироддан:

«Яхудийларнинг подшоҳи бўлиб туғилган бола каярда? Биз
шарқда унинг Юлдузини кўрдик, унга таъзим қилгани келдик, -
дедилар.

Подшоҳ Хирод буни эшитгач, у билан бутун Қуддус
бошқотганиб кетди. У барча яхудий олий руҳонийлари ва
руҳониларини туғлаб, улардан Масихнинг каярда туғилиши
көркислигини сўради. Улар эса:

«Яхудийнинг Батлахм шаҳрида, - дейишди унга, - чунки
интиқомбарнинг китобида шундай ёзилган:

**«Эй Яхудо диёридаги Байтлахм!
Сен Яхудо улугларидан асло кам эмассан.
Зеро халқим - Исроилни боқувчи Доҳий
Сендан келиб чиқаджак».**

Ушанда Хирод мунажжимларни яширинча чақириб, улардан
ёзушнинг пайдо бўлган аниқ вақтнинг билиб олд. Сўнг уларни
Байтлахмга юбориб:

«Боринглар, чақалок ҳақида синчиклаб сурштиринглар,
Уни топгач менга хабар беринглар, токи мен ҳам бориб Унга
таъзим қилайин, - деди.

Мунажжимлар подшоҳнинг сўзларига кулоқ солиб
қўнчилилар. Улар шарқда кўрган юлдуз эса уларга йўл кўрсатиб
борди ва нихоят чақалок ётган жой тепасига келиб тўхтади.
Улар юлдузани кўриб, Марьямни кўрдилар-да, мук тушиб,
авалоҳка таъзим қилдилар. Сўнг хазиналарини очиб, Унга
ёттин, хушбўй тутаткичлар ва мумиё тортиқ қилдилар. Хирод
ёттинга кайтмаслик ҳақида тушлариди оғохлантирилгандан кейин
ёттинга йўл билан ўз юртиларига қайтиб кетдилар.

Ассоний мавзуга келсак, шох Хирод қалбини эгдлаган
ёттин, Вахийда ажлаҳо, у орқали туғилган болани йўқотиш
ёттинга тушиб, адашмаслик максалида Байтлахмда яни туғилган
ва неки ёшгача бўлган ўғил болаларнинг барчасини қиличдан
қатлдилар. Лекин Худо томонидан оғохлантирилган Биби Марьям
Неонни олиб Мисрга қочадилар. Бу ҳақида Вахийнинг кейинги
қисмида шундай дейилган. «Худо махус хозирлаган жойга,
ўз томон қочиб кетди. У ерда у бир минг икки юз олтиш кун
ёзилгани лозим».

ҲАҚИҚАТ САРИ ИЛК ҚАДАМ II ТОМ

Нима яқин – шуҳратми ё ҳаёт? Нима
дурман – ҳаётми ё бойлик? Нима оғирроқ
ношиши ёки йўқотиши? Шунинг учун ким кўп
донса – кўп сарфлайди, ким кўп тўғласа – кўп
йўқотади. Ким-ки меҳёрини билса – ширманда
бўлмай-ди, кимки тўхтаниши билса – у
очрамайди.

Одам тугилиши вақтида – нозик ва заиф,
ўлаётган вақтида – мустаҳкам ва чидамли.
Барча тирик жон, ўсимлик ҳам, дарахт ҳам,
туғилиши вақтида – нозик ва юмшоқ, ҳалок
бўлиши вақтида, қуруқ ва синулган. Негаки
мустаҳкамлик ва чидамлик – ўлим йўлдоши,
нозиклик ва юмшоқлик эса – ҳаёт йўлдоши.
Шунинг учун кучли кўшин гадаба қозонмайди,
мустаҳкам дарахт эса ҳалок бўлади. Катта
ва мустаҳкам доимо настда бўлади, юмшоқ ва
нозик эса юқорида бўлади.

Дунёда сувдан кўра мулоҳим ва заифроқ
нарсаси йўқ, лекин мустаҳкам ва баҳуваат билан
қурашда ҳеч нарса унга тенг ва ундан устун
бўла олмади. Заифлик, кучни енгишни ва
юмшоқлик қаттиқлиқни енгишни дунёда барча
билди, лекин ҳеч ким буни амалга ошира
олмади. Шунинг учун донишманд айтди:
«Кимки давлатнинг қамситилишини ўзига олса
– шох бўлади, кимки давлатнинг мусибатини
ўзига олса – ҳукмрон бўлади.

Даодэцзин, Ҳақиқий қонун

ТАКРИЗ

«Ҳақиқат сари илк қадам» китобида Ислоҳ тариқида пайғамбаримиз Муҳаммад (с.а.в.)нинг ҳаётларига ва қисман у кишидан олдин ўтган пайғамбарларнинг тарихларига оид мухтасар, ҳозирги ёшларимизга онгига енгил етиб борадиган тарзада сўзлар юритишга ўйлаймизки ўқувчида, ҳозирги ёшларимизда Ислам динининг пайдо бўлиши ва унинг тарихи тўғрисида яхшигина маълумот пайдо бўлади.

Маълумки илмининг чегараси йўқ. Инсон табиати унга интилиш азалдан бор. Шунингдек, биз яшаб турган ғарблик ва унинг атрофи ҳам чексиз. Анча муносабатлар синоатлар яшириниб ётибди. Фақатгина табиғий ҳаётнинг ўзигагина аён. Лекин ўзининг иноқти билан инсон бандасига берилган мўъжазига ақл, ниймон, эътиқод, туфайлигига бу сиру синоатлар қаричма-қарич кўриқиб келинган ва кашф қилиб борилаверади.

Мазкур китобда эрамыздан олдинги даврларда воқеалар, галактика, сириусликлар тажрибаси тўғрисида келтирилган хабарлар ўқувчида маълум даражада кизиклиш уйғотади. Муаллифнинг жўшқин илмий муваффақиятлар тилаб қоламиз.

Мазкур китобдан таълим масканларида шифатида фойдаланишнинг фойдадан холи эмас, афзоли

Самарқанд вилоят бош имом хатиб:
У.Алёмов

24.01.2019

СЎЗ БОШИ

Ушбу китобнинг биринчи жилида дунё ва одамларнинг пайдо бўлиши ҳақида муқаддас китоблар (Таврот, Инжил, Авесто ва Бахавад Гита)да нима дейилганлиги тўғрисида тўхталиб ўтдик.

Китобимизнинг II жилида эса Ислоҳ динининг муқаддас китоби Қуръонда бу ҳақда нималар ёзилган ва, умуман, Қуръони Карим таълимоти ҳақида батафсилроқ тўхталиб ўтмоқчимиз. Бундан ташқари, хурматли ўқувчи, Қуръонда христиан динининг асосчиси – пайғамбар Исо Масихнинг тутилганликлари ва у киши дунёга нима учун келганликлари, исламизм динининг пайғамбари Мусо алайҳиссалом ҳақларида Нуранидор Муҳаммад алайҳис-салом (с.а.в.)га нималарни келтириб берганлари, Мусо пайғамбарнинг Фиръавн билан курашуви ва яҳудийларнинг Худо ёрдамида Мисрдан, Фиръавн қўлидан қочиб қутқалганликлари ҳақида қисқача тўхталиб ўтамиз. Бундан ташқари биз қадим, эрамыздан 13-16 минг йиллар олдинги вақтларга қайтиб, ўша вақтда Атлантлар дунёсида нима бўлганлиги, улар нима сабабдан ғарқ бўлишганликлари, Марс сайёрасида ўша вақтларда ҳаёт бор эдими, нар бўлган бўлса, нима сабабдан ҳозирда ҳеч қим яшамайди, ушбу даврда Ердани иккита бўш қолган энергетик оқим ва уни қўлга олиш йўллари, Марслликларнинг Ерга келиши ва унинг оқибатлари, Тот, Ра ва Араватнинг «Бирлашш Онти» пайғамбарсини қайтадан тиклашлари, Сириусликларнинг Еронлар билан ўтказган тажрибаси, унинг сабаби ва оқибати, 1990 йилда Перулик аёлнинг Ерни қутқариб қолиши воқеаси ва инсониятнинг қизиктириётган қатор саволларга жавоб беришга қарар қилганимиз.

Китобимизнинг аввалида эса Қуръони Карим ҳақида нонкача маълумот бериб, Муҳаммад алайҳиссалом (с.а.в.) келадилари билан бошлаймиз.

Худонинг Ўзи барчамизга ёр бўлсин!

КИТОБЛАР КИТОБИ

Куръон – бу муқаддас китоб, арабча матнда 500 бетдан ва Унинг шарк ва ғарб тилларидаги таржимаси ҳам тоқсон шунча бетни ташикил қилади. Унда 114 та сура мавжуд бўлиб улар ҳар хил узунликда, «Сура» сўзининг арабчадан таржима услари улар маънони билдиради. Куръонда «Сура» бўлими «катор» деган маънони англатади. Мана шундай маънолар бо алоҳида насихатни англатади. Мана куръон таржимасига кирган «сура» баъзи шарк тилларидаги Куръон таржимасига кирган Бошқа китобларда, жумладан, араб тилидаги Куръон бўлимини аниқлаш максалида «сура» сўзи иштироқламайди.

Курыон суратлари ҳар ҳафтада 286 та оят бор, ва
 катта ҳажмдаги 2-сура «Бақара»да 108-«Кавсар» ва
 103-«Вал-Аср», 110-«Мунор» ва 111-«Зумар» сура-
 ларида 3 талдан оят мавжуд.

Художник бор-йўғи 3 тадан олт Мавьуд
сунарида бор-йўғи 3 тадан олт Мавьуд
Истом таълимоти асосан Курьон китоби яратилган.
Истом вақт бор бўлган. У Худо каби абдийдир.

«Павладигорингта дуо куй».

Улар айтилди: «Наварларини оғламининг иштибоҳини кандайлигини баён қилсин, бу мол бизга олиамиз». (2:70)¹

«(Эй Мухаммад), агар мушриклардан токи у Олло
хинмо сўраса, бас, уни хинмо қилип, тинч бўлип
қаломини эшитсин. Сўнг уни ўзи учун билмайдиган
қўйинг. Бу (хукм) уларнинг билмайди» (Қудён, 9:6).

булганлари учундир» (Куръон, 5:5).
Хали сизлар (Хайбар жангида кўлга киритган) ўл-
олиш учун кетаётган вақтингида (жиҳодга чиқмасдан)
кимсалар: «Бизлар ҳам (ўша ўлжалардан олиш учун) бу-
эргатишимизга (йўл) кўйинлар», дерлар. Улар О-
каломини ўзгартирмоқчи бўладилар. Айтинг: «Хариз бу-
эргашмайсизлар! Оллоҳ илҳами мана шундай дегандир:
улар: «Йўк, сизлар бизларга ҳасад-бахилик қилмоқда-
дерлар. Йўк, улар камдан-кам нарсаларининга инти-

Курьон номи арабча «караъа» сўзидан олинган бўлиб, тантанали эълон қилиш, чиқариб, эшиттириб ўқиш,

пиширади. Исломга асосан Курьонининг асл нуҳхаси араб тилида
ёзилган бўлиб, осмоннинг еттинчи қаватида сақланади. Мана шу
қаватда, Инжил китобидати *Азиз Пир Юҳаннога Худо юборган*
Науида ҳам хабар берилган. Куйида мана шу хабарни
кўрситибамиз.

ФАРИШТА ВА КИТОБЧА

Мен осмондан тушётган, булутта бурканган кучли бошқа бир фаршганаи ҳам кўрдим. Унинг боши узра камиллак бор эди. Ўн қўшдай ялтирар, оёқлари олов устунлиридай довullaб турар эди. Унинг кулида очилган бир китобча бор эди. У ўнг оёғини денгиз устига, чап оёғини эса Ер юзига қўйганича, фреон бўкиранидай кучли овоз билан хайкирди. У хайкирган овозда етита момакалдирок ҳам ўз товушлари билан гапта турди. Етита момакалдирок ўзича гапира бошлаганда, мен доккин бўлдим. Лекин осмондан:

ЛЭТИҢА МОМАҚАШДҮРӨКНІҢГ ҒАЛИПНИ ЫЗМА, МУХРАБ СІР
— ДІСТАН ТОВУШ ЭШІТІДІМ.

Денгиз ва ер юзид турган, мен кўрган фаришта ўнг кўлини монета кўтарди. Осмон ва ундаги борлиқни, ер ва устидати борлиқни, денгиз ва ичидати борлиқни яратган, абадулбад барқат бўлган Парвардитор хаки касам ичиб, фаришта деди: Элиш мухлат узайдикин. Мана...

овоз берадиган кунларда, Худо ўз қулилари -
болаларга маълум қилган ўзининг сирли мурад-мақсадини
амалга оширгай.

Бор патент на изобретение, охватывающее оба ментала яна гапириб;

дор, деңиз ва ер устида турган фариштанинг қўлидаги китобчани ол, - деди. Мен фариштанинг ёнига бориб: Китобчани менга бериш...

...и мена осерил, - дедим. Фарипшта мента:
Китобнаш ашуб

Мен кытобнаны фарышканым, - деди.

Ширин бўлди. Аммо уни еганимдан кейин қорним
қайта кетди. Сўнгра фаришта мена:

сен яна куп халқлар, миллатлар, тиллар ва подшоҳлар башорат қилишининг керак, - деди.

Шу срдан унинг яна бир номи — «эслатма» (сахифа), бу Курьонда шундай ёзилган: «Нега улар худди шердан ёвойи эшакларга ўхшаб бу Эслатмадан — Курьондан юз

Книгобда фондационилан «*Сар*» 1993 йил
олинган. «*Чўпон*» наприётн, 1993 йил

ўтиридилар-а? Йўк, (улар ҳеч қачон Қуръон оятларига мурожаат қилмадилар, балки) улардан ҳар бир кимса ўзинга очик саҳифалар берилишини истар!» (74:49-52) Яна:

«Йўк, (сиз асло бундай қилманг!) Албатта (Қуръон оятлари) бир пани-насиҳатдир. Бас, ким хоҳласа ундан нозил насихат олур. (У оятлар Оллоҳ наздида) азизу мукаррам, қадир бадали, покиза саҳифаларга; Улуғ, итоатли миззалар (оқиллар, фаришталар) кўллари билан (Давҳул-Маҳфуздан Қуръонни битиландир). Ҳалок бўлур инсон-а! Бунчалар кофир бўлмади» (80:11-17).

(У очик ҳужжат) Оллоҳ томонидан (юборилган) бир пайғамбар (яъни Мухаммад алайҳиссалом бўлиб, уларга) нозил энг тўғри ёзувлар - ҳукмлар бўлган покиза саҳифаларни (Қуръонни) тиловат қилур (98:2-3).

Қуръон - «Китоб Онаси» - Ум ал китоб, Оллоҳ тахтининг поёнида турди; факат Ягона Оллоҳ бу олам китобида «хоҳлаганини ўчирди ва хоҳлаганини тасдиқлади». Албатта, Қуръондай йирик асарни яратиш, биринчи танишган вақтда тарчи тартибга солинган фикрлар, ривоятлар, панд, насиҳат тўплами таассуротини қолдирсада, бундай асар яратиш осон кечмайди, аинкиса бундан олдин ҳалқнинг даржада кенг ижоди бўлмаса. Шунинг учун Қуръоннинг ўзи ҳам, бундай хаттий ёлгорликнинг пайдо бўлиши мўъжиза талкин қилинади. Мана бу ҳақда Қуръони Каримда ёзилган:

«Қасамки, агар хоҳласак, сўзсиз, сизга ваҳий қилган бўларди Қуръонни (сиздан) кетказурмиз, сўнгра ўзингиз учун тоқ Биздан Қуръонни қайтариб олиш учун) Бизга қарши бор вақил - ҳомий топа олмасиз. Илло, Парвардигорининг марҳамати билангина Қуръон неъмат қўлингизда, дини боқийдир. Дарҳақиқат, У зотининг сизга бўлган фазлу марҳамати каттадир. Айтинг: «Қасамки, агар бор инсу жинс мана Қуръоннинг ўхшашини келтириш йўлида бирлашиб, Қуръоннинг ёрдамчи бўлсалар-да, унинг ўхшашини келтиришга ёрдамчи бўлсалар-да, унинг ўхшашини келтиришга олмадилар». Аинки, Биз бу Қуръонда одамлар учун бир мисол-ибратлардан баён қилимиз. Лекин одамларнинг кулфақат куфритига ихтиёр эгилар. Ва дедилар: «Токи биз сизга ҳаргиз иймон келтирмаймиз. Ё сенинг ҳурмоқор, ўлган ботинг бўлиб, унинг ўртасидан ёриб дарёлар пайдо қилган

Ўки, ўзинг даъво қилганингдек, осмонни устимизга парча-парча қилиб туширмаганинча ёки Оллоҳ ва фаришталарини олдимизга келтирмаганинча; Ёки сенинг олтиндан бир уйинг бўлмаганича, ёхуд ўзинг (қўз олдимизга) осмонга кўтарилмаганинча (ҳаргиз сента иймон келтирмаймиз). Токи, (осмонга) кўтарилишинга ҳам ҳаргиз ишонмаймиз». Айтинг: «Эй Пок Парвардигорим, мен факат элчи - пайғамбар бўлган бир одам элим-ку!».

Одамларга ҳидоят қилган пайтида, факат: «Оллоҳ (фаришталарни эмас, балки) одамзотни пайғамбар қилиб юборибдими?» деган сўзларига уларни иймон келтиришларидан тўсди. Айтинг: «Агар бу Ерда (одамлар эмас, яъни, Оллоҳ) уларга осмондан фаришта пайғамбарни туширган бўлур эдик». Айтинг: «Мен билан сизларнинг ўртасида (уларни) қўриб турувчи бўлган зотдир». (17:86-96).

Юқоридagi жумладан шу нарсга маълум бўлмоқдаки, уни қилганлар учун инсу жин, одамлар катори реал шахслар бўлган қилар қўриб турибдики, қачонлардир одамлар ва инсу қилар биргаликда яшаб, бир ишни ҳамроҳликда бажаришган. Бундай асосий фикрлар Қуръонга характерлидир ва одамларга юборилган оятларда ҳам ўз аксини топган. Бундай фикрлар ва ривоятларини Оллоҳ ўз элчиси Жаброил орқали Мухаммадга етказган. Бу ваҳийлик ҳақида Қуръонда шундай ёзилган:

«Қачон биз бир оят ўрнига бошқа бир оятни алмаштирсак - қочибки, Оллоҳ ўзи нозил қилган оятларни жуда яхши билувчидир - улар (пайғамбарга): «Шак-шубҳасиз, сен ўзинг тўғри олурсан», дейдилар! Йўк! Уларнинг кўллари билмайдилар. (Эй Мухаммад, уларга) уни (яъни, Қуръонни) қўлу - Қудс (яъни Жаброил) Парвардигорингиз тарафидан иймон келтирган зотларни собит қадам қилиш учун қўлу қилганини айтинг. Аинки, Биз уларнинг «(Қуръонни) Мухаммадга) бирон одам ўртасида» дейётганини билурмиз. Лекин уларнинг бу даъватлари пучдир, чунки) улар ишора қилган кимсанинг тили ажабий (яъни арабий эмас), бу (Қуръон) эса очик-равшан арабийдир (16:101-103). Яна:

Айтгин: «Мен сизларни факат вахий билан кўрмоқчи оғохлантирурман. (лекин) тунглар (яъни динсизлар ўзларни уру охирада азоб борлиги ҳақидаги вахий билан) кўрқитиладиган вақтларида давлатни эшитмайдилар. Қасамки, агар улар Парвардигорининг азобидан андак етса албатта улар «Ҳолимизга вой! Дарҳақиқат бизлар (ўз жонимизга) мана қилувчилар бўлиш», деб қолурлар. (21:45-46). Яна:

У (Қуръон) факат (Оллоҳ томонидан пайғамбарларга) нозил қилинаётган (туширилаётган) бир вахийдир (53:4).

Албатта (бу Қуръон) барча оламлар Парвардигор томонидан нозил қилингандир. (Эй Мухаммад), сиз (омир азобидан) оғохлантирувчилардан бўлишингиз учун қалбингиз уни (яъни Қуръонни) Рухул – Амин – Жаборил очик-роҳил арабий тил билан нозил қилди. Албатта (Қуръон ҳақидаги хабарлар) ўтганларнинг китобларида ҳам бордир. Ахир (Қуръон ҳақида) Бани Исроил олимлари ҳам билишлари (Мана мушриклар) учун (Қуръон ҳақидаган Оллоҳ томонидан нозил бўлганига) оғт дили эмасми?!

(25:192-193)

Қуръондаги асотири, ҳикоя ва ривоятларнинг шарҳлари кейинги асрлардаги мусулмонлар нақлларида (ҳадис ва хабарларида) ҳамда Қуръон шарҳи-тафсирида берилган.

Мана шу манбаларда дейлишича, пайғамбарга Оллоҳ томонидан бу вахий эрамининг 610-632 йилларида берилган ва вахийларни жамлаб уни ёзиш, айниқса китоб ҳолига келтириш узок йилларга чўзилган кетди.

Китоб, мавзулар ва тилининг пайдо бўлиши ҳақида тасаввурлар, бошқа дин тарафдорлари орасида мусулмон эъқолини ислом пайдо бўлишидан олдин вужудга келган даврларда Арабистонда христианлар, оташпарастлар иудистлар (яхудийлар) яшар эдилар. Бундан ташқари эраминдан аввал II мингта йилнинг охири I мингта йил бошларида қадим Ҳиндистонда пайдо бўлган «Веди» китоблари тарафдорлари ўзларининг матнларини Худода ўхшаб айтиш ишониган ва Худо нафаси бу адабий йўналишни берган. Веди китоби ҳам дарҳол ёзилмаган, балки ота-бобо бўлиб, тилдан-тилга ўтиб кейинчалик ёзилган. Ҳинд

ўзлари буни «шрути»² - «эшитган» дейишди. Бу ҳолат ҳозирга қадар давом этиб, диний маросимларда матнлар оғзаки тарзда бир-бирита етказилади.

Шундай бўлсада, бу икки йўналиш бир-бирита таъсир қилмасдан алоҳида-алоҳида ривожланган. Қуръон айниқса Эрон, Покистон ва Саудия Арабистонда кенг тарғиб қилинади, уни олий ўқув юртиларида ҳам алоҳида фан сифатида ўқитилади.

ИСЛОМ ТАРИХИ³

Ислом VII асрнинг бошларида Арабистон ярим оролида, тарбада жойлашган Ҳижоз вилоятида пайдо бўлди. Бу ерда ўша даврда Макка ва Йасриб (кейинчалик Мадина) шаҳарлари мавжуд бўлиб, бу шаҳарларда араблардан ташқари яна бошқа қалқлар вакиллари ҳам яшар эдилар. Булар асосан иудийлик, иудизм ва христианлик динлари тарафдорлари эди.

Ислом дини ва унинг тарихига, фалсафасига муносабатда қам, шу дин намояндалари, араблари, уламолари ва илоҳиётчилари ўртасида турлича қарашлар, талқинлар мавжуд. Ислом тарихини илмий-фалсафий аниқлаш учун Арабистон ярим оролидаги VIII аср бошларигача ҳукм сурган ижтимоий-сиёсий, иқтисодий ва маънавий ҳаёт тўғрисида мугайн тасаввурга эга бўлган маълум. Арабистонда Минай ва Сабай поллоликларида бўлган аввалги 800-йилда Минай ва Сабай ёзувлари бўлганлиги ҳам ўша давр маданий ҳаёти ривожланганлигидан ишоратидир. Арабистон ярим оролининг Шимолий-Ғарбий қирғоғида, Фаластин четарасида миллирдан аввалги VI-V асрларда Сурияни ҳам ўз ичига олган Набитай поллолиги бўлган. Милоннинг III асрларида эса Кимёр давлати шикланганлиги маълум.

Марказий Арабистонда Кинда қабиласи ўз поллолигини ўрнатиб, бирлаштириш ҳаракатини вужудга келтирди. 25 уруқдан иборат ва анча тарқок, муросасиз яшаётган Қурайш қабилаларининг бир қисми Маккада бирлашиб, давлат ташкил этишда Қусай алоҳида роль ўйнади. У V асрлар бошларида Макка шаҳар маркази Дор ан-Наввада Қурайш қабилалари илоҳоларининг маслаҳат кенгашини ташкил этди. Уруш эълон

1. И. И. Климович, «Китаб о Коране», Стр. 17.

2. Клоусей дуват, «Шарҳ» нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси, Тошкент - 2004.

қилинганда бу ерга Қурайш қабиласи байроғи тикланган. Исломгача бадавий (қўчманчи) арабларда уруғ руҳи ёки ислом дини етакчи бўлган. Бадавийлар араб халқ оғзаки ва ёзув адабиётининг асосчилари эдилар. Шунинг учун Жаҳон адабиётининг лаҳжалари сақланиб, у Қуръон тили сифатида арабларнинг лаҳжалари сақланиб, у Қуръон тили сифатида ҳамон яшаб келмоқда. 7-аср бошигача қўчманчилар яшайдиган жойлар хар томонлама ташки тавсирга уярли эмас. Макка шаҳрида бўладиган катта бозорларга савдо-сотик ўтиш нафақат қўлхудочилиikka ишонувчилар, шу билан бирга христиан ва яҳудий динларидан (якка худоник) яккалуду ситинувчилар ва оташпарастлар ҳам келишарди. Исломнинг вужудга келиши, араблар орасида ваҳдониятта асосининг диннинг қарор топиши, араб қабилаларининг яккалуду - Абулғоси атрофида бирилашиши Абдуллохнинг ўғли Мухаммад (с.а.в.) номи билан чамбарчас боғлиқ. VI асрнинг охири VI асрнинг бошларида, аиникса, Хижоз араблари яккалудуни ўтишга маълум маънода руҳан тайёр эдилар. Бирок барибир бир қадриятта айланиб, уларнинг қабида ўрин олгани эътиҳаётини шундай эзу ишга бағишлаган жасоратини таъкилотчи бир шахс керак эди.

Мухаммад (с.а.в.) (570-632) ана шундай шахс сифатида нафақат араблар дунёсида, балки бутун дунёда цивилизацияга асос солди. 40 ёшдан бошлаб у Оллохнинг келган ваҳийларини ўз қабиладошларига етказди. Биринчи бўлиб Биби Халича, кейин амакивачасининг ўғли Халиф (Али), асранди Зайд ибн Хорис исломга кирди. Абу Бакр, Зубайр, Талха, Сад ибн Абу Вакко, Абд ар-Раҳмон, ибн Абу Усмон ибн Аффон каби Макка зодонларининг исломга раъс Оллохга қалима келтириши катта аҳамиятта молик бўлишди. Бирок, Маккадаги бошқа қабиладошлари Мухаммад билан тарғиботларига тиш-тирноқлари билан қарши чиқмади. Мухаммад (с.а.в.) даставвал мадиналикларни бирлаштириш чораларини излади ва топди. Мадинадаги иккита асосий қабилалар — Абу ва Ҳазражлар доимо олишиб келардилар. Бу олишувлар давом этиши асло мумкин эмасди. Мухаммад (с.а.в.)нинг ислом диний руҳи каби тиник сиёсий онги натижасида муваффақият жамоваси Низомни юзага келди. Бунга қўра, ансор (мадиналиклар) ва муҳожир (маккаликлар)лар ягона бир жамоа (умма) бўлиб,

ўз эътиқодлари билан келган ҳолда яҳудийлар ва мушрикчилар ҳам қирар эдилар. Умма теократик (диний руҳият) сиёсий таъкилот бўлиб, Мухаммад (с.а.в.) унинг ҳам диний, ҳам мифатлар барҳам топиб, барча жанжалли масалаларни ҳал этиш Оллохнинг расули (элчиси) Мухаммад (с.а.в.) иштирокида бўлди. Этник зиддиятларни ҳал этиш йўли топишга, Мухаммад (с.а.в.) янги диннинг расм-русумларини шакллантира бошлади. Аниқто, Қаблага ҳаж қилиш, таҳорат қилиш, намоз ўқиш, рўза қўлиб, унда муслмонлар намоэни Қудуси шариф (Иерусалим)га қараб ўқидилар. 1,5 йил ўтгач, муслмонлар сажласи Маккага қаратилди.

Ваҳдониятта ўтиш араб қабиладорлиги низоларни бартараф этиш ва уларни Оллох ва унинг қудрати ғоси атрофида бирилашиш, жамиятта маънавиятнинг қарор топтириш, қудратли ислом давлатини барпо этиш мумкинлигини Мухаммад (с.а.в.) ва араб жамоатчилигини бунга ишонттириш учун кенг ташвиқот — таълиқот ва ҳарбий қудрат ҳам керак эди. Мадиналиклар муслмончилигини аста-секин қабул қилдилар. Маккаликлар ушунга Бадрда, 625 йилда Ухуд тоғи эгалида бўлган жанглар натижалари билан бунга эришилди. 626 йилда Маккаликларнинг охириб юборди. 626 йилда маккаликлар Мадинага қарши катта қуч билан ҳарбий юриш бошлаб, Мадинада қамал қилдилар. Бирок маккаликлар ўз ниятларига эриша олмади, орқата қайтдилар. Шундан сўнг Мадиналикларнинг оёғини олиб, бадавийлар ҳам Ислом динини қабул қила бошладилар. Макка мушрикчилари эса Мухаммад (с.а.в.) бошлиқ муслмонлар билан тенглик асосида музокара олиб боришга мажбур бўлдилар. Худайбия битимига қўра, маккаликлар мадиналикларнинг Қабла зиёратига келишларига қўшун қўймайдиган бўлишлар. 632 йил Мухаммад (с.а.в.) оила қилиш ва бу ҳол Макканинг муслмон оламнинг диний маркази сифатидаги мавқеини узиб-қесиб мустаҳкамлади. Ҳаждан қийнатча, ўзини жуда қарқок, ҳолсиз сезган Мухаммад (с.а.в.) уч

уёбошимча турмушларнинг қарашларини ҳақиқий ислом олами қабул қилмайдди.

Ислом дини ҳақида гапирар эканмиз, бу дин асосини пайғамбари Муҳаммад (с.а.в) ҳаётлари ҳақидаги ҳикмати тўхталиб ўтмасак ўқувчи бу дин ҳақида тўла маълумотга эриша бўлмайди. Қуйида Муҳаммад пайғамбар ҳақидаги ҳикмати тўлалигича берамиз.

АРАБИСТОН

Арабистон – Осиё китъасидати кичик ярим орол, унинг томонидан Араб денгизи, Қизил денгиз ва Форс кўрфазининг беором сувлари муттасил ювиб туради. Бу ғоят қадимий ва ҳосиятли замин, унинг тарихи ер юзиди биринчи одамнинг бўлиши Одам Атодан бошланади.

Ярим оролнинг асосий қисми сахро ва чўллардан иборат. Шундай бўлсада, бу чўлларда обод воҳалар учраб туради. Сахрода нафакат одамзот учун, балки барча жонзот учун ҳам ҳаёт кечириш ниҳоятда мушкул кечади, чунки кун бўйи қуёш нурлари аёвсиз қизиради, кеч тушган маҳал эса қумлар то соғув этни жунжуқтираётган салқин тушади. Шунинг учун бу ерда ўсимлик деярли ўсмайди, фақат баъзи жойларда хурмо, нағнағ, даракти ўсади. Бу ерда яшовчи одамлар қадимдан хурмо еб, нағнағ сути ичиб, тирикчилик қилишади. Улар кўй-эчки бокниб, қўй йитиришади, тоштан-туттанларини туяларга ортиб, қарвон бўлиб ўта шаҳарларга боришади, молларини бўғдой, туррунч, қишлоқ бош ва бошқа зарур нарсаларга айрибош қилишади.

Қизил денгиз соҳили бўйлаб чўзилган, ҳозирда Саудия Арабистони таркибига кирувчи ерлар Хижоз деб аталади. Хижоз дунёга икки шаҳар – Макка ва Мадина билан мўъжизавидо қарвонлари ҳамisha ана шу шаҳарлар орқали ўтади. Дунёнинг тўрт томонидан чиққан муслмонлар Макка шаҳарига – ҳажга боришади. Бекаа волиёсида жойлашган Макка Муҳаммад пайғамбар туғилиб, кўз очган шаҳар. У ана шу ерда учун ҳам машҳурки, Каба деб аталиши қадимий мўъжиза иморат шу ерда қад кўтарган. Каба – қуёш шаклида қурулган макон ҳам қуёш. Бу ҳақида Қуръони Каримда ёзилган:

Иброҳимни Парвардигори бир неча сўзлар билан имон қилганида уларни бенуксон ҳолда адо этди. Шунда (Қуръон Таоло): «Албатта Мен сени одамларга имом қилгувчидир»

деди. «Зурриётимни ҳам-а?» - деб сўради у. (Оллоҳ таоло) айтди: «Менинг бу аҳлим (сенинг зурриётинг орасидати) эolim қимсаларга етмайди».

Байтуллохни одамлар учун зиёратгоҳ ва тенг жой қилдик ва Иброҳимнинг (Қабабуллохни бино қилётган вақтида) турган ўринини намозгоҳ қилиб олинг, (дедик) ва Иброҳим билан Исмоилга: «Менинг байтимни тавоф қилгувчилар, ўша ерда ибодат қилиб турувчилар, руҳу-сужуд эгалари учун пок туғинг», деб буюрдик. (2:124-125) Яна:

Иброҳим Исмоил билан биргаликда Байтуллохнинг пойдеворини кўтариб (дедилар): «Парвардигоро, биздан (ушбу қилган амалимизни) ўзинг қабул айта. Шубҳасиз, сен эшитгувчи, билгувчисан!» (2:127)

Каба ҳақида яна қуйидагиларни айтиш мумкин. Жула қадим-қадимдан, Одам Ато замонидан бошлаб Кабани азиз санаб, Худонинг уйи деб аташган. Ривоятларга қараганда, уни Бекаа волиёсида Одам Ато бунёд этган, ammo иморат Нух тошқини туфайли бузилиб, вайрон бўлган.

Бир неча асрлар ўтгандан кейин Иброҳим пайғамбар (уни қристанлар Абрахам дейишади) бу волиёга қадам қўяди. Тангри унга, Кабани Одам Ато қурган ерда тиклагил, деб буюради. Ҳазрат Иброҳим ўша жойнинг қайдагиларини аниқ билмайди. Шунда бир парча бўз булут унинг олдида тушиб, йўл бошлайди. Иброҳим ўз кўли билан Кабани қайта қуради. У ўгли Исмоил билан атроф-теварақати тоғлардан тош кесиб, елкасида ташиб келтиради. Тангри кўкдан метеорит – қумушранг ёлду сочиб, товланиб турувчи гавҳар тош таштайди. Иброҳим уни олиб, иморатнинг бир бурчагига бостиради. Бино тўри бурчакли бўлиб қад кўтарали ва «Каба» деб аталади. Ушдан гавҳар тош ярқираб, атрофни ёритиб туради. Ўша атроф «Ҳарам» ёки «Муқаддас макон» деб юритилади. Метеоритни қалк «Муқаддас Қора Тош» ёки «Ҳажар-ал-Асвад» деб атайди.

Иброҳим Худо олдида тиз чўкиб, дейди: «Ё Худо, биз иморатни қуриб битирдик. Марҳамат қилиб, уни қабул эт!» Худо Иброҳимга дейди: «Мендан ўтага ситғинма. Уйимни шифатчилар учун ҳамisha тоза тут. Менинг қаршимда қўл қолштир, ибодат қил, таъзим бажо айла! Одамларга айт, тоғ-лонглардан ошиб, чуқур даралардан кечиб, яёв ёки туя миниб, шифатга қилинсин».

Сўнг Иброҳим Каббанинг атрофидан – унинг Қора Тоғ қўлига қўйилган бурчатида бошлаб, етти бор айланади. Етти бор Сафо тоғига, етти бор Мавзо тоғига чиқади. Сўнгра етти бор Арофат водийсига боради. Бу – биринчи зиёрат эди. Шундан сўнг теварак-атрофда яшовчи араблар ҳам келишиб, Иброҳимнинг зиёратини, бу ерни тавоф, зиёрат қила бошлайдилар.

Ҳазрат Иброҳим ва Исмоилдан сўнг яна кўп пайғамбарлар
ўтишди. Улар орасида Мусо, Довуд, Сулаймон, Закария,
Исо ва бошқалар бор эди. Ҳаттоки унгишди. Тўғри, ун

давом этар эди.
Мана бу сохта илоҳалар ҳақида Курьонда нима дейилган?
(Эй мушриклар, ўзларингизга сиғинаётган санамларингизни)
«Лот», «Ўзо» ва яна учинчлари бўлиш тубан «Мана бу санамлар»
ҳақида ҳеч ўйлаб кўрдингларми?! (Сизлар ўша бу-у-санамлар ва фаришталарни «Одлоҳнинг кизлари», дейсизлар, деярлик эркак (жинси) сизларникию, аёл (жинси) у зотиникими?)
ҳолда бу адолатсиз таксим-ку?! У (ном)лар факат сен ўзларингиз ва ота-боболарингиз кўйиб олган номлардир. Ота-уларга ибодат қилиш ҳақида бирон хужжат туширган эмас (мушрик)ларга (пайғамбар алайҳис-салом воситалар) Парвардигор томонидан ҳидоят (Курьон) келиб тургани улар факат гумонга ва ҳавойи нафслагигагина эргашиб қолган. Ёки инсон учун ўзи оруз қилган нарса бўлаверарми?! (Хўш бўлмас!) (53:19-24).

Улар орасида болақушлик расм бўлган эди. Бунинг маъноси шуки, болаларни ўлдиришар ёки тириклайин ерга қўмишарди. Бу ҳақда Курьонда шундай ёзилган:

Чикагский университет (16:56-59).

Изох: Ислом дини келишидиган илгари арабларда ваҳший бир олат бор эди, улар киз фарзанд кўришни ўзлари учун ор деб билмишар ва кўплари кизларини тириклай ерга кўмиб юборар эдилар. Бунга сабаб динсиз-аймонсиз кимсаларнинг жаҳолат ва кибр-хаволари бўлиб, айрим тарихчи уламолар бу разолатни бир воқеага боғлайдилар.

Узоқ ўтмишда бутун араб жазираси Нуъмон исмиги подшоҳ кўли остида бўлиб, барча қавм-қабилалар унга бож тўлар экдилар. Бир йили қабилалардан бири зиммаларидати солиқни тўлашдан бош тортганида, подшоҳ аскарлари бостириб келишиб, у қабиланинг ҳамма хотин-халаж, ўғил-қизларини олиб қилиб олиб кетишган ва уларни ўз қабилаларига қайтариш учун бож тўлашинини шарт қилишган экан. Бу талаб бажаришунча орадан ўтган фурсат ичида қабилда боштинининг кизи билан подшоҳнинг ўғли бир-бирларига кўнгли кўйиб қоллишган экан. Шунинг учун киз бошқалар сафида ўз юртига қайтиб кетишдан бош тортган. Ҳеч қандай дўк-пўнса ва ялғиниб-ёлворилар қор қилмагач, кизнинг отаси — қабилда бошлиғи, душманига кўнгли кўйиб, ўзини шарманда қилган инидан ниҳоят даражада ғазабланиб, бундан кейин киз кўрса,

Ҳалиманинг уч ўғли бор эди. Улар хар кўни Муҳаммад билан ўйнашар эди. Қўнардан бир кўн болалар ўйнаб юришаркан, қордек олоқ канотли маъжудотлар пайдо бўлишарди. Улар Ҳалима билан Ҳатима хўзурига югуришарди. Муҳаммаднинг кўтариб олишарди.

«...и отказывались?»

фаритганлар эди. Улар мана
келипти.»

[illegible]

Биз уни тароққилан...

онасига катгаради. Лекин мушкетёрларнинг ўлими туфайли юрак ҳасталиги яшамайди. Амина эрининг ўлими туфайли қораксини эсимга олгандай бўлади. У эрининг қабини ташлаб, жуда заифлашиб қолган эди. У эрининг қабини ташлаб, жуда заифлашиб қолган эди. У эрининг қабини ташлаб, жуда заифлашиб қолган эди.

Амина вафотидан сўн олдида оқоқоллар билан
Абдул Мутталиб Каба олдида оқоқоллар билан
масалаларни кенгашаркан, иш Муҳаммад унинг ёнида
оқоқолларнинг тап-сўзларига кулоқ солди. Бобоси
«Ахмад» деб эркаталди.

Муҳаммад энди амакиси Абу Галиюла суяни килди.
Толиб уни ўз боласидек севиб, ғамхўрлик қилди.
Муъталиб Макканинг ҳокими, Қабанинг назари эди.
Муъталиб ани Абу Толиб эгдлайди.

Эш ичун далага чикар, шуьнца очик осмон остида улангир термулар ва бейхитёр Худони ўйлар эди.

И Л К С А Ё Х А Т

Ўша йилларда одамлар қарвонларга улошиб, баъзан егулик ва сува етиш учун узок-узоқ чиқишар,

босишарди. Сайёҳлар тошган-тўтанларини туяларга ортишарди. Туя-кучли ва чилдамли хайвон: овқатни ўрқачида, сувни оликзонда асраб, ҳафта давомида сабр-тоқат билан юра олади. Олис масофаларга йўл босишда ҳам туяга тенг келадигани йўқ. Саҳрода кум бўрони кўтарилганда у панادا мук тушиб, кўзларини чирт юмиб, кимирламай ётаверади. Шунинг учун туяни «саҳро кемаси» дейишган.

кўшишиб, амакиси билан Дамашкка саёҳат қилади. Абу Толиб на унинг ҳамроҳлари Бостра деган жойга етиб, насроний роҳиблари ибодатхонаси яқинида кўнишади. Шунда Бохейра исмли бир роҳиб бир парча булут Мухаммаднинг боши устида сузиб, уни куёш нурларидан эҳтиёт қилаётганини кўриб қолади. Сал туриб у дарраҳт остида ўтирган Мухаммадга яқинлашади. Латин кўрайлики, дарраҳт ҳам гўё иззат-эҳтиром эътидай болаининг устига эгилиб, охишта чайкалмақда... Бохейра болаининг қошига келиб, унинг юзига термўлади ва турли аломатларни синчиқтаб кўздан кесиради. Унинг икки елкаси ўртасида каттагари туҳумидек катталикдаги холи бор эди. Роҳибнинг кўзи ана шу холига тушади. «Бу - араблар кўпдан олдинки кутаётган пайғамбар», - дейди у ўзига. Сўнг:

«Йўқ бу бўлган», - деб жавоб берди Абу Толиб.

«Бүбөшүмдөгү» жана «Утаси вафот эттан», - дейди Абу Толиб.

«...ошкорат қилган пайғамбар. Пайғамбарлик белгиси бўлмиш нинда бу ҳолини кўрмайсизми? Болани асраб-авайтланглар...»

А Ж - А М И Н

муҳаммад ун турт ёки ўн беш ёшида эжан, икки қабила ўртасида уруш чикади. Бу уруш дам тўхталиб, дам кўзғалиб, уюк давом этади. Ўшанда арабларда тўрт ой муқаддас саналар эди. Бу-Зулкаъда, Зулиҳжжа, Муҳаррам ва Ражаб ойлари. Хатто шунда шу кутлуғ айёмларда ҳам одамлар ўзаро жанг-жадал қилиб, қон тўкишлари Муҳаммадини изтиробга солади. Оқсоқоллар билан кенашиб, ўз қабилиси аззолари билан келишиб, қанқивачаси Зубайр (Абу Толибнинг ўғли) бошчилигида қабилалараро иттифок тузди. Иттифок аззолари:

1. мамлакатда ҳукм сураётган бошбошдоқлик

2. карвонларни утри ва киф

4. безориларни жазолашга;

5. Жиноятчиларни Маккага қуимасликка келтириш.
Муҳаммад шу қаер ҳалол, тўғри сўз, жасур, ақлоқ
тантани эдики, одамлар уни «Ал-Амин» деб аташарди. Ал-Амин
ишончли маъносида. У ҳеч қачон ёлгон гапирмасди. У
туфайли уни «содик», яъни, садоқатли ҳам дейишарди. У
Толобининг кўл остида воқта етиб, кўп нарсалардан хабар
булган эди. У кинтир йўллар билан пул топишта
кимсалардан жирканар, ҳамма ишда ҳалолликка
Одамлар унинг яхши хулқ-аъвори, жасорати, ўз
садоқатини ҳаммаша мактаб тапиришарди. Бутун Макка
хамлу сано айтарди. Ўшанда Муҳаммад йигирма уч ёшли эди
Бир кун Муҳаммад биров билан кўча муноқиша
учрашмоқчи бўлади. Муҳаммад айтилган жойга бориб,
туради. Аммо ҳалиги одам ваъдасини унуттади. Уч кундан
караса, Муҳаммад ҳамон кўча муноқишада кутиб тургани
«Мени уч кундан бери куْتَапсизми?» - деб
Муҳаммаддан.

«Ха», - деб жавоб берди. «Шунча кутмай, кетаверсангиз ха»

дейди халити киши.

«Кутаман деб сүз берганман. Вас, сузинда урлинган деб жавоб берди Мухаммад.

ХАДИЧА

Карвонлар олис-олис йўл босиб, манзилдан-манзил юраркан, кароқчилар уларга хужум қилишар, молларини тарош этишар, одамларни ўлдириб ёки асир қилиб, кетишарди. Кўпинча ёш йигитлар ва болаларни босиб элиб, кул қилиб сотишарди. Шу босиб аёл киши уруш

сафарларга чикиш хатарли эди.
Ушанда Маккада Халичабону дестан башлават, бена аш
эди. У ҳам курайш кабиласидан бўлиб, савдогарчилик
каравонлари Сурия шаҳарларига доимий катнаб турар эди

Күнлардан бир куни Мухаммадининг таърифи Хадичага етдики у ёш йигитни хузурига чакириб, ўзининг савдо-сотик ишлари билан шуғулланишини унга тақлиф қилди. Мухаммад амакиси Абу Толиб розилиги билан Хадичанинг қарвонларига бош бўлиб, Босра ва Яманга катнай бошлайди ва молларини яхши бозорларда пуллайди. Бир гал қарвон аста кетар экан, Хадичанинг чўриси бўлиш Майсара бир нарча бўлут Мухаммадининг бошига соя солиб бораётганини кўриб қолади. Чўри хайратга тушади ва унга келиб, кўрганларини оқизмай-томизмай бекасига айтиб беради. Ўшанда Хадича болохонада ўтирган эди. Шу маҳал ховлига кирган Мухаммадининг келишган, кўркам юзига бир нарча бўлут соя солиб келаётганини ўз кўзи билан кўриб, хан-манг бўлиб қолади. У Мухаммадини чакириб, ўзи билан оила қуришни тақлиф қилди. «Менинг пулим йўқ, - деб жавоб беради Мухаммад. Мен бир факир одамман», «Бунинг зарари йўқ, - дейди Хадича, - менда пул етарли. Сиздек ҳалол, содиқ ва салимий одамни қайдан юлтаман?»

Муҳаммад амакиси Абу Толиб билан маслаҳатлашадди.
«Хадича - ажойиб хотин, - дейди Абу Толиб. У покломон аёл,
қилқ уни бекорга «Тоҳира» демайди». Шундай қилиб,
Муҳаммад Хадичага уйланади. Ушанда у ропша-роса йигирма
бешта, Хадича эса кпрк ёшда эди.

Тангри гаоло, одамларга яшашни ўргатишсин деб ер юзига
пайгамбарлар, авлиё ва анбиёларни юборди. Худо Муҳаммадини
сам шу максатда юборди. Лекин, парвардигор унга тарки дунё
бўлиб, бирор фор ёки ўрмонда зоҳид-каландар бўлиб, яшашни
бўйормаган. Одамларга аралашмай, турли васвасаларга учмай,
дунё ташвишларидан йироқ бўлиб, шу йўсинда пок-мусавфо
хаёт кечириш албатта қулай эди. Аммо, Олтоҳ Муҳаммадга
инсонлар орасида инсондек хаёт кечиришни, оила куриш,
прикчилик гамини еб, ташвиш, қувонч ва кайгу чекишни
бўйормаган. У бутун одамзотга ўрнак бўлиб яшашни лозим эди.

АЛИНИНГ ТУГИЛИШИ

Миллодий 600 йилда Абу Толиб ўғли кўради. Абу Толибнинг хотини Фотима Бин Асад эди. Уни Мухаммаднинг амбарнинг кизи Фотима билан адаштирмаслик керак.

Абу Толибнинг хотини - Фотима бағоят тақводор аёл эди. Алининг туғилишидан сал олдинроқ у ибодат қилиш учун Каъбага борди. Ғойибдан келган овоз унга «Ичкарига кир!» деб буюради. Девор суриниб, йўл очилгач, Фотима ичкарига кириди. Девор яна бекиляди.

Курайшлар бунини эшитиб, ҳаяжонга тушибди. Улар Каъба эшигига қалит солиб очоқчи бўлишди. Бирок қалит уринишмасин, қулфга солинган қалит айланмайди. Улар Каъба эшигини очоқламай, тақдирга тан беришди.

Уч кундан сўнг хангу-манг курайшларнинг кўзи унинг қулфлар ўз-ўзидан ечилиб, Каъба эшиги очилди. Эшиклар чакалок Алинни бағрита босиб, Мухаммад Каъбага олишди.

Алининг туғилганини эшитиб, Мухаммад Каъбага олишди. Фотима ичкаридан чиқиб келиб, болани Мухаммадга тутди. Шундай қилиб, Алининг дунёга кўз очиб биринчи кўриши киши Мухаммад бўлди.

Мажусий араблар чакалок туғиларкан, уни шайтонлар ўра олишди, шу сабабли бола чирқираб йиғлайди, деб ишонинг эди. Улар тўдак Алининг нуқул табассум қилишини кўриб хайрон қолишди.

Фотима кейинчалик Алинни Мухаммаднинг тарбияси топиради. Али Мухаммаднинг доимий йўлдошига айланган хатто кечалари ҳам у билан ёнма-ён ухлайди.

ЗАЙД

Ўша йиллари қишлар бошқа нарсалар катори қул сотиб олишар эди.

Бир гап Хадича бозорда бир болақайни кўриб, уни ёқиб қолади ва Мухаммадга хамроҳ бўлар, деб уни сотиб олишди. Боланинг исми Зайд эди. Бирок Мухаммад қулчиликни қўймади. У Зайда худди ўз боласидек муомала қилди.

Қисқаси, Зайд отаси Харисага йўлдош бўлиб, қоронғи кетаётганида қароқчилар хужумига учраган, сўнг асир олиб бозорда сотилган эди. Хариса ўғлининг Мухаммад хондони тушганини эшитиб, иниси билан Маккага келди.

«Ўғлимни қайтариб беринг, - деб ёлворди у, - мен пултингизни бераман». Мухаммад Зайдни чақиради. «Мана келибди, - дейди у болага, - сени олиб кетмоқчи. Сен омон

Зайд отасига дейди: «Дада, сиз кўлнинг ҳаётини машаққатли деб биласиз. Лекин мени бу оилада шунчалар севишадими, бу жойни ташлаб, бошқа ёкка кетолмайман».

Бунини кутмаган Хариса ханг-манг бўлиб қолади: «Ўз отанг, қам-қариндошларинг ённга қайтишни нахот истамасан?». «Йўқ, - деб жавоб беради Зайд, - мен шу уйда қоламан».

«Олинг, у сизники», - дейди Хариса Мухаммадга.

Мухаммад Зайднинг қўлидан тутиб, уни Каъбага бошлади. Зайднинг отаси билан амакиси хайрон бўлиб, эргашади. Улар Каъбага етиб келгач, Мухаммад баланд овозда, ҳаммага эшитириб дейди: «Эшитмадим, деманглар: бутундан бошлаб Зайд - менинг ўғлим!».

Хариса ва унинг иниси Зайднинг тақдиридан тинчиб, келган йўлларига қайтиб кетишди. Зайд ҳақида Куръоннинг 33-Аҳзоб сурасида ҳам қисқача маълумот берилган. Унда унинг уйланиши ва ажралиши тўғрисида шундай дейилган:

Уйларингизда Оллоҳнинг оятлари ва ҳикмат, яъни пайғамбар (ҳадисларидан) иборат тиловат қилинадиган нарсаларни зикр-тиловат қилинглар! Албатта Оллоҳ меҳрибон ва олоҳ бўлган эдилар. Албатта муслим ва муслималар, мўмин ва мўминалар, итоатлўй эркаклар ва итоатлўй аёллар, ростлўй эркаклар ва ростлўй аёллар, сабр-қаноат қилувчи эркаклар ва сабр-қаноат қилувчи аёллар, тавозуълли эркаклар ва тавозуълли аёллар, хайру-садақа қилувчи эркаклар ва хайру-садақа қилувчи аёллар, рўза тутувчи эркаклар ва рўза тутувчи аёллар, авратларини (харомдан) сақлаувчи эркаклар ва авратларини (харомдан) сақлаувчи аёллар, Оллоҳни кўп зикр қилувчи эркаклар ва (Оллоҳни кўп) зикр қилувчи аёллар-улар учун Оллоҳ мағфират ва улўф мукофот (яъни жаннат) тайёрлаб қўйгандир. Оллоҳ ва Унинг пайғамбарлари бир ишни ҳукм қилган - буюртган вақтида бирон мўмин ва мўмина учун (Оллоҳнинг) кўминини кўшиб) ўз ишларидан ихтиёр қилиш жонз эмасдир. Ким Оллоҳ ва унинг пайғамбарига осий бўлса, бас, у очик йўлдан озиш билан йўлдан озибди.

Изоҳ: ушбу оят пайғамбар алайҳиссаломнинг аммалари Умайянинг қизи Зайнаб бинти Жаҳш ҳақида нозил бўлгандир. Пайғамбаримиз Зайнабни ўзларининг асраб олган ўғиллари йўли билан Харисага хотинликка сўраб совчи бўлиб бортанларида у унамадан: «Ё расулуллоҳ, ахир мен

КАЪБАНИ КАЙТА КУРИШ

Ўша вақтларда Каба тўзиб-тўкилиб, таъмирга жулам муҳтож бўлиб ётар, чунки у бағоят эски иморат эди. Тездадан муттасил уриб турувчи жазирама офтоб ўз ишини қилган, суя тошқинлари туфайли деворлари емирилиб тушган эди. Деворлар бузқилиги устига том ҳам илма-тешик эди, ўтрилар бекаюл деюр ошиб, ичкаридаги кимматбаҳо ашёларни талаб-ташиб кетишлари ҳеч тап эмасди. Бу ҳам етмагандек, мукаддас масжидда захарли илон ин кўйган эди.

Қабилаларнинг оксоқоллари йиғилишиб, маслаҳат қилишди. Улар деворларни батанд кўтариб, томини мустах-камламоқчи, хуллас, Кабани кайта қурмоқчи бўлишди. Лекин шондан кўрқиб, ишни пайсалга солишди. Шунда қаёқдандир каттакон бир куш учиб келиб, пастта шўнғийди ва илонни кўтариб, кўкка парвоз қилади ва тезда кўздан ғойиб бўлади. (Этибор беринг, яна «каттакон куш» - I томдаги Энгиль киссасини эста келтиринг - Р.А.). «Парвардигор ишимизга йўл очди, энди Кабани кайта қурамыз», - дейишди қурайшлар.

Ўшанда бир юнон кемаси кирғоққа урлиб, Макка яқинида қилокатга учратан эди. Бир кишини ўша ёкка ёғоч харид қилишга юборишди. Бошқалар тош йўнганни тоққа жўнайдилар. Қурайшлар тўрт турухга бўлиниб, ишга киришадилар. Хар бир турух иморатнинг бир деворини тиклашга масъул бўлади. Эски деворларни қулатиб, Иброҳим Халилуллоҳ кўйган пойдеворни оқинишди. У ложувард тошлардан жсалган бўлиб, «Иброҳим пойдевори» деб аталарди. Унга боғта уришганда, дахшатли илғизга кўзгопандай бутун Макка силкинади. Катта тош остида иссурий хати билан битилган ёзувга дуч келишди. Уни ҳеч кимса ўқиб, тушунтириб бериолмайди. Шунда бир яхдуй ўқиб, қураининг маъносини аңлаттади: «Мен - Танри, Бекаанинг яқсиман. Мен буни самовот ва ер, куёш ва ойни яратган кунда бўлиб эдим. Атрофини шарофатли етти фаришта билан ўрчим, токи мана шу икки тоғ устивор экан, бу иморат ҳам устивор тургай. Бу ернинг фуқаросига сув ва сўт ҳаминша хайрли бўлсин».

Қурант мармар тошлар ётқизиб, тўрт деворни кўтаришди. Сўнг қурайшлар ўртасида жанжал чикади. Улар шу пайтгача бирга ишлашган, биргалашиб елкаларида тош ташинган, Мухаммад ҳам уларнинг сафиди эди. Энди бўлса: «Мукаддас

Қураининг энг олий насаби аёлларидан бўлсам, Зайд мен кўни кеча озод бўлган кул бўлса, қандай қилиб у менга мунча бўлсин», дейди. Шунда пайғамбар алайҳиссаломга юқоридан оят нозил бўлган, ноилоҳ қолиб, ўз розилигини берди ва Зайдга никоҳга берилади. Лекин Зайд билан Зайнабнинг турмушлари яхши бўлмайди. Чунки Зайнаб эрига нописанди билан муомалада бўлар ва мудом унга ўзининг олий насаб эканини пеш қилаверар эди. Охир оқибат Зайд пайғамбарнинг олдидан Зайнаб ҳақида шикоят қилиб келиб, у билан бирга ортик яшай олмаслигини айтиди. Дарвоқе, бу орада Оллоҳ тоғи томонидан пайғамбар алайҳиссаломга ваҳий келган бўлиб, унда Зайд Зайнаб билан ажрашиб кетишлари ва пайғамбар Зайнабга уйланишлари ҳақида хабар берилган эди. Лекин пайғамбар алайҳиссалом одамларнинг «Мухаммад ўзи деярли олган ўғлининг хотинига уйланди», деб таъна қилишларидан чўчиб бу ваҳийни ошқор қилмай кетар эдилар. Шунинг учун ҳам Зайд келиб хотини билан ажрашмоқчи бўлишганда унга сабр қилишнинг маслаҳат беришди. Қураини оқтар Оллоҳ таоло ўз пайғамбарига мана шу насаб учун танбех беради:

(Эй Мухаммад), эсланг, сиз Оллоҳ (Исломота хидоят қилган) инъом-марҳамат қилган ва сиз (қуликдан озод қилган) ўзингизга ўти қилиб олиш билан) инъом қилган қилишга (яъни Зайд бинни Харисага): «Жуфтинги ўз хузурида» ушбу (яъни талок қилишга шомлатин), Оллоҳдан кўрқинг, (яъни Оллоҳ ошқор қилувчи бўлган нарсани ичингизга яширмас эдингиз ва Оллоҳдан кўрқинингиз ҳақроқ бўлгани ҳолда, (яъни одамлардан (яъни уларнинг таъна қилишларидан) қўрқмас эдингиз. Бас қачонки, Зайд ундан (яъни Зайнабдан) хожат ало қилган (яъни уни талок қилган), биз сизни (яъни уйлантирдик. Токи мўминларга асранди болавларни хотинларидан хожатларини ало қилишган (яъни уларни қилишган) уларнинг (хотинларига уйланишларида) таъна бўлмаслиги учун (шундай) қилиш. Ва Оллоҳнинг амри билан қилингувчи бўлди (33: 34-37).

кора тошни деворта ким ётказиди? Ўша омадли киши ким бўлади?» - деган масаллада баҳс-мунозара бошлайдилар. Мунозара кизигандан кизиб, унга катта-кичик барча аралашган ва иш тўрт-беш кун ўрндан силжимай, тўхтаб қолади. Ниҳоят Макканинг энг мўътабар қарияси шундай дейди: «Хой, ҳаловат гапимга кулоқ солинглар. Ана шу дарвозадан биринчи бўлиб ким кирса, Муқаддас Тошни деворта ўша қўяди».

Ҳамма ўтириб, қута бошлайди. Дарвозадан биринчи бўлиб Муҳаммад кириб келади. У ҳам бошқаларга қўйилиб ишлаган амомо жанжал бошлангач, бу ердан кетиб қолган оқсоқолларнинг сўнги қароридан беҳабар эди. «Ал-Амин келасин!» - деб қичқириб юборади ҳамма. Муқаддас назирини Ал-Амин адо этгани яхши!»

Муҳаммад яқтагани ечиб, ерга ёлди-да, сўнг Муқаддас Тошни кўтариб, унинг устига қўяди. «Азиз биродарларим келинглар!», - дейди у. Тўрт гуруҳдан тўрт кишини чақирди яқтакининг тўрт учидан кўтаришга буюради. Улар яқтадан бағанди кўтаралишлар. Муҳаммад Муқаддас Қора Тошни оғир деворта жойлаштиради.

ВАХИЙ

Муҳаммад ҳар йил рамазонда Ҳира тоғидаги форта бориб ерда ўй-тафаккурга беришар, узун тунларни тоат-ибодат билан ўтказарди.

Ўттиз саккиз ёшда экан, бир гал ибодат чоғи шужа сириги бир шўъла қуршаб олганини пайкаб қолади. Қирқ тўртан вақтда кунлардан бирида у форта ўтираркан, «Уш деган овозни эшитди. «Мен ўқий олайман», деб жавоб беради Муҳаммад. Овоз яна буюради: «Ўқи!» Муҳаммад жавоб қайтаради: «Мен ўқий олайман». Овоз яна амр «Ўқи!» «Нимани ўқий?» - деб сўрайди Муҳаммад. «Уш дейди овоз. «Одамни лойдан яратган Эгамнинг номи билан Этамким, ҳусни муллоқдир, одамзот билмаганини билдирар билан...». Муҳаммад хайратдан ханг-манг бўлиб қолади. Чикиб, эшик олдида бир зум ҳаёлга толади. Яна тиниб янтрайди: «Ё Муҳаммад, Сиз - Худонинг расулисиз, де Жаброилман». Муҳаммад атрофга аялганча, осмонда устида турган фаришта Жаброилни кўради, у шундай нур сочар-дики, боксанг, кўз камашиб кетарди. Му

орқасига ўтирилиди. Амо у каякка ўтирилмасин, фаришта қаршисида пайдо бўлаверарди. Ниҳоят у кўздан ғойиб бўлгач, Муҳаммад уйга қайтди. Уйга қайтаркан, ўйлаб уйига етолмайди: Мен бир фақир киши бўлсам, парадитор нега мени расулликка танлайди?... Холбуки, Тантри ҳаммаша фақир на қалби пок инсонларни йўқлайди ва улар Яратганнинг сўзини дунёга ёлдилар.

Фаришта Жаброил Ҳира тоғида ўқийшга буюрган ва Муҳаммад, саводсиз бўлишга қарамай, ўқиган сўзлар - «Ўқин», «Қироат қилиш» ёки «Ал-Қуръон» деб аталади. Бундан Муҳаммадга етган биринчи вахий, самовий Қуръоннинг илк парчаси эди. Шундан сўнг Муҳаммадга йипрма уя йил ёки тантиб қолган, бирор муҳим воқеа юз берган ёки юз бермакчи бўлган дақиқаларда қўлдан нидо келади.

Муҳаммад ғоят ташвишланиб уйига қайтди ва бор гапни хотини Ҳадичага айтди. Ҳадича унга тасалли беради. «Бу - ижойиб хушхабар! - дейди у. - Оллоҳ сизни ўз пайғамбари этиб сайламош!».

Ҳадича Муҳаммаднинг амакивачаси - кекса Варака бин Наифал хўзурига бошлайди. Варака яҳудий ва насроний қўлэмаларни ўқир, ўзи эса насроний динига эътиқод ботлаганди. У бор гапни диққат билан тингтайди. «Ҳа, мен ишонаман, Сиз - китобларда келиши башорат қилинган пайғамбарсиз, дейди у. - Дарҳақиқат, бу - буюк хушхабар. Бу Сино тоғида туриб, Худодан Таврот олган Мусонинг саргузаштини эслатади. Ҳақиқатан ҳам Қуръонда Муҳаммад пайғамбарини ва Мусо пайғамбарини таққослаган оят мавжуд. Мана бу оят: (Эй Макка аҳли), дарҳақиқат, биз худди Фиръавнга пайғамбар иборганимиз қаби сизларга ҳам (атар бу ҳаёти-дунёдан қуфру нурулик берувчи бўлган бир пайғамбарни (яъни Муҳаммад алайҳиссаломни) юбордик (73:15).

...Агар ттрик бўлсам, ҳалойик сизни таъкиб этганда, Худо макки, Муҳаммад, мен сизни химоя қиламан».

«Мени таъкиб этишадими?» - деб сўрайди Муҳаммад.

«Ҳа, барча пайғамбарларни таъкиб этишган», - деб жавоб беради Варака.

Бирок у узок яшамайди, бир неча ойдан сўнг вафот этади.

ФАРИШТАНИНГ ЯНА КЕЛИШИ

Мухаммад чиндан ҳам на ўқиб, на ёзишни биларди, бироқ у қандай қилиб гўзал шερлар бита оларди? Унинг яқинлари бунга яқин билишар ва яна билишардики, юз йиллар, минг йиллар олдин юз берган ва келажакда юз берадиган воқеалар ҳуусида классик араб нази оҳангарида шерлар яратуви кимса ётган илоҳий қу-и-л-хомта сунади!

Қўшар унга имон келтирилди. Биринчи бўлиб Мухаммадга имон келтирган киши Халича эди, сўнг Али, сўнг Зайд кейин бошқалар.

Барча араб тили алломалари Қуръоннинг гўзаллигини тиниклигида тан беришди. Ҳатто араб тилини билмаганлар учун ҳам уни ёд олиш осон эди. Шу туфайли пайғамбар издошлари унинг айтганларини ёд ола бошлайдилар.

Бирок, Мухаммад энди бениҳоя ташвишли кўринди. Ҳира тоғига тез-тез катнар, ўзи бениҳоя озийб-тўзийб кетган кўзлари ғалати боқар, хамина жикка терга ботиб юрар эди. Ҳеч нарсасмас, чмас ва ухлмас эди. Тунлари тоат-ибодат бош кўтармас эди.

«Менга нима бўлди ўзи? - деб сўрайди у Халичадан.

- Матар ақлдан озмапманми? Ёнидан ўтсам, ҳатто тоғлар

хам «Оллоху Акбар!» деб қичиради...»

«Ташвишланманг, - дейди унга Халича, - Худо сизга

пайғамбар этиб сайлаган экан, ўзи тўғри йўлга бошлайди». Бир кун у яна Жаброилни кўради. Фаришта ер билан осмон оралигида, чордонада ўтирар эди. Жаброил дейди: Мухаммад, сиз чиндан ҳам расулиллоҳсиз».

Мухаммад Қаббига бориб, тоат-ибодат қилади. Ўз юборган фаришта овозини эшитиб, уни қаттиқроқ босадиган яқтак қийган киши! - дейди овоз, - оёкка тур, бориб инсонларга хабар қил ва яратган Эганга шукрона айт».

Шундан сўнг Мухаммад ўзининг Тангри тоғини инсонларга элчи қилиб юборилганига ишонади ва Оллохнинг одамзотга уқтириши лозимлигини англайди.

ПАЙГАМБАРЛИК

Ваҳидан неча кун ўтгач, Худо пайғамбар қариндошларини йигиб, исломдан сўз оч, деб буюрди. Мухаммаднинг дини «Ислом» деб аталади. «Ислом» бўлиши

маъносини билдиради, Ҳудонинг иродасига бўйсунганларни «муслим» деб аташарди.

Мухаммад (с.а.в.) қиркка яқин қариндошларини уйига тақдиф қилади. Улар орасида амакилари - Абу Лаҳаб, Абу Толиб, Ҳамза ва Аббос ҳам бор эди. Меҳмонлар олдида бир қосақдан сўт ва бир бурданан нон қўйиб, ўзи овқатга қўл уришдан олдин: «Бисмиллаҳир роҳманир роҳим» дейди. Лекин меҳмонлар қанчалик-ёб ичимасин, нон ва сўт ҳеч қамаймади. Абу Лаҳаб қох-ках уриб қулади. «Мухаммад бизни сеҳру-жоду қилипти» дейди у. Сўнг меҳмонлар тарқалишди.

Орадан бир неча кун ўтгач, Мухаммад(с.а.в.) уларни тағин чорлайди. Бу гал у жиқий туриб: «Мен сизларга илгари ҳеч кимса айтмаган ажойиб бир нарсани айтмоқчиман. Агар, душман сизга ҳужум қилмоқчи, десам, менга ишонасизларми?» - дейди.

Ҳозир бўлганлар: «Албатта ишонамиз, чунки сен илгари ҳеч қачон ётган таширмагансан» - деб жавоб беришди.

«Унда менга ишонинглар, - дейди у. - Ишонингким, Оллох менга сизларни тўғри йўлга бошлаш, унинг муқаддас иродаси ва қару-ғазабидан олох этиш учун юборди. Мусота эргашган қорундек менга қим эргашади? Қим менга биродар, ворис ва минфа бўлади?»

Ҳеч кимсасдан сано чикмайди, ётган эш Али ўрнидан туриб, айтиб: «Ё Мухаммад, мен сизга эргашаман, сизга эиён етказганларни қилишдан ўтказаман. Мен сизга мадақорман, ё расулиллоҳ».

Ўтирганлар қох-ках уриб қулишди ва Абу Толибга киноя қилишди: «Сиз энди ўғлингиз Али олдида бош эгинг. Негаким, Мухаммадга биродар ва ворис бўлди».

Чиндан ҳам Али Мухаммад(с.а.в.)га хамина мадақкор бўлиб, хавф-хатар дақиқаларида кишининг ёнида турди. Фаришта Жаброил Мухаммад(с.а.в.)га Қудусга қараб намоз қилишни ўргатади. Бир кун Абу Толиб кўрса, Али

Мухаммад(с.а.в.)нинг орқаларида ўтириб, намоз ўқийтган экан. Али намозни тутатиб, дейди: «Мен ишонманки, оламда Оллох юқилдир ва Мухаммад - унинг расулидир. Мен у ўргатган ишда тоат-ибодат қиламан».

«Сенинг ўргатаётганинг янги динми?» - деб сўрайди Абу Толиб Мухаммад(с.а.в.)дан.

«Йўқ, янги дин эмас. Бу ҳазрат Иброҳим таълимотини хушди ўзди», - деб жавоб бердилар. Мухаммад алайҳиссалом (Бундан шу нарсаям бўлмоқдаки, Ислому ва ундан олдинки Иудизм ва Христианлар динларининг негизи битта - Р.А.)

Абу Толиб Алинга ўтирилиб дейди: «Ўғлим, сен Мухаммаднинг эртаниб, тоат-ибодат қилавер. Ишончим қомилки, Мухаммад эмон йўлга бошламайди».

Кўп ўтмай, Мухаммад(с.а.в.)нинг дўстларидан бўлган Аббас Бакр ҳам ислонни қабул қилди. У Яманди саёҳатда эди. У ерда «Азл» қабиласидан чиққан кекса бир донишмандга дуч келди. Донишманд унга Маккада пайдо бўлажак пайғамбар ва унинг бир ёш, бир кекса ёрдамчиси ҳақида сўзлайди. Абу Бакр Маккага қайтгач, Мухаммад(с.а.в.) билан учрашди.

Мухаммад(с.а.в.) ўзларининг расулиллоҳ эканини айтиб, ислонни қабул қилишга ундайдилар.

«Сўзингга бирор далилнинг борми?» - деб сўрайди ундан Аббас.

Бакр. «Кекса донишманд билан учрашганингга у мен тўғри сўзламалдим?» - дейдилар Мухаммад(с.а.в.).

Бу гапни эшитиб, Абу Бакр лол қолади ва пайғамбаримон келтиради.

ТАЪКИБ ВА ТАЪКИК

Мухаммад(с.а.в.) уч йил давомида Ислонни фақат ўз истаки ва дўстлари доирасида тарғиб қилди. Хуло энди бутун куракаш қавмларига амри маъруф этишни буюради. Лекин куракаш унга кулоқ солишмайди. Амр бин Абас деган шоир ун истаки қилиб шеър ёзди ва кўчаларда хиртойи қилиб айтиб юрди. Батзилар култи-мазах қилдилар, батзилар эса тош отди. Айримлар Мухаммад(с.а.в.)га ими-жимиди пора қилдилар. Амак бўлишди, пул, бойлик ва мансаб ватда қилишди. Амак уринишларининг бари бекор кетгач, пайғамбар ва унинг тарафдорларини сиқув остига олишди. Уларга темир қийдириб, сахро кўеши остида қизган кум устига ётқизишди. Айримларини ўлгудек қатлақашди, турли хил қийдиришди. Айримларига найза санчишди, айримларига солишди. Айримларига қатл қилди.

тузларга боғлаб судратилди.
Милотий 615 йилда пайғамбар ислон таълими
бошланганига 5 йил тўлади. Маккада туриш энди ҳали

туфайли айрим мусулмонлар кўшни мамлакатларга ўтишга мажбур бўлишди. Ўн бир эркак, тўрт аёл Абиссинияга қочди. Мамлакат подшохи Негус уларни гот меҳрибонлик билан қаршилайди. Ўшанда у насронийлар динида бўлиб, кейинчалик ислонни қабул қилди. Бундан руҳланган мусулмонлар турх-турух бўлиб Абиссиния (ҳозирги Эфиопия)га ўта бошлайдилар.

Курашлар ташвишта тушиб қоладилар. Улар Абиссиния подшохи саройига элчилар юбориб, қочокларни қайтариб беришни сўрашди. Подшоҳ уларнинг совға-саломларини қабул қилиб, сўзларини эътибор билан эшитди. Сўнг қочокларнинг ҳам арзини тингтайди. Уларнинг бошлиғи Алиннинг укаси Жаффар эди. Жаффар фасоҳат билан сўзлайди: «Ё подшоҳим! - дейди у. Биз эолим, ахлоқсиз, насткаш кишилар эдик. Ифлос ҳаёт кечирардик, бўлар-бўлмаста уруш чикариб, беҳудата қон тўкардик. Меҳмондўстлик ва меҳрибонлик русумини унутган эдик. Мухаммад бизни олижаноб бўлишга ундади. Ягона Оллоҳга ситинишни, рост гапирини ўргатди. - Биз уй-жойларимизни ташлаб кетмоқчи эмасдик, бироқ юртдошларимиз жабр-ситам қилавериб, бизни шунга мажбур қилишди».

Бу сўзларни эшитиб, Абиссиния кироли кўзларига ёш қолди. У мусулмонларга қараб, юртимда яшайверинглар, дейди. Уларга эса подполитимдан чиқиб кетинглар, деб буюради.

Шу воқеадан сўнг пайғамбарнинг амакиси Ҳамза мусулмон келтирилди. Турли тўсиқларга қарамай, Мухаммаднинг тарафдорлари кўпайиб бораверди.

Бунга кўриб, курашлар баттар ташвишта тушадилар: «Энди нима қилариз?» - деб сўрашди улар бир-бирларидан.

Уни ўқитиб, бир йўлга қулулиб қўя қолсак бўлмайдимиз?

«Йўқ, йўқ! - деб эътироз билдиришди батзилари. Биз бу нини қилолмаймиз. У Абу Толибнинг жияни эканини нутмайлик».

«Биз Кабанинг посбонларимиз. Бу ерга бутун Арабистондан эиёрат қилгани келишди. Агар Мухаммад бу ерда ваз айтаверса, Ҳамзамай ҳаммани ўз томонига ағдаритиш мумкин», - деб қуйинади улар.

«Ҳа, Ҳа, биз одамларни оғоҳлантиришимиз керак», - дейди нинки биттаси.

күр, кар ва шол. Сен унга шифо истаб, буюкка келтириверсең Бор, чолдирингга кириб, кизинг билан гапласш».

Хабиб ўрнидан туриб, чолдирга кириди ва сошпа-соғ кимни ширин табасум ила карши олади. Хабиб бунга кўриб, кайрадан дод қолади.

Сўнгра Хабиб Мухаммад(с.а.в.)дан яна мўъжиза кўрсатишни сўрайди. Мухаммад(с.а.в.) яна тиз чўкиб, ибодат қилишни Шунда ажиб ва гаройиб ҳодиса рўй беради. Ҳаммасини ўзини қоронғилик қоплайди. Ҳозир бўлганлар хайратланиб, қоронғилик турларкан, Мухаммад(с.а.в.) бармоқларини оғзинга қайдирилади. Шунда кўз очиб-юмгунча ўтган фурсат ичида тўрт ой қок иккига бўлиниб, яна бирилади...

Хабиб ханг-манг бўлиб, қотиб қолади. У тиз чўкиб дейди: «Ё Мухаммад, мени Ҳак йўлига бошлатиш». Шунда Хабибнинг изидан эргашиб тўрт юз етмиш киши пайдо бўлиб имон келтиради.

ТАЪКИБ ДАВОМ ЭТАДИ

Аммо таъкиб тўхтамайди, давом этаверади. Аммо Мухаммад(с.а.в.)нинг амакилари Абу Жаҳл кутурган кутуради. Қурайшлар Маккага элтувчи йўлларга қоронғилик қўйиб, йўловчиларнинг йўлини тўсилади. «Мухаммад, жолдугар, - деб ишонтирмоқчи бўлишди улар. - У жинни ё ғоят хавфли одам».

Улар Мухаммад(с.а.в.)нинг устларидан маскар қилишди, у кишига тош ва лой отишди. Бир гал пайдо бўлган Катбада намоз ўқиб ўлтираркан, Абу Жаҳл у кишига бўйинига туянинг ичтигидан эшилган аркон солади ва фурсат фойдаланган Укба ибн Абу Муод деган кимса уни аркон билан бўғиб ўлдирмоқчи бўлади. Лекин шу толда аллақандай пайдо бўлган Абу Бакр пайғамбарнинг жонига оро қилиб кутқариб қолади. У жохилларга қараб дейди: «Сиз ун пайдо Оллохни Эгам дегани учун ўлдирмоқчимисиз?», Мухаммад(с.а.в.) душманларга қарши юратди сакламайди. «Оллох сабрли, кечиримли инсонларни кўради», - дейди у. Таъкиб ва сиқувларга қарамай, юртини этмайди. Ўз тарафдорларини Абиссинияга жўнатиб, Маккада қолади.

Бир гал Мухаммад(с.а.в.) Зайдни ёнларига олиб, Тоифга жўнайди. Тоиф Маккадан унчагина узок бўлмаган масофада, қатта бир тепалик устида жойлашган шаҳар эди. Балки тоифликлар менинг сўзимни тингласлар, деб ўйлайдилар у киши ўларича. Бирок тоифликлар у кишини кулги-масҳара билан қарши олишди ва тошбўрон қилиб хайлашди. У киши Маккага қонга беланган, тинкка-мадори қуриган бир аҳолида қийналиди. Йўл чеккасидаги бир ботга кириб, нафасларини ростилайдилар. «Ё Оллох! - деб кўз ёши оқизиб, илтижо қилади у - Ҳасратимни ёлғиз сента айтман. Меҳрибоним ҳам, мадақорим ҳам - ўзингсан. Мента куч бер, мадақ бер. Мента эргашанларнинг гуноҳларини маззур тутти.

Унинг олдида Абу Суфён бошчилигида бир гуруҳ маккаликлар келишди. «Сени келажакда Арабистоннинг ношоси бўлади, дейишяпти... Агар биз мусулмон бўлсак, сизганагги биз билан бўлишасанми?» - деб сўрайди улар.

«Оллох истаган бандасига истаган ерида салтанат ато этади, - деб жавоб беради Мухаммад(с.а.в.). Мен ихтиёримда бўлмаган нарсани сизга ваъда қилмайман»... «Таба, улар салтанатга эришиш мақсадида мусулмон бўлмоқчи», деб хайратга чўмди киши...

МЕЪРОЖ

Тоифдан қайтгандан сўнг бир окшом у амакиси Абу Тоифнинг уйига боради. Тинкка мадори қуриган, заиф, нотаъсон бир ҳолда шолчага мук тушиб ётади. Уйку элтиб, ғалати туш қуради. Тушида у Катба олдида эмиш, Фарисhta Жаброил унинг олдида қанотли ок тулпор - Буруқни етаклаб келганмиш.

Сўнг Мухаммад(с.а.в.) Буруқ отта миниб, етти қават осмонга олихат қилибти. Барча пайғамбарлар - Одам Ато, Иброҳим, Мусо, Ҳорун, Жон Баптист, Исо Масих билан учрашибди. Кейин Жаброил у билан хайрлашибди. «Бундан нарёғига мен қим ўтолмайман, - дебди у - Шўълалар қанотимни куйдиради». Мухаммад(с.а.в.) Тангрининг тахтини кўрибди, у самовотдан етмиш минг парда билан тўсиганмиш. Уни ўша даргоҳта Олий қувватлар етказганмиш...

У уйғонаркан, тарафдорларига энди нималар дейишини айтган буткул аён этди.

1). Сиз ёлғиз Тангри - Ягона Оллоҳга сизгининг,

- 2). Ота-онанингизга хамиша меҳрибон бўлинг;
 - 3). Қариндош-уруғларга ёрдамлашинг, бева-бечораларни мусофирларга мадакор бўлинг;
 - 4). Ҳасис бўлманг, лекин исрофгарчиликка ҳам йўл қўйманг;
 - 5). Болаларингизни фақирлик туфайли ўлдирманг;
 - 6). Ҳасис, ахлоқсиз бўлманг;
 - 7). Бекор-беҳудага қон тўкманг;
 - 8). Етим-есирларнинг моли ва пулига кўз тикманг;
 - 9). Тоғ-и-ободатни қанда қилманг;
 - 10). Садоғат бўлсангиз, тўғри ўлчаб, тўғри тортинг;
 - 11). Эшитган ҳар гапга кўр-кўрона ишонаверманг;
 - 12). Тақаббур, шухратпараст ва мактанчоқ бўлманг;
- Муслмонлар ҳар кўни беш вақт намоз ўқиб, бир йилда бир ой рўза тутишлари лозимлиги ҳам шунда айтилади. Мухаммад(с.а.в.) Мейроғжа чиққанида кирк уч ёшда Мейроғнинг маъноси - зинапо, кўтариллиш демакдир.

АҚОБА БИТИМИ

Милодий 621 йили Маккадан уч юз чакирим йироқ жойлашган Ясрибдан элчилар келишди. Улар яқин орада пайғамбар бўлажак пайғамбар ҳақида яҳудийлардан эшитганини Мухаммад(с.а.в.) билан учрашиб, улар хайрон қолди. Улардан ўн иккитаси Мухаммад(с.а.в.)га имон келтириб, «Бизга бирор одамнингизни кўшиб беринг», - деб илтифат қилишди. Мухаммад(с.а.в.) Мусъаб бин Умайр деган кишини уларга кўшиб юборди. «Биз бarchа айтганларингизни бажо келтирамиз, - дейишди улар пайғамбарга бўйсунамиз, деб тантанали қасамд қилдик».

Милодий 622 йилда Ясрибдан яна етмиш кишидан ортиқ киши келиб, пайғамбарга сadoкат билириб, қасамд қилиди. Ана шу қасамдлар тарихда «Ақоба битими» номи билан машҳур. Ясрибдан кўшдан-кўш кишилар муслмончилиқни қабул қилишди. Улар орасида Аббас, Ҳазраж қавмлари ҳам бор эди. Ясрибликлар пайғамбарни Ясрибга келишини сўраб, «Бизга келишди. Мухаммад(с.а.в.) ўз қавмининг бошлиғи. Ақобанинг маслаҳат солади. «У Ясрибга борса, хитру ва

қиласизларми?» - деб сўрайди Аббас: «Токи тирик эканмиз, уни қимом қиламиз, - дейишди ясрибликлар. - Лекин у қудратли бўлгач, Ясрибни тарк этмасин».

«Сўз битга, - дейди Мухаммад(с.а.в.), - сиз меники, мен сизникиман».

ОЙША

Ҳалича вафотидан сўнг пайғамбар анча ёлғизланади. Уйда у билан гаплашадиган на онаси, на синглиси, на хотини бор эди. У кўпинча маънос ва хомуш ўлтирар, соатлаб сўз қотмас эди. Шу сабабдан бўлса керак, Абу Бакр кизи Ойшага уйланишни унга тақдир қилди. Милодий 622 йилда Мухаммад(с.а.в.) Ойшага уйланади.

Ойша бағоят оқил киз эди. У саводхон эди, ўқини, ёзини биларди. Ойша эркаклар билан диний мавзуларда яқин баҳс-мунозара қилиб, тиник акли ва билимдонлигини намойиш қиларди. Пайғамбар вафотидан сўнг унинг ҳаётига доир жуда кўп қимматли маълумотлар Ойшанинг ёрдамида олинган ва тикланган.

Ўша даврда араблар бир эмас, бир неча хотин олишар, бунинг устига, рўзгор хизматида чўри қизлар тутишар, уларга илҳисёна муомала қилишарди. Хотин-қизлар одагга фақир қилинишарди, аммо зарур бўлганда «чанг» ва «чилирма» қилиб, рақса тутишар, эркаклар эса узун туяларни майхўрлик ни айшу-ишрат билан ўтказишар эди.

«Аёлларни эъзозланг, - дейди Пайғамбар, - уларга қўйлар ва қорамолларга қилгандек муомала қилманг. Ёдингизда бўлсин: жиннат оналарнинг оёғи остидадир...».

У хотин-қизларни иззатлаш, уларга ғамаҳўрлик қилиш, уларни илмли, маърифатли қилиш ҳақида такрор-такрор сўзлайди.

Кейинчалик, Тангридан ваҳий келгач хотин-қизлар кўчага чикканда бежирим ёпиниб юришсин, деб фатво беради.

Хотин-қизлар исломда алоҳида ўрин тутишди. Мухаммаднинг пайғамбар деб тан олган ва унга биринчи бўлиб имон келтирган қим қиз - Ҳалича эди. Шунингдек, Мухаммад(с.а.в.) авлодлари бўлиш имомлар ҳам унинг ўғлини эмас, балки кизи - Фотиманинг болалари эди.

Пайғамбар Ислам йўлида жон берган айрим шахсларнинг бевазарига уйланади, чунки унинг ўзга чораси йўқ эди.

«Агар сиз химоя қилмасангиз, бу шафқатсиз ва адолатсиз заминда ҳолимиз не кечади? - деб зорланган аёллар ҳақида шубҳасиз, маккаликлар бизни ўлдиришадилар».

«Дунёда тўрт буюк аёлнинг шуҳрати абадий сўнамаслар, дейди Мухаммад(с.а.в.). Бу Осиё (Мусо даврида яшagan фиръаннинг хотини), Марьям (Исонинг онаси), Хадиса ва Фотима (пайғамбарнинг кизи)».

ХИЖРАТ

Курайшларнинг душманчилиги кун сайин қучайиб боради. Бу ахволда Мухаммад(с.а.в.)нинг ортиқ Маккада туриши ҳафса эди. Уни ўлдириш учун ҳар кунни бир фитна ўйлаб топишар эди. Унинг химоячиси Абу Ғолиб эса вафот этган эди.

Курайшлар уни бир қавм эмас, балки барча қавмлар билгаллашиб ўлдириши керак деган қарорга келишди. Улар максадда ҳар бир қавмдан биттадан одам ажратилди. Улар пайғамбарнинг уйига эрталабки намоз вақтида - бомлоқ пайида бостириб кириб, уни ўлдиришлари керак эди. Бу одамлар Маккадаги барча мусулмонлар ўзларининг мол-мулкларини сотиб, яширинча Ясрибга жўнاتган ва у ерда ҳар диннинг пайғамбарни қуттишар эди. Тангридан буйруқ бўлди. Мухаммад(с.а.в.) ҳам Маккани тарк этиб, қочоқларга қўйини қўйди.

Шундай бўйруқни у курайшлар уни ўлдиришга қўйиш тунда олади. Абу Бакр ҳозирлаган икки туяга миниб, улар қоронғиликда Маккани тарк этишди. Пайғамбарнинг туяси Ади ётиб қолади. У ўзини курайшлар ўлдиришга қўйишга қўйишди.

Эрталаб Мухаммад(с.а.в.) чиқавермагач, курайшлар қўйи бостириб киришди. Улар Мухаммад(с.а.в.)нинг ўрнида Ади ётиганини кўриб, тутаклиб кетишди. Мухаммад(с.а.в.) қочқонлигини билгач эса бағтар қўтуриб, шу ондаёқ унинг қўлига қўйишди.

Бу орада Мухаммад(с.а.в.) билан Абу Бакр Тахур тоғи етиб келиб, у жойдаги бир тоғга бекинишди. Худонинг билан ўртимчак тоғ оғзида тўр солади, қабултар шу ердан бутата ин ва туҳум қўлади. Курайшлар из қувиб, тоғ оғзида келишди.

«Тамом, иккимиз ҳам қўлга тушлик», - дейди Абу Бакр. «Йўқ, биз икки киши эмас, уч кишимиз, - дейди Мухаммад(с.а.в.). Худо бизга ҳамроҳ эканлигини унутдингизми? У бизни ўз паноҳида асраётган...»

«Қаранглар, мана, уларнинг излари! - деб қичқиради курайшлардан бири. Улар шу ерда бўлишса керак».

«Жинни бўлдингизми? - дейди бошқаси. - Улар бу ерда эмас, тоғ оғзидаги ўртимчак тўрғини кўрмайсанми?».

Улар қочоқларни излаб, нари кетишди. Шу йўсинда Мухаммад билан Абу Бакр қўлини қўлади.

Али уларга озиқ-овқат ташиб туради, улар қўнғуларни яшириниб, кечалари йўл босишди. Ниҳоят, улар Ясриб яқинидаги Кубо деган жойга етиб келишди.

Мухаммад(с.а.в.)нинг Маккадан Ясрибга қочиб келиши олдига «Хижрат» дейишди. Бу милодий 622 йилнинг 22 сентябрида юз берган эди. Тарихда мусулмон санаси ана шу кундан бошланади. (Эътибор беринг: 22 сентябр кундуз ва туннинг биробар кўни - Р.А.)

Ясрибликлар Пайғамбарнинг келишини фот ташвишланиб, ёлғизлик билан қуттишар эди. Пайғамбар келди деган қўнғуларни эшитиб, ҳамма унга шод-хуш раҳматлар чикади. Мухаммад(с.а.в.) Кубода тўхтаб, бироз дам олади. Кейин шу ерда масжид тиклайди. Бу - Мухаммад(с.а.в.) барпо этган биринчи масжид эди. Сўнг у Ясрибга ўтади. Энди Мухаммад(с.а.в.) уни севаган ва унга эътиқод қилган одамлар орасида эди.

Шу йилдан эътиборан Мухаммад(с.а.в.) ҳаётининг янги ва фот муҳим даври бошланади.

ТАЪЛИМОТ

Курайшларнинг шунчалик қаҳру-ғзабига сабаб бўлган Мухаммад(с.а.в.) таълимотининг негизи нима эди? Нега улар бу таълимотта шу қадар қўтириб тўсқинлик қилишди?

У яқкаю-яғона, воҳид Худога сифини тарғиб этар эди. У қотин-қизларни қадрлаш, уларни иззат-эҳтиром этишга ундади. У ёлғон таълимот, тоғламачилик қилмаслик, бева-бечоралар, етим-есирларнинг ҳақига қўз тикмасликка чақиради. Араблар жасур халқ, лекин улар орасида бебошлик, беҳудата қон тўкишлар авж олган эди. Улар қимор ўйнашар, ифрот шароб ичишар, шахвоний рақсларга тушишар, судхўрлик

килишар, Каба атрофида яланғоч юришар, ўз ўтай оналарини уйланишар, арзиматган гуноҳи учун одам ўлдиршишар эди.

«Фойда таъмаида факирларга қарз бериб, фойда ундиришни дейди Пайғамбар. - Меҳнат килишдан уйланти. Меҳнат қилиш - ибодат килишга баробар. Дини ва эътиқоидан қатъи назар ўзга инсонларни ҳурматланг. Худонинг наздида бериб баробардир. Яхши инсон бой-бадавлат оилада туғилган одам эмас, балки ўз иши билан Худого хуш ёккан кишидир».

Бир кун биров Пайғамбарнинг олдида келиб, на омониним, на харж килишга пулим бор, дейди.

«Бирор нарсанг борми ўзи? Бирор нарсанг бордир, дедим, - деб сўрайди Пайғамбар.

«Битта қозоним бор», - дейди ҳалиги киши.

«Бўлмаса, бор, - дейди Пайғамбар, - қозонни сотиб, бонга бонга харид қил. Ўтин йигиб, бозорга элтиб сот, тоғ тиланчилик қилганингни мен бошқа кўрмай».

«Тоғ-ибодат қилинганлар, - дейди у ўз масаладошларига қараб, сўнг дарахт шохини силкиб, япроқларининг дурра тўқилишига ишорат этади: - Қўрайсизми? Буюк силкинган барглар тўқилганидек, ибодат қилганда қалб ҳам гуноҳлардан мусарфо бўлур».

Бир гап унинг олдида жулдур қийинган бир киши келди. «Нега бу қадар афтода қийингасан?» - деб сўрайди Пайғамбар. «Бор нарсамни одамларга хайри-худоий қилиш деб жавоб берди у одам.

«Бу ишнинг маъқул эмас, - дейди Мухаммад(с.а.в.), - Тоғ сени яхши қийиниб, Ўзи эратган неъматлардан бериб бўлишингни истайди. Аввал ўзинг баҳраманд бўли, одам бошқаларга хайри-худоий қил».

ЭНГ КУЧЛИ КИМ?

«Орангизда энг кучли ким? - деб сўрайди бир Мухаммад(с.а.в.). «Жангда ҳаммани мағлуб этган киши кучли одамдир» - деб жавоб беришди унга.

«Йўқ», - дейди Мухаммад(с.а.в.), - жакши қилган вақтинлик билан ўзини боса олган киши энг кучлидир».

«Ўзгаларга меҳр-шафқат кўрсатинг, - дейди у, - одам оқибатини билсин».

Бир кунни у тушдан сўнг ётиб дам оларкан, кўзини очиб элтиди. Уйғониб қараса, касалга чалинган бир мушукча

яктаги етагида гужанак бўлиб ухлаб ётган экан. Пайғамбарнинг мушукчани безовта қилишга кўнгли бўлмайдиган, эҳтиётлаб яктаги етагини кесалиди, ўрнидан туради.

«Уч хил ибодат бор, - дейди Пайғамбар. Бир - Худодан бир нималар сўраб, ситгиниш; иккинчиси - дўзахга тушишдан қўрқиб, ситгиниш; учинчиси - Худого мухаббат туфайли ситгиниш, кўлнингиздан келса, Худого мухаббат туфайли ситгиниш».

Бир кунни унинг хўзурита ориқлаб озиб-тўзиб кетган бир киши келди. «Мен Худодан гуноҳларим учун шу дунёда жазолашни сўрадим, токи нариги дунёда азоблардан халос бўлай», - дейди у. «Йўқ, - дейди Мухаммад(с.а.в.) унга, - бу ишнинг нодуруст. Сен Худодан гуноҳини кечир, деб сўра, бу дунёда ҳам, нариги дунёда ҳам азиз неъматларингдан бенасиб этма, мени дўзахингга душор айлама, деб ёлвор». Сўнг Пайғамбар ҳалиги кишига ибодат қилишни ўргатади.

«Ғийбатчи бўлманг, бўхтон сўзламанг, - дейди Пайғамбар, - бировларни ёмон отлик қилманг, кишиларнинг ортидан итвоз ташлар тарқатиб, маломат этманг. Ғийбатчилик - киши ўз биродарининг этини ўзи ейиши билан баробар».

Мақсада бир кампир яшар эди ва у Мухаммад(с.а.в.)ни жулда ёмон кўрар эди. Ҳар эрталаб пайғамбар унинг уйи олдида ўтар экан, болохонадан туриб ахлат челагини унинг бошига тўқарди. Мухаммад(с.а.в.) оғиз очиб, бир нима демасди. Қуллардан бир киши кампир касал бўлиб, ётиб қолади. Мухаммад(с.а.в.) олдидангидек унинг уйи олдида ўтаркан, ҳеч кимса унинг бошига ахлат ағдармайдиган. «Хойнаҳой, касал бўлиб қолган бўлса керак», - деб ўйлайди пайғамбар ва ундан ахвол сўраш учун болохонага чиқди. Кампир уйи кўриб, қўрқиб кетди. Мухаммад мени ургани ёки жанжаллашгани келди, деб ўйлайди. Бирок Мухаммад(с.а.в.) унинг ситгинини суриштириб, кишини сўраганда кампир йиғлаб юборди. «Чиндан ҳам киши одам экансиз! - дейди у хўнграб. Мен сизга қанчалар озор етказдим, сиз эса келиб, менинг ахволимни сўрайсиз... Мен сизга эътиқод қилдим, мени Ҳақ йўлига бошланг...».

«Остона хатлаб, ҳар уйга қалам босганда, шу уйни Худо ориқласин, деб дуо қилинганлар, - дейди у ўз масаладошларига. Ассалому алайкум, денглар. Бу - сизга тинчлик тилайман, деганидир. Тинчлик эса ер юзидати энг буюк неъматдир».

Шу энг буюк неъматини, яъни тинчликни билиш баганимизда саклаб турган хурмати Президентимиз Мовла Каримова канчалар миннатдорчилик билдирсак оз. Хозир бурун ер юзиде террорчилик авжита чиккан бир вақтда, айни ва республикамиз билан чегаралош Афғонистонда толибонларини террорчилик харакаглари дунёни ларзага келтирган бир наса минтакамизда тинчликни саклаб туриш учун мустахкам ироа ақлу-идрок керак. Толибонлар харакаати ён кушнинг Тожикистонни ҳам ўз домига тортишга сал колди. Шунинг нотинч вақтларда баъзи нортлошларимиз шайтон йўлига кирай муқаддас китобимиз Куръони Каримни ўзларича талкилай ёшларнинг онглариини бузиш, уларни нотўғри йўлга бошлай мақсадиде тарғибот олиб боришлари одамларнинг нафретиини кўзатди. Андижон воқеаларини тинчлигимизни кўра олмаётган кучлар уюштириб, Ўзбекистон халқларининг тинчлигини бузмокчи бўлишлар.

Шукрлар бўлсинки, республикамиз тинчлигини баркарорлиги йўлида ўзининг куч-қайрати ва билимини амаздан ўз халқини ҳақиқат сари бошлаган нортлошларининг мизининг савй-харакаглари билан бу фалокатининг олди олини

МАДИНА

Милотий 622 йил жума куни эрталаб Пайғамбар Мадинага кетди. Жамоага имом бўлиб, бу ерда илк бор жума намозини ўқийди.

Шахарга кириб келар экан, хар бир Мадиналик уни мусулмон килмокчи бўлиб, уинга таклиф килади.

«Худо хохлаган ерда тўхтаман, - дейди у. Туям келар эшик олдида тўхтаса, ўша уйга меҳмон бўламан».

Туя Айюб Ансорий деган кишининг эшити олдида тўхтади. Пайғамбар ана шу хонадонда меҳмон бўлади.

«Масжидни каерда ва кандай катталикда курсам экан?» деб ўйлайди Пайғамбар. Шунда унинг туяси анча нари тўхтади ва изига қайтди. «Худо куришимизни бу ерда масжид ана шу ерда ва шундай катталикда бўлади», деб хушхабар килди Мухаммад. Бу жой ака-ука етимларга қарашли «Онаверинг», дейишди баъзилар. «Йўк, мен сотиб олган керак», дейди Мухаммад(с.а.в.). Ва етимларнинг розилигини берди сотиб олди.

Ясрибга келган маккаликларни «мухожирин» (кочоклар), ясрибликларни эса «ансорин» (мадаккорлар) дейишди. Ясрибни эса то хозирча Мадинага-ал-Ясриб деб аташди. Уни Мадинага-ан-Наби, яъни - Пайғамбар шаҳри, дейиш ҳам расмидир. Гоҳида содда килиб, ал-Мадина ёки Мадина, деб кўя қолдишди.

Пайғамбар ва унинг тарафдорлари тош йўниб, уни елкаларида ташиб, масжид куришди. Ҳамма кўлни-кўлга бериб ишлайди.

«Сиз нета ишлайсиз, Пайғамбар? - деб сўрашди ундан сиз буринг, биз амрингизни бажо этамиз».

«Йўк, - дейди Мухаммад, - мен ҳам сизга ўхлаш бир одамман, сиз машаққат чекканда, мен қараб туролмайман».

Масжид курилиши тезда битди. Эшиклари Қудуста қараб очилди, зеро, пайғамбар ибодат чоғи Қудуста қараб бош этар эди. Барча тиришиб-тирмашиб ишлайди. Бор ақчалар сарфланиб, тугайди. Ҳадиёларнинг қолган пуллари маккалик кочокларга сарфланеди. Пайғамбар камҳарж бўлиб қолади. Кочоклар атроф-теварақдан ўтин йинтиб, бозорга элтиб сотиб, ўзларига уй-жой куришар, хуллас, амал-тақал килиб кун кечирешарди.

Энди Мухаммад(с.а.в.) олдида иккита муҳим вазифа турди:

- 1) кочокларнинг ўзларини тиклаб олишларига кўмаклашиш;
 - 2) ўқиб ва вазъ айтиш учун муайян марказ ташкил килиш;
- У ансорларни ҳам, мухожирларни ҳам ўз хузурига таклиф килади. «Сизлар биродарсизлар, - дейди у, - мен ҳам хаминша ака-укадек бўлиб яшашингизни истардим. Мухожирлар - фақир на йўқсулдилар, негаки улар бор бисотларини Маккада қолдиришди. Шунинг учун сиз, ансорлар улар билан бирингизни баҳам кўрсангиз ёмон бўлмасди».

Шундай килиб, хар бир ансор ўз уйидан бир мухожирга бошпана беради. Мухожирлар ансорларнинг ерларида ишлаб, қосилни улар билан бўлишиб олишди. Масжид курилиши ниҳоятга етгач, атрофда Пайғамбар ва унинг яқинлари учун кичик-кичик уй-жойлар тиклашди. Хуллас, кўп ўтмай ҳамма жойлашиб олди.

Пайғамбар солган масжидга туташтириб, сўри кўтарилди. Уни «Суфа» ёки «Мактаб» деб аташди. Бу ерда Куръон ўқишди ва Пайғамбарнинг ваззларини эшитишди. «Сиз бу

ерда наъбат билан ўқиб, ерда ишлагини керак», дейди Муҳаммад(с.а.в.). Шундай қилиб, у нафакат устоз-мураббон ва қонуний жорий этувчи диплома, балки буюк жамоат афроди сифатида ҳам майдонга чиқади.

«Маккаликлар ҳужум қилгудек бўлса, ўзимизни қандай ҳимоялаймиз? Ана шу ҳақда ҳам ўйлашимиз керак, - дейди Пайғамбар - Бундан кейин нималар қилишимизни Оллоҳнинг ўзи аён этгусидир».

БАДР ЖАНГИ

Муҳаммад(с.а.в.) ва унинг тарафдорлари шу пайтда нисбатан тинчлик шароитида меҳнат қилишар ва маънавий чекишарди. Энди бўлса, Оллоҳ уларни қурашга - ўзарини ҳимоялаш учун жангга ундайди.

Маккаликлар Мадинага ҳужум қилиш ҳозирнинг кўришади. Биз Муҳаммаднинг ҳам, унинг одамларини ҳам илтимос ташлаймиз, дейишди улар. Қурайш қабиласининг ўша пайтда бошлиғи бўлмиш Абу Суфён қаровон тузиб, Сурияга жўнаётган Садо-сотикдан тушган ачкага қўшин йитиб, қурайш қуролатиришни мўлжаллайди. «Абу Суфённинг қайтмиши қанча кўтишимиз керак? - дейди Абу Жаҳл. Қайтмиши ҳозирок уларга ҳужум қилиб ишни тўлатиб қўя қолайлик».

Шундай қилиб, Макканинг минг кишилик қўшини Мадинага қараб юради. Бу хабарни эшитган Муҳаммад(с.а.в.) таъвишга тушади: «Нима қилиш керак? Биз маккаликларга қарши қандай қурашамиз?»

У муҳожирлар ва ансорларни йитиб, шундай дейди: «Хўш, нима қиломқучисизлар? Тангри маккаликлар билан қарши қилишни мента амр этди. Аммо мен уй-жойларини тизиб бўлмаган бўла-чақангиз эйён кўрмасин, дейман». Ҳозир бўлганлар бундан овоздан: «Биз сиз билан биргемиз! Амрингиз - воқиб!» овозидан: «Биз сиз билан биргемиз!» - дейишди.

Буюринг, биз бажо этамиз!» - дейишди. Куръонда шундай бир оят бор. У Пайғамбарни ҳавотирли қуналарда аён бўлган эди. Унда шундай дейилган: «Уруш оқтанларга қарши уруш оқмоққа ижозат этилур, лекин улар йўлдан озганлардир ва шул ҳам ҳақиқатдирки, улар жойларини қўйиб, Оллоҳ - Эгамшир, деб ҳақ йўлни қўйиб, қилувчиларни Оллоҳнинг ўзи ҳимоят айлар».

Ҳижрий иккинчи йилнинг рамазон ойи эди. Муҳаммад(с.а.в.) Мадинадан саксон чақирим нарида жойлашган Бадр деган жойга отланди. Унинг атиги 313 нафар одами бор эди, холос. Ўшаларнинг ҳам айримлари қурол-яроқсиз эди. Маккаликлар эса тўла қуролиниб келишарди.

Пайғамбар тун бўйи тоат-ибодатга берилади. «Ё Оллоҳ! - дейди у. Ваъдага вафо қил. Бизга ғалаба ато қил. Агар биз мағлуб бўлсак, мусулмонлардан ном-нишон қолмағай ...»

Арабларнинг ўзига хос жанг қилиш усули бор эди. Аввалида ҳар икки томондан икки ёки уч киши чиқиб, майдонда яккама-якка олишар, сўнг бошқалар жангга қўшилишарди. Машиналиклардан уч киши чиқканда маккаликлар уларни мазахлаб қулишди. «Асизодлар чиксин! - дейишди улар. - Биз тўпориклар билан урушмаймиз». Шунда Ҳамза, Али ва Убайд майдонга тушишди. Ҳамза ва Али рақибларини ўлдирдилар. Шундан сўнг бошқалар ҳам жангга ташлангандилар.

Абу Жаҳлни икки ёш ўспирин чопиб ўлдиргач, жанг ниҳоятга етди. Маккаликлар тўғаракай қочибди. Чопар Мадиналиклар ғалабасидан хабар келтирганда Пайғамбар саждага бош қўйиб ўтирар эди. «Худота шуккур, - дейди у, - фаришталар бизга мадақкор бўлишди. Яратганининг ўзи ғалаба ато қилди. Алҳамдулиллоҳ!».

Бадр жангида Оллоҳ мадад бермаса мусулмонлар ғалаба қозонишлари мумкин эмас эди. Оллоҳ мусулмонларга мадад бергани ҳақида Куръонда шундай ёзилган:

«...Ахир Оллоҳ Бадр жангида қучсиз бўлсангиз-да, сизларни қўлиб қилди-қу. Бас, Оллоҳдан кўржингиз! Шунда шояд (унинг нёмагларига) шукр қилгайсиз. Мўминларга: «Парвардигорингиз сизларга 3000 кўздан туширилган фаришта билан мадад бериши кифоя қилмайми?» - деган пайтингизни эсланг! Йўқ (кифоя қилур) агар сабр қилсангизлар ва Оллоҳдан кўрксангизлар ва интилат ёки бошқа дин, масалан, яҳудийлар ёки христианлар эмас, балки, маккалик ҳар хил бўтларга синулувчи арабларни нисарда тутмоқда - Р.А.) шу онда сизларга ҳужум қилсалар, Парвардигорингиз сизларга 5000 белгили фаришта билан мадад берур. (Бу мададни) Оллоҳ факат сизларга хушхабар бўлсин деб интиларингиз таскин топиши учун қилди. Аслида ғалаба факат қудрат ва ҳикмат эгаси бўлган Оллоҳ ҳузуридан келур. Қофирларнинг бир қисмини ҳалок қилиш ёки мағлуб қилиб,

ноумид холда кайтариш учун (Оллох сизларни ғолиб қилиб)
(3:123-127).

Изоҳ: Бадр жангида номдор паҳлавонлардан 70 киши
ўлдирилди, 70 нафари асир олинди ва мусулмонлар ғолиб
билан қайтилди.

АХЛИ БАЙТ

Одатда «Ахли байт» деганда қутлуғ хонадон – Пайғамбар
оиласи кўзда тутилади.

Юқорида таъкидлаганимиздек, Оллох Мухаммад(с.а.в.)
оила қуриб ўз масъақдошларига ибрат кўрсатишини амр этди.
Тангрининг хоҳиши билан у ота, бобо, эр, кўёв ва қайнона
бўлиш бахтга эришади.

Пайғамбар икки ўғил кўради, лекин иккиси ҳам
гўдақлиғидек касалга чалиниб, нобуд бўлади. Етминчи
ўган Мухаммад(с.а.в.)нинг ёши бир жойга етганда, бир
ўғиллари йўқ эди.

Тангри дейди: «Мен бандаларимни имтиҳон қилганим. Мен
уларнинг бошига қайту-аламлар, ташвиш-надоматлар соғина
Мен уларни бойлик-бисотлари, азиз фарзандлари-дан айирма
Эътиқоди бутун, имони мустаҳкам бўлганлар меннинг иродаси
бўйсунурлар».

Тарихда барча пайғамбарлар меҳнат-машаққатларга
бўлишган, мушкул синовлардан ўтишган, қайту-аламлар
чекишган... Чунончи, Ҳазрат Юсуфни қул қилиб сотиш
Ҳазрат Ёқуб кўр бўлиб қолади, Ҳазрат Юнусни наҳанг ичи
Ҳазрат Иброҳимга эса ўз ўғлини қурбон қилиш буюрилади.

Оғир синовлардан Мухаммад ҳам бенасиб қолмайди.
Унинг тўрт қизи бор эди. Кенжасини Фотима деб аташди.
Отасига айниқса суюқли эди. Қиз ўн беш ёшда экан, бир
жангидан сўнг уни Алпга никоҳлаб беришди. Фотима Ҳазрат
Хусан – икки ўғил кўради. Пайғамбар невараларини айрича
меҳр билан севади. Мухаммад(с.а.в.), Али, Фотима, Ҳусан
Хусанни «Ахли байт» - Қутлуғ оила дейишди. Орадан
ўғиб, Хусан Ироқда шахид бўлади.

Фотима эрта чикканда Пайғамбар унга сув ташини учун
меш, бир кўрпа, бир неча сопол пиёла ва бир ёрғуч
қилиши. Фотима ҳаммаша ўша мешда сув ташиб, ўша ёрғуч
ун тортади. Али фақирлиги туфайли қайини учун

туламайди. У Бадрда бир пулат дубулга топиб олади. Дубулгани
бир неча дирҳамга сотиб, пулни Фотимага беради.

Фотима отасини беҳад севар эди. У меҳрибон, оқила ва
камсуқум қиз эди. Бир кун Пайғамбар унга боши ёрилиб, қон
на лойга беланган холда қайтади. Маккаликлар уни аёвсиз
қалтлақлашган эди. Фотима отасининг бошини қон ва лойдан
тозаларкан, чидаб туролмайди, хўнграб йиғтайди.

«Нега шундай қилишди, ота? – дейди у кўз ёшларини
оқизиб. - Негга шу қадар тошбағирлик қилишди?»
«Йиғлама, Фотима, - дейди Пайғамбар, - Худонинг хоҳиши
шу...»

УХУД ВА ҲАНДАК ЖАНГЛАРИ

Милодий 624 йилда маккаликлар Абу Суфён бошчилигида
уч минг яхши қуролланган қўшин билан яна бостириб
қилишди. Мухаммад(с.а.в.) ўз одамлари билан кенгашиб, етти
юз қўшин билан Ухуд деган жойда уларга қарши чиқади ва
жанг қилади.

Ўшангача араблар жангда қўлга тушган нарсани ўлжа қилиб
олишарди. Бу гап Пайғамбар, ҳеч қим ўлжа олмасин, деб
катъий буйруқ беради. Сабаби, жанг ўлжа учун эмас, балки
эътиқод учун бўлаётган эди.

Жанг дахшатли тус олади. Қурайш қабиласи аёллари
аркасларини жасоратга чорлаб, жанговар қўшиқлар қуйлашди.
Мадиналиклар Мухаммад(с.а.в.)нинг айтганига амал қилишса,
эқтимолки ғолибликни осонроқ қўлга киритишар эди. Лекин
улар ўзларини ўлжага уришди. Холди ибн Волид деган
маккалик буни кўриб, ўз аскарлари билан тикка ҳужумга ўтади
ва қўлгаб мадиналикларни қиличдан ўтказди. Мухаммад(с.а.в.)
бошидан яранганади ва тош тетиб, икки тишидан ажралади. У
қонга беланиб йиқилади. Мадиналиклар уни ўлди деб ўйлаб,
«Пайғамбар тирик!» - деб қичиради. Мадиналиклар

қўлиниб, яна майдонга тушади. Ниҳоят, маккаликлар
отлари бошини буриб, қоча бошлайди. Улар бор-йўғи ўн
тўрт кишини йўқотишди, холос. Мадиналикларнинг талафоти
кatta эди, улар етмиш кишидан ажралишди. Мусъаб бин
Умайр билан Мухаммад(с.а.в.)нинг амакиси – Ҳамза ҳам ҳалок
бўлишган эди. Ҳаттоки Абу Суфённинг касоскор хотини Ҳинд

Мухаммад(с.а.в.)га кўп йиллар душманлик қилган Абу Суфён гуноҳини кечиргани сўраб, ўтгани ва имон келтириб, мусулмон бўлади.

ПАЙҒАМБАР

Макка олинган бўлса-да, ҳамон Мухаммад(с.а.в.)га қорини курашиб, унга таъвиш ортирувчи қабилалар оз эмас эди. Кўп ўтмай, яна Хунайн, Тоиф ва Табуқда жанглар бўлади.

Пайғамбар қатта-кичик йигирма олти жангга иштирок этади. Қўшинни қўшинча жангга ўзи бошлаб борар ва душманга ҳаминша асосий нишон бўлар эди. Бу жиҳати билан у ўзини олдин ўтган полшо - пайғамбар Сулаймон ва Довудга ўхшаш кетар эди. Лекин улардан фарқи ўлароқ, Мухаммад(с.а.в.) ҳар бир нарсани икки-чакиргача ўзи назардан ўтказишга тинчимас эди. Шунингдек, у бошқа ҳужумдорларга ўхшаш хашаматли саройларда яшамас, хизматида чўрилар ҳам мулозимлар ҳам йўқ эди. Хаттоки бутун Арабистонга ҳужум бўлиб, айтган сўзи қонун тўсини олган шароитда ҳам, у оғир ва қамтарин ҳаёт кечирарди.

Маккада иккита уйи бор эди. Мадинага қочаркан, уларнинг мусодаларга этишарди. Лекин у Маккага қайтган ўша уйлари қайтариб олишни ўйламайди ҳам. Ухлаш учун тушгани ҳам йўқ эди. Тўнани икки каттаб, мук тушарди, чўзиниб ётмас эди. Пахта ўрнига қўм солинган битта болиши бўлар эди. Мусулмон келганда болишини унга узатиб, ўзи ерга ёнбошларди.

Биров билан кўришганда ҳеч қачон биринчи бўлиб қўли олмасди - ранжитиб қўйишдан кўрарди. Пайғамбар Мадинага келган, бадавлат бир оғла Анас исмли болани унга дастурхон беради. «Хўжайиним менга иш буюрмайди» - дейди Анас. Мухаммад(с.а.в.) йиртик-ямоғини ўзи тикади, қовушнинг қўли амайди, кийим-бошини ўзи ювади. У одатда овқатни олган кўпинча бева-бечораларга таркатар эди, янги кийим кийиб хижолат чекар, гўё бироянинг нарсасига шерик бўларди. Колпандай ўзини ноқулай сезарди.

У узун бўйли бўлмасада бўйчан кўринарди. Қўли келган, киртий бурунли, кенг қабоқли, қуқоқ қошли эди. Кўзлари чакнаб боқар, чеҳрасидан нур ёғар эди. Ҳамини ва самимий эди. Йиллар ўтгани сайин ўйчанлиги ортиб, ва кийимлари ҳам, одатлари ҳам фавқулодда тоза, мусаллаҳ

Сочини узун ўстириб, тез-тез ювиб, тараб юрар эди. Икки бўлак матодан аёб кийар, этаги ўша замон элаларига ўхшаб ер-жуз кўйлак кийар, ипак кўйлак киймасди. Бошқалар тўйиб кийнганда факр арабларга ўхшаб қоринга тош боғлаб оларди. Яқинларидан бири айтганидек, Пайғамбар ҳеч қачон тўйиб овқатланмас эди.

У айниқса хотинлар ва болаларни эъзозларди. Батзан тиззасида ухлаб қолган болани уйғотмай, шу қуйи ибодат қилар эди. Узун туялар қоронгу бурчакда ўзи ёлғиз Оллоҳга сўғинар, токи бошқалар кўриб ва эртаниб, соатлаб ибодат қилиш мажбурияти остида қолмасин, деб. У ҳеч қачон мойчирок ёкмасди.

«Мойимиз бўлса, ёкмасдик, ер эдик», - деган эди Ойша. У инсонларнинг тенглигига астойдил ишонарди. Бир гал жангга Зайд бошчилик қилишини эшитиб, араблар норози бўлишарди: «Бу нимаси? Қул бизга саркарда бўладими!» - деб қичқиришарди улар. «У мусулмон», - дейди пайғамбар қатъият у ҳаминша. Хотинларидан Марьям христинан, София яҳудий эди.

У христинанларга ҳам, яҳудийларга ҳам диний расм-рўсулларини эди. Шунинг учун тўла ҳуқуқ берган эди. «Им эгилганг! - дерди у издошларига. Им - саҳрода дўст, ҳаёт йўлларига - таянч, ёлғизлик дамида - йўлдош, бахтиёр орасида зебу-зийнат, душманларга қарши курашда - қурулдиш. У касаллардан аҳвол сўраш ёки таъзияга боришдан эринмасди. У тоғ-ибодат қилишни юксак баҳоларди. «Мухаммад пайғамбар ибодатни ҳамма нарсадан устун қўйди, - деган эди доктор Сарваралли Раҳжақришнан, - у бутун дунёни ўлкан масжидга айлантирди».

У ҳеч қачон илоҳийлик даявосини қилмасди. «Мен ҳам оғлаш, холос. Мендан сўнг пайғамбар ўтмайди. Мендан олдин Исмомил, Ёқуб, Юсуф, Шуайб, Мусо, Хорун, Лут, Довуд, Сулаймон, Илс, Закариё, Жон Баптист, Исо... Мен ҳам шулар қатори Худо сўзини сизга етказувчиман.

Кўндан тўрт мукаддас китоб насиб этган: Мусота - Таирот, Довулга - Забур, Исога - Инжил, Мухаммадга - Қуръон мажид... Улар пайғамбарларга илохий пайғом - ваҳий бўлиб келган. Мухаммад(с.а.в.)га ваҳий келганда ранги бўздек оқариб кетар, ерга мук тушиб ётар, жикка терга ботар, тани босиб оғирлашиб кетарди. Бир гал, ваҳий келаркан, оёти тўғрилиги ёнида ўтирган бировнинг оёғи устига тушиб қолади.

«Пайғамбарнинг оёғи шу қадар оғирлашиб кетдики, - дейди халити киши, - мен қанча уринмай, барибир оёғимни қимирлата олмадим. Назаримда оёғим устига улкан бир қонини ақдаришгандай ёки туя чўкиб ётгандек эди».

У инсонларни жон-дилидан севар, нима топса, бошқалар билан баҳам кўрар эди. Унинг умри қурашлар, синовлар ҳақирликлар, машаққатларга тўлиб, гоёт оғир кечарди. Яқинлар ўзаро низолар, баҳсу-музокаралар билан унинг тинчлигини тез-тез бўзиб, тинка-малорини қуритишарди. У жанжалларни бартараф этгани, насиҳат билан тарафларни муросага келтирарди, уларни тўғри йўлга бошларди ва ҳақ йўлида яшашга ўргатарди. Дейдиларки, у вафот этганда ўша атрофдаги ягона дарров қаттиқ силкиниб, танасига дарз тушган ва одамга ўхшаш фарёд солганимиш...

Мухаммад пайғамбар эди, лекин у ҳам савдотар, ҳам оғир боштинга, ҳам қози, ҳам воиз, ҳам таъкибга учраган қочоқ, ҳам қонунлар жорий этувчи аллома, ҳам жангчи, ҳам диндор арбоби, ҳам саркарда эди.

Беҳад-беҳисоб машаққатларга қарамай, у ҳеч қачон инсон йўлга қалам қўймайди. У айтганига ҳаммаша амал қилган ва ўзгалардан ҳам шунга талаб қиларди.

Унинг ҳаёти - инсон қамолотининг тиник тимсолидир.

ШАҲАР - ДАВЛАТ

Мухаммад(с.а.в.) Мадинага илк бор қадам қўйганида расулиллоҳ - пайғамбар эди. Сиёсий ҳокимиятга эга эмас эди. Ўшанда Яриб ягона бошқарув идорасига эга бўлмаган шаҳар эди. Бу ерда ўз-ўзича мустақил турли қабилалар яшар ва орасида доимий низо ва жанжаллар бўлиб турарди.

Мухаммад(с.а.в.)ни барча ягона йўлбошчи сифатида олган, у турли-туман қабилаларни бириктирарди ва Мадина

шаҳар-давлатга айлантирарди. Бу ернинг тупроғи унумдор, экин-тикин қилишга қулай эди. Мадина ўзини ўзи боқа оларди. Бирлашган ва ўз-ўзини таъминлай олувчи Мадина тезда йирик давлатга айланди, кейинчалик эса бутун Арабистонни эгаллаб, Фаластин ва Ироқнинг Жанубий вилоятларини ҳам ўз ичига олган салтанат бўлиб, майлонга чиқарди.

Мухаммад(с.а.в.) моҳир ташкилотчи эди. Мадина марказлашган давлатнинг пойтахти бўлиб, муслмончиликни қабул қилган ҳар бир қабилга ери мамлакатга янги вилоят бўлиб қўшилиди. Пайғамбар ҳар гал вилоят ҳокимини ерли халқнинг ўзидан тайинларди. Бу бир томондан, давлатга қулай бўлса, иккинчи томондан ўз қурти шароитини яхши билган ҳокимга ҳам қулай эди, кўп қабилалар бегоналарнинг ўзлари устидан ҳукмронлигини ёқтиришмасди.

Бу муҳим масалаларни ҳал этишда пайғамбар кўпчиликка суянлишга, ҳар бир қилиннинг фикрини инобатга олишга интиларди. Масалан, бир гал жангда ўлжа олиш масаласи кўтарилганда у барча вилоят ҳокимларига ҳар бир аскарнинг бу борадаги фикрини билишни тайинлаган эди. Сўнг ана шу асосда маълум бир қарорга келишган эди. У ана шу йўсинда ҳаммаша халқчил йўл тутарди, ҳамма билан тепа-тег муоамала қиларди. Пайғамбар барча масалаларда сўнги ҳакам эди. Шу туфайли қабилалар ўзаро ҳақиқат талашмас, ҳаммаша Мухаммад(с.а.в.)нинг фикрига суянинлар, унинг ҳолислиги ва одиллигига шубҳа қилишмасди.

Мадинадаги масжиди жомага туташ «суфа» ёки «мактаб» халқ дорилфунуни вазифасини ўтар, бу ерда одамларга яшаш дари ўқитилар эди. Пайғамбар талабаларга Қиломи Шариф - Қуръонни талқин қиларди. Мактабнинг икки-уч хизматчиси бўлиб, улар чирокларни ёкиш, ҳамма ёқни супириб-сидириб, озода-сарилда тутишга мутасадди эдилар.

Дастлаб исломни қабул қилганларни Пайғамбарнинг ўзи рўйхатга олган, кейинчалик муслмонлар сони кўпайиб кетган, бу ишга бир неча қотиблар жалб қилинган эди.

Аваллари бирон нарсга инъом этишса, пайғамбар уни дарҳол бева-бечораларга таркатарди. Кейинчалик «Байтул мол» номи билан маҳсул иморат қурилди, акча, мева-чева, кўй ва ўқилар шу ерда сақланарди ва мухтожларга бўлиштириб берилган бўлди. Хизматчилар сони ошиб бораверди.

Чорвани бокишта ёнгиз чўпонлар эмас, уларни ҳисоб-китоб қилувчи санокчилар ҳам етишмай қолади. Аҳоли учун ягона жорий қилинади, Мадинага мол олиб қирувчи савдогарларга бож-хирож солинади. Аҳоли кўпайган сайин боғдорлар тавжумлашиб, уларга махсус нозирлар тайинланади. Шунинг нозирлардан бири Шифо бинт Абдулла деган аёл эди.

Жисмоний тарбия ва ҳарбий машқларга қизиқиш ортган Камондан ўқ узиш бўйича доимий мусобақалар ўтказилган. Ғолибларга совринни Мухаммад(с.а.в.)нинг ўзи топишарди.

Воқеанавислар уни ҳам ички, ҳам ташқи аҳволдан яна хабардор қилиб туришарди. Чунончи, Маккада, Тоифда, Сури ва бошқа жойларда қандай воқеалар кечаётгани Пайғамбарга мунтазам етказиб борилади.

Вақт ўтиши билан даромад, сарф-харажат, хайрия, жомамурият ва ақлия деовонлари тузилиб, улар учун муҳридор ўйинлари ва муҳридорлар тайинланади.

Пайғамбар мусулмончилик учун бешта нарсани фарз деб кўрсатади:

- 1) Худода, унинг китоби ва пайғамбарига имон келтириш;
- 2) Хар кунни беш вақт намоз ўқиш;
- 3) Рамазонда бир ой рўза тутиш;
- 4) Хайри-худоий йўлида закот тўлаш;
- 5) Имкон борича бир бор Макка зиёратига бориб, расминини адо этиш;

Одатда жангда қўлга киритилган ўлжалар Байтул Муқаддас топирилиб эди. Аммо Хунайн жангида қўлга киритилган бир мунча ақча ва ўлжаларни Мухаммад(с.а.в.) қурайиларга қайтарди. Ансорлар бундан норози бўлишарди. Бу нарсани эшитиб Пайғамбар ранжийди: «Сизга қўй-эчкилар керакми ва Худонинг расулими?» - деб сўрайди Мухаммад(с.а.в.). «Худонинг расули, - деб жавоб беришарди ансорлар. У бундан ҳамроҳ экан, ҳеч нарсата муҳтожлигимиз йўқ».

Пайғамбар иккинчи йил Маккада экан, бир кунини оғир вақтда туғатган ваҳий келди. У Қудусга қараб оқиб ўқийётган эди. Худонинг амри билан юзини Қаблага буриб шу бутун дунё мусулмонлари Маккага қараб намоз ўқийётган бўлишарди. Пайғамбар Худо сўзларини инсонлар орасида тарқатиш учун қуч-ғайратини аямайди. У Абиссиния, Византия, Минг Эрон подшоҳларига элчилар йўллаб, уларни ягона Аллоҳнинг сийиништа ундайди. Неҳус Оллоҳга имон келтирарди.

подшоҳи ҳурмат-эҳтиром изҳор этиб, совға-саломлар юборарди. Бу совға-саломлар орасида Арабистонда гот ноилр хисобланган ок тулпор ҳам бор эди. Уни «Дулдул» деб суриштириш учун вақил жўнатди, аммо Эрон шоҳи Хусрав Парвез пайғамбар мактубини йиртиб, бурдагаб ташлайди. «Яхши иш қилмапти», - дейди, бунни эшитган Мухаммад(с.а.в.), кўтариб, отасини қатл қилади. Эрон тулпоғи узок йиллар ўзаро уруш-талашлар гирдобиди қолади.

СЎНГГИ ҲАЖ ВА СЎНГГИ КҮНЛАР

Ҳижрий 9 (милодий 632) йили Пайғамбар сўнги марта ҳажга борарди. Бутун Арабистондан йиғилган 124 минг эркак ва аёл унга эргашиб, Макка томон йўлга тушадилар. Мухаммад(с.а.в.) ҳожилар қийми - одий мағодан тикишсиз тайёрланган ихром ёпиниб, инсоннинг Худода мусалламидиги ҳақида икки бор Ҳазрат Иброҳим айтган сўзларни тақрорлайди: «Мен шу ердаман, Эгам, Сеннинг хизматингдаман, сендан ўзасига ситинмайман».

Унга эргашиб келаётган ҳалойик ҳам жўр бўлиб бу сўзларни тақрорлайди. Теварак-атрофдаги саҳро тиловат қилувчиларнинг овозлари билан ҳажжонли нидоларга тўлиб қетади.

Маккага киргач Мухаммад(с.а.в.) Қабла атрофидан етти бор ўтиб, Сафо ва Марво тоғларига чиқади. Сўнг Арофат водийсида мувожаат қилади. Ўзига ранж-озор етказганларнинг гуноҳидан кечарди. Аёлларга ва қўл остида хизмат қилувчиларга ҳаминша мулоим муомалада бўлиб, меҳрибон бўлишлар, деб тавсиялайди.

«Дунёдаги барча инсонлар баробардир, - дейди у. Насаб, ранг ёки ирқ ўз-ўзига инсонни яхши ёки ёмон этолмағай. Мен «Ураётган ибратимдир. Шуларни маҳкам тутсангиз ҳеч қачон қам бўлмайсиз».

Сўнг у туясини хайлаб, Одам Ато ўз гуноҳидан ўтишини ўқиб, Тангрига илтижо қилган жойга борарди ва чуқур ўй-хаёлга

толади. Куёш кизариб ботар экан, Пайғамбар ҳам охишти олинди. Оқинига йиклади. Ранги бўздек оқариб кетди. Хоним бўлганлар унга Худодан вахий келганини айтишди. Дарров бу Пайғамбарга етган сўнги вахийларнинг бири эди. Мана у «Мен бутун имонингизни мукаммал айтадим ва сизга дину-диннат бўлган мухру-мухаббат бойладим ва сизга дину-диннат бўлган деб, исломни сайладим».

У зиёратни тугатиб, Маккага кайтади. Зам-зам бўлиб сўнгги бор сув ичади, ўзи тугилиб ўстан шаҳарга хортин кузларини тикиб, узок термулади... Сўнг Медина жўнайди. Шу-шу Маккага бошқа келмайди. Унинг бор ёзи саксон кун умри колган эди.

«Бировдан қарзим борми? - деб сўрайди Мухаммад топиради.

«Ё Паёмбар, - дейди у, - сизга ўтин чоғиб келганимни кўнатишардингиз. Мендан бир дирхам қарздорсиз». Паёмбар Ойини қўли билан дарҳол қарзни тўлашни буюрди. Сўнг ўзи асраб қўйилган динорни камбағалларга утлашти.

Ҳижрий 10 (милодий 632) йил рабонул аввал ойининг иккинчисида Пайғамбарнинг ахvoli оғирлашди. У тақрор шивирлайди: «намозни қанда қилманглар, ахли ойлани ҳизматкорларингизга меҳрибон бўлинглар», - деб айтди. Ҳозир бўлганлар бу сўзларни эшитиб, йиғлашди. Пайғамбарнинг умри тугаб бораётганини аңгашгани

овози заифлашиб, пасайиб борди. Яқинлари ҳастанинг бошита энгашиб, сўзларини арабга илғайдилар. У қайта-қайта: «Ўзинг кудратли Элам!»- деб пичирлайди. Шу пайт эшик тақилтайди. «Ким у?»- деб сўрайди Фотима. «Қирсақ бўлганми?»- деб сўрайди Фотима.

Действ.

Бүгін эшиткан пайгамбар: «Ё Ахий Азроил, Кидарев»
лейдиладар.

Бунни эшитиб пайғамбар салпалаюху алайҳи ва олиҳи ва салтам айтдилар.

Жаброил алайхиссалом келгач расулуллох(с.а.в.) айтдилар:
- Ё Ахий Жаброил менинг 90 йил умр кўришим фармон
Улиб эди. Мен эндигитина 63 ёшта кирдим-ку?
Жаброил(а) деди:

(Орадан 13 аср ўтиб инсоният Эйнштейн бос ердаги вақт
азода нисбий тушунча экалитинини англади.)
Ўшанда эса расулуллох(с а в) эъти

- Сиздан кейин яна 10 бор келиб кетаман.
- Сабаб? - ажабланишлар сўйиш.

Жавоб берди

соҳа мекӯд гавҳарини, тўринчи марта келиб ақда
хари ни оlib кетаман. Бешинчи марта келганимизда
ни гавҳарини оlib кетаман. Олтинчи марта -у. Оллоҳ
дан сазоват гавҳарини оlib кетаман. Биназарини инкор

саховат кўрсатишлик барҳам топди. Еттинчи сафар келганимизда ростлик тавҳарини олиб кетаман. Саккизинчи бор сафаримизда халоллик тавҳаридан ер мосиво бўлади. Тўққизинчи бор келишимда амал тавҳарини олиб кетаман-ки олимлар келганимизда амал китмай қўйдилар.

бўлади. «Ё Ахий Азроил бурчингизни адо этинг, дийдорингга мухосир ойи Пайгамбар(с.а.в.) - Ё кудратли Эгам, жим мен!»

«Пайгамбар ҳам ўлғамми?!» - деб хайқиради улар.
Пайгамбар ҳеч қачон ўлмайди! Пайгамбар ўли деб қим
олади? Мусо Сино тоғидан қайтганидек, у ҳам қайтиб келди.
«Ў қалойин!» - дея тўғиб дейди: «Ё ҳалойин!»

«Қайтасизми?»

Эмас.
Мадина ахли бир тан, бир жон булиб оскан чунки
Пайғамбар йўлидан бориб, осмонларни, ерни ва ердан
Осмонга ситиништа ахл қилди.

этишани. Энди хаж учун Мадинага ҳам ўтишани. Зиёратчилар зиёрат қилиш учун Мадинага темир эшиклар остида, тумбаз остида, унинг кабирини ўраган темир эшиклар остида туришани. Бу ерда хамиша муаттар хилдар анжидан этиб туришани. Бу ерда хамиша муаттар хилдар анжидан этиб туришани. Бу ерда хамиша муаттар хилдар анжидан этиб туришани.

расулилдох!» - дейшаркан, унинг рухи шодлиниб: «Валайкум ассалом!» - деб жавоб қайтаради.

ИСТОМ ДИНИ

сатиричний келтіраміз:

Ислом динидир. Аҳли китоблар (яхудий ва насронийлар) уларгга келганидан кейин фақат ўзаро ҳасад-адоват қилганлари билангина оқилларини инкор қилса, бас, албатта Оллоҳ тез ҳисоб-китоб қилувчи зотдир. Агар сиз билан (дин ҳақида) торттишсадар: Мен ва менга тобеъ бўлган кишилар ўзимизни Оллоҳга топширдик. Унга бўйсундик», деб айтинг! Сўнг аҳли китоблар (китоб берилмаган) омиё-бутпарастлардан: «Исломга кирдингизми?» - деб сўранг! Агар Исломга кирсанлар, муҳаккак ўларга ўлғани йўлни топибдиллар. Энди агар юз ўтурсанлар, у ҳолда ўларнинг зимманигадиги нарсга фақатгина етказишидир. Оллоҳ биланларини кўриб турувчишидир. Оллоҳнинг байтларини инкор

килатиган, пайғамбарларини ноҳақ ўлдирадиган ва одамлар
орасидан адолатга чакирувчи зотларни ўлдирадиган қимсалар
адолатга олами азоб «хушхабар»ини етказинг! Уларнинг қилган
амаллари дунёю охиратда беҳуда кетмиш ва улар
ёрдамчи йўқлар. Эй Мухаммад, Китобдан қилиш уру
насибдор бўлган қимсалар ораларида ҳакамлик қилиш уру
Оллоҳнинг Китобиغا чакиригилангларни, сўнгра улардан бир
турухи юз ўтирган холларида бўрилиб кетганларни
қўрмадингиларми?».

Изоҳ: Ривоят килишларича, яхудиийлар ўзларидан бундай қўрмадинингизми?»,

Бунга (яъни адолатли ҳукмдан юз ўтиришларига) «Бизга факат «Бизга факат ўзларни тўқитган бу ёлгонлари уларнинг» - дейишларишди. Ўзлари факат аждодларимиз динларидан алаштириб қўйди. «Биз факат аждодларимиз

Изоҳ: Яхшидилар: «Биз факат аждодларимиз динлариан алаштириб қуиди ситинган кирк кун мудатлагина дўзахда бўламиз, кейин қайта «Имом» - деб даъво қиладилар.

сифинган қирқ кун муқаддас қилдирилган. Албатта жаннатга қирамиз», - деб даъво қилдирилган. Энди уларни ҳеч шак-шубҳасиз қеладиган кўлга тушпаганимизда ва ҳар бир жазо-муқофот берилганда амаллари учун тўла жазо-муқофот берилган бўлджанми? Айтинг: «Эй мулку-давлат эгаси бўлган Ойбек! Сен истоган кишинингга мулк ато этурсан ва истоган кишини бу мулкни тортиб олурсан, истоган кишининг азият келтирилган, истоган кишининг хор қилинган. Бор яхшилик ёнғин қилинган. Албатта Сен бarchа нарсаларга қодирсан. Қилганингизга айлантирурсан ва қилгани кечатга киритурсан, унинг тирикчи чикаурсен ва тириклдан ўлиқни чикаурсен. Сен истоган кишинингга беҳисоб ризқ берурсен».

Изоҳ. Бу оятда кеча-кундузнинг узайиб, қисқариб туриши исбатланган кишини таъзим ва ҳурмат билан муносабат қилиш зарурийдир. Бинобарин бу айтилган нарсалардан даракли бўлиши ёки аксинча, тўғри жонотдан пайдо бўлиши ёки, аксинча,

каби жонсиз нарсалар чикиши буларнинг барчаси ёнгиз
Олдохнинг амри билан бўлиши ифодаланган. (Модомики, барча
иш - бутун Олдохнинг кўлида экан, демак) мўминлар
мўминларни кўйиб, кофирларни дўст тутмасинлар!

(бу уринда кофирлар деб яхуди ва насронийлар эмас, балки Оллох айттандек «омий-бултарастлар» яъни ҳар хил буларга ситгинувчиларни тушуниш даркор - P.A.).

Ким шундан қилса бас, Олпоҳта ҳеч нарсаса эмас (яъни Олпоҳта бетонадур. Магар улардан эҳтиёт бўлиб турсаларингиз, юзакни муомала қилсангиз) жонзидир. Олпоҳ сизларни ўзининг азобидан огоҳ қилур. Ва факат Олпоҳта қайтажаксиз.

Айтинг (Эй Мухаммад): «Дилларингиздаги нарсани хоҳ яширинг, хоҳ ошкор қилинг - Оллоҳ билур. Ва шунингдек, У зот осмонлар ва ердаги бор нарсани билур. Оллоҳ ҳамма нарсатга қолдирур». Ҳар бир жон ўзи қилган яхши амалларни (Авестода шундай гаплар бор: «Маҷдх этаман эзгу фикрат, эзгу калом, эзгу амал, эзгу фикрат, эзгу калом, эзгу амални жами эзгу фикрат, эзгу калом ва ёвз амаллардан юз бураман - Р.А.) қозирур-нозир ҳолда қўраётган, ёмон амалларининг эса олис-олисларда қолиб қетишини истайдиган КҮНни (эсантлар)! Оллоҳ сизларнинг ўзининг (азобидан) огоҳ қилур. Оллоҳ бандаларига меҳрибондур. Айтинг (эй Мухаммад), «Агар Оллоҳни севсангиз, менга эргашинглар. Шунда Оллоҳ сизларни сесди ва гуноҳларингизни мағфират қилади. Оллоҳ (гуноҳларни) мағфират қилгувчи, меҳрибондир. Айтинг: «Оллоҳ на пайғамбарга итоат қилингиз!» Агар юз ўнгрисалар, бас, албатта Оллоҳ (бундай) динсизларни севмас. Албатта Оллоҳ Одам ва Нухни ҳамда Иброҳим ва Имрон сулолаларини буғун олам устида (пайғамбарлик учун) танлаб олди. Уларнинг бировларига зурриёт (эдилар). Оллоҳ эшитгувчи ва билгувчидир. (Эй Мухаммад) Имомнинг хотини: «Парвардигорим, мен қориндаги нарсани (ҳомилани дунё ишларидан) озод этиб, Сента наэр қилдим. Бас, (бу назримни ўз дароҳингда) қабул айла! Албатта, Сен эшитгувчи, билгувчисан», деганини эсданг! Кўзи ёритач эса бундай дейди: «Парвардигор, мен қиз туғдим» - қолбуки, Оллоҳ унинг нима тукканини билгувчироқдир ва ҳар қандай уғил бу қиз қаби (бу қизнинг ўрнини босувчи) эмасдир. «Ва мен унга Марам деб исм қўйдим. Мен бу қизга ва унинг урриётига дароҳингдан қувилган шайтоннинг ёмонларидан янаҳ беришингни сандан илтиж қиламан».

Бас, Парвардигори уни (Марамни) хуш қабул қилди. Хар чиройли парвариш этди ва унга Закариёни қафил қилди. Хар қачон Закариё (Марамнинг) олдига – хужрага кирганида уни хузурида бир ризк-насиба кўрди. У: «Эй Марям, бу нарсалар сента қасқдан келиш?» - деб сўраганида (Марям) жавоб қилди: «Булар Оллоҳ хузуриданлир. Албатта Оллоҳ Ўзи истовин кишиларига беҳисоб ризк берур».

Изоҳ: Марамнинг онаси ибодатхонага олиб бориб берур уни тарбиялаш Закариё пайғамбарнинг чекига тушади. У қачон Марамнинг хонасига кирса, у ерда қишда ёз мева-чевалари, ёки эса қишда бўлаётган ноз-неъматларни кўради. Шунда уларнинг ўртасида юқоридаги оятда зикр қилинган савол-жавоблар бўлиб ўтади.

Ўшанда Закариё Парвардигорига дуо қилиб деди: «Парвардигорим, менга ҳам ўз хузуридан бир покиза фарзанд ато эт! Албатта Сен дуо-илтижоларимни эшитувчисан», (Сун меҳробда намоз ўқиб турган вақтида унга фаришталар ишроқ қилиди): «(Эй Закариё), Оллоҳ сента Оллоҳнинг сўзини тавоқил этадиган, (ўз қавмига) хожа бўладиган (шахvatлардан уни) тилиган ва солих пайғамбарлардан бўладиган Яхё ислом фарзанди хушхабарни берур». «Парвардигорим, менга кечасида етган, хотиним туғмас бўлса, мендан қандай фарзанд бўлишига деди (Закариё). (Оллоҳ) айтди:

«Шундай, Оллоҳ истовин ишнини қилур». Парвардигор уни учун (қампирим хомилани бўлганига) бирон белги-омил қилсан», деди у. Оллоҳ айтди: «Сента белги шукки, у фарзанди одамларга фақат имо-ишора билангина тапирар. Парвардигорининг мулом ёд қил ва туну-қун у зотини ибодат қил!»

Изоҳ. Дарҳақиқат, у қунгача Закариёнинг тили Оллоҳнинг зикридан ўзга айланмай қолиш. Одамларга эса фақат имо-ишора билан муомала қилиш. Мазкур оятларда кечаси фарзанд кўришидан умидлари узилган кишиларга Таврот фарзанди изни-иродаси билан фарзанд ато этгани баён қилинган бўлиб кўйидаги оятларда янада ажиброк қисса – Исонинг олдига келиши ҳақида ҳикоя қилинади.

Фаришталар Марамга: «Эй Марям, албатта Оллоҳ (аёллар орасидан) танлаб олди ва (барча гўноҳлардан) пок қилди ҳамда сени бутун оламларнинг аёлларидан афзал қилди. Марям, Парвардигорининг итоат қил ва руқуъ (Оллоҳга ибодат қилувчилар билан бирга сажда ва руқуъ (яъни ибодат қилувчилар

деганларини эсланг! (Эй Мухаммад), ғайб (номалум) хабарлардан бўлган бу хабарни сизга Биз ваҳий қилмоқдамиз. Ҳолбуки, сиз улардан қайсигари Марамга қафил бўлишини билишлик учун қатъиятини (қуръа қилиб ташлаётганларида уларнинг олдига эмасингиз ва талашиб – тортишганларида ҳам уларнинг олдига эмасингиз).

Эсланг (Эй Мухаммад), фаришталар: «Эй Марям, албатта Оллоҳ сента Ўзининг Сўзини хушхабар қилиб берадики, унинг исми ал-Масих Йисо бинни Марям бўлиб, Дунёю охирада бўлиши ва (Оллоҳнинг ақидларидан бўлур ҳамда одамларга гўдақлик пайтида ҳам вояга етган чоғидатидек тапирур. Ва солих бандалардан бўлур», деганларида, Марям: «Парвардигорим, менга одамзот тегмаган бўлса, қасқдан менда фарзанд бўлсин?», - деди. Оллоҳ айтди: «Шундай, Оллоҳ Ўзи хоҳлаган нарасини (Ўзи хоҳлаган суратда) яратди. Қачон Бирон ишни ирода қилса, унга: «Бўл!» - дейди. Бас, у иш бўлади».

Изоҳ. Оллоҳнинг сўзи – Исо бинни Марямдир. Чунки у зот Куръоннинг хабарига қўра Тантрининг: «Бўл!» - деган сўзи – фармони билан Марямдан отасиз таваллуд топганлар.

Ва унга (Исога) ёзиш ва ҳикмат илмини, Таврот ва Инжилни таълим беради ҳамда уни бани Исроил қавмига пайғамбар қилди. (Исо бани Исроилга дейди): «Мен (Ўзимнинг ҳақ пайғамбар эканлигим ҳақида) сизларга Парвардигорингиздан оят-далил келтирдим: Мен сизларга дойдан қуш тимсолини ясаб унга пуфласам, у Оллоҳнинг изни-иродаси билан ҳақиқий қуш бўлади. Ва яна кўр, пёс қасалларни даволай оламан ва Оллоҳнинг изни билан ўликларни тириктираман ҳамда сизларга ейдиган ва уйлариңгизда сақлайдиган нарсаларингизни айтиб беришга қодирман. Агар мўмин бўлсангизлар, албатта бу ишларда сизлар учун аниқ оят-далиллар бордир».

Изоҳ. Пайғамбарлар тарихидан шу нарса маълум бўладики, хар бир пайғамбар ўзининг замонида ривожланиб, тараккий қилган соҳада замондошларидан устун ва пешқадам бўлади. Масалан, Мухаммад алайҳиссалом замонларида араб оламида ис-тез мусобақалар ўтказилиб турар ва ғолибларнинг исрафларини Каъба деворларига осиб қўйишар эди. Қунлардан бир қуни саҳобалардан бири Куръондаги энг қичик сура бўлган

«Кавсар» сураси ёзилган варақни ғолиб асарлар ёнига ном қўйди. Шунда мўжиза рўй берди: бу сураи ўқиган шондор бир овоздан: «Бу башарнинг сўзи эмас!» - деб гувоҳ берилди.

Исо алайҳиссаломнинг даврида эса таъбаот илми шундай тараккий қилган эдики, дунёда биронта давосиз дард йўқ, деб ҳисобланар эди. Шунда Исо алайҳиссалом келадилару ҳеч бир табибнинг қўлидан келмайдиган ишни қилдилар – унингни тирилтирдилар!

Шунинг учун ҳам Қуръонда у зотининг номларига ал-моъина, силовчи лақаби қўшилди. Яъни, у кишининг қўллари текки силган ўликка жон кирар эди. Бундай мўжизалар, табибнинг одамлар ўз пайғамбарларига иймон келтиришларига сабаб бўлар эди.

«Мен сизларга ўзимдан олдинги Тавротнинг (асо эканлигини) тасдиқловчи бўлган ҳолда, сизлар учун қарор қилинган айрим нарсаларни ҳалол қилиш учун (қилиш) ва сизларга Парвардигорингиздан оят-даъит келтирдим. Исо Оллоҳдан кўркингиш ва мента итоат қилингиз! Мана шу тўғри йўлдир! «Қачонки Исо улар томонидан қуфрни қўриқ «Оллоҳнинг динига даъват қилишмида қим мента ёрдам бўлур?» - деди. Хаворийлар айтдилар: «Биз Оллоҳнинг динига ёрдам берувчилармиз. Оллоҳга иймон келтирдик. (Эй Исо) гувоҳ бўлгинки, биз Оллоҳга бўйсунувчилармиз. Парвардигор нозил қилган нарсанга ишондик, пайғамбарингизга эришдик. Бас, бизни (Ўзингнинг борлигинга, пайғамбарингизнинг ҳақиқига) гувоҳлик берувчилар каторига ёзгин!» (Яхўнийлар макр қилдилар. Оллоҳ ҳам «макр» қилди. Оллоҳ «маккоррокдир».

Изоҳ. Улар Исо алайҳиссаломни ўлдиришмоқчи бўлишар Оллоҳ эса унга бирор зарар етказмай ўз ҳузурига – одамлар кўтарди. Оллоҳнинг «макри» - табири устунроқ бўлиб қолди. (Эй Мухаммад), Оллоҳ айтган бу сўзларни эсланг! «Исо» албатта Мен сени вафот қилишувчи ва ўз ҳузурингиз кўтарувчиман. Ва кофирлар ёмонлигидан ҳалос қилишнинг ҳамда то киёмат кунигача сента эргашган дотлар кофирлардан юқори кўярман. Сўнгра Мента қайтажаксан! Ўзим сизлар талашиб-тортишган нарсалар ораларингизда ҳақалик қилурман.

Бас, кофир бўлган кимсаларга дунё ва охирагиди каттик азоб-ла азоб берурман. Ва улар учун ҳеч қандай ёрдамчи бўлмас. (Оллоҳ) иймон келтириб, яхши амаллар қилган килувчиларни севмайди. (Бинобарин ўзи ҳам ҳеч қимта зулм қилмайди, ҳар қимта қилган ишга лойик жазо беради.) (Эй Мухаммад), Сизга тиловат қилётганимиз бу кисса Оллоҳнинг оятлари ва ҳикматли эслатмаларидандир. Албатта Исонинг (отасиз туғилишининг) мисоли Оллоҳ наздида худди Одамнинг мисоли қабилирки, уни тулпроқдан яратиб, сўнгра «Бўл», деди. Бас, у (жонли одам) бўлди.

Изоҳ. Ривоят қилишларича, бир гуруҳ насронийлар пайғамбар алайҳиссалом ҳузурларига келиб: «Нега сен бизнинг ҳақорат қилсан!» Агар у Хўло бўлмаганида отасиз дунёга келиши уни бандалик қилишдан тўсмагани янглиг, Исонинг отасиз туғилиши ҳам унинг банди бўлишига монъ бўлмайди, деган мазмунида юқоридаги оят нозил бўлди.

(Бу) Парвардигорингиз томонидан бўлган ҳақ сўзидир. Бас, ҳақ маълумотдан кейин (насронийлардан) қимда-қим сиз билан талашиб-тортишмоқчи бўлса, (ундай кимсаларга) айтинг: «Келинглар, ўғилларимизни ва ўғилларингизни аёлларимиз ва сўнгра Оллоҳга таъаруъ билан илтижо қилайлик, ёлгончиларни Оллоҳ лавнат қилишини сўрайлик.

Изоҳ. Мазкур оятда Мухаммад пайғамбарга Исои худдо деб билувчи кимсалар агар Қуръон оятларига ишонмасалар, тақдир қилиш буюриди. Ровийларнинг айтишларича, биронта насроний келиб, қасам ичишга журъат этмаган экан.

Албатта бу ҳақ-роқт қиссасидир. (Яъни Исо Хўло эмас, балки Оллоҳнинг бошқа ҳамма пайғамбари қаби одам зотидандир). Ва ҳеч қандай тангри йўқ, фақат Оллоҳнинг ўзи бор. Ва албатта Оллоҳнинг ўзини қудрат ва ҳикмат эгасидир. Энди бузғунчиларни билувчилар. Айтнинг (эй Мухаммад): «Эй ахли китоб (яъни яҳудий ва насронийлар), бизга ҳам, сизга ҳам баъ-

баробар бўлган бир сўзга келингиз - ёлғиз Оллоҳнинг ибодат қилайлик. Унга ҳеч нарсани шерик қилмайлик ва бир бировларимизни Оллоҳдан ўзга ҳудо қилиб олмайлик».

Изоҳ. Ислом эътиқодига кўра бўлган оламни яратган Тантири таоло барча инсонлар бахтли яшасинлар деб ўз томонидан ҳаёт учун дастуриламай бўлган қонун-қонунлар яъни динни юборган. Қимда-ким бу қонун қонунларини амалга олмастан, ўз-ўзича, яъни қонун чиқармоқчи бўлса, у худонинг даъво қилган ҳисобланади ва унинг изидан эргашганлар уни ҳудо деб билган бўладилар.

Агар улар (яъни аҳли китоблар) ушбу даъватдан воз ўтирсалар у ҳолда сизлар (эй мўминлар): «Ўвоҳ бўлинглар, деб мусулмонлар - ягона Оллоҳга итоат қилувчилармиз», деб айтингиз! Эй аҳли китоб, нима учун Иброҳим ҳусусида (у бизнинг динимизда бўлган, деб) талашасизлар! Ахир Таврот ҳам, Инжил ҳам, ундан кейин нозил бўлгани аниқку? Аниқ юртимайсизларми? Хой (аҳудий ва насронийлар) сизлар биладиган нарсаларингиз (Мусо ва Йисо пайғамбарлар) ҳақида қу талашингиз. Энди нима учун билмайдиган нарсанинг қу талашингиз. Энди нима динда бўлганлиги (Иброҳимнинг талашмоқдасиз? Оллоҳ билур, сизлар билмасиз. Иброҳим аҳудий ҳам, насроний ҳам эмас, балки ҳақ йўлдан тоғона аҳудий (Оллоҳга) итоат қилувчи киши бўлган. У ҳолда мушриклардан ҳам бўлмаган. Одамларнинг Иброҳимни яқинроғи унинг йўлига эргашган зотлар, мана бу пайғамбар (Мухаммад алайҳиссалом) ва иймон келтирган бир тоғона Оллоҳ мўминларнинг дўстидир. Аҳли китобдан бир тоғона сизларни (ҳақ динингиздан) адаштирмоқчи хоҳлайди. Лекин сизларни сезмаган ҳолларида фақат ўзларининг адаштирилган, ҳолос. Эй аҳли китоб, нима учун ўзларингизни тўвоҳ бўлиб туриб, Оллоҳнинг (Тавротдаги Мухаммаднинг) пайғамбар эканлиги ҳақидаги оятларини инкор қиласиз? Аҳли китоб, нима учун ўзингиз билган ҳолда ҳақни боғиш арашасиз ва беркитасиз? Аҳли китобдан бир тоғона бир-бирларига шундай дейишди: «Мўминларга нозил қилинган нарсатга (Қуръонга) қўннинг бошида иймон келтириб, қўннинг охирида уни инкор қилинглар. Шояд (улар иймонларини) қайтсalar. Токи бирорта одамга сизларга берилган нарсатга берилмаслиги ёки Парвардигорингиз ҳузурда сизлар

хужжатлашмаслиги учун фақат ўз динингизга бўйсунган кишиларнинг галларинингизга тасдиқ этиб ишонинглар!» Айтинг (эй Мухаммад): «Албатта ҳақ йўл Оллоҳнинг йўлидир». Айтинг: «Албатта фазлу қарам Оллоҳнинг қўлида, уни ўзи истаган кишига берур. Оллоҳ фазли кенг, билувчи Зотидирки, раҳматини (яъни пайғамбарликни) ўзи истаган кишига хос қилиб беради. Оллоҳ улў фазлу марҳамат соҳибидир». Аҳли китоб орасида шундай кишилар борки, унга беҳисоб молни омонат қўйсанингиз, ҳиснат қилмай сизга қайтаради. Уларнинг орасида яна шундайлари ҳам борки, унга бир динорни ишониб берсангиз, то устида туриб олмасингизча сизга қайтиб бермайди. Бунинг боиси - уларнинг «омий - китобсиз қимсалар учун бизнинг устимизга ҳеч қандай йўл йўқ», дейишларидир (Яъни, айрим аҳудийлар ўзларидан бошқаларни паст табақа ҳисоблаб: «Биз Оллоҳнинг сўйган бандаларимиз, демак, бошқа миллатларнинг моллари биз учун ҳалол», дер эдилар). Улар биллиб туриб Оллоҳ ҳақида ёлғон сўзларни сўзлайдилар. Йўқ! (Уларнинг даъволари ботилдир). Балки қим аҳлига вафо қилса ва такводор бўлса (ана ўша киши Оллоҳнинг сўйган бандасидир). Зеро, Оллоҳ такво қилувчи кишиларни севди. Оллоҳга берган аҳл-паймон ва қасамларини озгина қийматга сотиб юборадиган қимсалар учун охирагда ҳеч қандай насиба йўқдир. Қиймат қўнида Оллоҳ уларга сўз қотмайди, раҳмат назари билан бокмайди ва қўноқларидан покламайди. Улар учун аламли азоб бордир. Улардан (аҳудийлардан) яна бир груҳи борки, сизлар Китобдан (Тавротдан) бўлмаган нарсани Китобдан деб ўйлашингиз учун Таврот китобини тилларини бураб (бузиб-ўзгартириб) ўқийдилар ва Оллоҳнинг ҳузурдан келмаган (ўзларининг сўзларини) «Оллоҳнинг ҳузурдан келган», дейдилар. Улар биллиб туриб Оллоҳ ҳақида ёлғон сўзлайдилар. Бирор одам учун Оллоҳ унга Китоб, Ҳикмат ва Пайғамбарлик берганидан сўнг, одамларга: «Оллоҳга эмас, менга ибодат қилинглар» дейиши жоиз эмас, балки уларга: «Оллоҳнинг китобини одамларга таълим бериб ва ўзини ўқиб-ўрганиб, ёлғиз Парвардигорга ибодат қиладиган кишилар бўлинглар» (демоғи лозимдир).

Изох. Бу оят баъзи бир насронийларнинг: «Исо алайхиссалом бизни ўзинга сажда қилишга буюртирган», деган боғлиқ даъволарига раддия тарзида нозил бўлган.

У (пайғамбар) сизларни фаришталар ва бошқа пайғамбарларни Худо қилиб олишингизга буюриши ҳам жон эмас. Ахир у сизларни муслмон - Оллоҳга бўйсинувчи бўлганингиздан кейин куфр-динсизликка қайтганига буюрадимми?! Эсланг (эй ахли китоб), Оллоҳ барча пайғамбарлардан:

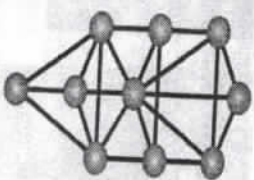
«Мен сизларга қандай Китоб ва Ҳикмат бермаيин, кейин сизларнинг пайғамбарлигингизни тасдиқ этувчи бир пайғамбар (яъни Мухаммад алайхиссалом) келгач, албатта унга иймон келтирурсиз ва ёрдам берурсиз», деб аҳд-паймон олгач, уларга «Мана шу аҳд-паймонимни икром бўлиб келб, қайта қилингизларми?» - деди. У пайғамбарлар: «икромини», деб жавоб қилишгач, Оллоҳ айтди: «Тўвоҳ бўлингиз! Мен қанча сизлар билан тўвоҳ бўлгувчидирман». Бас, қим шундан кейин ҳам (аҳд-паймондан) юз ўтпирса, ана ўшандай қимсалар фотиҳа бўзуқлиқлардир.

Оллоҳнинг динидан ўзга дин истайдиларми?! Агар омонлару ердати барча жонзот истаса-истамаса Унга бўйбунда турибди-ку! Ўшалар (яъни Оллоҳнинг динига итоат қилишдан хоҳламаётганлар) ҳам фақат унинг ўзига, қайтарилгандир бу Эй Мухаммад, «Оллоҳ бизларга, бизга нозил қилинган нарсалар (Қуръонга) ва Иброҳим, Исмоил, Исоқ, Яъқуб ва унинг ўрда автодларига нозил қилинган нарсаларга ва Мусо, Исо қандай автодларига нозил қилинган нарсаларга бирор нарса барча пайғамбарларга Парвардигорлари томонидан бирор нарса нарсаларга иймон келтирдик. У пайғамбарлардан бирор нарса ажратиб қўймаймиз. Ва биз унинг уламини буйинсунгувчиларимиз», деб айтдинг. Қимда-қим Исмоилнинг бундан истаса, бас (унинг «дини» Оллоҳ ҳузуриде) харин қандай қилинмайди ва у охиратда зиён кўргувчилардандир (3:19 ил).

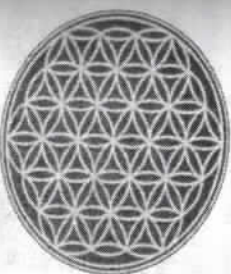
КУРЪОН ИСО АЛАЙХИССАЛОМ ҲАҚИДА

Эй Мухаммад, ушбу Китобда (яъни Куръонда) Марямнинг зикр қилиниши: У ўз ахли-онласидан четга - кун чикор томонга бориб, улардан беркиниб олган пайтида биз унга ўз руҳини (яъни Жаброилни юбордик). Бас у (Марямга) бус-бушун (19:17)

рост) одам бўлиб кўринди. (Марям унга): «Мен Раҳмонга (яъни Оллоҳга) ситғиниб сендан паноҳ беришни илтижо қилурман. Агар (Оллоҳдан) кўргувчи бўлсанг (менга зиён етказмагин), - деди. (Жаброил) айтди: «(Кўрқмагин), мен фақат сенга бир покиза ўғил ҳадя қилиш учун (келган) Парвардигорнинг элчисицирман холос». (Марям) деди: «Менга одамзот тегмаган бўлса, бузук аёл бўлмасам менда қасқдан фарзанд бўлсин?!», (Жаброил) айтди: Шундай. Парвардигорнинг айтурки, бу (иш) менга осондир. Биз у (болани) одамлар учун оят-мўъжиза ва ўз томонимиздан бўлган раҳмат-марҳамат қилурмиз. Бу битган ишдир. Бас (Марям) унга Ҳомидатор бўлиб, у билан бирга йироқ бир жойга кетди. Бас тўлғоқ азоби уни бир хурмо дарахтининг шохига олиб борди (ва у шохга осилган ҳолда кўзи ёригач), деди: «Қани мана шу кундан илгари ўлиб кетсаму, бутунлай унутилиб кетсам эди».

Расм 1.1. Ҳаёт дарахти

Расм 1.2. Ҳаёт гули

Расм 1.3. Исо Масих

Изох. Биби Марям ўша фурсат очиккан, чанкаган ва ниҳоятда қийналган эдилар. Сув йўқ, емиш йўқ, руҳлари тушқун эди.

Шунда (хурмо дарахтининг) ортидан (Жаброн!) инди килди: «Ғамтин бўлма, Парвардигоринг (оёк) остиндан бир арик окизиб кўйди. (Мана шу қуриб қолган хурмо шохининг силкигини, у сента янги хурмо меваларини ташлар. Энди сен ёл ичтин, шод-хуррам бўлтин. Бас алар одамзотдан бирортасини кўриб қолсанг (ва у сендан бу болаининг отаси ҳақида сўраса) у хошда: «Мен Раҳмон йўлида рўза тутмоқни назр (ома) қилганман, бас бутун бирор инсонга сўзламайман», дегин. Сўн (Марам) боласини кўтарган хошда қавмига келганида улар: «Эй Марам, сен ҳеч қим қилмаган ишни қилинг-ку! Эй Хоруннинг синглиси, сенинг отанг ёмон одам эмас, онанг ҳам фохима эмас эди-ку!» - дедилар. Шунда (Марам оғиз очмасдан) боласига) ишора қилди (яъни унинг ўзидан сўранглар, дегин) Улар айтдилар: «Бешиклагига тўлақ билан қондай сўзлашурмиз?!» (Шу пайт чакалок, яъни Йисо тилга кирди) деди: «Мен Оллоҳнинг бандасидирман. У зот мента қилди. Инжили ато этди ва мени пайғамбар қилди. Яна мени қилди бўлсам хайру-баракотли қилди ва модомики ҳаёт эканлигим намозни (адо этишни) ва закотни (ато этишни) амр қилди Шунингдек (Оллоҳ) мени онамга меҳрибон қилди ва мени ситамкор бағбаш қилмади. Мента туғилган кунимда ҳам, бўлаётган кунимда ҳам, қайта тириладиган кунимда ҳам, тинчлик омонлик бўлур». Улар (яъни яҳудий ва насронийлар) шак-шубҳа қилаётган Йисо бинни Марам (яъни унинг қавми) Оллоҳнинг) ҳақ сўзи шудир.

Изоҳ. Юқорида маъкур бўлган ва қуйида зикр қилинган оятлардан Йисо бинни Марам Оллоҳ таолонинг «Бўл», дегин амри билан отасиз дунёга келган бир балда ва пайғамбар эканликлари тўғрисидаги Ҳақ таолонинг сўзи баён қилинган. Йисо ҳақидаги «У вағлади зино» дейдиган яҳудийларнинг сўзи ҳам, «У Худонинг ўғли» дейдиган насронийларнинг сўзи ҳам ботил — ноҳақ сўзлар экани таъкидланади.

Расм 1.4. Исо Масих давридаги дунё империялари

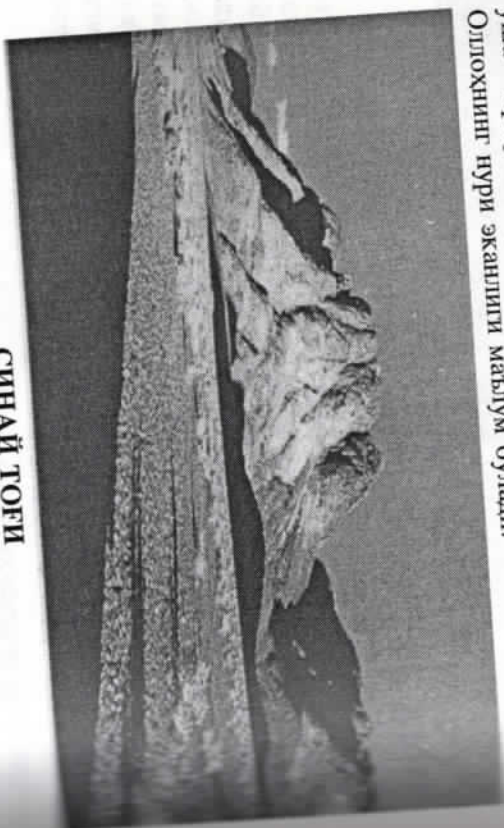
Оллоҳ учун ҳеч қандай бола тутиш жоиз эмас - У зот (бундай нуқсондан) покдир. У бирон ишни қилмоқни истаса фақат унга «Бўл», дер. Бас (ўша иш) бўлур. (Исо айтди): Унга бандалик қилингиз! Мана шу ҳақ йўлдир». Сўнг (яҳудий қилдилар. Бас кофир бўлган қимсаларга улў Кун-Қиёматга тўвоҳ хозир бўлганларида ҳалокат бўлғай. Улар Бизга келадиган кунда жуда ҳам (аник) кўрадиган ва эшитадиган бўлиб қолурлар. Лекин у зотимлар бутун очик залолатладирлар (19:16-38).

ҚУРЪОН МУСО АЛАЙҲИССАЛОМ ҲАҚИДА

Эй Муҳаммад, Биз сизга бу Қуръонни қийналиб жафо чекишингиз учун эмас, балки (Оллоҳдан) қўрқадиган кишиларга пани-насихат бўлсин учун нозил қилдик. (У) ерни юксак осмонларни яратган зот томонидан нозил қилингандир. (У зот) Ўз аршини эгаллаган Раҳмондир. Осмонлардаги, ердаги, ва уларнинг орасидаги ҳақда тупроқ ҳам (ва ёки хуфёна гапирсангиз ҳам У зотга баробардир). Зеро (ҳеч қандай) Тангри йўқ. Фақат Унинг Ўзи бордир. Унинг учун энт тўзал исмлар бордир. (Эй Муҳаммад), сизга Мусо ҳақида оиласига: «(Шу ерда) туринглар, мен бир олов кўриб қолдим,

шоялки сизларга ундан бирон чўғ олиб келсам ёки шу ўт олдидан бирон йўл (кўрсатувчи) топсам,» деди. Бас, қачонки у оловнинг яқинига келгач: «Эй Мусо», деган нидо эшитилди.

Изоҳ. Ривоят қилишларича, Мусо алайҳис-салом ўз оловин билан Мадян шаҳридан Мисрга қайтиб келаятганида бир қоронғу – қорли кечада йўлдан адашиб қолади. Ўт ёқай деса чакмоқ тоши ёнмайди. Шу пайт унинг кўзига узоқдан бир олов кўриниб, чўғ олиш ва у ердakilардан йўл сўраб келиши учун ўша тарафга борганида у кўринган ёруғлик олов олов Оловнинг нури эканлиги маълум бўлади.

СИНАЙ ТОҒИ

Расм 1.5. Худонинг Мусо билан сўзлашган жойи.

Мен сени пайғамбарликка танладим. Бас, (унинг) юборилган ваҳийга кулоқ тут! Дарҳақиқат, Мен Оллоҳдирман. (Хеч қандай) илҳом йўқ, фақат мен қилдим. Бас, сен менгагина ибодат қил ва мени зикр қилгин. Мен намозни тўқис адо қил! Токи ҳар бир жон қилганини сенга ҳаракати сабабли жазоланиши учун (қиймат) соати олиб келгүвачидир. (Текин) Мен (қиймат қачон қойим бўлгани)ни яширишни истайман. Бас, сени (қийматга) ишонмайдиган хавойи нафсига эргашган қимсалар ундан тўсмасинлар. Ҳолда ҳалок бўлурсан. Ана у кўлингдани нимадир, эй Мусо деди: «У асоийм, унга таянурман ва у билан кўлингдани

(барт) қокиб берурман. Яна унда бошқа ишларим ҳам бор». (Оллоҳ) айтди: «Уни (срга) ташлагин, эй Мусо!» Бас (Мусо) уни ташлаган эди, баногоҳ у юрадиган жонли илон бўлиб қолди. (Оллоҳ) деди: «Уни ушла! Кўрматгин! Биз уни аввалги ҳолига қайтарурмиз. Кўлингни қанотинг-кўлтигинга тиккин, у ҳеч қандай зиён-заҳматсиз ошпоқ – нурди бўлиб чиқур. (Бу) иккинчи мўъжиза (бўлур). Биз сента буюк мўъжизаларимизни кўрсатиш учун (шундай қилдик). Энди сен Фиръавннинг олдига боргин! Дарҳақиқат у ҳадиддан ошди (яъни одамларга зулм қилиб, ҳатто «худоман» деб даъво қилди)», (Мусо) деди: «Парвардигорим, қалбимни кенг қилгин; ишимни осон қилгин; тилимдан тугунни – дудуқлиқни ечиб юборгин; (токи) улар (қавмим) сўзимни англасинлар. Менга ўз аҳлим-уруғимдан бўлган Хорун отамни вазир қилгин. У билан белимни маҳкам қилгин. Ва уни ишимда (яъни пайғамбарлик ишида) шерик қилгин. Токи биз сени кўпроқ поклаб-ибодат қилайлик; ва сени кўпроқ зикр қилиб эслайлик. Албатта, сен бизни кўрүвчи бўлган зотсан». (Оллоҳ) айтди: Сўраган нарсаларинг сента ато этилди, эй Мусо! Биз сента (тўдақлик чогингда ҳам) яна бир қарра ниньом-марҳамат қилган эдик. Ўшанда сенинг онангта (шундай) ваҳий - илҳом юборгандик.

- «Уни (яъни Мусони) сандикка солиб, дарёга ташлагин. Бас уни дарё (тўлқини) соҳилга отсин. (Шунда) уни Менинг ҳам, унинг ҳам душмани - Фиръавн ушлаб олур». (Эй Мусо, барчага сувоқли бўлишини) ва Менинг хифзу-химомада униб-ўсишини учун Мен сенинг устинга ўз томонимдан бир мухаббат ташладим (яъни сени кўрган киши сувоб қоладиган ёқимтой бола қилдим). Ўшанда онанг (сени дарёдан ушлаб олган кишилар ортидан) юриб: «Сизларни бу (бола)га қафил бўлиб (эмизадиган аёлнинг) олдига олиб борайми», деганларини (эслагин)! Сўнг Биз сени кўзлари қувонсин, гамгин бўлмасин, деб онангга қайтарган эдик. (Йитиллик чогингда) бир жонни ўлдириб қўйганингда Биз сени бу ғамдан ҳам кутқарган эдик. (Кейин) Биз сени кўп синовлар билан сынаб кўрдик. Сен Мадян аҳли орасида ҳам (неча) йиллар турдинг: сўнгра (пайғамбар бўлишини) учун аниқ белгилаб қўйилган) тақдир бўлиб (бу срга) келдинг, эй Мусо! Ва Мен сени ўзимга (пайғамбарлик учун) танладим.

Изоҳ. Юқоридати оятларнинг тафсирида муфассиллар шундай ривоятни келтирадilar. Мунажжимлар Фиръавнга:

«Сенинг мулку-давлатинг Бани Исроил қавмидан туғилган бир бола кўлида хароб бўлади», дейишгач у ўша қавмдан дунёга келган хар бир ўғил болани қатл қилишга буйруқ беради. (Мусо алайҳиссалом вақтларидати Фиръавн ва Исо Масех туғилган вақтидати Ҳирод фармонларини эсланг - Р.А.) Мусо алайҳиссалом ана ўша Бани Исроил учун ҳалокатини бўғиб қора йилларда таваллуд топадилар. Шунда чакалогининг қонига бўлишдан ғамга ботиб қолган онага ғойибдан фармон келиб боласини бир сандикка авайлаб солади, уни Нил дарёсига қўйиб юборади. Иттифоқо ўша пайтда дарё соҳилида ўтириб Фиръавн оқиб келётган сандикни кўриб қолади ва ҳолми-ҳолми уни олиб чиқишни буюради. (Тавротда Фиръавннинг қили

томонидан топилади - Р.А.).

Хизматкорлар сандикни олиб келишгач очиб қарадилар унинг ичида ойдек бир чакалок ухлаб ётибди. Шунда Фиръавн хотинининг меҳри тушиб қолиб, ундан болани ўтга олиб олишга изн сўрайди. У руҳсат бергач болани саройда олиб бориб, шаҳардан бола эмизидиган аёлларни сўрашди. Лекин Мусо бирон аёлни эмайди. Шу пайт бир ёл топадилар. Лекин Мусо бирон аёлни эмайди. Шу пайт бир ёл келиб Фиръавннинг хотинига: «Мен сизларга шу болани эмизидиган бир аёлни олиб келаман», дейди. У Мусонини олиб бўлиб, уни боласи дарёда оқиб кетганидан сўнг ғам-андез ботган она Мусо ҳақида бирон дарак топиб келиш учун шакер юборган эди. У киз саройда Мусони кўриб танигач, унинг ким эканлигини яшириб, юқоридати сўзларни айтди ва бора дарҳол онасини етаклаб келди. Бу аёл тутган кўрақни қишлоқ дарҳол эма бошлаганини кўрган Фиръавннинг хотини қишлоқ хурсанд бўлиб, у аёлдан саройда қолишини илтимос қилди. Лекин у уйи ва бола-чақасини ташлаб кела олмаглигини айтиб рози бўлсалар, бу болани ўз уйида эмизиб қатта қилиб берди. Ва онага кўп хайру-саховат кўрсатиб, болани унга қўшиб берди ва онага кўп хайру-саховат кўрсатиб, болани унга қўшиб берди. Шундай қилиб, Тангри таолонинг марҳамати билан бола туққан онасига қайтарилди. Агар эътибор берилса, қиссада ана бир ибратли жиҳат бордир. Фиръавн ўзини қишлоқдан болани - Мусо алайҳиссаломни ўз кўли билан қилдириб кутқариб қолади. Шу маънода арабларда фарқ бўлишидан кутқариб қолади. Шу маънода арабларда нақл ёйилгандир: «Лилкули Фиръавн Мусо - Хар Фиръавн бир Мусо», яъни хар қандай зотим ҳокимнинг пешини

Оллоҳ таоло уни йўқ қилдиган бир адолатпарвар - ҳақсевар кишини ёзиб қўйгандир».

(Эй Мусо), сен ўзинг ва оғанг (Ҳорун) менинг мўъжизаларимни (одамларга) олиб боришлар ва мени зикр қилиб, ёдингизга туғишда сустқалиш қилманглар! Сизлар Фиръавннинг олдида боришлар, чунки («Мен Худоман»), деб у ҳадиддан ошди. Бас, унга юмшоқ сўз сўзланглар! Шояд панд-насихат олса ёки (Менинг қаҳримдан) кўркса. Улар дейдилар: «Парвардигоро, дарҳақиқат биз (агар уни Сента иймон келтиришга даъват этсак) у шошқалоқлик (билан бизни азобга тирфтор) қилишдан ёки баттар туғишга туғишдан хавфламиз». (Оллоҳ) айтди: «Кўркаманглар. Шак-шубҳасиз Мен сизлар билан биргаман - эшитиб, кўриб турурман. Бас, сизлар унинг олдида бориб: «Биз Парвардигорининг эътибаримиз. Сен Бани Исроил (қавмин) биз билан бирга қўйиб юборгин, уларни азобламиз. Биз сента Парвардигоринг томонидан оғт-омонлик бўлур. Бизга вахий қилиндики, (Оллоҳнинг пайғамбарларини) ёлгончи қилган ва (уларга иймон келтиришдан) юз ўтирган қимсаларга азоб бўлур», дегилар. (Улар Фиръавн олдида келиб юқоридати сўзларни айтишгач) у айтди: «Сизларнинг Парвардигорингиз ким, эй Мусо?» (Мусо) ато этиб, сўнгра (уни) тўғри йўлга солиб қўйган зотдир». (Фиръавн) дейди: «У ҳолда аввалги авлодларнинг холи недир? (Яъни Парвардигоринг уларни ҳам азоблаганми?)». (Мусо) айтди: «Улар ҳақиқати билим Парвардигорим ҳузуридати Китоба - давхул-мафҳудадир. Парвардигорим адашмас ва унутмас». У зот ерни сизлар учун бешик-қароғох қилиб қўйди на унда йўллар пайдо қилиш ҳамда осмондан сув (ёмғир-қор) ёлдириди. Бас, биз у (сув) ёрдамида турли наботий навларини ундириб чиқардик. Сизлар (улардан) енгилар, чорваларининг боқинглар. Албатта бунда ақл эгалари учун оғт-ибратлар бордир. Биз сизларни (ердан) яратдик, ана унга қайтарурмиз ва (қисмет қулида) сизларни ана бир бор ундан чиқарурмиз. Дарҳақиқат Биз унга (яъни Фиръавнга) бор оғт - мўъжизаларимизни кўрсатдик. Бас у (уларни) ёлгон деб, юз ўтирди. У дейди: «Сен ўз сеҳринг билан бизларни еримиздан чиқариш учун келдингми, эй Мусо! У ҳолда, бизлар ҳам сента

хулди ўшандай сеҳр келтирурмиз. Бас, сен ўзинг битта бирларнинг ўртамида бир вадатоҳ танлагинки, у сен ҳам битта хам қаршилик қилмайдиган ўрта бир жой бўлсан» (Мусо) айтди: «Ватда байрам куни (тупланадиган жой)дир Одамлар чоғлоҳда тупланурлар». Бас, Фиръав бориб, ўзининг макр-найрангини (яъни сеҳрларини) йитди. Сўнгра (ватда қилинган жойга) келди. Мусо уларга (яъни сеҳрларига) дейди: «Холингларга вой! Сизлар Оллоҳ шайнига ёнгон тўқимини (яъни очик мўъжзани сеҳр деманглар), у холда (Оллоҳ сизларни азоб билан ҳалок қилур! Ёнгон тўқитан қисселар номуид бўлишлари аниқдир». Бас, улар (қиладиган) ишларини талаб-тортишиб аста шивирлаша бошладилар. (Сўнг бир бирларига) айтдилар: «Албатта бу иккови (яъни Мусо ва Хорун) ўз сеҳрлари билан сизларни ерингиздан чиқармоқчи бўлишни иълтингани (яъни дининингани) йўқотмоқчи истайдиган сеҳрлардир. Бас, макр-хайлангани йитингиз, сўнг бир сеҳр бўлиб келингиз. Булуи устуи бўлган кишилар нажот толурир» (Мастихаглаари биттач), дейдилар:

«Эй Мусо, сен (кўлингдagi асоийинги аввал) ташлаб бердики бизлар биринчи ташловчи бўлайликми?» (Мусо) деди: «Йўқ, сизлар ташланглар». (Улар кўлларидagi асо ва иншо ташлаган эдилар) банабох ишлари ва асолари сеҳр қилганлар себабли (Мусога) юриб кетётгандек туюлди. Мусо янча бир кўркўвни хис қилган эди. Биз айтдик: «Кўрмагин, албатта тоғиб бўлувчисан. Кўлингдagi нарсани (яъни асоини) ташлагин, улар ясаган нарсаларни ютиб юборур. Уларнинг ясаган нарсалари фақат бир сеҳрларнинг маكري-хийласи, кетсе Сеҳрлар эса касрда бўлмасин зафар топмас. (Мусо асосдан ташлагач сеҳрларларнинг бор ясаган нарсаларини ютиб юборди) таппагач сеҳрларларнинг бор ясаган нарсаларида (срга) ташлаб Бас сеҳрларлар сажда қилган ҳолларида (срга) ташлаб «Хору ва Мусонинг Парвардигорига иймон келтирдилар. (Фиръавн) айтди: «Унга мен изн бермай туриб олдидилар. (Фиръавн) айтди: «Унга мен изн бермай туриб олдингизми?! Шақ-шубҳасиз, у сизларга сеҳр ўргата келтирдилар. Бас, энди мен албатта оёқ-кўлларингизни кесиб каттангизлар. Бас, энди мен албатта оёқ-кўлларингизни кесиб каршисига (яъни ўнг кўл, чап оёгингизни ёки иншо кесурман ва сизларни хурмо шохларига осурман, (ана унда) кейсимизнинг (яъни, мейингми ёки Мусонинг худоси) каттикрок ва узунрок эканини билдиб олурсизлар» Улар демади: «Биз харгиз ўзимизга келган очик ҳужжат мўъжизини

бизларни яратган Зотни кўйиб, сени танламаймиз. Бас, килдиган хукмингни килавер. Сен факат мана шу дунёдагитана хукм килурсан. Бизлар эса хатотларимизни ва бизларни мажбур килган сеҳрарликдан иборат (туноҳимизни) мафрият килиши учун Парвардигори-миъта нймон келтирдик. Олтоқ(нинг саоби) яхшироқ ва (азоби) узунроккир». Ҳеч шубҳа йўкки, кимда ким Парвардигоринг (хузурига) жиноятчи - кофир бўлган ҳолда келса, албатта унинг учун жаҳаннам бор бўлур, у (кофир) у жойда на ўла олур ва на яшай олур. Ким у зотта яхши амаллар килган мўмин ҳолда келса, бас ана ўша (кишилар) учун юксак даражалар - остидан дарёлар оқатган, улар абадий қолдиган жаннатлар бўлур. Бу (ширку-куфрдан) пок бўлган кишиларнинг мукофотилири! Дарҳақиқат Биз Мусога: «Сен бандадаримни (яъни Бани Исроилни) тунда олиб кетиб, улар учун (суви) куриган дентизни йўл қил - (ортлариндан Фиръавн) етиб олишидан хавф қилма ва дентизга фарқ бўлишдан ҳам кўркма», деб вахий юборганмиз. Бас Фиръавн уларнинг ортидан ўз ташқарлари билан қувган эди, уларни дентиз ўратанча, ўраб, барчалари (унга фарқ бўлдилар). Фиръавн қавминни тўғри йўлга бошламеди, (балки) тўғри йўлдан озилди. Эй, Бани Исроил, биз сизларга душманнингиздан нажот бердик ва сизларга (яъни Мусога) Таврот нозил қилиш учун Тур (тоғнинг) унг томонини баъдалашдик ва сизларга шпринлик, беданалар ёғдириб, (дедик).

«Сизларни баҳраманд қилган пок ризқларимиздан енглар ва уларга (шукр қилмаслик билан) ҳаддан ошмангларки, у ҳолда устиниизга Менинг ғазбим тушар. Менинг ғазбим қиминиг устига тушар экан, у муҳажжак ҳалок бўлур. Ва мен тавба қилган ҳамда иймон келтириб, яхши амаллар қилган, сўнгра тўғри йўлга юрган кишиларни мафрат қилувчицирман. (Бани Исроил қавмидан етмиш нафарини ўзи билан бирга олиб, Тур тоғи томонга кетаётган Мусо йўлида улардан илтарилаб кетади. Шунча Оллоҳ деди): «Қавмингдан мунчалар илтарилаб кетинг, эй Мусо!». У айтди: «Улар ана - изимдан келулар. Мен эса Сен рози бўлишинг учун шодим, Парвардигорим!» (Оллоҳ) деди: «Ҳақиқатан Биз сенинг ортингдан қавмининги фитната соддик - интихон қилдик. Сомирий уларни йўлдан оздирилди». Бас Мусо қавмига ғазабланган ва ғамга ботган ҳолда қайтиб келиб, деди: «Эй қавмим, Парвардигорингиз сизларга (Таврот ноэил этиш ҳақида) чиройли ваъда қилмаганмиди?! Сизларга

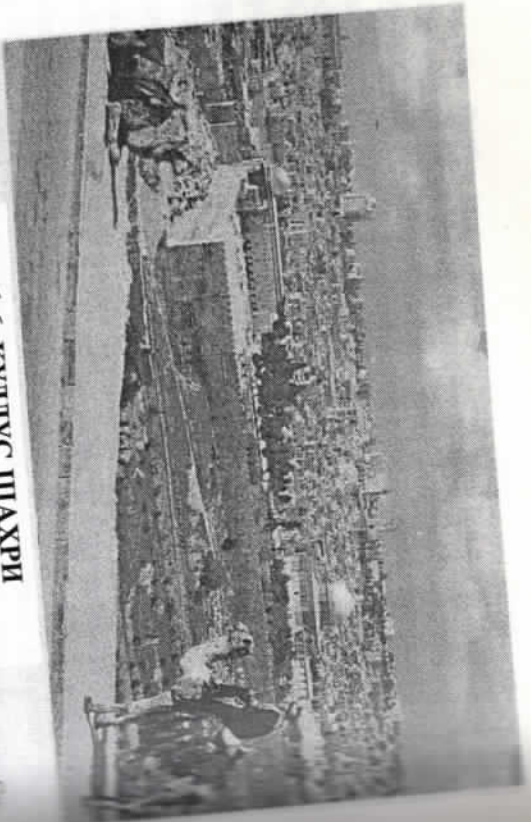
(ўтган) вақт узун (кўриниб) кетими ёки устидан Парвардигорнинг томонидан ғазоб тушишини истаб менга берган ваъдани бузингларми?!

Изоҳ. Мусо Тур тоғга кетаркан, Бани Исроил қавми унга Олпоҳдан ўзга ҳеч қимга ситинамасликка сўз берган эдилар. Кейин эса Сомирий жсаган олтин бузоққа ситиниш билан ваъдаларини бузди. Улар айтди: «Бизлар сента берган ваъдани ўз инон-ихтиёримиз билан бузганимиз йўқ. Лекин бизлар (Мисрдан чиқиб кетаётганимизда Фиръавн) қавмининг зео-зийнагларидан иборат нарсаларни кўтариб чиқкан эдик, бас (Сомирийнинг амри билан) уларни (оловга) ташладик. (Ўш Сомирий ҳам (ўзи кўтариб чиққан нарсаларни оловда эритиб, Миср Сўнг (Сомирий ўша зео-зийнагларни оловда эритиб, Миср тирик бузоқ қабри) овози бор тилга хайкал-бузоқ (ясаб) чинориди берди, сўнг (Сомирий ва унинг шериклари): «Сизларнинг қавми Мусонинг ҳам илоҳи шу эди, (Мусо) унутиб, уни бошқа ердан излагани кетибди», дедилар. Ахир унинг ўзларига бирон ердан қайтара олмаётганини ва бирон эён ҳам, фойда ҳам етказгани қолди эмаслигини кўрмайдиларми?! Ҳолбуки (бузоққа ситинишларидан) илгари Ҳорун уларга: «Эй қавмим, сизлар билан фақат имтиҳон қилиндинглар ҳолос, (бас у бузоққа ситинманглар!). Шак-шубҳа йўқки, сизларнинг Парвардигорингиз ёлғиз Раҳмон – Марҳаматли Олпоҳдир. Бас, мен эрташинглар ва амримга итоат қилинглар!» - деданда, улар «Бизларга Мусо қайтмагунча, унга (бу бутта) ибодат қилиш ситинишдан ҳаргиз ажралмаймиз», деган эдилар. (Мусо қавми келгач) деди: «Эй Ҳорун, сен уларнинг йўлдан озгичасин кўрган пайтигда менинг ортимдан боришингдан (ва мана бу ҳақда хабар беришингдан) сени нима тўсди?! Менинг ваъдасига итоатсизлик қилингми?» «Эй онаминг ўғли, сен менинг соқолимдан тортмагин. Мен (агар бузоққа ситинаётганлар кўйиб, йўлдан озмаган кишилар билан сенинг ортингдан борсам) Менинг сўзимни кутмай, Бани Исроилни бузоққа юборибсан», дейишингдан кўржим. (Сўнгра Мусо Сомирийга қараб): «Бу нима қилганинг, эй Сомирий?» - деди. У айтди: «Мен улар (яъни Бани Исроил) кўрматган нарсани кўриб (Яъни Жаброил сенинг олдинга келганида ҳаёт отини олиб) келган эди. Унинг тўғи теккан тулрок қандай жонсиз нарса

турса дарҳол унга жон кирарди, мен шунини кўриб қолган эдим), бас элчи – Жаброилнинг бостан изидан бир сиким олиб, уни (бузоқнинг хайкалгига) сочган эдим (ундан тирик бузоқ қабри овоз чиқди. Буни кўрган Бани Исроил қавмидан бўлган одамлар қилишни чиройли кўрсатдилар). Мента нафсим ана шундай сен учун ҳаётга «Мента теманглар», дейишгана бордир (яъни умрининг охиригача якка мохов бўлиб қолурсан. Охиригача бордир. Сен устидан жилмай ибодат қилган «илоҳингнинг» (ҳолини) кўриб қўй! Биз албатта уни ёндириб, сўнгра (қулини) денгизга сочиб юборурмиз». (Эй инсонлар), илоҳинглар яккаю ўлғиз Олпоҳдир, ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар унинг ўзи бордир. У барча нарсани ўз-илими билан қамраб олгандир. (Эй Мухаммад). Биз сизга ўтиб кетган (авлодларнинг) хабарларини мана шундай сўйлаб берурмиз (20: 2-99).

Биз юқорида ҳозирги даврда дунёдаги учта асосий динлар ҳисобланган Иудаизм, Христианлик ва Ислам пайғамбарлари ҳақида Қуръони қаримда ёзилганларидан қисқача маълумот бердик. Буни ёзишимиздан мақсад шуки, ҳозирги вақтга келиб аксарият одамлар бу динларнинг муқаддас китоблари «Таврот», «Инжил», ва «Қуръон»ни ўқимасдан, ўқиган тақдирда ҳам асли томонидан англамай, уларда ёзилган ҳақиқатни, Ҳудо китоблардаги панд-насихатларга қулоқ тутмай, фақат бизнинг деган гапларни қилишмоқда (Бу ҳудди Д.Криловнинг «Оқуш, правани осмонга, чўртан балик сувга ва қискичабақа қуруқлик томонга тортиб, охир-оқибат арава парча-парча бўлиб кетишига киёслаш мумкин).

Ваҳоланки, бу динларнинг негизи битта, буни Мусо ҳам, Исо ҳам, Мухаммад ҳам айтган, яъни барча динлар ягона Олпоҳга, у яратган Одам Ато ва унинг авлодлари бўлиши Нух ва Иброҳим пайғамбарга бориб тақалади. Уларнинг ваифалари бу диннинг мазҳаб-моҳиятини одамзотга етказишдир.

1.6. КУДУС ШАХРИ

Зайтун тоғи устидаги (шароити томонидан) кўриниши: қадимда Су даймон маъбади турган жой; ҳозир бу ерда Умар масжиди тургани

Албатта, бу пайғамбарлардан олдин ҳам, «Гонимнинг» «Лемурия» ва «Атлантида» мавжуд бўлган даврда Худо бўлиб бу ҳақда китобимизнинг биринчи жилида тўхталиб ўтган эдик. Лекин бизнинг авлод одамлар учун ерда ҳаёт Нух пайғамбар тўфондан қутулганларидан кейин бошланади. Келинг, яқинда Нух даврита назар ташлаб, тўфонгача, тўфон вақтида тўфондан кейин қандай воқеа содир бўлганини эслайлик.

Китобимизнинг биринчи жилида Нух пайғамбар даври ҳақида Муқаддас китоб Инжилда ёзилганидан мисол келтирдик. Энди Нух алайҳиссалом ҳақларида ва бўлиб ўтган даҳшатли воқеа ҳақида Қуръони каримда нималар ёзилган ҳақида батафсилроқ тўхталиб ўтмоқчимиз. Нух пайғамбарлар оқсоқоли Қуръони каримнинг 71-сурасида саломнинг қиссалари ҳақида берилган ва сура номи ҳам «Нух алайҳиссалом ва раҳлими Оллоҳ номи билан (бошлайман) сураси» деб аталган.

Дарҳақиқат, Биз Нухни: «Қаиннинг уларга аламини келиб қолганидан илгари оғоҳлангиртин», деб ўз қавмига пайғамбар қилиб юбордик. У деди: «Эй қаимим, албатта мен сизларга (юборилган) очик оғоҳлангирувчиман. Оллоҳга иш

қилинган ва У зотдан кўрқинганлар ҳамда мента итоат этинганлар, (шунда Оллоҳ) сизларни гуноҳларингиздан маффираат қилур ва сизларни белгиланган муқаддатгача (яъни ажалларингиз биттунича) тирик қолдирур. Агар билувчи бўлсангизлар, Оллоҳнинг (ўлим учун белгиланган) муқаддати келган вақтида асло орта суримас». (Нухнинг бу даъватлари уларга қор қилмагач), у деди: «Парвардигорим, албатта мен қаимини кечая кушдур (иймон-этиқошга) даъват этдим. (Аммо) менинг даъватим уларга факат (иймондан) қочини эиёда қили, холос. Дарвоқе, ҳар қачон мен уларни Сенинг маффираатинга (сабаб бўладиган дин йўлига) даъват қилсам улар (менинг сўзларимни эшитмаслик учун) бармоқларини қулоқларига тикиб, (мени кўрмаслик учун юз-кўзларига) кийимларини ўраб-чирмаб олдилар ва (ўз қуфрларида оёқ тираб турдилар ҳамда мента итоат эттишдан бош тортиб) қибр-хаво қилдилар.

Изоҳ: Эътибор берган бўлсангиз Нух пайғамбарнинг қавлиари орасидан кофир қимсалар Мухаммад алайҳиссалом замонларидан ва ундан кейинги даврлардаги кофирларга ўхшаб Оллоҳнинг динидан юз ўтириб, терс қараб кетмайдилар, балки улар худди ёш болаларга ўхшаб бармоқларини қулоқларига тикиб, юз кўзларини рўмонлар билан ўраб олишиб, ҳақ йўлидан қайсерлик билан бош тортадилар. Бунга сабаб, Қуръони Карим бизларга ушбу суратда неча ўн минг йиллар илгари ўтган, иккинчи Одам Ато ҳисобланмиш Нух алайҳиссалом замонларидан, яъни башариятнинг айна тўдақлик пайласидан ҳикоя қилмоқда. Қуръоннинг бу ажиб усули, яъни ҳар бир давр ҳақида айна ўша даврнинг руҳи – тили билан сўзлаши-таъсирлаши ҳам унинг илоҳий мўъжиза эканлигига яна бир далилатдир. Зеро Мухаммад алайҳиссаломдек ҳат-саволи бўлмаган бир киши ўзининг инсоний онг-шуури билан узоқ ўтмиш қайрига синтиб кетган қавм-қабилаларнинг ҳар бирини «ўз тили» билан сўзлата олиши мумкин бўлмаган бир ишдирки, бунга факат барча замонларда ҳаёт ва барча нарсадан оғох бўлган азалий ва абадий зот – Оллоҳ таологига қодирлик.

Сўнгра, мен уларни ошқора (яъни одамлар тўпланган жойларда бағанд овозда) даъват этдим. Сўнгра мен уларга (ўз даъватимни) очик эълон ҳам қилдим, пинҳона сир қилиб ҳам айтдим. Мен дедимки: «Парвардигорингиз (Оллоҳ)дан маффираат сўрангилар, албатта У ўта маффирагли зотдир. (шунда) У зот устларингизга осмондан ёмтир қуйдирур. Ва сизларга мол-дунё, бола-чақа билан мадад берур ҳамда сизларга боғу-бўстонлар (ато) қилур ва сизларга оқар дарёлар (ато) қилур. Нема сизлар

Оллоҳни улуглашни (яъни Унга ибодат қилишни) уйламайсизлар?! Ҳолбуки У зот сизларни босқичма-босқич яратди-ку!

Изоҳ: Ушбу ва қуйилган оятларда нима сабабдан бандлар Оллоҳ таолога ибодат қилишлари зарур эканлигига далиллар келтирилгандир. Тангри таоло инсонларнинг диндор эътиборларини аввало ўзларининг қандай яратилганлигига қаратади. Дарҳақиқат, ҳар бир инсон она қаршисида даставвал бир томчи сув бўлиб, сўнгра куюк қонга айланиб, кейин бир парча тўшт бўлиб, сўнгра унга жон ато этилиб ёрув дунёга келиши ҳақида ўйланган ҳар бир соғлом ақл ва тоза дин эҳсон беихтиёр Яратганнинг қудратига - улуглигига тасанно-лар айтади.

У зотга сажда қилмай тура олмас.

Энди қуйилган оятларда Оллоҳ таолонинг қудрати нақадар чексиз-чегарасиз эканлигига очик далилат қилиб турган саноат ва ундаги сайёралар ҳақида сўз юритилади.

«Оллоҳ етти осмонни қандай устма-уст қилиб яратганини ва ойни улардаги нур - ёруғлик қилиб, Кўёшни эса (нур соғувчи) чирок қилиб қўйганини кўрмadingларми?! Оллоҳ сизларнинг (отангиз Одамни) ердан ундириб-ўстирди (яъни пайдо қилди) Сўнгра (вафот қилганларингизда) У зот сизларни яна (ердан) қайтарур ва (Қиёмат қойим бўлганида) сизларни чиқариб оғир қайтарур ва (Қиёмат қойим бўлганида) сизларни кенг йўларга

Оллоҳ ерни сизлар учун, сизлар ундаги кенг йўларга юришларингиз учун ёйик-текис қилиб қўйди. Нух анжам Парвардигорим, дарҳақиқат улар мента итоатсизлик қилганда ҳамда (топан) мол-дунёси ва бола-чақаси ўзига факат ишона (яъни қуфр ва туғенни) эиёда қилган қимсаларга (ўзларининг бой-бадавлат бошлиқларига) эргашган кетдилар». У (бошига тара Нухга қарши) жуда катта макр-хийлалар қилдилар ва (ўзларига эргашган тубан-тери пасткаш қимсаларга): «Сизлар ҳарини худоларингизни тарқ қилманглар!» «Вал»ни ҳам, «Суво»ни ҳам «Яғус»ни, «Яук»ни ва «Наср»ни ҳам ҳаргиз тарқ қилманглар» дедилар.

Изоҳ: Бу оятда зикр қилинган 5 та ном Нух пайғамбар замонаридаги кофирлар сингиланган бут санамларнинг номидир.

(Эътибор қилинг: 10 минг йиллар олдин, оловий цивилизация вақиллари ҳам ҳозирги давр баъзи одамлари ки бут ва санамларга сингиланган. Бу эса яна бир бор бу оловий цивилизация вақилларининг ҳатоларини ва ундан қайта жазо олганларини исботлайди.

Улар Нух алайҳис-саломнинг даъватларига қулоқ солмай ўша бутларга сингилангилари учун ҳам тўфон бағосига гирифтор қилиниб, ҳалок бўлгандилар - P.A.).

«Дарҳақиқат, улар (яъни Нух қавмининг бой-бадавлат бошлиқлари) кўп кишиларни йўлдан оздирилди. (Парвардигорим), бу зотим қимсаларга факат гумроҳликни эиёда қилган», (деди Нух). Улар ўз хато-ғуноҳлари сабабли ғарқ қилиниб, дўзахга киритилдилар. Бас, ўзлари учун Оллоҳдан ўзга ёрдам берувчиларни топмадилар (яъни сингиланган бут-санамлари уларни Оллоҳнинг азобидан қутқара олмадилар). Нух айтди: «Парвардигорим, ер юзида кофирлардан бирон ховли-жой эгасини қолдирмагин. Чунки Сен атар уларни (Ер юзиде) қолдирсанг улар, бандларингизни йўлдан оздирурлар ва улар факат кўрنامак, нопоқ (қимсаларни) туғиб-қўлайтирурлар. Парвардигорим, ўзинг мени, ота-онамни, менинг уйимга мўмин ҳолда кирган кишиларни ва барча мўмину-мўминаналарни мафират қилгин, зотим қимсаларга эса факат ҳалокатни эиёда қилгин!»

Мана шундай зотим қимсалар ўз-ўзидан пайдо бўлиши мумкинми? Албатта, биз уларни шайтон йўлига кирган одамлар деймиз, лекин улар ерда яшаб юрган вақтларида шайтон уларни йўлдан оздирди? Ёки уларни бошқа жойда, бошқа сайёрада ердати одамзотни йўлдан оздириш учун бирор мавжудот тайёрлаб юборди? Ёрда одамларнинг туғилиши ва ўлими ҳақидаги маълумотга эътибор қилсак, ерда одамлар жуда тезлик билан қўлайиб бормоқда, лекин туғилиш билан ўлимнинг статистикаси аниқ бўлса, атар четдан келиб қўшилмаса, бу даражада тез қўлайиш ажабланарли кўринади.

Бошқа сайёра, бизга яқин жойлашган «Марс» сайёрасидан олдинги цивилизация «Атлантлар» вақтида, аниқроғи, уларнинг ғарқ бўлганларидан анча олдин ерда ҳаётни тўлдириш учун одамлар қелганлиги ҳақида Друнавал⁴ шундай хабар беради:

Иккита бўш энергетик окимни тўлдириш учун Ёрда иккита тамоман бошқа ирқ вақиллари пайдо бўлишди. Улар бир-биридан кескин фарқ қилишарди. Биринчи ирқ вақиллари бизнинг яқин келажатимиздан қелган яхулдилар, Тотнинг (Тот кўра, улар бизнинг сайёрамизга ташқаридан қелишган, аммо аниқ қасрданлиги номалғум. Улар эволюциянинг кейинги босқичига қўйилмаган эдилар, шунинг учун улар бу йўлни

⁴ Друнавал Ҳақда маълумот қитибнинг охири бетида.

кайтатдан ўтишлари даркор эди. Яхшиликлар бизларга инсоният кўпрок билимга эга эдилар. Ўша вақтда уларнинг билим эволюцион йўлимига киришлари учун Галактика келишмовчи расмий руҳсатномаси бор эди. Улар ўзлари билан билим ақлимиз етмайдиغان ғой ва тасаввуларни олиб келишди. Уларнинг Ерта келишлари ва ёйлишлари бизга ҳеч қандай муаммо туғдирмади.

Уша бакда пайдо булган оошка пр. Мавжунин
уша бакда пайдо булган оошка пр. Мавжунин

«Албатта, менинг бу гапларим ажабланири туюлган, бу халқа мендан ташқари яна бир канча олимлар, жумладан Ричард Хоутленд ҳам 1985 йилдан гапирга бошлаган», — дейди. Пивнаво Мерхиселдек.

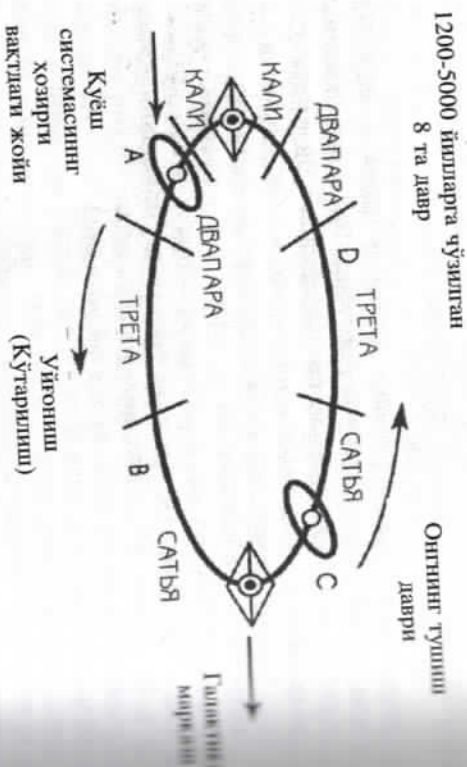
Хозирда дунёда рўй бераётган воқеаларнинг асосий сабабчи эканини аниқлаш мана шу ирқ вакиллари бунга сабабчи эканини аниқ бўлади. Дунёнинг махфий ҳукумати ва пулдорларнинг аниқ чиқиллари «Марселл», уларни генларнинг марселликлариники ва эмоционал таната, (яъни хис-туйғув) эмас, миллон йиллар олдин

Тоттинг айтилишига кўра, У низолатда тўзатилган сайёраси Ерта жуда ўхшаш бўлган. Кейин бу Дунё оқим оқиманлар, дарёлар ва дарэхторлар бўлган. Кейин бу Дунё оқим оқиманлар содир бўлди ва бу «Шайтоннинг олтинги кўзёлон» нимадир содир бўлди ва бу «Шайтоннинг олтинги кўзёлон» нимадир содир бўлди. Бизлар катташастган бу тажрибани бошланишидан олдин, (бу тажриба эканлигига шубҳа йўқ) маротаба «Шайтоннинг кўзёлонини» та ўхшаш кўзёлон бўлган. Бошқача айтганда, Иблиста ўхшашан яна 3 та маъжудот олдин пивилизациялар даврида «Кўзёлон» кўтарилган ва ҳар бундай кўзёлонлардан кейин бутун оламда чалқалиш, қўзғолонлар (Хаос) юзата келган.

Милليون йиллар олдин марсиликлар учинчи
кўзгюлини кўшилишган, бу тажрибаси фожияти
тажрибаси эди. Хаётининг айлангани ва Марс шундан
апрофидати барча сайёралар вайронатга айланди ва Марс
сайёралардан бири эди. Хаёт Худодан ажралган
Хакикийликни яратмоқчи бўлди. Бизнинг хозирги даярин
хам худди шундай воқеа руй бермоқда. Шундан кейин
лозимки, хозирга қадар бирон мартаба бутлай тажриби
яъни Худодан ажралган ҳолда хаёт яратмок бирон-бир н
натига бербани йук.

фойдасини ўйлайдиган марсликлар аста-секинлик билан лемури атлантлар даврида мавжуд бўлган асосий давлат бошқаруви лавозимларини сотиб олиб ўз кўлларида олишди. Бу кўринишлар урушда яхудийлар лемури-атлантларга кўлларида келувчи ёрдам қилишди, ammo бу ёрдам ҳам ҳеч қандай ижобий натижа бермади. Шундай қилиб, марсликлар бутун ердаги ноз илорасини кўлга олиб ҳукумат бошига келишди. Бу жуда узоқ вақт давом этди.

Нихоят, тахминан 26 минг йиллар ернинг навбатдаги фазога ўтиши вақти бошланди. (Рисм-1.7.)

Рисм-1.7.

Бу вақтда Ер кутбларининг жойларини алмаштириш оқибатида одамларнинг онгларида ҳам ўзгариш бўлди. Ер кутбларининг жойидан силжиш фойизи оз бўлган бўлсада, фан қайи қилган. Қизиги шундаки, ҳозир ҳам бизнинг сайёрамиз Галактиканинг ўша нуқтасида жойлашган (Индонезиядаги туфон ва Ер ўз ўқи атрофида силжитганини эсланг).

Кутбнинг силжиши оқибатида Атлантиданинг бир қисми океанга фарқ бўлди, бу атлантлар қалбида тугилди, улар бизлар ҳам Лемурия қитъасига ўхшаб суя қопиб кетамиз деб ўйлашар эди, негаки бу

марсликларнинг аралашуви натижасида, улар келажакни кўра билиш қобилиятларини йўқотишган эди. Бу дахшат 200 йил давом этди.

Тахминан эрамиздан 13-16 минг йиллар олдин, тўсатдан қутлиматганда ерга осмондан комета яқинлашиб келди. Бу кометанинг ерга яқинлашишини атлантлар ривожланган технологиялар ёрдамида кузатишарди. Ўша вақтларда атлантларнинг технологияси ҳозирги ердаги технологиядан анча ривожланган эди.

Мана шу вақтда Атлантдада қатта можаро бошланди. Марсликлар сон жиҳатида кам бўлсаларда ҳукумат бошида турар эдилар. Улар яқинлашиб келатган кометани лазер технологияси ёрдамида осмонда портлатишмоқчи бўлдилар, ammo Атлантдада яшаётган лемури-атлантлар бунга қарши чиқиб, «Худонинг хоҳиши шу, нима бўлган тақдирда ҳам у табиий равишда юз бериши керак. Майли, у Ер билан тўқнашсин, демак шундай бўлиши керак», - дейишди.

Албатта марсликлар бунга қарши чиқиб: «Йўқ! Уни осмонда портлатишимиз даркор. Вақтимиз кам, ахир бундай тўқнашува ҳаммамизни хароб қилади», - дейишди. Узоқ давом этган баҳс-мунозаралар сўнг марсликлар тақдирга тан бериб кометани Ер билан тўқнашувида рози бўлдилар.

Нихоят, яқинлашиб келатган комета қатта тезликда Ер атмосферасига кириб келиб, Атлантиданинг фарбий қисмига Атлантика океанига тушиб, бу жой ҳозирда АКШнинг жанубий Каролина штатига айлانган. Комета парчалари 4 та штат майдонигача жойини хароб қилди. Ҳозирги фан ушбу воқеани тўлиқ тасдиқлаб, комета тушган жойини аниқлаб берди.

Қизиги шундаки, Худонинг қудрати билан Ер билан тўқнашган комета айнан марсликлар эгалаб олган ва яшаётган жойга тушди. Шу сабаб, уларнинг асосий қисми ҳалок бўлди, бу ахвол уларни жуда-жуда ғазаблантирди. Яна шунини айтиб ўтиш жоизки, комета Ер билан тўқнашгандан кейин, Атлантда китъасининг фақат бир парчаси океанда фарқ бўлди. Шу вақтдан Ерда онгнинг тушиши бошланди.

Ғазаб отига минган марсликлар: «Ҳаммаси энди тамом, бизлар сизлар билан барча алоқани уздик. Буғундан бошлаб биз нимани хоҳласак шунини қиламиз, сизлар ҳам хоҳлаганингизни қилинглар, бундан кейин биз ўз тақдиримизни ўзимиз ҳал қиламиз. Бушдан кейин биз ҳеч қачон сизларнинг фикрларинингизни инобатга олмаймиз», - дейишди.

Бу воқеалардан кейин албатта марсликлар Ерми туга-
галигаб олишмоқчи бўлидилар. Бунинг учун улар яна янги
текширилган усулга мурожаат қилишти. Яъни, бир нақшлар
Марсда яратилган сунъий мажмуани қайтадан яратмоқчи
бўлидилар, бу уларга ҳеч қутилмаган муаммо туғилди, яъни
ордан тахминан 50 минг йил вақт ўтганилиги сабабли, улар
бундай комплекс қандай яратилиши кераклигини хотирлаш
чиқаришган эдилар. Шундай бўлса-да, улар бир неча
қурилмалар ясаб хотираларини тиклашга ҳаракат қилиш-
қуридилар, аммо бу ҳаракатлари натижа бермади. Кейинчалик
яъни хозирги даврда ҳам бир неча маротаба мана шундай
тажриба-синовлар ўтказишга баъзи давлатлар ҳаракат қилиш-
қуришти, яъни 1943 йилда ўтказилган «Филасефия» ва 1944
йилдаги «Монток» тажрибалари ижобий натижа бермади.

Агарда марсиенликлар тажрибалари ижобий натижа берганида яъни улар қилишга ҳаракат қилганда, улар Ер сайраси ва унати бор жонзот устидан ҳуқуқронлиқ қилишарди, бундан ташқари истаган одамни, улар ҳокимият ишни қилишга қолдир бўлишар эди. Албатта бу охир-охири ўзларини ҳалокатга олиб кетар, чунки ҳеч қандай юқори оқи мавжудот Ҳақиқатни тушуниб бу ишга йўл қўймайди.

Марсикилар иншоотни қандай яратиш кераклигини ва қандай фойдаланишни хотираларида сақламаган бўлишди. Улар Атлантидада шунга ўхшаш комплекс қурилар. Лекин тажрибалари бошидаёқ уларнинг назоратидан чиқди. Буни оқибатида Ер юзидә мисли қўрилмаган фалокатлар юз берди. Ўшангидә яъни бошқа қўйи ўлғов мавжудотлари бизнинг оламга киришди. Улар ҳали бизнинг дунёда яшашга тайёр бўлмаган мавжудотлар эди. Шундай бўлса-да, улар яшаш урун қўриб олиб бориб, атлантлар танасини эгаллаб олишди ва бизнинг оламга атлантлар қаршилиқ қўрсата олмадилар. Бу Ернинг энг катта ҳалокат эди.

Марсиликларнинг дунёни назорат остига олиш улуғ ушшаси. Бу ушшаси тажрибачилар Атлантида китасининг ордларидан биринчи бўлиб тайёрланган эди. Бу хозир ҳаммага маълум – Бермуд уюмидан. Бу жойда океан тубида бир иншоот мавжудки, у тоғдан шаклида бўлган 3 та, бир-бирининг устига жойлашган. Бу жойда электроматнинг майдонидан иборат. Бу сунъий майдон

килиб, буюн океанни қоллаб олиб кинотта бориб тақалиши. Бу кучни мутлақо бошқариб бўлмайди, чулки у назоратдан чиққан. Бу 3 та тетралар шаклидаги мостамалардан биттаси, устки қисмда жойлашгани ҳаракатсиз туради. Иккита пастки қисмида жойлашгани эса қатта тезликда айланиб туради, агар улар асосига нисбатан соат миллита (стрелкаси) қарши айланиб турса яхши, унинг зарари йўқ, агар асосига нисбатан соат миллита ўшаб бир йўналишда айланса, ҳар хил қасофатлар рўй беради. Чулки унда фазовий вақт ўзгаради ва ҳар хил ўлчовлар тешиклари очилади, натижада ўша жойда мавжуд барча нарса (кема, самолёт, одам ва ҳоказо) бошқа ўлчовга ўтиб кетади.

Атлантидада бевосита маршликлар ижросида содир бўлган даҳшатли халокат оқибатларини, хатolikни тузатиш ва Ердати Хаётни тўғри йўлга киритиш учун кинотдаги барча мавжудотлар ва айниқса Сириус сайёраси вақиллари ҳаракат килиб келишмоқда. Ерикларга юборилган муқаддас китоблар - «Авесто», «Таврот», «Инжил», «Забур», «Курьон», «Веди» ва бошқалар бунинг исботидир. Буларнинг барчаси аввалгабор албатта Худони таниш ва У кўрсатган йўлдан юришга ундайди. Шу билан бирга бизлар кинотда фақат ўзимиз эмас, бизларга ёрдам бериш мақсадида барча кинот мавжудотлари йўл ахтаришмоқда. Фақат бир нарсa - мана шу юборилган китобларни тўғри тушуниб яшаш ва бу китобларда ёзилган конун-қоидаларга итоат қилиш керак, холос. Шу конун-қоидани бажарсак, биз навбатдаги пононага кўтариламиз. Акс ҳолда хозиргидай яшавериб, Ҳақиқатдан узоқлашамиз. Қизғин шундаки, бу муқаддас китобларнинг барчасида одамлар орасидан чиққан, аввалида олдий одамларга ўхшаб яшаб, воқта етганларида пайғамбарлар бўлиб, одамларни Ҳақ йўлига қириштира чақирадилар ва бу пайғамбарларнинг ҳаммаси олдий одамлар томонидан тавқибга узраб кетадилар. Бу шунинг билдирадигани, одамзот қалби билан, имони билан Оллоҳ таоланига кулоҳ тутмаса, кинотдаги бошқа мавжудотларнинг йиғида ёрдам бериши учун қилаётган ишлари пучга чиқади.

Чунки карс икки кўлдан чиқали, Худо ҳам «Сендан қаранг мендан баракот», деб буюрган.

Бу дахшатли ҳалоқат юз берган вақтда Ер юзиди 1000 нафар қалби пок, юқори мартабали, юқори онг эгалари бўлган «Ўқитувчилар» бор эди. Улар бор қуч-ғайрларини имкониятларини, билимларини бу ҳалоқат оқибатларини бартараф қилишга сарфлашди. Ўқитувчилар фақат ўларини маълум бўлган «Куч»ни ишлатиб атлантлар танафруси жойлашиб олган бошқа ўлчов мавжудотларини чиқариб ва ўлчовларига қайтаришди ва ердати вазиятни 90-95 фоизга тузатишди, лекин атлантлар танасида бу мавжудотлар ҳали бор эди.

Ўша даврда Атлантидада ижтимоий-сиёсий шаронт теширилган ёмонлашиб борди, бундан ташқари атлантлар ҳар қандай номга ҳам қасалликларга чалиниб, тез орада оламдан ўзга бошлашди. Бутун китъа яшаб учун, яна бир кунини яшамоқ учун кураш олиб борди. Ўзоқ вақт ичиди Атлантидада шаронт кескинлашиб бориб, атлантлар дўзах азобида қолди. Агар бундай шаронт «Ўқитувчилар» ёрдами билан юмшатилмаганда эди, ҳақиқатан ҳам охирамон бўлар эди.

Аммо юқори онгли «Ўқитувчилар» атлантларга ва умуман ердати барча жонзотга қандай қилиб ёрдам бериш кераклигини билишмасди, чунки улар юқори онгли «Ўқитувчилар» бўлиб бундай ҳолат билан биринчи марта тўқнашаётган эди. Шунинг учун ягона йўл - бу Худога илтижо қилиб, ибодат қилиш кераклигини улар тушуниб, кечяро-кундуз тинмай ибодат қилишди. Бу вақтда уларнинг ибодат-илтижоларини эшитиб қонинотдаги барча жонзот Ер аҳолисига қандай ёрдам қилиши ҳақида бош қотирмоқда эди.

Албатта, бундай воқеа-ҳалоқат қонинотдаги бошқа сайёраларда ҳам юз берган эди, лекин бунинг оқибати ачинарли, яъни бутун сайёрадаги онгли мавжудот оғир мавжудотга айланиши эҳтимоли бор эди. Ердати барча анжир поғонадаги онгли жонзот, бу жойда атлантлар ўзларини ривожланган поғоналаридан пастга ҳали ривожланган поғонага тушишлари муқаррар эди. Ҳамма муаммо мавжудотларини кейин қандай қилиб яна ўзлари яшаб юрган поғонага қутаришда эди. Галактика Олий Кенгаши фақат бундан ирқ атлант ёки марспикни эмас балки бутун Ердати онгли жонзотнинг келажагини ўйлар эди. Ниҳоят, улар бошқа сайёраларда шундай вазият юзата келган вақтда ўтказилган тажрибани Ерда ҳам ўтказишга қарор қилишди. Бу, албатта,

ўзоқ муҳлатга чўзилган, яъни 13 минг йилга чўзилган тажриба эди. Лекин Ерни ва ундаги бор жонзотни яратган Яратувчи уларни шу даражада севар эдики, Ердати аҳолини ўзига тез қайтаришнинг бошқа йўли йўқ эди, олдий айтганда, сизнинг фарзандингиз бошини уриб, жуда қаттиқ жароҳатланса, албатта сиз уни тез соғайиб, қайтишини истаб ҳар нарсасга рози бўласиз. Лекин бундай тажрибани ерликларнинг ўзлари ўтказишлари керак эди. Чунки бу уларнинг ҳаёти, албатта бу тажрибани қандай ўтказиш кераклигини ҳақиқати йўл-йўриқни Галактика Олий Кенгаши аъзолари айтиб туришди. Шундай бўлсада, хавф жуда юқори эди. Агар бундай тажриба вақтда салгина хатога йўл қўйилса, Ер аҳолиси тамоман йўқолиб кетиши эҳтимоли бор эди.

Бу тажрибани ўтказишда Галактикада бизнинг энг яқин дўстларимиз, устозларимиз, ёрдамчиларимиз Сириусликлар фаол қатнашиб бизнинг қўлишимизга ўз хиссаларини қўшишлари ва тажриба муваффақиятга ўтказишди. Яъни Ер атрофида, аҳоли онини сақлаш мақсадида «Кристалл панжара» яратилди. Мана шу панжара Ер юзидати аҳолининг онини сақлаб, келажақда юқори поғоналарга ўтишга ёрдам бериши керак эди.

Қизити шундаки, Ер атрофидаги кристалл панжараларни 1960 йиллар бошларида Россия ва АКШ ҳукуматлари пайқашди ва топиб олишди. Одамзот онининг кристалл панжаралари Ер сатҳидан 110 км баландликда жойлашган. Ерда ўзи жами беш поғона онг мавжуд. Ҳозирда бу оннинг 3 та поғонаси ишлаб турибди. Қолган иккитаси ҳали биз учун етиб бўлмайдиган жойда.

Биринчи поғона - бошлангич онг;

Иккинчи поғона - бу бизнинг ҳозирги онтимиз;

Учинчи поғона - бирлашиш онги, бу поғонага яқинда қўтарилишимиз керак.

13 минг йил олдинги қулашдан сўнг Ер атрофида фақат иккита фаол ишлаётган одамзот онги кристалл панжараси мавжуд эди. Бу биринчи ва иккинчи поғоналардир. Россия ва АКШ ҳукуматлари бу панжараларни тоштанларидан кейин у учбурчак ва квадрат шаклида эканлигини аниқлашди. 1989 йил 4 февралдан бошлаб Олий Онг томонидан Ер атрофида учинчи поғона панжарасини яратиш ниҳосига етди. Агар мана шу панжара қурилмаганида бизнинг келажақда яшаб-ривожланишимиз гумон эди.

Энди Ер атрофидан онгни саклаш панжараси қарангискача матълумотга эга бўлганимиздан кейин Атаганининг халокати воқеасига қайтамиз.

Панжарани қайтадан тиклаш лойиҳаси уч киши томонидан бошланган эди, булар: Тот, Ра ва Арапат. Улар қовриқ Мисрининг Гиза ясилигига учиб келишди. Ўша вақтда бу жой саҳро эмас, балки тропик ўрмондан иборат ва Кем дегани ағгаларди (маъноси «жўнги ёввойилар»). Бу уювчлари айнан мана шу муайян жойга учиб келишларининг сабаби эски «Оннинг Бирлашиш» панжарасининг ўқи Ернинг мана шу нуқтадан чиқар эди. Улар янги панжарани Галактика Олий Кенгаши олинган кўрсатмага асосан, эски ўқ устидан қуришлари керак эди. Улар Ер аҳолиси учун имкон қадар тезроқ унинг ривожланиши поғонасига қайтиш вақтини аниқлаб, мана шу вақтда ишни бошлашни мулжаллашди. Уларнинг ҳисобларига асосан, одамзот XX асрнинг охиригача ўзининг нормал ҳолатига қайтиб келиши керак, агар бу вақтдан ўтса, одамзот нифоли ўзини, балки бутун сайёрани йўқотиши мумкин эди.

Авалтамбор, улар бу панжарани юқори поғоналарга тутатишлари керак эди, ундан кейин жисмоний одамзот ибодатхоналар қуриб, Бирлашиш панжараси ишта тушинишга одамзотга юқорига қараб ривожланишига ёрдам беришлари яъни Ҳақиқий Уйга – Олпохта етишишга йўл кўрсатишлари керак эди.

Тот ва унинг дўстлари бу вазифани жуда тез бажаришди. Ер ҳисоби билан тахминан бир дақиқани эгаллашди, негаки улар олтинчи ўлчов одамлари ва фикран нимани тасаввур қилганда бу иш шу ондаёқ амалга ошар эди.

Улар, аввалтамбор, Бирлашиш ўқининг марказидан тахминан 1,2 км тешик қилиб, унинг ён-атрофларини гишт билан қоплаб чиқилди, шундан сўнг бу тешикдан чиқадиган 10 та бир-бири билан кесишган спирал яратиб, унинг Ер устидаги ҳаракатини йўлини белгилашди. Мана шу спиралларнинг биттаси ҳозир Буюк Пирамида жойлашган ердан чиқар эди. Буни аниқлашдан кейин тешик олдида кичкина тошдан қурилган бино ясалди, мана шу бино Гизадаги барча иншоотларнинг қалити. Шундан сўнг улар Буюк Пирамидани қуришди.

Эски бузилган панжара устидан янги панжарани қуриб, битта Пирамидани спирал чизигига қўйиб, Тот, Ра, Арапат ва устида 83 мингта жойини ҳаритада белгилашди, бу жойлар мана шу энергетик чизик бўрилиб, бир-бири билан кесишгани

Дунё бўйлаб жойлашган муқаддас нуқталар тахмин яратилган эмас, уларнинг барчаси Перу тоғларида жойлашган Мачу-Пикчудан тортиб Стоунхенжгача юқори онг ёрдамида ҳисоблаб яратилган.

Энди Буюк Пирамидага келсак, биз бу иншоот ҳақида китобимизнинг биринчи жилида қисман гапириб ўтган эдик ва унинг юқори қисмида жойлашиши керак бўлган тош йўқлигини ҳам гапириб, мисоллар келтирган эдик. Энди мана шу тош берганига асосан бу тош тоза тилдан қилинган бўлиб, унинг баландлиги 14 см ни ташкил қилади ва Буюк Пирамиданинг голлографик тасвиридир, бошқача айтганда, унда Пирамидани мавжуд барча хоналарнинг тасвири кичиклаштирилган ҳолда берилган ва у «Ўвоҳлар Залида» турганимиз. Бу туталганмаган Пирамида текис устки қисмдан иборат ва текис устки қисм ўзгача, одамзотга номатълум бўлган учувчи кеманинг кўниши жойи экан. Бундай кема одамзотга номатълум бўлса-да, Ерда мавжуд экан.

Бу кеманинг вазифаси бошқа дунё босқинчилари келган вақтда Ерни ва унинг аҳолисини улардан қутқаришидир. Бундай босқинчилар миллион йиллар олдин ҳам бўлишган ва ҳозир ҳам йилда шу кема ёрдамида қутқарган ниҳоятда қалби пок инсон, Ҳудо томонидан бу ишни бажариш учун танланган Перулик аёл, ҳақида гапириб берамиз.

Ҳар гал Ерни ўзга дунё мавжудотлари босиб олиб, ўз таъсирлари остига олмақчи бўлган вақтда, Ерда албатта бир инсон – қалби пок, руҳан бой одам чиқиб бу дахшати халокатнинг олдини олиб, Ерни қутқариб қолади. Бу инсон навбатдаги онг ўлчовига кўтарилиш йўлини аниқлаб, кейин кемани топиб, уни ҳавога кўтаради. Ўша вақтда бу одам билан ёрдам беришди, мана шундан кейин бу одам нима ҳақда ўйласа ва нимани ҳис қилса, бариси рўёбга чиқади. Мана шу таразда у ҳарбий кемага айланади. Қандай ирқ аъзолари Ерни босиб олмақчи бўлмасин, бу одам шундай ҳолатни ўйлаб топадики, четлаштирилади, яъни шундай ҳолатни ўйлаб топадики, босқинчилар бу ҳолат олдида чекинишга мажбур бўлишади.

1980 йиллардан бошлаб номатълум ирқ мавжудотлари бизга пайдо бўлиб, бунинг олдини олиш. Мана шу сабабдан келгинди босқинчилар Ерни тарқ этишмоқда. Уларнинг барча

муаммолари, Перулик ўша 1989 йилда 23 ёшта кўриб олиб туфайли содир бўлди. Бу аёл биринчи марта янги оғир панжараси томон кўтарилиш жараёнини бажариб, у билан алоқа ўрнатди, ундан кейин Ер билан бирлашиб келгани томон ва уни ҳавога кўтарди. Аввалмбор, у Ерда ўтказилиши натижасида бўлган баъзи ҳаракатлари амалга оширди, яъни қўриқлар билан алоқа ўрнатди, сўнг эса ҳисоб-хитоб дастурини тузиб Бундан кейин у дарҳол шаклий оғни яратди, бунга мусулмон босқинчиларнинг ҳаммаси атар Ерда қолишса ҳаммаси касаликка учраб эдилар.

Бир ой давомида Ерта келиб ўрнашиб олган бора босқинчилар ҳақиқатан ҳам давосиз касаликка учраб Ернинг тарқ этишти мажбур бўлишди.⁵

Шундай қилиб, Ер яна ўзимизнинг – одамзотнинг ихтиёрида қолди, лекин узоқ вақтгами? - Бу ўзини эга буюми.

Бизларга, яъни Ер аҳолисига Галактика Олий Кенгаши томонидан ёки одамзот билан бевосита боғлиқ бўлган Сириус жонзотлари томонидан яқин орада яна ёрдам бўлганими? Ўрада кўрсатилган бўлса, биз бу ҳақда нимани билганимиз? Навбатда бобда шу ҳақда гап боради.

1972 ЙИЛ ВОЖЕАСИ ЁХУД СИРИУСЛИКЛАР ТАЖРИБАСИ

Биз юқорида айтиб ўтганимиздек, Галактика Олий Кенгаши томонидан қабул қилинган «Ер атрофида оғни саклаб қолган панжарасининг яратилиши» ҳақидаги қарорига асосан бора нормал ривожланиш – тикланиш йўлига, Миллонинг 1972 йилигача, нима бўлган тақдирда ҳам, қайтишимиз керак эканлиги, нима бўлган тақдирда ҳам, қайтишимиз керак эканлиги, нима бўлган тақдирда ҳам, қайтишимиз керак эканлиги. Нима учун айнан 1972 йилгача, деган савол туғилиши тоғон Чунки 1972 йилда бизнинг водородли Куёшимиз тегишди Куёшта айланishi керак эди. Бу эса ўз навабатида бутун Куёш системасига таъсир қилиб, айниқса Ер жонзотлари ушбу фожияли бўлиб, Заминдаги барча жонзот ҳалок бўлишига ташқари, сайёранинг ўзи ҳам ҳалокатга учраши мумкин. Шуларнинг ҳаммасини Тот, Ра ва Арапатат Галактиканинг рухий иерархияси ҳисоблаб чиқиб, билдириш эди.

Водородли Куёш деганда, биз Куёшда содир бўлган модаллар ўртасидати ўзаро таъсирини, бу жойда иккита водород атомининг бирикмасидан телийнинг келиб чиқиб

тушунишимиз даркор. Миллиард йиллар давомида туғилиб келган гелий янги реакцияга кириб, элементлардан муржакаб бирикмалар ҳосил қилади, бу жойда у атом гелий, углеводни содир бўлиши маълум эди, атар мана шу давргача биз керакли оғни ҳолатига келмасак, ёниб кетган бўлар эдик. Бирлашиш оғнига кирган тақдирдагина биз ўзимизни химоя қилиш имкониятига эга бўлар эдик. Демак, бизлар мана шу давргача оғнимизнинг ўзаришини тутатишимиз керак эди.

1700 йиллар ўталарига келиб тажриба бошланганидан қариб 13000 йил ўтгандан кейин одамзот учун жисмоний оталик родини бажарган Сириусликларга бизлар ривожланишда кечта қолаётганимиз маълум бўлди. Ёнг ачинарлиси, бизлар фақат бир неча йил кечта қолаётган эдик, холос. Сириусликлар ҳам, жисмоний она родини бажарган Нафиллилар ҳам одамзотга жуда ҳам ёрдам беришни истаб ҳаракат қилишни бошлагилар. Бизларни жисмоний ота томонимиз илму-билимда она томондан анча устун турганликларга сабабли жиқий ҳаракат қила бошлагилар. Ачинарлиси, бутун Галактикада бу муаммонинг маълум ечими йўқ эди.

Сириусликлар бизларни жуда яхши кўришар – ахир бизлар уларнинг фарзандлари эдик. Шунинг учун тахминан 250 йиллар олдин улар бошқа ирқлар, бу муаммо ҳақида қандай фикрда эканликларини билдиш мақсадида Галактиканинг «Ақашин» йилномасини ўрганишни бошлагилар. Афсус ундан ҳам бу муаммога жавоб топишга олишмади. Лекин Сириусликларни бизга нисбатан сезилиш шу даражада зўр эдики, улар бир дақиқа ҳам тўхтамасдан муаммонинг ечимини излагилар.

Мана, ниҳоят, Галактиканинг узоқ чеккасида улар бир мавжудотни тойдилар, у ўз навабатида бу муаммонинг мумкин бўлган ечимини тақлиф қилди. Лекин бундай усулни ҳали ҳеч ким, ҳеч қаерда қўлламаган эди. Аммо ериқлар учун бошқа йўл йўқ эди.

Сириусликлар Галактика Олий Кенгашига мурожаат қилиб, бу мисли кўрилмаган тажрибани ериқлар билан ўтказишга руҳсат беришини сўради. Бунда Сириус Олий Кенгаши бу тажриба ҳақида барча билганларини айтиб берди.

Юқорида айтганимиздек, Куёшнинг тарқиб гелийга айлانган вақтда, Куёш вақтинча кенгайиб ўз олови билан Ерни ёндириб юбориши керак эди. Албатта бундай кенгайиш бир неча йил давом этиб, яна асл ҳолатига қайтар эди, лекин Ерни тамоман ёндириб юбориш учун 5 дақиқача вақт етарли.

⁵ Дренишо, «Древняя тайна шестка жемин», Т.1, стр. 147

Тажрибани бешкаст ниҳоясига етказиш мумкин. Сириусликлар авваламбор Ерни ва одамларни Куённинг химоя қилишлари, бизнинг эволюцион ДНКмизни кингиз ва ҳам саклаб қолишлари ва бизлар бу ҳақда хабарини қилиш керак эди.

Ўзга цивилизациянинг бундай ҳаракатлари ДНКсини тўла ўзгартириб юбориши ва одамнинг ақлини беришдан кўрсатмаларни йўқотиши мумкин эди. Агар уларни нима қилаётганини билсак, биз бошқача одам бўлишимиз мумкин эди.

Галактика Кенгаши аъзолари Сириусликлардан ақли тажриба ўтказилмаса Ерда биронта одам тирик қолмаслиги бўлмаганда битта эркак ва битта аёл? - деб сўрашди.

Сириусликлар ҳеч бир жон тирик қолмаслигини ақли Демак, бу тажрибадан Ер аҳолисида ташқари ҳеч нима нарса йўқотмайди, шунинг учун бу тажрибани ўтказишга роза берилди. Бундан ташқари ҳаёт пайдо бўлганидан бундан тажриба ҳеч қачон ва ҳеч қасрда ўтказилмаган тажрибанинг натижаси эса келажакда Галактика учун фойда тетиши мумкин эди.

Мана шу жойда биз ҳикомиздан сел бўлишимиз Галактика ҳақида маълумот беришни лозим тоғиди. Галактика ҳақида тушунчага эга бўлмасдан, қандайдиган тушуниш қийин бўлади.

ГАЛАКТИКА

Галактика (юнонча Galaktika - сомон йўли) юлдузлар мажмуи, юлдузлар аро чанг ва газ, атом ва заррачалардан иборат муайян таркиб ва Кинот қозғалови орқали ўзаро ҳамбараҳас боғланган моддий жисм ва тартиб тизими.

Расм 1.8. Галактика спиралли (юқоридан ва ёндан кўриниш)

Расм 1.9. Галактиканинг иссиқлик парови

Катта телескоплар орқали XX асрнинг 70-80 йилларида 80 миллион Галактикага ўхшаш туманликлар ёки Галактикалар кайи қилинган. Кейинги йилларда космик телескоп, радио телескоп имкониятидан кенг фойдаланилган ҳолда, 25 миллиард туманлик ва Галактикалар мавжудлиги ҳақида маълумотлар берилмоқда. Куёш системасини ўз таркибига олган бизнинг Галактикамиз «Сомон йўли» галактикаси деб номланиб у «Сомон йўли» галактикасида тахминан 150 миллиардга яқин юлдузлар бўлиб, бу юлдузлар атрофида сон-саноксиз планеталар, космик объектлар айланма ҳаракат қилади. Галактикамизнинг умумий диаметри, тахминан 100 минг ёруғлик йилига тенг бўлиб, бу галактика Куёб юлдузи ёндан ўтувчи галактика ўқи атрофида секундида 240 км тезликда 200 миллион йилда бир марта айланиб чиқади. Бунга астрономияда, кўпинча йил дейишади. Сомон йўли галактикасида энг яқин билан ҳам илғаш мумкин. Улардан энг ёрқини галактика шакли туманлиги ҳамда катта ва кичик Магеллан булутларидир. Сомон йўли галактикасининг диаметри 100 минг ёруғлик йили деб оласак, астрономик ўлчов бирлигига мувофиқ 30,17 парсек деб 30,857*10 км га тенг. Галактикалар орасидаги масофаларни ўлчаш килопарсек (кпс) ва мегапарсек (мпс) астрономик ўлчов бирликлари қилиб олинди. Бир КПС - 1000 парсекка ва бир МПС - 10000 килопарсекка тенг деб қабул қилинган. Одатда галактикалар тўда-тўда бўлиб, ўзаро динамик боғлангандир. Бизнинг Галактика «маҳаллий гурӯҳ» деб аталган галактикалар тўдасига мансубдир. Бу гурӯҳнинг таркибига Сомон йўли галактикаси (яъни бизнинг галактикамиз)дан ташқари Андромеда туманлиги, Уҷбурчак юлдуз туркумидаги Галактика, шунингдек, яна 15 тача кичик эллиптик ва нутўри галактикалар мавжуддир. Маҳаллий гурӯҳ галактикаларининг бўлиб, гурӯҳдан ташқарида мавжуд галактикаларнинг энг яқини космик телескоплар ёрдамида 11-14 миллиард ёруғлик йили масофасидан космик объектларнинг ўрнини белгилаб, кузатиш нисбияти вужудга келмоқда. Фалсафий ва илмий тафаккур тарфида оламнинг бепойёниги ёки чекланганлиги масаласи деярли барча мутафаккирлар ижодида ўз аксини топади.

Қадимги Шарк космологиясида осмон Ерта қаринда бўлиб қўйилган. Улар ўзаро таъсирида бўладилар деб ҳисобланган. Аристотель таълимоти бўйича эса, молий борлик Ер ва боғлиқ ҳолда мавжуддир. Оламдаги барча молий нозир ҳолисалар Ер марказидан ўз огирликларига қараб жойлашганлар. Демак, энг огир жисмлар Ер марказига жойлашган бўлиб, у ўз навобатда оламнинг ҳам маркази ҳисобланган. Осмондаги сайёралар, ёриткичлар ва йиллар нарсалар эфирлардан ташкил топади. Аристотель таълимоти чекланган тарзда тасаввур қилган. Аристотель таълимоти асосланиб Мисрдаги Александрия шаҳрида Птоломей оғир геосентрик системасига асосланган Астрономия жисмлар ишлаб чиқди. Ўрта аср мусулмон Шарқи мутафаккири Абу Райхон Беруний Аристотель космологиясини қайта баҳолади. У молийлик Ер ҳолисалари билан чекланган молийлик мавжудликнинг атрибутив хосасидир, деган фикрга олға сурди. У оламни чексиз деб ҳисобларди. Геосентрик таълимотининг бир катор қамчиликларини кўрсатган молийлик геосентрик таълимотини илгари сурди. Коперник ва Галилей оламни маркази Ер эмас, балки Қуёшга, деб билди. Гелиоцентрик назариясини яратган бўлсада, дунёнинг назария тўғрисидаги тасаввурини кенгайтира олмади. Коперник издоши Жордано Бруно оламнинг бепойёзлиги тўғрисида таълимотини яратди. У ўз нутқларида айтишича, бизда йил тўртта юлдузларнинг ҳар бири Қуёшга ўхшашлиги мумкин. Улар биздан ниҳоятда олисда жойлашганлигидан минг йил бўлиб кўриниши. Оламнинг бепойёзлигига янги дор қўйиб, намойндалари ўзига хос ёнишди. Эйнштейн оламни чегарасини молийлик чегараси сифатида олиб, молий чегарасини молийлик жисмлар ва микрозарралар таъсирида бўлади деб ҳисоблайди. Оламдаги макондаги чегараси молий олам чегарасини белгилаб берувчи молий тушунтирилади. Ҳар қандай тезлик муайян микрозарралар жисм ва ҳолисаларнинг ўзаро боғлиқлигини ҳамда жисм таълимоти олади. Агар коинотда максимал тезлик км/сек бўладиган бўлса, бу тезлик камраб оламнинг борлигининг умумий массаси чекланган деб ҳисобланади. Бу нур тезлигидан ортиқча ҳаракат қиладиган зарраларнинг маълум максимал тезлик бирлаштирилган молий нур ҳолисалар оламидан чиқиб кетиши мумкин. Булар миллилард йил олдин бўлиб ўтган жуда катта портлаш натижаси бўлиши мумкин бўлган нейтронларнинг парчаланиши

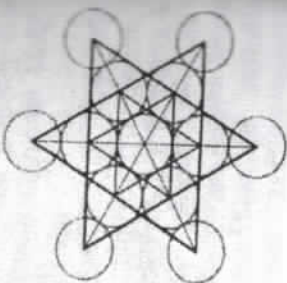
юзата келадиган кичик нейтрон – нейтрино заррачасигина ана шундай тезликка эга бўлиши мумкин. Ҳозирги пайтда дунёнинг энг ривожланган мамлакатларида нейтрино заррачасини тутиш учун махсус мураккаб лабораторияларни ишта туширишлар. Бу заррачаларни қўлга киритиш коинотимиз сарҳадлари тўғрисидаги тасаввурларни бекиёс даражада кенгайтириши билан бирга, инсоният учун жуда улкан муаммолардан бири энергия танқислигини муваффақиятли ҳал этишга имкон яратарди.

Ўйлаймики, XXI асрда дунё олинлари бирлашиб бу муаммони ижобий ҳал этишди.

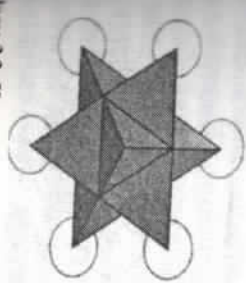
СИРИУСЛИКЛАР ТАЖРИБАСИ (ДАВОМИ)

Сириусликлар кенгашдан қайтиб келиб, дарҳол Ернинг ташки катлами устидан, махсус бу тажрибани ўтказиш учун қурилган ситарасмон кемани ўрнатди. Ундан кейин улар Ернинг тўртинчи ўлговига йўланиб юлдузли тетраэдрнинг узок бурчакларида – сайёранинг нур майдони танасига махсус космик объектларни жойлаштиришди. Булар Ер сатҳидан бир неча минг километр узокликдаги масофада тетраэдрнинг саккизта учининг ҳар бир учиде жойлаштирилди.

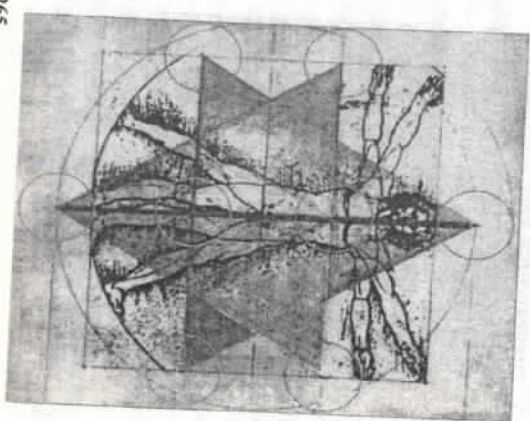
Расм 2.3. Леонардо да Винчининг юлдузли тетраэдр расми (Мер-Ка-Ба рамзи)

Расм 2.1. Юлдузли тетраэдр

Расм 2.2. Катта юлдузли тетраэдр

Булдан кейин Ерма Хали номатўж бўлган имконият
матълумот берадиган махсус лазер нури Ернинг
ўтқовчининг Шимолий ёки Жанубий қутбига, узоқ жойлар
объектлардан бирита йўналтирилади. Ҳз навбатда бу
навбат билан ўзига яқин бўлган урта объекти, улар
навбатда қолган объектларга токи барча объектга
объектлар нурини қабул қилишмаунга қадар
Биринчи сингали қабул қилган объектнинг қарин
жойлашган объектдан лазер нури Ер марказига кириб
Ер юзига чиқиб, ҳар бир жонот билан қўлини
одамзотнинг геометрик марказида жойлашган
ҳужайрасига кириб, танасининг атрофидати
тетраэдрнинг майдонидан ташқарига чиқди. Бу
ҳар бир одамзот атрофида ўзига хос
ғаратишта олиб келиб, Сириусликлар қўлига
ғаратишнинг имкониятини берди.

Сируслеклар киска муддатда одамзотни иродасини шароитини ҳам яратди.

Мана няхот 1972 йилнинг 7 август кунини ёдга олиб, Ҳажиқатан ҳам воқеаларнинг авжига чиқиб пайта 7 кунни эътиборга олиб, Куёшнинг энг катта кенгайиши 7 август кунини келди. Ўша кунни Ҳажиқатда нима рўй берганини, бундан биздан географик мосламалар ёрдамида тулик берилган «Бирлашиш Онгита» етмасак билга олмаймиз. Ҳажиқатдан биздан барибир бу воқеани юздан бирини Олти бир танланган тақводор одамларга ўз кўзи билан кўриниб берибди. Мана шу бир қисм кўрилган воқеа ҳам тақводор юратгани дахшат билан қоплаши. Куёшдан отилиб кетган қадар қучли энергия ҳали Ер тарихида бўлмаган эди.

давомида Куёш шамолининг тезлиги соатига 4000000 км ни таъкид қилди ва яна 30 кун давомида ниҳоят бағанди даражада сикланиб кетди.

Тажриба муваффақиятли ўтди, Сирiusликларнинг курсантчилиги чексиз эди. Улар режалаштирган бarcha ишлари амалга даражада амалга ошди. Энди уларнинг энг охирти буюкчудати ишлари, яъни бизнинг ироғамизни яна ўзимизга кайтариб, онгизимизни тезлик билан ривожланишга ёрдам бериш эди. Буни амалга ошириш учун вақт талаб қилинарди ва Сирiusликлар саб-тоқат билан бу ишни амалга оширишга қаршиб, 1974 йилнинг охирида бизни асл ҳолатимизга қисман кайтаришди. Бизлар 1972 йилнинг июн-июл ойларидан (юкса содир бўлишдан олдинроқ) 1974 йил охиригача Сирiusликлар тайёрлаган дастур асосида умр кечирдик. Шундан кейин ҳам бизлар бир неча йил давомида руҳан тўғри ривожланишимиз мақсадида уларнинг назоретида эдик. Бу 1989 йил Ер атрофида Бирлашиш Олти панжарасининг қурулганигача давом этди.

1990 йилдан бери бизлар бутун Галактиканинг кизкиш марказида турамиз, чунки Сириуслиқлар ўтказган тажрибадан келин одамзот шу даражада тезлик билан ҳам моддий, ҳам руҳий томондан ривожланмоқдаки барча ўза дунё вақиллари хайратда қолишмоқда. Бундай воқеа ҳали Галактиканинг ҳеч қачин жойида бўлган эмас. Нима бўлган тақдирда ҳам бу Худодан, шунинг учун биз бу дунёда эканмиз бир-биримизни севиб, руҳан ривожланиб, Худо айтган қаломларини бажариб қилишимиз даркор.

ЭЛИИ ХУРМАТЛИ ЎҚУВЧИ АСОСИЙ МАВЗУНИ ДАВОМ ЭТИРАМИЗ.

ТУҒФОНДАН КУТЛИШИ

Нух ва у билан бирга кема ичида бўлган ёввойи ҳайвонлар на чорванинг ҳаммаси Хулонинг хотирида бўлиб, у ер юзи устидан шомол эстириди. Шундан сўнг сузлар пасая бошлади. Губезилик булоқлари тутаб, осмон қопқалари ёпилиб, ёғадган ёмғир тиниб қолди. Суз бора-бора ер юзидан қайтиб, бир юз эдик кун ўтгандан сўнг қамайиб кетди. Еттинчи ойнинг ўн еттинчи кунинда кема Арабат тоғи устига келиб тўхтаб қолди. Суз ўнинчи ойгача қамайиб борди. Ниҳоят ўнинчи ойнинг охиригача кема қамайиб қолди. Ниҳоят ўнинчи ойнинг охиригача кема қамайиб қолди.

Тагин кырк кун уттандан кейин, Нух курган кемасинининг
дорчасини очиб, кузгунни чикариб юборди. Кузгун эса ер

устидати сув крималунча, ташкарита унб кетиб ва кетиб келиб турар эди.

Яна Нух энди ер юзидан суз аритган-арималарини буйиб, олдидан каттагари чикариб юборди. Аммо каттагари кўйдан кўнолга тополмай, яна Нухнинг ёнига, кемата келди. Чунки ҳали бутун ер юзи суз билан қопланган эди. Кўйдани чўзиб, каттагари олди ва ўз ёнига, кемата киргани

НУХНИНГ КУРБОНИ, ХУДОНИНГ ВАЪДАСИ

Худо Нухта хитоб килиб: «Сен хотининг, ўғилларинг келинларинг билан кемадан чиқиб кетинглар! Сен билан бу бўлган хайвонларнинг ҳаммасини, парранда, чорва ҳайвонлари, ерда ҳаракат қилувчи маҳлуклар қанча бўлмасин, ўғил билан ташқарига чиқаргин улар ер юзиди баракали бўлиб қўйиб бўйлаб қайнаб боришсин», - деди.

Мана сиз юкоридати гаплардан шуни билмо олинган тўфондан кейин ер юзиди Нух унинг оиласи ва хасталарини саклаб қолган жониворлардан бошқа на одамлар миллатлар, на бошқа дин бўлган. Сизнинг диққатингизга бир гапга жалб қилмоқчиман, яъни Нух кемадан чиққан ва «қолти юз бир ёшда эди», демак, биз китобнинг биринчи ёзганимиздек, Нух Атлантик бўлган ва бу ирк вақитлардан йилдан ортиқроқ умр кечирипган. Бундан шу нисбат бўладики, тўфондан олдин ер юзидати икким ўзгача бўлган Нухнинг Худо томонидан хастини саклаб қолганининг факат битта, яъни ер юзиди пайдо бўлган янги ислоҳот қилаётган оламлар иркини яратилдир.

Шунда Нух билан ўғиллари, хотини ва кетган тажжарига чиқдилар. Улар билан бира барча ёввойи ҳайвонлар майда жониворлар, паррандалар, ер юзида ҳаракат қиладиган махлۇқлар қанча бўлмаса-да ҳаммаси оғла-оғла бўлиб қайтиб кетдилар.

Сўнгра Нух Худованд шайнига курбонгоҳ кўрди. Хар бир халол чорвадан, хар бир халол паррандадан олиб курбонгоҳ устида сўниб кўйилди.

Худовад кӯрбонлик тутунининг хуш ҳидини исқаб ўз кўнгида деди: «Мен ерни одамзот туйфайи бошқа даянотламайман, зероки одамзот кўнгидаги фикр ҳаёл ёшлтигиданок бўзққир. Мен аввал қилганимдек, энди бошқа ҳамма жониворларни уриб нобуд қилмайман. Бундан кейин ер бор экан, экин-тикин, ўрим-йигим, совуқ билан иссиқ, ёз билан қиш, кун билан тун тутмайайди».

ХУДОНИНГ НУХ БИЛАН ҚИЛГАН АХЛИ

Худо Нуҳ билан ўғилларини муборақбод қилиб, деди: «Баракати бўлиб кўпайинглар, ер юзини тўлғасинглар. Ердаги ҳамма ҳайвонлар, осмондаги барча паррандалар, буғун ер юзида ҳаракат қилувчи маҳлуклар ва бутун денгиздаги баيقлар сизлардан кўриб, даҳшатга тушадилар. Ана, улар кўлингизга топиригилар, яшәтган ҳар бир жонивор сизлар учун емиш бўлади, кўк ўт қаби буларнинг ҳаммасини ҳам сизларга бердим. Фақат этни ўз жони, яъни қони билан емангилар. Айниқса, сизнинг жонингизни олгандан мен хун талаб қилман. Одам жонини олган ҳар бир ҳайвондан, шунингдек, ўз қон-қариндошининг жонини олган ҳар бир одайдан мен хун талаб қилман. Қим одам қонини тўкса, унинг қони одам кўли билан тўкилур. Зеро одам Худо суратида яратилгандир. Сизлар баракати бўлиб кўпайинглар, ер юзида тарқалиб, кўпайиб «боринглар».

Яна Худо Нух билан ўғилларига деди: «Мен сизлар билан на сизлардан кейинги насллар билан аҳд-паймон қиламан. Шунингдек, сизлар билан бўлган парранда, чорва, ҳар бир тирик жон билан, яъни кемадан чиқиб, орантизда яшаштан ерининг ҳамма ҳайвонлари билан аҳд-паймон қиламан. Сизлар билан қилаётган аҳдим ана шу мазмунда: энди ҳеч қачон тўфон сувлари билан бутун махлуқот қирилмайди, энди ҳеч қачон ерни қароб қилувчи тўфон юз бермайди».

Худо тагин дестин: «Менинг сизлар билан ҳамда сизларга тириқ жон билан қилгастан, наслдан-насла абадинг аҳлимининг аломати шу: «Ўзим билан ер орасидиги аҳлимининг аломати сифатида Мен булутларда ёймини пайдо

киламан. Бундан буюн ер юзига булут тортганимди, булутлар менинг ёйим намоён бўлади. Сизлар билан ва бирови маъмур бўлиб, ҳар бир тирик жон билан қилган аҳлимин мени эътиборга олиб, бутун маҳлуқотни йўқ қилганидан тўфон тоғоннинг ортга йўл бермайман. Мен булутларда ёй пайдо бўлганидан кўрганам сайин, ўзим ила ердиги бутун маҳлуқот - ҳар бир тирик жон орасидиги абадий аҳлини хотирда тутаман».

Худо яна бир бор Нухга: «Менинг ердиги ҳар бир одам билан қилган аҳлимининг аломати ана шу бўлади», - деди.

НУХНИНГ ЎГИЛЛАРИГА ҚИЛГАН ВАСИЯТИ

Нухнинг кемадан чиққан ўғиллари - Сом, Хом ва Ёфас эдилар. Хом Каньоннинг отаси бўлди. Нухнинг бу фармони бўлиб, ўғлидан одамзот таркаб, бутун ер юзи бўйлаб ўрнатилади.

Нух ер ҳайдаб, дастлабки тоқзорни ўтказди. У ўз тайёрлаган шаробдан ичиб маст бўлиб, чодирда ялангоч ётган эди. Каньоннинг отаси Хом ўз отасининг ялангоч ётган кўрди-да, ташкарига чиқиб, ака-укасига сўзлаб берди. Шундан Сом ва Ёфас икковитон чопонни елкасига ташлаб олган ва орқаси билан юриб бориб, ялангоч оталарини ёппа кўнган. Юзларини бошка томонга буриб, унинг ялангочлигини кўришмади.

Нух мастликдан кейин ўзига келгач, Хом унга қилганини айтди:

«Хом даянати бўлсин!»

Ота-иниларига кулларнинг кули бўлсин!» - деди. На унинг яна деди:

«Сомнинг Тангриси Худованшта санолар!»

Хом Сомга кул бўлсин!»

Худо Ёфасни фотих қилсин,

Сом чодирларини унга берсин,

Хом унга кул бўлсин!»

Нух тўфондан сўнг яна уч юз эллик йил яшадим. Нух ва унинг бўлиб тўққиз юз эллик ёш умр кўриб, ўлди.

НУХДАН ТАРКАШГАН ДУНЁ ХАЛҚЛАРИ

Нух ўғиллари - Сом, Хом ва Ёфаснинг насл-насаб тарихи қуйидагичадир. Тўфондан кейин улардан шу авлодлар келиб чиқди:

Ёфаснинг ўғиллари: Гўмер (қадимий қрим аҳолиси бўлган кимерлар);

Мажжуж (асл. Мочўч. Яжжуж-Мажжуж ҳукм сурадиган шимолий давлат) Бу давлат ҳақида азиз пир Юҳаннога юборилган Вахийда шундай дейилган: «Ернинг тўрт бурчагидиги халқларни, Яжжуж-Мажжужни (Гўч ва мочўч иблис бошчилигида Худонинг азиз халқига хужум бошлайдиган ашаддий душман) алдаб васваса қилиш ва жангга тўшлаш учун зиндондан чиқарди. Уларнинг сони денгиз қумидай сон-саноксиздир.

Молай-Мидия, Ёвон-Юнонистон (Греция); Тувоа ва Машак-Кора денгиз билан Қасийй денгизи орасида жойлашган тиварин ва мосхи элатлари. Бу халқлар ҳақида Забурда шундай ёзилган: Ўзимнинг ҳолимга вой, дейман,

Мана, кофирлар ўртасида қолбман-ку, Имонсизлар чодирдан чиқмай қолдим!»

Тирос-этрусклар ёки франклар. Гўмернинг ўғиллари: Алканоз-скифлар; Рифат-? Тугарма-Месопотамия (Кичик Осиё) халқи. (Забур, 119:5)

Ёвоннинг ўғиллари: Элиша ва Таршиш - ўрта денгиз соҳиллигидаги халқлар. Бу халқлар ҳақида Забурда шундай дейилган:

Таршиш ва ороллар шоҳлари Унга бож келтиражак, Шабо ва сабо шоҳлари Унга ҳади беражак.

Яна: Сен шарқ шамолини эстириб, (Забур: 71:10)

Таршиш кемаларини парчадаб ташладинг

Киттим ва Дўлоним - ўрта денгиздаги Кипр ва Родос

ороллари; Хомнинг ўғиллари: Куш, Миср, Пут ва Каньон. (Забур: 47: 8)

Куш-Нубия (Эфиопия); Пут-Ливия; Каньон-қадимий Фаластин. Кушнинг ўғиллари: Сабо, Хавила, Савта, Ратма ва Савтаха.

Сабо-Миср жанубидати халк; Хавиля-Шаркий Арабистон ва Ратма-Жанубий Арабистондати элатлар; Ратманинг ўғиллари: Шабо ва Дедон.

Шабо-жануби-ғарбий Арабистондати муқим халк. Мана бу халк ҳақида хаворий Маттонинг айтганлари: «Жануби миср (Подшох Сулаймонни йўқлаб борган Шабо (бурунги миср) маликаси. Р.А.) киёмат кунинда бу насл билан бирга кўтарилади уни маҳкум этади. Чунки у Сулаймоннинг хикматини тинчлик учун дунёнинг олис буржидан келган эди. (Матто: 12:42)

Дедон-Эдўм кўшниси араб элати.

Куш яна Намрўд деган ўғил кўрди. Намрўд асирларни қаҳрамонларининг биринчиси эди. У Хуловани олганини ботири деб шон қозонди. Шу сабабли эл орасида: «Хуловани олдида Намрўд каби ботир овчи», деган сўз айтілган. Бу сўз Намрўд даставвал Вавилония мамлакатидати Бобил, Араб Аккад ва Калне шаҳарлари устидан ўз ҳокимиятини ўрнатган ўша мамлакатдан Ассирияга кўчиб (ёки «Ашур чиқиб», деган Ассириянинг тарихий отаси), Ниневия, Раҳовот-Ир ва Калне шаҳарларини бино қилди. Ниневия билан Келлах орасида Келлах шаҳрини ҳам қурди; у Булок шаҳар деб ҳам айтілган.

Мисрдан лудий, анамий, лаҳобий (ливияликлар), нефтий (Пастки Миср), патрўсий (Юқори Миср), шунингдек, финикий халқига асос бўлган қаслухий ва кафтўрий – Крит (Фаластин соҳилида ўрнашган критийлар «флинийлар» дейилган) халқлари келиб чиққан.

Кантондан тўнғичи Сидон (Финикия пойтахти) қасли ва (Сурия ва Фаластинда жойлашган хейтийлар) бино бўлган Кантондан ябусий (қадимги Кулдус аҳолиси), амўрий (Фаластин туб аҳолиси), пиртоший, хиввий (Фаластин аҳолиси) аркий, синий (Ливан элатлари), арводий, саморий ва қалний (Финикия элатлари) халқлари келиб чиққан. Кейинроқ Калне қабилалари тарқалиб, улар яшайдиган макон чегараси (Синор) Гарор ва Ғазатча, яна бу ердан Саўд, Ғамўра, Адм, Сабин ва Леша шаҳарларигача борар эди.

Буларнинг ҳар бири ўз элати, ўз халқи ва тили билан ўлкасига эга бўлган Хом фарзандлари.

СОМИЙЛАР АВЛОДИ

Ёфсининг акаси Сом ҳам фарзандлар кўрди; у барча Ибр фарзандларининг отаси бўлди.

Сомнинг ўғиллари: Элам, Ассур, Арпахшод, Луд ва Арам. Арамнинг ўғиллари элат.

Арпахшод эса Шалох, Шалох эса Ибр деган ўғилларни кўрди. Шу жойда биз Сом авлодларини ҳисоблашни тўхтатиб, ҳозир бизга керак бўлган Сомдан Иброҳимгача бўлган насллар ҳақида тўхтатиб ўтмоқчимиз.

Тўфондан икки йил ўтгандан сўнг Сом юз ёшта қирди ва Арпахшод исмли ўғил кўрди. Арпахшод туғилганидан кейин Сом яна беш юз йил яшаб, кўп ўғил ва қиз фарзандлар кўрди.

Арпахшод ўттиз беш ёшида Шалох исмли ўғил кўрди. Шалох туғилганидан сўнг Арпахшод яна тўрт юз уч йил яшаб, кўп ўғиллар ва қизлар кўрди.

(Эътибор қилинг: ер юзиди одам кўпая борган сари уларнинг умрлари қисқариб бормоқда. Худо тўфондан олдин одамларни умр кўринглар, - деб даъватлаганини эсланг Р.А.).

Ибр ўттиз тўрт ёшида Фалаж исмли ўғил кўрди. Фалаж туғилганидан сўнг Ибр яна тўрт юз уч йил яшаб, кўп ўғиллар ва қизлар кўрди.

Фалаж ўттиз ёшида Рағу исмли ўғил кўрди. Рағу туғилганидан кейин Фалаж яна икки юз тўққиз йил яшаб, кўп ўғиллари ва қизлар кўрди.

Рағу ўттиз икки ёшида Саруф исмли ўғил кўрди. Саруф туғилганидан сўнг Рағу яна икки юз етти йил яшаб, кўп ўғиллар ва қизлар кўрди.

Саруф ўттиз ёшида Нахўр исмли ўғил кўрди. Нахўр туғилганидан кейин Саруф яна икки юз йил яшаб, кўп ўғиллар ва қизлар кўрди.

Нахўр йигирма тўққиз ёшида Терах исмли ўғил кўрди. Терах туғилганидан сўнг Нахўр яна юз ўн тўққиз йил яшаб, кўп ўғиллар ва қизлар кўрди.

Терах етмиш йил яшаб, Ибром (ҳазрати Иброҳимнинг эски оти), Нахўр ва Харон исмли ўғиллар кўрди.

Ҳарон эса Лут исми ӯғил кўрди (1 томга қаранг). Ҳарон отаси Терах тирикчилигдаёқ туғилган ери - халқларнинг Ур шаҳрида ўлди. Ибром ва Нахўр уйландилар: Ибром хотинини оти Сорай эди, Нахўр эса Ҳароннинг кизи ва Ибромнинг синглиси Милкани олди. Сорай наслсиз бўлиб, бола туғмас эди.

Терах ўғли Ибромни, ўғли Ҳарондан бўлган набираси Лутни, Ибромнинг хотини бўлган Сорайни олди ва улар билан бирга халқларнинг Ур шаҳридан чиқиб, Канрон мамлакатига қараб жўнади. Ҳорон шаҳрига етиб келиб, унга ери ўрнашилди.

Терах икки юз беш йил умр кўриб, Ҳорон шаҳрида вафот қилди.

Биз юкорида «Буок тўфондан» кейин одамлар Ҳуристон хоҳиши билан фақат бир жойда кутилиб қолиб, шундан ери аста-секинлик билан ер юзига тарқалиб кетиб, хозирда ҳар тоғ бўлган халқларнинг келиб чиқиши тарихи ҳақида таъриф ва далиллардан кейин ҳам баъзи одамларда: агар ҳамма одамлар бир жойдан, бир шахсдан тарқалган бўлса, унда нима ўзгариш бўларди? дунё халқларининг танаси, юриш-туриши, кўзлари ва бош қомати ҳар хил? - деган савол туғилиши табиийдир. Бу ҳақда халқимизда: «Кўлдан бешта бармоқ бир хил бўлади», «Бир деган ажойиб нақб бор. Буок устоз Абу Райхон Беруний асаи деган шундай деган:

«Инсон Оллоҳнинг яратувчилиқ фаолияти туфайли пайдо бўлган. У Оллоҳнинг буюклиги ва донишмандлигини нишонасидир. Унга инъом этилган сези аззолари, кўзи, қулоғи, тили, қўли ва аъзо-аъзolari барча нафсий ва ақлий қувватлар беҳудата берилмаган. Улар орқали инсон Оллоҳнинг амр-фармонларини эшитган, қўли билан қилган, мўъжизаларини мушоҳада этади ва бу орқали инсонни ягоналигидан, қудратли, доно ва меҳрибонлигидан хабар берилади. Инсон ҳаёти эса моддий омиллар, табиий қонунлар, асосида кечеди ва жуғрофий омил инсон ҳаётида муҳим аҳамият касб этади. Инсон танасининг ранги, ташқи кўриниши, табиат ҳоссалари ва ҳусусиятларидаги фарқ унинг генетик ва экологик чикишига алоқадор бўлиб қолмасдан, балки у турар жой, климат, табиат, ҳаёт шартлари, таълим, тарбия, иш, ҳаёт тарзи, тулпар, суя, ҳаво, муҳитга ҳам боғлиқдир.

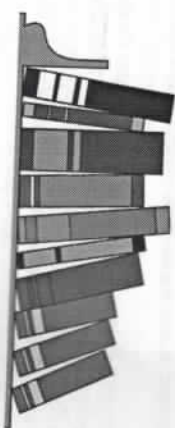
(А.Р.Беруний, танланган асар, II том)

Бизнинг бу китобларимиз онги энди шаклланаётган ёшларнинг ҳақикат сари илк қадам қўйишига оз бўлсада ёрдами тегса ўзини бахтиёр хис қилган.

Китобнинг ҳар икки томида ҳам Дунваго Мелхисидекнинг «Древняя тайна цветка жизни» ва «Живи в сердце» китобларида келтирилган маълумотлардан фойдаланилди. Шу сабабми Дунваго ҳақида қисқача маълумот бериш лозим деб топдик.

Дунваго Мелхисидек, Берклидаги Калифорния университетини битирган. Лекин унинг айтишича, асосий билимини у университетни битиргандан кейин олган, яъни Дунваго умрининг охири 25 йили давомида дунёдаги мавжуд бўлган барча асосий динлар таълимотларини ўқитувчилар ёрдамида ўрганиб чиқди. Бундан ташқари мавжуд диний оқимларнинг ҳам мақсад-моҳиятини ўрганишга ҳаракат қилди. У жумладан тасавуф таълимотини ҳам ўрганиб чиқди. Дунё бўйлаб саёҳат қилиб, бу таълимотларни ўрганишда 70 дан ортиқ ўқитувчилардан сабоқ олди.

Дунваго 1985 йилдан буён бутун дунё бўйлаб одам атрофида бор бўлган Тана нури Мер-Ка-Ба ҳақида илмий-амалий семинарлар ўтказиб келмоқда.

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Куръони Карим. Тошкент, «Чўлпон» нашриёти, 1993 йил.
2. Инжил. Стокгольм, 1992 йил.
3. Авесто. Тошкент, «Шарк» нашриёти, 2001 йил.
4. Бхагават Гита. Москва, 1992 йил.
5. Библия. Алаудин. «Повесть о пророке Мухаммеде». Санкт-Петербург, 1989 год.
6. И.А.Каримов. «Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: халқимиз таълиқ, барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари». Тошкент, «Ўзбекистон» нашриёти, 1997 йил.
7. И.А.Каримов. «Озол ва обод Ватан, эркин ва фаронан халқ пировари максимизм». Тошкент, «Ўзбекистон» нашриёти, 2000 йил.
8. И.Каримов. «Оллох калбимизда, юратимизда». «Тошкент» «Ўзбекистон» нашриёти, 1992 йил.
9. Ўмид Бухорий. «Халис». 4 жиллик. Тошкент, Коммунар йил тахрияти, 1992 йил.
10. Абу Наср Форобий. «Фозил одамлар шахри». Тошкент, «Фан» йил номидати Адабиёт ва санъат нашриёти, 1993 йил.
11. Абу Райхон Беруний. «Қадимги халқлардан қолган ёдгорликлар». Тошкент, 1968 йил.
12. Легенды и мифы древней Греции. Тошкент, изд. «Ёш турар» 1986 год.
13. Платон. «Тимей», «Критий».
14. Питер Лемезурье. «Великая пирамида расшифрована». София изд. «Вече», 2002 год.
15. Н.К.Рерих. «Алтай-Тималаи». Москва, 1966 год.
16. Елена Блаватская. «Тайная доктрина». Рига, 1937 год.
17. Друнаво Мелхисидек. «Древняя тайна цветка жизни». София 2004 г., том I.
18. Друнаво Мелхисидек. «Живи в сердце». София, 2004 год.
19. Зденет Кукал. «Великие загадки Земли». Москва, изд. «Прогресс», 1989 год.
20. Р.Штайнер. «Из летописи мира», София, 1992 год.
21. Д.Хислоп. «Беседы с Бхагаваном Шри Сатъя Сан Йогешваром». София, 1994 год.
22. Карлос Кастенаца. «История индийского жреца». Москва, 1994 год.
23. Донсанг Рампа, «Доктор из Лхасы», София, 1994 год.
24. Эрнст Муллашев. «От кого мы произошли?». Санкт-Петербург издательский дом «Нева», 2004 г.
25. Эрнст Муллашев. «Золотые пластины Харати». Санкт-Петербург издательский дом «Нева», 2004 г.
26. Нострадамус Мишель. «Центурии». Москва, 1992 год.
27. Касас ул-анбийе. Душанбе, 1991 йил, «Ориёно».

МУНДАРИЖА

Ўқини аниқлаш йўли

1 ТОМ

Сўз боши

3

1. Ибтидо.	7
2. Тимей ва Критий.	8
3. Девкалион ва Пирра.	8
4. Тимей ва Критий (давоми)	8
5. Атлантида.	10
6. Ерда ҳаётнинг пайдо бўлиши ҳақида.	12
7. Шумерлар.	15
8. Буюк пирамида.	20
9. Лемуру-Атлантида.	21
10. Вандидол.	23
11. Лемуру-Атлантида (давоми)	24
12. Донглар.	26
13. Тинглар касиаси.	27
14. Лемуру-Атлантида (давоми)	31
15. Атлантида донишмандлиги.	33
16. Нафилмлар.	36
17. Буюк пирамида (давоми)	43
18. Одам Ато ва Момо Хаво.	46
19. Хобил ва Кобил.	57
20. Одам Ато ва Момо Хаво (давоми)	59
21. Иброҳим пайғамбар ҳақида ҳикоя.	61
22. Иброҳим Мисрда.	63
23. Иброҳим ва Лутнинг ажралиши.	64
24. Малкисидек Иброҳимни дуо қилгани.	65
25. Худонинг Иброҳим билан қилган аҳди.	66
26. Хожар билан Исмоил.	67
27. Худо билан аҳдлашиш белгиси - хатна.	68
28. Худонинг Сорота берган ваъдаси.	69
29. Иброҳимга ўғил хабарлаган фаритгалар.	70
30. Иброҳимнинг Садуъ учун ёлворлиши.	71
31. Садуъ ва Ғамуранинг хароб бўлиши.	73
Лутнинг ҳалос бўлиши.	74
32. Лут ва унинг қизлари.	76
33. Иброҳим шох Абумалик олдиди.	77
34. Исоҳкининг туғилиши.	78
35. Хожар билан Исмоилнинг қувлиши.	78
36. Иброҳим билан Абумаликнинг аҳдлашуви.	79
37. Худонинг Иброҳимни синати.	80
38. Соронинг ўғли ва кўмилиши.	82
39. Исоҳка совчилик ва унинг ўғлини.	84
40. Иброҳимнинг бошқа ўғиллари ва ўғлини.	89
41. Нафилмлар (давоми)	92

42. Гермес Трисметист.	96
43. Биги Марям ва Лусия.	100
44. Аватара.	103
45. Сенетив болалар мактаби.	105
46. Дуо кучи.	110
47. Адашганлар.	111
48. Охирзамон ва унинг белгилари.	117
Анз Пир Юханийга Худо юборган Вахий	
49. Мукаддима ва дуоини салом.	126
50. Исо Масих – биринчи ва охири.	136
51. Арши аъло.	138
52. Муҳрли китоб ва Кузи.	139
53. Дастлабки олти муҳрни бузиш.	140
54. Оқ кийимли оломон.	141
55. Еттинчи муҳрни бузиш.	142
56. Етти охирзамон қарнайи.	143
57. Бешинчи қарнай: тубеизлик қавридан чиққан чиптрукчалар	144
58. Олтинчи қарнай: отлик қўшнлар	145
59. Фаршита ва китобча.	146
60. Икки охирзамон шохили	147
61. Еттинчи қарнай: самодати ҳамду сано	148
62. Туккан аёл ва аждаҳо	149
63. Дениздан чиққан хайвон	150
64. Ердан чиққан хайвон	151
65. Кузи ва 144000 киши	152
66. Уч фаршитанинг хабари	153
67. Ернинг ҳосилини териш	154
68. Етти фаршита ва етти баҳо	155
69. Худо ғазабига тула етти қоса	156
70. Хайвонга минган хотин	157
71. Бобилининг вайрон бўлиши.	158
72. Осмондаги ҳамду сано.	159
73. Оқ от минган чавандоз.	160
74. Минг йил тинчлик.	161
75. Шайтоннинг жазоланиши.	162
76. Киёмат қойим.	163
77. Янги еру осмон.	164
78. Янги Қудус.	165
79. Хаёт дарёси.	166
80. Исо келишти.	167
81. Хуварно қасидаси.	168
СЎЗ БОШИ.	
82. Китоблар китоби.	169
83. Фаршита ва китобча.	170
84. Исом тарихи	171
85. Фундаментализм.	172
86. Арабистон.	173
87.	174

II TOM

88. Араблар.	178
89. Муҳаммаднинг туғилиши.	180
90. Илк сажда.	182
91. Ал-амин.	183
92. Хадра.	184
93. Алийнинг туғилиши.	185
94. Зайн.	186
95. Кабани қалъа қуриш.	189
96. Вахий.	190
97. Фаршитанинг икки келиши.	192
98. Пайғамбарлик.	192
99. Таъкиб на тийик.	194
100. Икки муъжиза.	197
101. Таъкиб давом этади.	198
102. Мероҷ.	199
103. Ақоба битими.	200
104. Ойша.	201
105. Хижрат.	202
106. Таълимот.	203
107. Энг қучли ким?	204
108. Мадина.	206
109. Бадр жанги.	208
110. Ахли Байт.	210
111. Уҳуд ва хандак жанглари.	211
112. Худайбиях сулҳи.	212
113. Макканинг олгиниши.	214
114. Пайғамбар.	216
115. Шаҳар – Давлат.	218
116. Сўнгги ҳаж ва сўнгги қушлар.	221
117. Исом дини.	225
118. Қуръон Исо алайҳиссалом ҳақида.	234
119. Қуръон Мусо алайҳиссалом ҳақида.	237
120. 1972 йил воқеаси ёҳуд Сирусликлар тажрибаси.	260
121. Ғалактика.	262
122. Сирусликлар тажрибаси (давом).	265
123. Тўфондан қутилиш.	267
124. Нухнинг қурбони, Худонинг вазласи.	268
125. Худонинг Нух билан қилган аҳли.	269
126. Нухнинг ўғилларига қилган васияти.	270
127. Нухдан тарқалган дунё халқлари.	271
128. Соғинлар авлоди.	273
129. Фойдаланилган адабиётлар.	276

Илмий-фалсафий ва оммабоп нашр

ҲАҚИҚАТ САРИ ИЛК ҚАДАМ

Тақризчилар: О.Бозоров, фалсафа фанлари доктори,
профессор,
К.Хайдаров, фалсафа фанлари номзоди,
доцент.

Масъул муҳаррир: Ж.Сирожиiddинов
Муҳаррир: К.Хайдаров
Техник муҳаррир: Ф.Аминов
Компьютер ишлари: Қ.Муродов
Мусаххих: Г.Ахмедова

© Самарқанд вилояти халқ таълими педагог ҳодимларини қайта тайёрлаш ва
малакасини ошириш институти, 2005.

Ф.И.Ш
йўналишини ва гуруҳини

эсталик сўзини

Акция 2019

ИМЗО

